

Přehled zpráv

Turecko a bouřlivá debata k uprchlíkům u Jílkové. Expert si všiml pravdoláskařky, ale i toho, co na obrazovce nebylo příliš vidět	7
1.4.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>Daniela Černá</i>	
Zonky: Příběhy zákazníků jsou nejlepším marketingem	8
1.4.2016 mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Marketing <i>Kateřina Straková</i>	
Boje u Náhorního Karabachu	10
2.4.2016 ČT 24 ~ str. 04 ~ 12:00 Polední události	
Za MZe bude mluvit Ježková z Evropy 2	11
4.4.2016 mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Aktuality <i>Kateřina Straková</i>	
Bushův ideolog vyzvídal u Klause	12
4.4.2016 Lidové noviny ~ str. 05 ~ Domov <i>BLAHOSLAV HRUŠKA</i>	
Ázerbájdžán potvrdil pozastavení bojů s Arménií v Náhorním Karabachu	13
5.4.2016 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Nastal čas pro superlítačku?	14
5.4.2016 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty	
LIBEREC: Knihovna hostí konferenci o literatuře pro děti.....	15
6.4.2016 genusplus.cz ~ str. 00 ~ Zpravodajství <i>LK/Blanka Daničková</i>	
EK navrhla změny azylových pravidel.....	15
6.4.2016 ČT 24 ~ str. 19 ~ 20:00 90' ČT24	
Vily.....	19
6.4.2016 Vlasta ~ str. 53 ~ <i>EVA KADLČÁKOVÁ</i>	
IPS FSV UK získal Cenu Jaroslava Jandy pro rok 2016	20
7.4.2016 protext.cz ~ str. 00 ~ kom sko	
Liberec: Krajská knihovna hostí konferenci o literatuře pro děti a mládež.....	21
7.4.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Obce voličům <i>PV</i>	
Budou schopni řešit konflikt o Náhorní Karabach spíše politici než vojáci.....	21

7.4.2016	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní		25
7.4.2016	epravo.cz ~ str. 00 ~ Zpravodajství, newsletter	
Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní		26
7.4.2016	tyden.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK	
Regulace úvěrového trhu lichváře nevykrátí, potvrdili experti		27
7.4.2016	hypindex.cz ~ str. 00 ~ Hypotéky	
Regulace úvěrového trhu lichváře nevykrátí, potvrdili experti		28
7.4.2016	investujeme.cz ~ str. 00 ~ Banky	
Vzdělání musí být fér		29
7.4.2016	Právo ~ str. 04 ~ Příloha - Salon Štěpán Kučera	
Karol Lovaš host Dopolnedního Radiožurnálu		30
7.4.2016	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 10:05 Host radiožurnálu	
Audit konsolidované účetní závěrky a komunikace mezi skupinovým auditorem a auditorem složky		39
8.4.2016	Auditor ~ str. 24 ~ Téma čísla - Konsolidace Lenka Bízová	
Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní		42
8.4.2016	bankovnipoplatky.com ~ str. 00 ~	
Pokud nebudete hlasovat, přijmou Ukrajinu do EU		43
8.4.2016	Lidové noviny ~ str. 07 ~ Svět MAGDALENA SLEZÁKOVÁ	
Vzdělání musí být fér, říká odbornice na inkluzi Lucie Macků		44
8.4.2016	novinky.cz ~ str. 00 ~ Kultura - SALON Štěpán Kučera, SALON	
Sportovní aféry už dráždí sponzory		45
9.4.2016	Lidové noviny ~ str. 16 ~ Sport ONDŘEJ NOVOTNÝ	
Sponzoři, kladivo na očistu sportů		47
9.4.2016	Mladá fronta DNES ~ str. 22 ~ Sport Ondřej Novotný	
Zbyněk Fiala: Ukažte nám východ z nouze		48
9.4.2016	vasevec.cz ~ str. 00 ~	

Boje o Náhorní Karabach	50
10.4.2016 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Kauza Panama Papers	58
10.4.2016 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Zbyněk Fiala: České mizerné mzdy. Ukažte nám východ z nouze	65
10.4.2016 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ byznys	
Americký ministr zahraničí Kerry zavítal do památníku obětí amerického jaderného útoku	67
11.4.2016 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
23 - Jak česká média objevila internet?	69
11.4.2016 louc.cz ~ str. 00 ~ Příležitostná příloha Louče <i>Milan Šmíd</i>	
Jak mě auto vyškolilo pro život	71
11.4.2016 Ona DNES ~ str. 38 ~ Fejeton	
Sponzoři, kladivo na očistu sportů. Jak kauzy ovlivnily jejich přístup?	72
11.4.2016 sport.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Ostatní sporty <i>MF DNES, Ondřej Novotný</i>	
Žulový Andrej Babiš	73
12.4.2016 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Zbyněk Fiala: Ukažte nám východ z nouze	74
12.4.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Názory a petice <i>PV</i>	
Zákaz? Hodí to miliardy!	75
13.4.2016 Aha! ~ str. 02 ~ Politika <i>(kol)</i>	
Aeronet označil protiruská hnízda: Český rozhlas i Univerzitu Karlovu	76
14.4.2016 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, ren</i>	
Bylo to, jako by do lidí vstoupil ďábel	77
16.4.2016 echo24.cz ~ str. 00 ~ Příběhy 20 století, Homepage, Krátké zprávy <i>Mikuláš Kroupa, Jana Háková</i>	
Hostem politický geograf Michael Romancov	81
17.4.2016 Frekvence 1 ~ str. 01 ~ 17:00 Press klub	

S věkem mám větší nadhled	94
19.4.2016 Týdeník Televize ~ str. 06 ~ <i>I Simona Votyová</i>	
Vůdce hnutí Pegida Lutz Bachmann stojí před německým soudem.....	97
19.4.2016 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Premiér Sobotka ocenil akademiky. Za obranu státu	98
20.4.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Monitor <i>mp</i>	
Za Albert mluví Barbora Vanko z Teska	99
20.4.2016 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Svoboda médií se u nás v posledním roce zhoršila	99
20.4.2016 ČRo Radiožurnál ~ str. 05 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Severoatlantická aliance a Rusko mají zásadní neshody.....	101
20.4.2016 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Tiskovou mluvčí Alberta se stává Barbora Vanko	104
21.4.2016 mediaguru.cz ~ str. 00 ~ Aktuality <i>Kateřina Straková</i>	
Ovlivní tzv. brexit ekonomiku EU?	104
21.4.2016 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Barbora Vanko tiskovou mluvčí společnosti Ahold.....	106
21.4.2016 Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>-rkp</i>	
Valachová chce reklamu na inkluzi za 56 milionů. Experti: Výsledek nejistý	107
21.4.2016 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Místo argumentů inkluzi vysvětlí“ reklamní spoty	108
21.4.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova <i>Radka Hrdinová, Marek Příbil</i>	
20. VÝROČÍ: Jak to všechno začalo.....	109
22.4.2016 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Společnost <i>Neviditelný pes, Ondřej Neff</i>	
Zákon o spotřebitelském úvěru má více posílit ochranu spotřebitele	110
22.4.2016 Konkursní noviny - Bulletin ~ str. 28 ~ <i>KAREL ŽÍTEK,</i>	

Expert na Německo vysvětluje, proč Merkelová tolik podporuje uprchlíky. Není to náhoda, ale systematický záměr	112
24.4.2016 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory <i>Jiří Hroník</i>	
Soukenka končí v čele protikorupčního fondu, nahradí ho Majerová	115
25.4.2016 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Uložit Regiony, Sdílet Regiony</i>	
Soukenka končí v čele protikorupčního fondu, nahradí ho Majerová	115
25.4.2016 denik.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Postoje a názory generace Y	116
25.4.2016 ČT 24 ~ str. 16 ~ 20:00 90' ČT24	
Bývalý důstojník BIS Soukenka končí v čele Janečkova protikorupčního fondu. Povede jej Linda Majerová	118
25.4.2016 hlidacipes.org ~ str. 00 ~ <i>Eliška Hradílková Bártová</i>	
Barack Obama v Evropě	120
25.4.2016 ČT 24 ~ str. 23 ~ 20:00 90' ČT24	
Petra Soukenku vystřídá Majerová	122
26.4.2016 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>čtk</i>	
Komunikaci Aspen Institute Prague bude řídit Jenda Žáček	122
26.4.2016 MaM.cz ~ str. 00 ~ <i>Martin Štěrba</i>	
Komunikaci Aspenů přebírá Žáček od Zelených	122
26.4.2016 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
„Teatrální gesta jsou pro neonacisty typická“	123
26.4.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 11 ~ Praha <i>— Martin Bajtler</i>	
Nechápu, proč bych se měl rozčilovat	124
27.4.2016 Tina ~ str. 46 ~	
AUTORI	125
27.4.2016 Xantypa ~ str. 04 ~	
Brýle	126
27.4.2016 ČT 1 ~ str. 01 ~ 17:35 Černé ovce	

Kreativní branding	129
27.4.2016 Hospodářské noviny ~ str. 14 ~ Příloha - Kariéra & vzdělávání - Komerční příloha <i>Petra Koudelková</i>	
Univerzita se stala pomníkem Karla IV. i arcibiskupa.....	130
27.4.2016 Mladá fronta DNES ~ str. 56 ~ Příloha - City dnes - Univerzita Karlova <i>Jan Bohata</i>	
Shrnutí	132
28.4.2016 ČT 1 ~ str. 03 ~ 17:35 Černé ovce	
Registr smluv. Raději vcelku, prosím, nekrájet	135
29.4.2016 Dotyk ~ str. 00 ~ Hydepark <i>Václav Zeman</i>	

Plné znění zpráv

Turecko a bouřlivá debata k uprchlíkům u Jílkové. Expert si všiml pravdoláskařky, ale i toho, co na obrazovce nebylo příliš vidět

1.4.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor

Daniela Černá

MEDIÁLNÍ HODNOCENÍ Který z europoslanců obhájil své stanovisko k dohodě Evropské unie s Tureckem lépe? Mediální analytik a bývalý ředitel Slovenské televize Radim Hreha „sestřelil“ ve svém hodnocení pro ParlamentníListy.cz oba politiky: „Nešťastné, nevhodné argumenty,“ zhodnotil rétorické umění Jana Zahradila a Michaely Šojdrové, které předvedli ve čtvrtečním pořadu ČT Máte slovo. Lépe se podle Hrehy projeví hosté z publika. Debatu moderátorka Michaela Jílková vedla na téma: Vyřeší dohoda Evropské unie s Tureckem migrační krizi?

“Dva evropští poslanci se celkem logicky snažili obhajovat smlouvu mezi Evropskou unií a Tureckem, ovšem nešťastnými a značně nevhodnými argumenty. Přitom se oba dlouhou dobu pohybují ve vysoké politice,“ vysvětlil Hreha pro ParlamentníListy.cz. Pozastavil se nad tím, že zcela jistě mají informace například o tom, jak byly dotace používány v případě České republiky, a teď se domnívají, že peníze, pokud budou účelově vázané, využijí Turci v souladu s přáním Evropské unie. “Vždyť se spousta peněz u nás zpronevěřila do soukromých rukou a to se stalo ve vyspělé Evropě. Teď se nás poslanci snaží přesvědčit, a ještě nepřesvědčivě, že oni věří, že Turci veškeré tři miliardy použijí na předem domluvené účely. To byl hlavní rozpor celého vystupování zástupců Evropského parlamentu,“ upozornil.

(ReproFoto: ČT)

Hreha: Šojdrová přišla s proklamacemi, které v praxi vůbec neplatí

Analytika také překvapila reakce europoslance Zahradila v momentě, kdy od plukovníka Skácela zaznělo upozornění na vnitřní konflikt Turecka s Kurdy. “Boj za autonomii uceleného národa přirovnal europoslanec k primitivním stupidním teroristům v Německu v 70. letech. Přitom to nebylo nutné,“ podotkl Hreha. “Nemá smysl oponovat takovými nedůstojnými argumenty,“ dodal. K vystoupení europoslankyně Šojdrové upozornil: “Zmiňovala proklamace, které se v praxi vůbec neuplatňují.“ Do pořadu přijali pozvání kromě Jana Zahradila (ODS), předsedy poslaneckého klubu Evropského parlamentu, a europoslankyně Michely Šojdrové (KDU-ČSL) také Pavel Skácel, účastník misí OSN, vedoucí projektu Péče o válečné veterány, Michal Blahout, vysokoškolský pedagog ekonomie, Milan Hnátek z iniciativy Česko-Turecko, Marian Brzybohatý, odborník na terorismus.

Hreha: Zástupci z řad veřejnosti viděli problém reálně a pragmaticky

Právě zástupci veřejnosti z publika podle Hrehy byli nejen dobře připraveni, ale také od nich zazněla fakta a logické argumenty. “Evidentně vidí problém reálně a pragmaticky. Politici Evropské unie neměli dostatek argumentů a chovali se prostě jako politici. Někdy ani nevěděli, která bije,“ doplnil.

Analytik naopak ocenil vystoupení Lucie Najšlové, analytičky **fakulty sociálních věd**. “To byla profesionálka připravená lépe než oba poslanci. Byl to zajímavý výstup. Jasně věděla, proč v pořadu je, a přišla tlumočit základní násobiku pravdoláskařů,“ popsal. “Zmínila, že je potřeba u nás otevřít veřejnou debatu, z čehož bylo jasně zřejmé, že by přivítala, aby média připravovala společnost na to, že budeme uprchlíky přijímat,“ podotkl. Pozvaní odborníci jako Brzybohatý nebo plukovník Skácel se podle Hrehy příliš neprojeví, pouze podpořili stanoviska, která přišli obhajovat.

Zlatí komunisti? Lidé si prostřednictvím SMS zavzpomínali na socialismus

Zajímavá sdělení vyplynula také z SMS fóra. Příspěvky od lidí, kteří sledovali pořad, nejen že vyjadřovaly negativní stanoviska k přijímání uprchlíků, ale i vzpomínání na socialismus. Hned několikrát zaznělo, že za socialismu takové problémy, jako má republika teď, řešit nikdo nemusel. Lidé přidávali také

sdělení typu: "Zlatí komunisti a ten jejich plot kolem hranic." "Životní úroveň pokulhává, snad třetina národa je na pokraji bídy a lidé řeší základní životní problémy, které jsou pro ně prvořadé," reagoval Hreha. "Člověk, který nemá hluboko do kapsy, uvažuje v širším záběru. Lidé, kteří jsou dennodenně atakováni existenčními problémy, situaci vnímají jinak. Najednou například slyší, že uprchlíci dostanou byty, a přitom jim někdo 20 let tvrdil, že byty nejsou. Co si pak mají myslet?" podotkl. Problém vidí i v tom, že naše společnost není vnitřně stabilizovaná, ale zároveň chce držet krok se zeměmi, které takové rozpory už mají dávno za sebou. "Lidé začínají porovnávat a jednoduše jim ze situace vychází, že problémy s tím, kde budou bydlet, za co budou žít, dřív neměli. Každopádně je jisté, že přijímání uprchlíků bude zvyšovat vnitřní napětí ve společnosti a může dospět i k okleštění demokracie. Nebo ve volbách uspějí strany, které lidem slíbí systém pevné ruky," uzavřel analytik pro ParlamentníListy.cz.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=428790>

Zonky: Příběhy zákazníků jsou nejlepším marketingem

1.4.2016 mediaguru.cz str. 00 Marketing

Kateřina Straková

Naším letošním cílem je zvýšit brand awareness a edukovat trh, říká ředitelka Zonky Lucie Tvarůžková.

Zonky, alias kříženec osla a zebry, je název online peer-to-peer platformy pro půjčování mezi lidmi. „Od začátku jsme mysleli na zebra, která je podle zoologů výraznou osobností. Už jsme měli i nakreslenou její postavu od skvělého Davida Böhma, ale následně jsme přišli na to, jak těžké je získat k zebře práva a domény. A potom někdo přišel se Zonky, které navíc nabízelo i dobrou paralelu – nebuďte osel, buďte zebra,“ popisuje vznik nové značky Lucie Tvarůžková, jež Zonky od jeho začátku vede.

Zonky, ilustrace: David Böhm

Zonky je na trhu necelý rok. Koncem února jste spustili první televizní kampaň, intenzivně komunikujete i v outdooru, tisku a na internetu. Pozorujete už nějaké výsledky kampaně?

Kampaň už své výsledky přináší, reakce lidí byla téměř okamžitá. Jen za první víkend kampaně přišlo na náš web 65 tisíc nových návštěvníků, za celou dobu od začátku kampaně to pak bylo 250 tisíc návštěvníků, kteří na stránkách strávili průměrně šest minut. Velmi dobrá jsou i konverzní čísla, zhruba 10 % návštěvníků kliká buď na „Chci půjčit“, nebo „Chci investovat“ a zjišťuje si další informace. Za týden dnes zafinancujeme tolik, kolik jsme před kampaní udělali za dva měsíce. Za první tři týdny v březnu jsme zainvestovali půjčky v hodnotě 31 milionů korun, týdně tedy přibližně 10 milionů, zatímco předtím jsme se pohybovali na úrovni dvou milionů korun.

Na jakou částku zainvestovaných půjček se chcete v letošním roce dostat?

Prodejní cíle máme, ale raději se jimi veřejně nechlubíme, pořád se ještě hodně učíme – na Zonky zdá se všechno funguje přesně obráceně než u jiných půjčovacích firem. Na letošní rok si tedy klademe za cíl především představit značku Zonky, zvýšit naši brand awareness a edukovat trh o možnostech půjčování mezi lidmi.

Na poli peer-to-peer půjček operují ale už i jiné značky, například Bankerat, Benefi nebo Findigo. Jakým způsobem se chcete od nich diferenciovat?

Chceme se odlišit zejména třemi principy. Zaprvé se svět půjčování peněz snažíme změnit – edukací, důrazem na transparentnost, v tom, že jasně říkáme, proč lidem půjčíme a z jakých důvodů naopak ne. Zadruhé se snažíme trh půjček zlevnit, chceme být levnější než banka, což není případ naší konkurence. Průměrný úrok na Bankerat se pohybuje kolem 35 %, na Benefi přesahuje 15 %, zatímco u nás se můžete dostat i na úrok ve výši 3,99 %. A nakonec se pokoušíme půjčky polidštit. Jsme jedinou platformou, kde lidi spolu s požávkou píšou i příběh své půjčky a podle nich se investoři nejednou rozhodují. Příběh zde hraje důležitou roli, protože půjčky nejsou primárně o penězích, ale představují nástroj k vysněnému cíli či řešení problému. Nedávno jsme u nás

měli příběh mladé hudebnice, klavíristky a cembalistky, která si chtěla půjčit na nové cembalo. Jeden z investorů její příběh okomentoval s tím, že by pro ně mohla potom uspořádat koncert, a ona se toho chytla. Pro samotné žadatele příběh potom mnohdy slouží k určité katarzi, k uzavření životní etapy či zformulování plánů.

Zonky.cz sídlí v CreativeDocku, kam nedávno přišel Michal Schindler. Plánujete jeho know-how využít i pro stále oblíbenější content marketing?

Ano, s Michalem jsme se shodli na tom, že příběhy našich zákazníků jsou pro Zonky tím nejlepším marketingem. Příběhům osobně jako někdo, kdo celý život strávil v novinářství, věřím. Teď máme fantastický příběh kluka, který rozšiřuje dílnu (Moto Kenny), ve které opravuje staré motorky a přes Zonky si na to chce půjčit peníze. Skvělá věc je, že přes Zonky si je může půjčit třeba i od svých spokojených zákazníků. Sám navrhl, že všechny své investory pozve k sobě do dílny na Den otevřených kaslíků a pečené prase. On udělá velkou reklamu nám, my jemu – protože dnes už máme přes pět tisíc investorů.

V rámci kampaně využíváte na některých outdoorových plochách prvky lokalizace. Podle čeho jste se pro lokalizovaný outdoor rozhodli?

My máme hrozné štěstí na lidi, se kterými pracujeme. A jeden z lidí, u kterých jsme poptávali outdoor, nám poradil, ať zkusíme billboardy lokalizovat a Zonky spojit se čtvrtí, ve které se billboard objeví: „Lidé půjčují lidem. I na Vinohradech.“ Tam, kde to šlo, jsme to udělali a reakce je opravdu dobrá. Bez lokalizace zůstaly jen billboardy na dálničních tazích.

V rámci kampaně také často využíváte komerční články a advertorialy s Vaší tváří. Proč jste zvolila tuto cestu?

Jedním z důvodů bylo dodat půjčkovému byznysu trochu důvěryhodnosti. Když jsem se Zonky začínala, došlo mi, že půjčky jsou vlastně takové smradlavé. Bohužel působí na trhu stovky mikropůjčkových firem, jejichž vlastník je neznámý a které kdekoho dostanou do životní krize. Proto se lidé půjček bojí, nikdo vás nikde nechce, na konferenci trvá značnou chvíli, než své publikum přesvědčíte, že nejste pekelník. A proto jsem si do těch článků stoupla sama. Chtěla jsem tím ukázat, že si za naší práci stojím, že ji děláme férově a transparentně a že se za ni nestydím. Druhý důvod byl čistě pragmatický. V loňském roce jsme neměli na marketing žádné peníze, a tím pádem ani možnost přijít se zajímavou kreativou. Proto jsme se rozhodli jít cestou osobního příběhu a podařilo se nám získat za málo peněz hodně pozornosti.

S jakými marketingovými investicemi pracujete letos?

Na marketing máme na letošní rok alokováno 25 milionů korun.

Budete v podobně intenzivní kampani pokračovat letos i nadále, například v období před vánočními svátky?

Počítáme s tím, že kampaň letos ještě zopakujeme, budeme pracovat se stejným spotem s různými packshoty. Ale žádnou speciální vánoční komunikaci mít nebudeme, protože si myslíme, že půjčovat si na vánoční dárky není dobře. A my říkáme: „Když už si musíte půjčit, půjčte si dobře. Třeba na Zonky, třeba někde jinde. Ale hlavně dobře.“ Skvělé by bylo, kdybychom dokázali svoje interní cíle splnit tak, abychom mohli na Vánoce zavřít, a tím podpořit naše přesvědčení: půjčovat si na dárky není dobré.

Zonky je zaštiťováno společností HomeCredit skupiny PPF. Nehrozí zde, že budete její produkty kanibalizovat?

HomeCredit se se svými produkty zaměřuje na zcela jiné klienty než my. Cílí hlavně na lidi, kteří kupují zboží na splátkový prodej. My se soustředíme na dobré bankovní klienty, kterým dokážeme nabídnout půjčku lépe a levněji než banka. Anebo na lidi, kteří mají všechny předpoklady dobrými bankovními klienty být, jen jsou třeba OSVČ nebo mají v životě nějakou jinou „nестandardnost“ a klasický pohled bank jim zbytečně škodí. Spíše než kanibalizace je to vzájemné doplňování. Chodí k nám hodně lidí s refinancováním, ale jen velmi málo k nám přijde refinancovat HomeCredit. O klienty se nepřetahujeme.

Jak svou cílovou skupinu přesně definujete?

Cílíme na lidi ve věku mezi 25 až 45 let. Dlouhou dobu byli našimi klienty zejména muži, geekové, kterým je peer-to-peer model sympatický z jiných oblastí. Televize nám skupinu rozšířila, dnes nám přibývají lidé, kteří

rádi zkoušejí nové věci. A také nově i ženy, které často potřebují svůj příběh s někým probrat. Je pravda, že ženy se za půjčování peněz většinou stydí, často se do finančních problémů dostanou cizím zaviněním, bankovní úvěr jim přijde příliš závazný, a bohužel se tak stávají oběťmi mikropůjček. Pro ně je opravdu důležité sepsat svůj příběh, protože jim to pomůže přestat se stydět.

Jste v budování značky na HomeCreditu zcela nezávislí? Jak je vaše spolupráce v oblasti marketingu nastavena?

Spolupráce s HomeCreditem je pro mě až překvapivě příjemná. Máme ohromnou svobodu dělat si věci po svém, ale zároveň od nich dostáváme spousta know-how. Lidé v HomeCredit mají plno zkušeností, naučili se z vlastních chyb a nás drží, abychom je zbytečně neudělali také. Základní směr našeho směřování tak s nimi konzultujeme, velmi nám pomohli například při tvorbě televizního spotu.

Značka Zonky je registrovaná ve zhruba čtyřech desítkách zemí. Kdy plánujete expanzi?

Za námi stojí PPF, která je zvyklá na to replikovat své úspěšné modely v zahraničí, proto by bylo logické, kdyby stejně uvažovali i o Zonky.

Lucie Tvarůžková, ředitelka Zonky

Online peer-to-peer platformu pro půjčky Zonky vede od července 2014. Předtím působila ve vydavatelství Economia, nejdříve jako stálá zpravodajka Hospodářských novin v Bruselu, posléze jako zástupkyně šéfredaktora Hospodářských novin a poté jako šéfredaktorka portálu iHNed.cz. Předtím pracovala v redakci Lidových novin a deníku Mladá fronta Dnes.

Vystudovala **Fakultu sociálních věd** UK a City University v Londýně.

URL| <http://www.mediaguru.cz/2016/04/pribehy-zakazniku-jsou-pro-zonky-nejlepsim-marketingem/>

Boje u Náhorního Karabachu

2.4.2016 ČT 24 str. 04 12:00 Polední události

Richard SAMKO, moderátor

Ázerbájdžán v noci podle agentury Interfax podnikl útoky podél celé hranice s Náhorním Karabachem. Jde o území osídlené převážně Armény, které se od Ázerbájdžánu odtrhlo. Arménská armáda údajně sestřelila ázerbájdžánský vrtulník. Baku to ale popřelo a obvinilo druhou stranu z porušování příměří. Informace o obětech zatím nikdo nepotvrdil a po telefonu teď zdravím Emila Aslana z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobré odpoledne. Do bylo rozbuškou pro poslední vyostření sporu o Náhorní Karabach?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý den. O rozbuškách se spekuluje, každopádně v posledních několika letech ke střetům poměrně výrazným dochází stále častěji, takže já si myslím, že ten konflikt má svoji vnitřní logiku, pro kterou nejsou potřebný nějaký externí rozbušky.

Richard SAMKO, moderátor

A jak daleko do historie vlastně spory o oblast Náhorního Karabachu sahají?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak oni ty, ty spory sahají v podstatě do začátku 20. století. V posledních desetiletích vlastně je to konec 80. let, když ještě v rámci Sovětského svazu propukly spory mezi arménskou a ázerbájdžánskou původní inteligencí, které pak po rozpadu vlastně v zimě 92. roku vyústily v otevřenou válku.

Richard SAMKO, moderátor

Ke klidu zbraní už vyzval ruský prezident Putin. Jakou roli by v nejnovějším vývoji mohlo sehrát právě Rusko, které má na území Arménie vojenskou základnu?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já bych možná zmínil tři možné příčiny v kontextu vaší otázky. Proč vlastně může docházet k vyostření situace na karabašské frontě. Je tady, tady se pohybujeme samozřejmě v rovině spekulací. První možnost je, že jelikož ceny na ropu dramaticky padají, tak vedení Ázerbájdžánu má zájem o vytvoření nějakého externího nepřítele, s tím, aby to sociální ekonomické napětí klidové revolty, které se v Ázerbájdžánu v kontextu právě zhoršující se sociálně ekonomické situace očekávají, aby on mohl vlastně tu pozornost místního obyvatelstva nějakým způsobem oddálit od vnitřních problémů na ten obraz arménského vraha, arménského nepřítele a tím pádem vlastně "stabilizovat" ázerbájdžánskou společnost, jako potlačit možné revolty, možné nepokoje a opozici, v které mimochodem v Ázerbájdžánu moc nezbylo v posledních letech. Druhá možnost je, a k té se hlásí politologové například v Turecku a některých západních zemích, převážně, že v poslední době jak Rusko znovu získává svoji moc, svoje postavení mimo jiné v postsovětském prostoru, tak usiluje o to, aby přes svého arménského spojence zatlačilo na Baku, aby získalo jistých ústupků v ekonomických otázkách, nebo ve vojenských otázkách. No a třetí možnost, proč k tomu konfliktu vyostření toho konfliktu zase dochází, je to, co jsem už nastínil, to je právě to, že ten konflikt na vnitřní logiku, že vlastně generalita na obou stranách nerada odpouští, takže my vidíme pořád vlastně po několika měsících, po intervalech 3, 4, 6, 7, 8 měsíců, že ta opačná strana, která před tím půl roku, například před tím utrpí nějakou, nějakou taktickou porážku, třeba byl sestřelen arménský vrtulník před několika měsíci v Karabachu, tak ona se snaží pomstít. Takže ten konflikt má opravdu interní logiku a může se stát cokoliv. Ta rozbuška může být jakákoliv externí. Ale spíše podle mě se jedná o nějaký interní, interní dynamiku tohoto konfliktu, který vede k periodickým vlastně vyostření situace na Náhorní Karabašské frontě.

Richard SAMKO, moderátor

Říká Emil Aslan z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám moc.

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Za MZe bude mluvit Ježková z Evropy 2

4.4.2016 mediaguru.cz str. 00 Aktuality

Kateřina Straková

Tiskovým mluvčím ministerstva zemědělství bude od poloviny května Markéta Ježková. Vystřídá Hynka Jordána, který nastoupil na obdobnou pozici do Státního pozemkového úřadu.

Markéta Ježková dříve působila jako moderátorka a odpolední zprávařka na Evropě 2. Zkušenosti má i ze stáže v PR agentuře AMI Communications. Absolvovala bakalářská studia žurnalistiky na Univerzitě Karlově v Praze.

Markéta Ježková

Hynek Jordán byl tiskovým mluvčím ministerstva od předloňského února. Přišel z tiskového odboru ministerstva školství. Nahradil Danu Večeřovou, která se vrátila s exministrem Miroslavem Tomanem do Potravinářské komory a Agrární komory. Jordán v minulosti působil také jako mluvčí ministerstva pro místní rozvoj. Je absolventem politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

-čtk-

URL| <http://www.mediaguru.cz/2016/04/za-mze-bude-mluvit-jezkova-z-evropy-2/>

Bushův ideolog vyzvídal u Klause

4.4.2016 Lidové noviny str. 05 Domov
BLAHOSLAV HRUŠKA

Mise amerických exvelvyslanců sepisuje report o Česku. Podílí se na něm i Bruce Gelb, tvůrce mediálního obrazu USA za studené války.

PRAHA Rada amerických velvyslanců (CAA) je jednou ze stovek lobbistických organizací sídlících ve Washingtonu. Na rozdíl od mnoha ostatních vlivových skupin má ale přímý přístup do Kongresu a dveře otevřené většinou i do Bílého domu. Členy CAA jsou totiž bývalí ambasadoři, kteří kdysi zastupovali americké zájmy ve světě.

Každým rokem jezdí někdejší diplomaté na poznávací mise po světě. Nejde jen o turistiku, z cest vznikají reporty, které se díky dobrým kontaktům velvyslanecké rady na kongresmany a senátory dostanou do rukou i těm, kteří ovlivňují americkou zahraniční politiku.

Devítičlenná skupina členů CAA se v závěru minulého týdne podruhé ve své historii vypravila i do Prahy. Oficiálně šlo o čistě soukromou akci, ostatně stejně jako v roce 1990, kdy tu byli naposledy.

Jenže odkud bude velvyslanecká rada brát podklady pro svoji zprávu o stavu Česka, zůstává nejasné. Americká ambasáda v Praze o jejich programu nic nevěděla, žádná schůzka neproběhla ani v Americké obchodní komoře, kam obvykle delegace z USA míří. Také ústředí české diplomacie nemělo informace, že by se bývalí američtí ambasadoři objednali k někomu z ministerstva zahraničí. Jedinou potvrzenou českou schůzkou CAA tak byl oběd s exprezidentem Václavem Klausem. „Určitě přijde řeč na migrační krizi a na budoucnost Evropy,“ řekl LN ještě před akcí Petr Macinka, mluvčí Institutu Václava Klause.

Veterán americké lobby Jedním z těch, kteří se od Klause nechali nabířovat a budou z pražské návštěvy vypracovávat report o Česku, je podle informací LN Bruce Gelb. Téměř devadesátiletý veterán amerického lobbingu je na vytváření obrazu země v zahraničí specialistou. V letech 1989–1991, tedy v klíčové době pádu bipolárního světa, vedl pod prezidentem Georgem Bushem starším United States Information Agency (USIA).

Agentura měla na starosti „informovat a ovlivňovat zahraniční veřejnost ve věcech národního zájmu“. Jinými slovy vytvářet ideologicky správný obraz Ameriky v zahraničí. USIA k tomu využívala například rozhlasové stanice Hlas Ameriky nebo Rádio Svobodná Evropa. „Byla to instituce vzešlá z ducha studené války. Propaganda je možná silné slovo, ale ovlivňování a kontrola obrazu USA v socialistickém bloku patřily mezi hlavní úkoly USIA,“ vysvětluje Kryštof Kozák, amerikanista z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Agentura se pod vedením Gelba zasazovala i o oteplování vztahů se sovětským blokem. V rámci stipendijního programu měl do USA přijet také Jan Fojtík, dlouholetý člen politbyra Ústředního výboru Komunistické strany Československa (ÚV KSČ), který měl ve straně na starosti propagandu. Fojtík byl tak Gelbův přímý protihráč.

S požehnáním nejvyššího stranického vedení chtěl tehdy Fojtík vidět New York, Washington a Los Angeles. A jako bývalý zástupce šéfredaktora Rudého práva proniknout alespoň jako host do ústředí americké propagandy. „Přeje si spatřit na vlastní oči, jak fungují americké sdělovací prostředky, včetně rozhlasové stanice Hlas Ameriky. Těší se na velmi otevřenou diskusi s pracovníky stanice a chystá se přednést obvinění československé vlády, že Hlas Ameriky podněcuje demonstrace v Československu,“ telegrafovala před Fojtíkovou návštěvou z Prahy tehdejší americká velvyslankyně Shirley Temple-Blacková.

Fojtík tehdy vyšel vstříc právě řediteli USIA Gelbovi a s ohledem na jeho program svou čtrnáctidenní studijní cestu do USA o několik týdnů odložil. Do Ameriky ale jako Gelbův vysoce postavený host z Východu nakonec neodletěl. Fojtík měl letenku z Ruzyně rezervovanou na 24. listopadu 1989. Ironií dějin to byl nakonec den, kdy Fojtík a ostatní členové předsednictva ÚVKSC složili své funkce.

Foto autor| FOTO – 41ON41. COM

Foto popis| Bruce Gelb je specialistou na vytváření obrazu USA v zahraničí

Ázerbájdžán potvrdil pozastavení bojů s Arménií v Náhorním Karabachu

5.4.2016 ČRo Radiožurnál str. 03 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Arménie a Ázerbájdžán dnes potvrdily, že se dohodly na příměří v obnoveném konfliktu o území Náhorního Karabachu. 4 dny bojů se vyžádaly několik desítek obětí arménských a ázerbájdžánských vojáků. Přesná čísla ovšem nejsou k dispozici. Spor o zmíněnou lokalitu vedou obě země už desítky let. A aktuální vývoj proberu s Emilem Aslanem z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Dá se to ohlášené příměří podle vás chápat jako faktické zastavení nedávno obnovených bojů, opravdu zbraně utichly?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že obě strany mají zájem na utichnutí tohoto válčení minimálně v této době, co se bude dít v následujících letech, dokonce měsících, to už bude velká otázka.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže ten klid zbraní můžeme označit jako křehký nebo v blízké budoucnosti jako optimistický, nadějně optimistický, řekněme, pro mírová jednání?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že vzhledem k tomu vývoji posledních několika let spíše bych byl pesimistický, protože zdá se, že jedna ze stran konfliktu Ázerbájdžán má představu, že je schopna vlastně to status quo, které se ustálilo v Náhorním Karabachu a kolem něj, nějakým způsobem zvrátit. Takže já si myslím, že asi bude tendence spíše ta opačná a sice ta, že Baku bude chtít nějakým způsobem politikou malých krůčků obsazovat stále větší území kolem Karabachu nebo v samotném Karabachu, a tímto způsobem vlastně přijme ty /nesrozumitelné/, případně /nesrozumitelné/ k větším ústupkům.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je to...

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

/Souzvuk hlasů/.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ano, Náhorní Karabach, myslím, je to strategicky významné území, když, jak už jsem taky zmínila, se o tuto lokalitu vedou boje desítky let?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Není to až tak úplně strategické území, vlastně Náhorní Karabach je enkláva nebo historicky, minimálně do 20. let to byla enkláva uvnitř Ázerbájdžánu, je to severně od iráckých hranic, je to hornaté území, takže není to až tak úplně důležité z toho strategického hlediska, každopádně pro národní cítění obou stran jak Arménců, tak Ázerbájdžánců v posledních letech se z toho stalo velké téma, vlastně je to otázka, která je velice identitární

ukotvena, otázka, která má velmi silné /nesrozumitelné/ jak pro Armény, tak pro Ázerbájdžánce, takže z tohoto hodnotového identitárního hlediska Karabach je velmi důležitý pro obě strany konfliktu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Vladimir Putin dnes, jak před chvílí uvedla agentura ČTK, jednal se zástupci obou zemí po telefonu, koncem týdne má metropole Ázerbájdžánu i Arménie navštívit premiér Medveděv. Jakou roli v tom celém hraje Rusko?

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nevíme přesně, jakou roli v tom hraje Rusko, v podstatě mnozí komentátoři, kteří sledují dění na Jižním Kavkaze, tak se domnívají, že Rusko má zájem na situaci - ani mír, ani válka, zejména ve vztazích mezi Arménií a Ázerbájdžánem, takže několikrát, když mohlo dojít k nějakému mírovému ujednání mezi Bakou a Jerevanem, tak podle kuloárních informací vím, že Rusko vždycky zakročilo s tím, aby ta mírová smlouva nebo dohoda nebyla dosažena, protože právě tato situace umožňuje Rusku maximálním způsobem ovlivňovat dění v tomto velmi významném ze strategického hlediska regionu. A v posledních dnech dokonce se objevily teze, podle kterých vlastně toto všechno bylo zjištěno na /nesrozumitelné/ s tím, že Moskva vlastně chce si znovu navrátit maximální vliv v této oblasti. Já si nemyslím, že toto byla ruská iniciativa, máme k tomu důkazy a dění v Karabachu tomu nenasvědčuje, ale domnívám se, že Rusko by mohlo tohoto vývoje využít ve vlastní prospěch.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Říká odborník na postsovětský prostor z Univerzity Karlovy Emil Aslan. Díky, na shledanou.

Emil ASLAN, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Nastal čas pro superlítačku?

5.4.2016 ČRo Plus str. 04 18:10 Názory a argumenty

Petr SCHWARZ, moderátor

V Londýně, jak jsme právě slyšeli, berou hrozby teroristického útoku velice vážně. Video propagandistů Islámského státu včera zveřejněné v baště džihádistů v syrském městě Rakká, vyhrožuje dalším teroristickým útokem právě v Britské metropoli, Berlínu a Římu. Komentář Josefa Mlejnk z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy si všímá toho, jak je zvláště veřejná doprava ve velkých městech vůči teroru zranitelná. Více ale už Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, **Fakulta sociálních věd** UK

Útoky teroristů v Bruselu opět bolestivě připomenuly zranitelnost moderní a technicky vyspělé civilizace. Stačí, aby výbušninou opásaný sebevrah nastoupil do vagónu metra a odpálil se - a způsobí tak nezměrné neštěstí. Přitom zejména v dopravních systémech ve velkoměstě nelze používat složité kontroly. Vždyť jaký užitek by metro mělo, pokud by se každý cestující musel dostavit do stanice dvě hodiny před odletem, pardon, před odjezdem soupravy. Nicméně vzhledem ke zmíněné zranitelnosti není za poslední čtvrtstoletí útoků na metro zase tak mnoho - lze dohledat okolo deseti případů. Jeden z potenciálně nejděsivějších se odehrál v Tokiu, přičemž roli vražedné zbraně tu namísto výbušniny sehrála nervově-paralytická bojová chemická látka jménem sarin. A nestáli za ním islamisté. 20. března 1995 zaútočila pomocí sarinu v tokijské podzemní dráze sekta Óm širikjó - se smutnou bilancí dvanáct mrtvých a několik tisíc zasažených lidí, mnohdy s následky na celý život. Počet mrtvých přitom mohl být daleko větší, avšak Japonci tehdy měli důvod hovořit o štěstí v neštěstí. Šóko Asahara, který chtěl takto urychlit jím samým předpovězený konec světa, věděl, že mu bezpečnostní složky jsou na stopě a sarinový útok proto přikázal uskutečnit dříve. Kvůli kvapným přípravám v důsledku časového tlaku měl tak sarin pouze třicetiprocentní koncentraci a nebyl tolik účinný. Jednoduchost útoku ale dodnes udivuje - Asaharovi lidé nasedli do vagónů metra na vybraných trasách, pod sedadlo umístili v novinách zabalené sáčky

se sarinem, které krátce před příjezdem na určenou stanici propíchl deštníkem a v klidu vystoupili. Byť Óm šinrikjó neměla s islámem nic společného, zarážející je sociologická podobnost tokijských útočníků s dnešními teroristy. Balíčky se sarinem kladli absolventi prestižních japonských univerzit, lidé mladí, vzdělaní a inteligentní, dokonce jeden bývalý lékař. Co je přivedlo do spárů sekty, jež spojovala jógu, prvky převážně východních náboženství, kult osobnosti vůdce Asahary a politické ambice na převzetí moci? Podle všeho též deziluze ze života v přetechnizované japonské společnosti, založené na pracovní výkonnosti a materiálním úspěchu, ze života, který postrádal nějaký hlubší význam nebo vyšší určení. Hledali proto smysl - a bohužel narazili na Asaharu. Samozřejmě, i kdyby jejich výchozí pocity byly zčásti oprávněné či pochopitelné, nijak je to neopravňovalo k hrůznému činu, jehož se dopustili. Jak se ale lidem podobného ražení bránit? Zajištění bezpečnosti v dopravních systémech si patrně v blízké budoucnosti vynutí zavedení čehosi na způsob superlítačky - karty vybavené čipem, bez níž nějaké sofistikované elektronické zařízení člověka do prostoru metra vůbec nepustí. Anebo bude mít každý - důkladně prověřený - občan takový čip zašitý rovnou někde pod kůží. Asi i k tomu nás terorismus brzy dožene.

LIBEREC: Knihovna hostí konferenci o literatuře pro děti

6.4.2016 [genusplus.cz](http://www.genusplus.cz) **str. 00** Zpravodajství
LK/Blanka Daničková

Krajská vědecká knihovna v Liberci pořádá ve spolupráci s Katedrou českého jazyka a literatury Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity Liberec a **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze 14. ročník konference Současnost literatury pro děti a mládež 2016. Hostit bude účastníky ve dnech 7. a 8. dubna, kdy je naplánována celá řada přednášek.

„Je dobře, že se v krajské organizaci koná konference, která se věnuje tak potřebnému tématu, důležitému pro vzdělávání a výchovu mládeže. Letošním tématem jsou podoby příběhů v současné literatuře pro dospívající a mladé dospělé. Bohužel není neobvyklé, že volný čas mladí lidé tráví hraním počítačových her. Konference chce ukázat, že i literatura dokáže být napínavá, strhující a akční,“ říká statutární náměstkyně hejtmana Hana Maierová, pověřená řízením resortu cestovního ruchu, památkové péče a kultury.

V rámci konference vystoupí se svými příspěvky řada předních českých odborníků na literaturu, pedagogů univerzit i spisovatelů. Po oba dva dny začíná program v 10:00 hodin.

URL| <http://www.genusplus.cz/zpravodajstvi/liberec-knihovna-hosti-konferenci-o-literature-pro-deti>

EK navrhla změny azylových pravidel

6.4.2016 ČT 24 str. 19 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Evropská komise představila návrhy změn azylového systému Unie. Podle prvního místopředsedy komise Franse Timmermanse migrační krize ukazuje, že stávající takzvaný dublinský systém nefunguje. No, a podrobnosti teď připojí Antonín Šimůnek. Antoníne.

Antonín ŠIMŮNEK, redaktor

Evropská komise nabízí k diskusi dvě varianty, obě počítají s přerozdělováním migrantů, podle té tvrdší by mělo být přerozdělování automatické podle slabší verze by přišlo na řadu až v tom případě, kdy je příslušná členská země žádostmi přetížená. Připomínám, že teď vyřizuje žádost o azyl první stát, ve kterém se uprchlík dostal na území Evropské unie. Státy by si migranty mezi sebou rozdělovali na základě takzvaného distribučního klíče, ten by bral ohled na velikost zemí, výkonnost ekonomiky, případně i třeba nezaměstnanost. Komise navrhuje taky harmonizovat azylová řízení v jednotlivých zemích, tedy zajistit ve všech humánnější zacházení, tím chce

komise zabránit, aby migranti mířili jen do několika unijních států, zároveň by chtěla zabránit taky dalšímu pohybu azylantů po Evropě. Jednak je chce vrátet tam, kde azyl získali a jednak navrhuje i využití sankcí.

Frans TIMMERMANS, místopředseda Evropské komise

Problém, který musíme vyřešit, je, že systém je do značné míry založen na tom, do které země migrant dorazí nejdřív. To není fér, ani udržitelné, velmi to zatěžuje některé státy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ivo Šlosarčík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karovy v Praze je teď u telefonu. Zdravím vás, hezký večer přeju.

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dává vám smysl, že Evropská komise navrhuje něco, o čem nutně musí vědět, že minimálně část zemí Evropské unie s tím nebude souhlasit?

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Z pozice Evropské komise to dává smysl perfektně. Zprv je třeba si uvědomit, že to, co komise dneska představila, je takzvané sdělení, jo, to není ani legislativní návrh, ani závazná norma a takový balonek, co vlastně by komise uvažovala, že bude navrhovat, takže zprv tohle to sdělení opravdu může fungovat jako testovací balonek na reakce členských států, protože komise nepochybně ví, že Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Polsko bude reagovat kriticky a je třeba si zjistit, jak zareagují ostatní státy, například opravdu třeba, třeba Nizozemsko nebo Francie, takže to je jedna věc. Pokusný balonek. A za druhé ten dokument alespoň z pohledu komise znamená, že komise není léčena událostí, ale má nějaký plán, má nějaké nápady, takže z logiky komise to dává dosti dobrý smysl. Jestli z logiky celé Evropské unie, to je jiná otázka.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a dá se už teď podle těch prvních reakcí usoudit na to, co bude výsledek? Zda úplně jiný návrh nebo zda se ukáže, že průchodná je jedna z těch dvou variant. Připomínám, že jedna varianta je tedy nějaká minimalistická, která by v případě velké krize umožnila přerozdělování migrantů, druhá je v podstatě přerozdělovací mechanismus, který by byl stálý.

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

No, když se podíváte na ten dokument, to má 20 stránek a je psaný typickým jazykem Evropské komise, to znamená, velmi technicistním a zároveň neurčitým a ta komise si nechává spoustu otevřených vrátek, co by se mohlo, mohlo dít. Tam, že jo, věc, která asi zajímá všechny nejvíc, je ten návrh změny dublinského nařízení, kde by jak jste říkal podle jedné varianty tam byla speciální klauzule na řešení krizových situací a ta druhá by úplně opustila současnou logiku dublinského nařízení a zaváděla by úplně nový systém. Já si myslím, že rozhodně ten, ta druhá varianta je velmi těžko průchodná a komise jí možná navrhl, aby měla kam ustupovat a bude se pracovat s nějakou variantou toho záchranného systému pro mimořádné situace, které ostatně máme alespoň na papíře už dneska. Co je důležité, to, co ten návrh nemění, je nebo nemění tak jasně, kdo by o celé věci rozhodoval. Pořád by to byly členské státy, je tam sice návrh od /nesrozumitelné/ jedné evropské agentury, ale hlavně o tom provádění registraci, to vypadá, že by to prováděly členské státy a narazilo by to na stejný problém jako dneska, a to, že prostě některé členské státy nejsou schopné nebo ochotné ten systém provádět, protože ho považují za nespravedlivý.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, chápu ale správně, že tak či onak tam zůstane nějaký systém přerozdělování, to znamená, že posléze bude následovat to, co jsme viděli na podzim, tedy další hlasování na sílu a přehlasování středu a východoevropských zemí?

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

To vůbec není jisté. Zaprvé vždycky se říká, že ďábel v detailech, takže bude vidět, jak ten, jak ten konečný návrh Evropské komise bude vypadat, za druhé máte změnu polského stanoviska, máte novou polskou vládu, která k přerozdělování je extrémně kritická, a tady nejde jenom o pár posunů v hlasovacích, v počtu hlasujících, tam je Polsko silné, ale hlavně jeden z velkých států Evropské unie najednou nepatří ke skupině, která, která ten nápad podporuje, takže jestli komise vůbec něco navrhne a jak to bude vypadat, je dosti ve hvězdách a nedá se podle mne odhadnout z toho prvního, z prvních reakcí, reakcí členských států, protože to stanovisko komise je natolik vágní v mnoha věcech, že umožňuje komisi doslova desítky variant toho, co by mohla, co by mohla formálně navrhnout.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže si dovedete v konečném efektu představit i řešení bez toho přerozdělování?

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Dovedu, tam, tam, Evropská unie to dnešní dublinské nařízení je vlastně /nesrozumitelné/ do situace, kdy opravdu nespravedlivě zatěžuje některé členské státy, vzhledem k jejich ekonomické situaci a tyto členské státy ho proto považují za nespravedlivé, a proto ho ignorují, neuvádějí ho v život z velké části, což vede k tomu, že celý systém přestává fungovat. Takový docela začarovaný kruh a Evropská komise možná doufá, že tím, že do toho, do té změny ji učiní pro ty nejvíc exponované státy jako Řecko, jako Itálii, víc akceptovatelným, budu to považovat za víc spravedlivé, že ho tyto státy budou více respektovat, více uvádět, uvádět v život, a proto zas až tak strašně radikální změna dublinského systému nebude třeba, ale to může být na straně Evropské komise zbožné přání a bude třeba velice vidět, nakolik se dneska v dnešních dnech a následujících týdnech Řecko začne chovat jinak, než, než v předchozím roce.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ivo Šlosarčík. Já vám děkuji a přeju hezký večer.

Ivo ŠLOSARČÍK, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Na slyšenou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A pojďme si pro politickou reakci na to, co navrhuje Evropská komise. Jsme ve spojení taky se šéfem Svobodných a europoslancem Petrem Machem, hezký večer i vám.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane europoslanče, jak ten návrh Evropské komise chápete vy. Je to výkop, který se v posledku může zásadně změnit, anebo je to především něco, co svědčí o rigidním trvání Evropské komise na přerozdělování uprchlíků, na kvótách.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

Mně připadá, že Evropská komise je opravdu umanutá, pokud jde o kvóty, pokud jde o přerozdělování a ona to vlastně avizovala už na podzim, že chystá nějaký ten trvalý mechanismus a ta situace je jiná v tom, že myslím,

že lidé v České republice jsou naštvaní, berou to jako poslední kapku a myslím si, že pokud budeme i v tomto přehlasování, že by se mělo konat i v České republice referendum o setrvání, respektive vystoupení země z Evropské unie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a vy znáte nějakou alternativu, když ne kvóty, tak něco jiného. Ptám se co?

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

No, samozřejmě, stačilo by dodržovat to, co je normální, pokud by Řecko, Itálie od počátku vracely ty migranty do země původu, pokud nemají nárok na azyl. Pokud by to tak dělalo Německo, pokud by to tak dělaly ostatní země, tak ten problém není Evropská unie se speciálně Německo otevřely náruč dokořán, řekly celému světu: "Pojďte k nám," a tím se způsobily ty problémy, samozřejmě, že ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobře, ale ten systém evidentně selhává. Je tedy zřejmě třeba najít nějaké jiné řešení, tak když ne kvóty, ptám se co?

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

Víme, co pomohlo, když Maďarsko postavilo na hranici plot a pokud by podobný plot existoval pevný mezi makedonskou, mezi Makedonií a Řeckem, pokud by ti uprchlíci neměli šanci dostat se z Řecka dál, do té své země zaslíbené, do Německa, do Švédska, ak by přestali putovat i do toho Řecka, přestali by putovat do Turecka, pomohlo by to všem. Myslím si, že je potřeba pouze kontrolovat hranice tak, jak to dělají všechny státy na světě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Komise taky říká, že v tom návrhu má být, řekněme, sjednocení podmínek pro žadatele o azyl v jednotlivých členských zemích Evropské unie, čímž se zřejmě myslí především nejruznější dávky a říká, že tam má být taky mechanismus, který by zabraňoval přechodu těch žadatelů o azyl z jedné země do druhé, kupříkladu z České republiky do Německa. To vás nepřesvědčí, že by nakonec ten systém kvót mohl být funkční?

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

No, nebude to fungovat, vidíme to na příkladu těch iráckých uprchlíků, které Česká republika pohostila a oni ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, ale teď přece nejsou ty podmínky pro žadatele o azyl ve všech zemích stejné, což je ten cílový stav, který navrhuje Evropská komise.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

No, nemůže nás nikdo snad proboha, nemůže to nikdo myslet vážně, že by nutili Českou republiku, aby zavedla stejně štědré, přeštedré standardy, jako má Švédsko, jako má Německo, to je zoufalá snaha Německa ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Anebo obráceně, pane europoslanče.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

... Odklonit, ať Švédové udělají to, ať Němci udělají, na to nepotřebují rozhodnutí Evropské komise nebo Evropského parlamentu nebo kohokoliv. Pokud by byli rozumní, tak omezí štědlost svých sociálních dávek pro

migranty a sníží atraktivitu své země, ale oni jako kdyby schválně chtěli naopak přenést jejich standardy na nás, a to je něco, co pro nás je absolutně nepřijatelné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Špičky Evropské unie neustále mluví o potřebě solidarity mezi jednotlivými členskými zeměmi Evropské unie, s tím nesouhlasíte? Že právě solidarita je něco, na čem Evropská unie stojí?

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

Tak jednak se teď ukázalo, jak marná je ta solidarita, když Češi, kteří přispěli dobrovolně na přesun uprchlíků z Iráku do České republiky, byli solidární, tak to pomohli, jak to dopadlo, ti uprchlíci u nás nechtěli být, to stejné potkalo Poláky, kteří hostili irácké uprchlíky a ti také prchli, nevážili si toho a prchli dál do Německa, takže my těžko můžeme tahle vynucovat solidaritu, posadit uprchlíky násilně do České republiky proti vůli Čechů, proti vůli těch uprchlíků, je to prostě celý nesmysl. To by muselo potom Německo skutečně postavit, šoupnout k nám ty uprchlíky a postavit bariéru mezi Německem a Českou republikou, aby ti uprchlíci nesměřovali do Německa.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, já jsem myslel spíš solidaritu mezi jednotlivými členskými zeměmi Evropské unie, kupříkladu solidaritu České republiky s Německem třeba nebo s Řeckem nebo s Itálií.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

No, když ti uprchlíci nechtějí, když oni nechtějí ti uprchlíci být u nás, tak dovedete si představit, že by pak chtěli být v dalších zemích, na Slovensku, v Bulharsku, v Rumunsku? Realita je taková, že oni chtějí být v Německu, chtějí být ve Švédsku, protože tyto země otevřely náruč, protože jim poskytují štědrú pomoc, a to je to lákadlo, a tak je nesmysl od Německa chtít najednou, když je lákají, se o ně podělit s Českou republikou, s Bulharskem a s dalšími zeměmi, takže já bych čekal solidaritu od Německa, že trošku uzavře tu svoji vstřícnou náruč, aby je nezatahovalo do svých problémů další země, včetně České republiky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Říká europoslanec Petr Mach. Děkuju za to. Hezký večer přeju.

Petr MACH, europoslanec /Svobodní/

Děkuju. Dobrou noc.

Víly

6.4.2016 Vlasta str. 53
EVA KADLČÁKOVÁ

Řešili tuhle na internetu, proč ženy zůstávají samy. Páč jsou to mužatky. Odpověděli si. Taky sami. Že prý některé dámy natolik přijaly svět mužů, že krácejí za kariérou hlava nehlava na vysokých, ale pevných podpatcích, v drahých, ale unisexových kostýmcích. Nic za nimi nevlaje. Ani rozpuštěné vlasy, ani šaty z hedvábí, natož aby za nimi zůstávalo jejich kouzlo.

A to zase prr! Znáám několik chlapatic, všeho času v kalhotách, a žijí si ve šťast-ném manželství už léta!
A znám několik víl, které se celý život trápí samotou.

A to prosím vypadají navýsost žensky, mají krásné ladné tvary, dlouhé vlnité vlasy, jsou křehkost a zranitelnost sama a celou svou bytostí vyzařují jakési světlo, podivuhodný jas. Muži v jejich přítomnosti tají, jen se tetelí. A mívají pocit, že se právě setkali s něčím tak trošku nadpozemským. A to víly skutečně jsou.

Vzpomeňme na pohádky: jak se v nich víly zničehonic zjevují, ladně zatančí, líbezně zapějí. Svého hrdinu natotata oblouzní - ale nic z toho nemají! Nejpozději za rozednění zase zmizí. Rozplynou se v ranním oparu, v mlze, v mořské pění. Neboť nadpozemské je zároveň nedotknutelné.

Víly jsou přesto pro svět nesmírně důležité: ukazují pozemšťanům existenci lásky a štěstí. Samy o ně bohužel zůstávají ochuzené. Za a) málokdo z pánů si na ně kdy troufne sáhnout. Vždyť by jim to ublížilo, domnívají se mnozí. Nejspíš by kus té alabastrové ručky upadl, kolínko, které lze obvázat leda pavučinkou, by se nezhojilo a kůže mořské panny, hrubě pošaha-haná pozemským chtíčem, by vyschla.

A za b) víly to chudinky mají za úkol: rozdávat potěšení jednostranně. Připomeňme si znovu pohádky. Ta, která chtěla zůstat se svým milým v lidském světě, musela se něčeho velmi podstatného vzdát. Většinou nesmrtelnosti, věčného mládí. Malá mořská víla do konce vlastního života. Aby zachránila prince, který si stejně nakonec vzal jinou, bohatou a hmatatelnou, bolel vílu každý její lehký krok jako řezající skleněné střepy. A ona to přesto

podstoupila, z té velké, nesobecké lásky, s vědomím, že pro sebe marně...

Lehounké víly to zkrátka mají těžké. Ty nositelky radosti to mají moc smutné. Ale celkově to vlastně tragické není. Takový úděl je přece krásný! Narodit se jako víla! A rozdávat (byť postupně rozdat) všechnu svoji lásku. Protože kdo jiný by to pro vás, chlapy, asi udělal?

Proto: hýčkejte si je aspoň chvíli, než se vám za úplňku ze sevření zase vyvléknu a puzeny voláním volnosti, toho tolik kouzelného vlání, utečou zpátky do luk a do lesů. A vy, vílí ženy, nesmutněte. Jste přece jedinečné. ...

Tak pravila jsem k jedné z nich, jemné, těkavé a průsvitné. A ona mě překvapila racionální otázkou: „To je všechno hezký, ty vílo. Jenže, už jdeme do let, a co bude do starejš víl? Kdo o ně ještě - jak ty říkáš - zlehýnka zavadí? Co se z nás stane, až zestárneme?“

Mrkly jsme na sebe: „Čarodějnice!“

Eva Kadlčáková

Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě.

Dnes pracuje v Českém rozhlase. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto popis|

IPS FSV UK získal Cenu Jaroslava Jandy pro rok 2016

7.4.2016 protext.cz str. 00 kom sko

Praha 7. dubna (PROTEXT) - Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „IPS **FSV UK**“) na základě usnesení Bezpečnostní rady státu získal Cenu Jaroslava Jandy pro rok 2016 v hlavní kategorii.

Cena byla IPS **FSV UK** udělena za aktivní činnost v oblasti bezpečnostní politiky v rámci České republiky i na mezinárodní úrovni, zejména v oblasti osvěty, vzdělávací a vědecké činnosti. Cenu řediteli IPS **FSV UK** předal předseda vlády České republiky dne 20. dubna 2016 ve Strakově akademii.

IPS **FSV UK** patří v současné době v oborech politologie, mezinárodní vztahy a bezpečnostní studia mezi nejvýznamnější vědecká pracoviště v České republice. V roce 2015 navíc došlo v jeho organizační struktuře ke dvěma zásadním rozvojovým změnám - k integraci etablovaného Střediska bezpečnostní politiky do struktury institutu a vzniku Katedry bezpečnostních studií a jejího výzkumného centra Deutsch Security Square. Všechna tato pracoviště posilují a rozšiřují „bezpečnostní rozměr“ profilu institutu a přispívají k synergii s českými i zahraničními partnery.

IPS rovněž každý rok pořádá několik významných mezinárodních konferencí a letních škol, čímž umožňuje a rozvíjí mezinárodní diskuzi. Jako příklad lze uvést již pátý ročník mezinárodní konference „Pražská agenda“, kterou IPS **FSV UK** organizuje ve spolupráci s Ústavem mezinárodních vztahů, nebo výroční konferenci Evropského konsorcia pro politický výzkum, kterou institut bude pořádat v září 2016. Konference se pravidelně účastní přibližně dva tisíce expertů v oborech politologie a mezinárodních vztahů.

Kvality institutu se bezprostředně promítají také do excelentních publikačních výsledků, o čemž svědčí pravidelné publikování monografií v špičkových zahraničních nakladatelstvích (např. Routledge, Palgrave Macmillan), nebo v impaktovaných periodikách (např. International Relations, Journal of European Integration). Úspěšní absolventi mají možnost se uplatnit v institucích státní správy, v mezinárodních organizacích, ve sdělovacích prostředcích či v nevládních organizacích.

Ocenění Bezpečnostní rady státu vnímá IPS **FSV UK** jako motivaci k dalšímu rozvoji zkoumání vnitřní i vnější bezpečnosti jako výzvy současné doby. Konkrétně bude chtít využít možností spojenými s evropskými projekty, dále je připraven rozvíjet spolupráci s resortními ministerstvy prostřednictvím společného zadávání či vedení absolventských prací a uplatnění absolventů.

Kontakt:

PhDr. Sylvie Fišerová

Oddělení vnějších vztahů

Fakulta sociálních věd

Univerzita Karlova v Praze

Smetanovo náměstí 6, 110 01 Praha 1

Tel: +420 222 112 285

E-mail: sylvie.fiserova@fsv.cuni.cz

Upozorňujeme odběratele, že materiály označené značkou PROTEXT nejsou součástí zpravodajského servisu ČTK a nelze je publikovat pod její značkou. Jde o komerční sdělení zadavatele, který je ve zprávě označen a který za ně nese plnou odpovědnost.

PROTEXT

Liberec: Krajská knihovna hostí konferenci o literatuře pro děti a mládež

7.4.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Obce voličům
PV

Krajská vědecká knihovna v Liberci pořádá ve spolupráci s Katedrou českého jazyka a literatury Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity Liberec a **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze 14. ročník konference Současnost literatury pro děti a mládež 2016.

Hostit bude účastníky ve dnech 7. a 8. dubna, kdy je naplánována celá řada přednášek.

“Je dobře, že se v krajské organizaci koná konference, která se věnuje tak potřebnému tématu, důležitému pro vzdělávání a výchovu mládeže. Letošním tématem jsou podoby příběhů v současné literatuře pro dospívající a mladé dospělé. Bohužel není neobvyklé, že volný čas mladí lidé tráví hraním počítačových her. Konference chce ukázat, že i literatura dokáže být napínavá, strhující a akční,” říká statutární náměstkyně hejtmana Hana Maierová, pověřená řízením resortu cestovního ruchu, památkové péče a kultury.

V rámci konference vystoupí se svými příspěvky řada předních českých odborníků na literaturu, pedagogů univerzit i spisovatelů. Po oba dva dny začíná program v 10:00 hodin.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1411&clanek=429699>

Budou schopni řešit konflikt o Náhorní Karabach spíš politici než vojáci

7.4.2016 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Budou schopni řešit konflikt o Náhorní Karabach spíš politici než vojáci? Ruský premiér Dmitrij Medvěděv se dnes pokouší v Jerevanu uklidnit vášně poté, co se v sobotu rozhořely mezi Ázerbájdžánem a Arménií o sporné území nejprudší boje od roku 1994. Medvěděv se má zítra zastavit i v ázerbájdžánském Baku, stejně tak se v Náhorním Karabachu scházejí zástupci takzvané minské skupiny. Tedy představitelé Spojených států, Francie a Ruska, které už delší dobu usilují o smír mezi oběma zeměmi. V regionu zatím panuje napjatý klid. Bylo

dojednáno příměří, ale obě strany se vzájemně obviňují z jeho porušování. Na tuto oblast se specializuje na **Fakultě sociálních věd** Emil Aslan. Dobrý den.

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

K čemu mohou ty zprostředkovatelské mise být? Co od nich čekat?

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

To nikdo neví, bohužel. Protože podle toho, jak situace vypadá, tak máme tady tendenci k eskalaci. Já se domnívám, podle toho, jak sleduju region a jak sleduju poslední události kolem Náhorního Karabachu, že nejspíš se podaří nějakým způsobem utlumit tu současnou eskalaci, ale není záruka, že k takovým lokálním střetům nebude docházet.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Arménský ...

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

V následujících měsících.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano. Arménský prezident si postěžoval, že Ázerbájdžán má k dispozici moderní ruské zbraně. Zatímco Arméni jenom výzbroj z osmdesátých let. Čím je vlastně daná takováhle vojenská nerovnováha?

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

No, ta vojenská rovnováha je způsobená docela paradoxní situací, za které Arménie, která je spojencem Ruska, dostává zbraně do 102. ruské vojenské základny na severozápadě země. Ale ty zbraně většinou zůstávají v rámci té základny. A pokud se nemýlím, tak podléhají jurisdikci Moskvy. Zatímco Ázerbájdžán v posledních letech, i když si v Moskvě moc dobře uvědomují, že je de facto ve válečném stavě, stavu se současnou Arménií, tak měl možnost kupovat si od Ruska zbraně na miliardy dolarů. A jak ty poslední střety ukázaly, tak byly to právě moderní ruské zbraně, které způsobily smrt několika desítek arménských vojáků. A z toho asi v Jerevanu, nemůžou si tuto situaci úplně pochopit, proč, jak je to možné vůbec, že Rusko prodává vlastně nepříteli svého spojence tak legální moderní zbraně ... /souzvuk hlasů/

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A vy, vy pro to nějaké, promiňte, že vás přerušuji, vy pro to nějaké vysvětlení máte?

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

Tak asi se nabízí jedno vysvětlení, rozděl a panuj. Možná nemáme tady prostor, abych tak jako kontroverzní, kontroverzní tezi mohl tady dovysvětlit. Ale všechno nasvědčuje tomu, že Rusko chce mít nástroje k ovlivňování jak Jerevanu, tak Baku, právě z tohoto důvodu prodává občas Jerevanu, prodává občas Baku. A já si myslím, že to nejsou jenom finanční důvody, proč Moskva právě prodává moderní zbraně nepříteli svého strategického spojence /nesrozumitelné/.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, Arménie se teď může cítit skutečně až téměř zrazená. A znamená to, že v podstatě i to spolenectví v té organizaci dohody o kolektivní bezpečnosti tedy kromě Ruska ještě s Běloruskem, Kazachstánem,

Kyrgyzstánem a Tádžikistánem, tak že je skutečně jenom cár papíru? Že když skutečně dojde pak na nějakou konfrontaci, tak se nemůžou ti členové spolehnout na ty ostatní, ani co se týče vojenské podpory, ale ani morální?

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

Já si myslím, že v případě nějakého většího konfliktu se Moskva za Arménii určitě postaví. Pokud to samozřejmě v případě tohoto konfliktu nedojde k nějaké kuloárové úmluvě mezi Moskvou a Baku, která by třeba zajišťovala Rusku jisté koncese ze strany Ázerbájdžánu. Což je možné. V energetické oblasti, bezpečnostní oblasti a tak dále. Co se týče jiných zemí v rámci této organizace, tak Bělorusko ve světle posledních událostí dubnových, tak dalo najevo, že je spíše neutrální. Zatímco Kazachstán má postoj, který by se dal spíše označit za proázerbájdžánský. A Tádžikistán je příliš bezvýznamná země. Takže celá ta organizace je v podstatě o Rusku. V Arménii se doposud domnívali, že se můžou na Rusko spolehnout, jak v případě konfrontace, nebo vojenského konfliktu s Ázerbájdžánem, tak hlavně v případě konfliktu se sousedním Tureckem. Ale právě ty dubnové události vlastně ukázaly, že tak stoprocentně se na Moskvu nedá a nemusí spoléhat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, to byl Emil Aslan z **Fakulty sociálních věd**. Já vám děkuji za rozhovor, na shledanou.

Emil ASLAN, **Fakulta sociálních věd**

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a teď vítám po linkách arménského malíře žijícího v České republice Tigrana Abramjana. Dobrý den.

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak vy vnímáte spor o Náhorní Karabach? Komu by podle vás mělo to území patřit?

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

No, vnímám to jako křivdu, která byla spáchána za dob Sovětského svazu. Dá se říct díky iniciativě Stalina. Přidělením dvou arménských oblastí Náhorního Karabachu a Nachičevanu Ázerbájdžánu, a to v roce 1923. Takovým způsobem vznikly v podstatě dvě autonomní oblasti. Jedna byla oblast a druhá měla statut republiky autonomní. A ty dvě oblasti spadaly pod správu Baku. Mimochodem v roce 23 tvořili arménští obyvatelé v Karabachu devadesát pět procent. No, a ta druhá otázka, území by mělo patřit lidem, kteří tam žijí, že jo, tedy Arménům.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a nakolik ...

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Tato bolest má historický prostě a ještě arménský název.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak. A to znamená, že arménský národ má k tomuhle území nejenom etnický, že tam žijí většinou Arméni i dnes, ale historicky pevný vztah?

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Určitě, určitě. No, a obecně je známo, že Arménie má pradávnoú historii a je nejstarší křesťanskou zemí. A to se vztahuje taky na tuto oblast, že jo. Karabašskou. Arméni mají k Náhornímu Karabachu velmi silnou historickou a emoční vazbu. Tam byl objeven, bylo objeveno město Tigranaqkert, město založené arménským králem Tigranem Velikým, nebo Tigranem II. v prvním nebo druhém století před naším letopočtem.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Vaším jmenovcem.

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Já jsem, tak, přesně tak, já jsem byl v Karabachu a měl jsem to štěstí vidět základy této pevnosti, která svědčí o vysoké kultuře dobové. Je tam klášter Amaras ze čtvrtého století. Mimo jiné spjaté s osobami jako byl svatý Řehoř Osvětitel, který stál u zrodu křesťanství v Arménii. Byl prvním katolíkem všech Arménů a je svatý několika církví, i včetně římskokatolické.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Hm. Já jsem se, já jsem se dokonce díval na obrázky, jsou naprosto úchvatné stavby. Ale ještě k tomu současnému dění. Arménský prezident, jak jsme řekli, prohlásil, že bere s bolestí prodej ruských zbraní Ázerbájdžánu, protože považuje Rusko za strategického spojence. Čili podle vás zklamala v tomhle směru Moskva Jerevan?

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

No, prezident, no, dá se říct, trošku jo. Ale z toho vyplývá, že jako mluvíme o zbraních, co Rusko prodává Arménii?

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, že prodávalo Ázerbájdžánu. A hlavně Ázerbájdžánu moderní zbraně, kdežto Arménii ty staré z osmdesátých let.

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Já si myslím, že Arménie taky má moderní arzenál, akorát prostě trošku v jiném počtu. Ale z toho vyplývá, že Rusko tímto způsobem drží Arménii v šachu, že jo, když prodává zbraně nepříteli, nepříteli. Ale z prodeje ropy Ázerbájdžán kupuje zbraně ve velkém. A nejenom ruské zbraně. Nakupuje taky od ostatních států. A pokud by v této branži existovala nějaká morálka, svět by vypadal úplně jinak.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Rozumím. Ale, ale může to vést Arménii třeba k nějakému přehodnocení vztahu s Ruskem, obrácení se k Evropské unii a asociační dohodě, kterou odmítla Arménie podepsat? Anebo se prostě bez Ruska nemůže obejít?

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Já si myslím, že Arménie v žádném případě neodmítla dialog s Evropskou unií. No, ale spíše se přiklání k oboustrannému dialogu. Bohužel Evropská unie není schopna operativně řešit ani vlastní problémy, jak se ukázalo teďko. Takže Rusko nadále zůstává ze strategických geopolitických, jestli můžu říct, i křesťanských důvodů pro Arménii důležitým spojencem.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já vám děkuji za rozhovor i za čas. To byl arménský malíř žijící v České republice Tigran Abramjan. Na slyšenou.

Tigran ABRAMJAN, arménský malíř žijící v Česku

Na slyšenou.

Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní 7.4.2016 epravo.cz str. 00 Zpravodajství, newsletter

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh projednává Sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a takzvaných predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci symposia Regulace spotřebitelských úvěrů, který dnes uspořádala Česká asociace věřitelů.

V důsledku zákonné regulace pravděpodobně na trhu podle asociace zůstane několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty dál fungovaly mimo regulovaný trh. "Regulace nevymýtí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž neklesne poptávka po nich. Spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh," uvedl prezident asociace Pavel Staněk.

Podle odhadu ředitelky odboru ochrany spotřebitele České národní banky Heleny Kolmanové zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou dále působit mimo regulovaný trh.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem prý zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná.

Poslanec František Laudát (TOP 09) předpokládá, že sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu. Promítnuta do něj bude patrně většina dosud předložených pozměňovacích návrhů. Jde například o snížení maximální sankce za nesplácení úvěru ze 70 na 50 procent půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, což zahltí agendu soudů.

Poslanec Jan Chvojka (ČSSD) míní, že zákon se může dočkat určitých zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace Filip Hanzlík označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokážou vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Trhu by patrně více prospěla přirozená samoregulace, doplnil ekonom Michal Mejstřík z pražské **Fakulty sociálních věd**.

Podle návrhu by úvěr měl věřitel poskytnout jen tomu, kdo jej bude schopen ze svých příjmů řádně splácet. Pokud tuto schopnost poskytovatel neprověří, bude smlouva o úvěru neplatná a spotřebitel nebude muset platit žádný úrok a dostane už zaplacené úroky zpět. Jistinu pak splatí podle svých možností. Poskytovatel bude mít při prodloužení spotřebitele se splácením vedle smluvního úroku nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s vymáháním dluhu, zákonný úrok z prodlení (nyní osm procentních bodů nad reposazbou ČNB) a smluvní pokutu 0,1 procenta denně z dlužné částky.

Zdroj: ČTK - 7.4.2016

URL| <http://www.epravo.cz/zpravodajstvi/veritele-zakon-o-spotrebiteleskem-uveru-lichvu-neodstrani-101053.html>

Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní

7.4.2016 tyden.cz str. 00 Česko
ČTK

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh projednává sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a takzvaných predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci symposia Regulace spotřebitelských úvěrů, který uspořádala Česká asociace věřitelů.

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh projednává sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a takzvaných predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci symposia Regulace spotřebitelských úvěrů, který uspořádala Česká asociace věřitelů.

V důsledku zákonné regulace pravděpodobně na trhu podle asociace zůstane několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty dál fungovaly mimo regulovaný trh. "Regulace nevymýtí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž neklesne poptávka po nich. Spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh," uvedl prezident asociace Pavel Staněk.

Podle odhadu ředitelky odboru ochrany spotřebitele České národní banky Heleny Kolmanové zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou dále působit mimo regulovaný trh.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem prý zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná.

Snížení hranice

Poslanec František Laudát (TOP 09) předpokládá, že sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu. Promítnuta do něj bude patrně většina dosud předložených pozměňovacích návrhů. Jde například o snížení maximální sankce za nesplácení úvěru ze 70 na 50 procent půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, což zahltí agendu soudů.

Poslanec Jan Chvojka (ČSSD) míní, že zákon se může dočkat určitých zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace Filip Hanzlík označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokážou vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Trhu by patrně více prospěla přirozená samoregulace, doplnil ekonom Michal Mejstřík z pražské **Fakulty sociálních věd**.

Podle návrhu by úvěr měl věřitel poskytnout jen tomu, kdo jej bude schopen ze svých příjmů řádně splácet. Pokud tuto schopnost poskytovatel neprověří, bude smlouva o úvěru neplatná a spotřebitel nebude muset platit žádný úrok a dostane už zaplacené úroky zpět.

Jistinu pak splatí podle svých možností. Poskytoval bude mít při prodloužení spotřebitele se splácením vedle smluvního úroku nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s vymáháním dluhu, zákonný úrok z prodloužení (nyní osm procentních bodů nad reposazbou ČNB) a smluvní pokutu 0,1 procenta denně z dlužné částky.

URL| http://www.tyden.cz/rubriky/byznys/cesko/veritele-zakon-o-spotrebitelskem-uveru-lichvu-neodstrani_378897.html

Regulace úvěrového trhu lichváře nevymítí, potvrdili experti

7.4.2016 hypoindex.cz str. 00 Hypotéky

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh aktuálně projednává poslanecká sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci symposia Regulace spotřebitelských úvěrů, které ve čtvrtek 7. dubna 2016 uspořádala Česká asociace věřitelů ve spolupráci s Havlíček Brain Team. V důsledku regulace pravděpodobně na trhu zůstane pouze několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty nadále fungovaly mimo regulovaný trh. (Tisková zpráva: Česká asociace věřitelů)

„Symposium potvrdilo naše domněnky a předpoklady, že regulace nevymítí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž nepoklesne poptávka po nich a spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh,“ uvedl Pavel Staněk, prezident České asociace věřitelů.

Tyto obavy potvrdila i Helena Kolmanová, ředitelka samostatného odboru ochrany spotřebitele České národní banky. Podle jejích odhadů zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou nadále působit mimo regulovaný trh.

K podobné situaci mezitím došlo na Slovensku, kde byla nedávno přijata podobná úprava. Podle informací Ivana Kahance, výkonného tajemníka slovenské Asociace poskytovatelů spotřebitelských úvěrů, se výrazně snížila nabídka úvěrů zejména pro sociálně nejslabší a finančně nejméně gramotnou skupinu obyvatel, což ji zahrnovalo do náruče lichvářů. Ty je samozřejmě možné postihovat z důvodu spáchání trestného činu. V praxi k tomu ovšem v České republice i na Slovensku dochází jen sporadicky. Trestní soudce a zároveň viceprezident Soudcovské unie Roman Lada dle svých slov rozhodoval za svou více než 20letou praxi ve věci lichvy pouze čtyřikrát.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná. Podle Sokola proto hrozí riziko, že spotřebitelé, kteří nebudou chtít své dluhy splácet, začnou argumentovat tím, že nebyli věřitelem předem dostatečně prověřeni, a vyhnou se tak placení smluvních sankcí i úroků. Sokol v tomto směru očekává až tisíce soudních sporů.

Dle informací poslance Františka Laudáta (TOP 09) lze předpokládat, že sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu tohoto roku. Promítnuta do něj bude patrně většina doposud předložených pozměňovacích návrhů, které zahrnují snížení maximální výše sankcí za nesplácení úvěru ze 70 na 50 % půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, které opět zahltí agendu soudů, což potvrdil i Hynek Zoubek, místopředseda Městského soudu v Praze. Podle poslance Jana Chvojky (ČSSD) může zákon dostát i určitým zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Filip Hanzlík, náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace, označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokáží vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Podobný postoj po řadě měsíců vyjednávání zastává i Jiří Pulz z České leasingové a finanční asociace nebo Jiří Šindelář z Unie společností finančního zprostředkování a poradenství.

Celým symposiem se pak nesla otázka, jak dalece je ochrana spotřebitelů-dlužníků potřebná a kam až sahají její hranice. Místopředseda Nejvyššího soudu Roman Fiala upozornil na významný obrat v pohledu na dluhovou problematiku v posledních letech, kdy se lidé nejprve přestali stydět za své dluhy a následně i za jejich nesplácení. Zástupce veřejné ochránkyně práv Stanislav Křeček pak vyslovil obavu, zda má v dnešní době

jakákoli regulace služeb ještě nějaký vliv na jejich konzumaci a zda spotřebitelé vůbec dokáží využívat prostředky ochrany, které jim zákonodárci zajišťují.

Podle ekonomů Michala Mejstříka z pražské **Fakulty sociálních věd** by trhu patrně více prospěla přirozená samoregulace.

URL| <http://www.hypoindex.cz/regulace-uveroveho-trhu-lichvare-nevymyti-potvrdili-experti/>

Regulace úvěrového trhu lichváře nevymytí, potvrdili experti

7.4.2016 investujeme.cz str. 00 Banky

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh aktuálně projednává poslanecká sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci sympozia Regulace spotřebitelských úvěrů, které ve čtvrtek 7. dubna 2016 uspořádala Česká asociace věřitelů ve spolupráci s Havlíček Brain Team. V důsledku regulace pravděpodobně na trhu zůstane pouze několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty nadále fungovaly mimo regulovaný trh. (Tisková zpráva: Česká asociace věřitelů)

„Symposium potvrdilo naše domněnky a předpoklady, že regulace nevymytí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž nepoklesne poptávka po nich a spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh,“ uvedl Pavel Staněk, prezident České asociace věřitelů.

Tyto obavy potvrdila i Helena Kolmanová, ředitelka samostatného odboru ochrany spotřebitele České národní banky. Podle jejích odhadů zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou nadále působit mimo regulovaný trh.

K podobné situaci mezitím došlo na Slovensku, kde byla nedávno přijata podobná úprava. Podle informací Ivana Kahance, výkonného tajemníka slovenské Asociace poskytovatelů spotřebitelských úvěrů, se výrazně snížila nabídka úvěrů zejména pro sociálně nejslabší a finančně nejméně gramotnou skupinu obyvatel, což ji zahrnovalo do náruče lichvářů. Ty je samozřejmě možné postihovat z důvodu spáchání trestného činu. V praxi k tomu ovšem v České republice i na Slovensku dochází jen sporadicky. Trestní soudce a zároveň viceprezident Soudcovské unie Roman Lada dle svých slov rozhodoval za svou více než 20letou praxi ve věci lichvy pouze čtyřikrát.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná. Podle Sokola proto hrozí riziko, že spotřebitelé, kteří nebudou chtít své dluhy splácet, začnou argumentovat tím, že nebyli věřitelem předem dostatečně prověřeni, a vyhnou se tak placení smluvních sankcí i úroků. Sokol v tomto směru očekává až tisíce soudních sporů.

Dle informací poslance Františka Laudáta (TOP 09) lze předpokládat, že sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu tohoto roku. Promítnuta do něj bude patrně většina doposud předložených pozměňovacích návrhů, které zahrnují snížení maximální výše sankcí za nesplácení úvěru ze 70 na 50 % půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, které opět zahltí agendu soudů, což potvrdil i Hynek Zoubek, místopředseda Městského soudu v Praze. Podle poslance Jana Chvojky (ČSSD) může zákon dostát i určitých zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Filip Hanzlík, náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace, označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokáží vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Podobný postoj po řadě měsíců

vyjednávání zastává i Jiří Pulz z České leasingové a finanční asociace nebo Jiří Šindelář z Unie společností finančního zprostředkování a poradenství.

Celým sympoziem se pak nesla otázka, jak dalece je ochrana spotřebitelů-dlužníků potřebná a kam až sahají její hranice. Místopředseda Nejvyššího soudu Roman Fiala upozornil na významný obrat v pohledu na dluhovou problematiku v posledních letech, kdy se lidé nejprve přestali stydět za své dluhy a následně i za jejich nesplacení. Zástupce veřejné ochránkyně práv Stanislav Křeček pak vyslovil obavu, zda má v dnešní době jakákoli regulace služeb ještě nějaký vliv na jejich konzumaci a zda spotřebitelé vůbec dokáží využívat prostředky ochrany, které jim zákonodárci zajišťují.

Podle ekonoma Michala Mejstříka z pražské **Fakulty sociálních věd** by trhu patrně více prospěla přirozená samoregulace.

URL| <http://www.investujeme.cz/regulace-uveroveho-trhu-lichvare-nevymyti-potvrdili-experti/>

Vzdělání musí být fér

7.4.2016 Právo str. 04 Příloha - Salon
Štěpán Kučera

Lucie Macků na téma inkluze:

Téma inkluze ve školství vyhrocuje a polarizuje veřejnou diskusi podobným způsobem jako téma uprchlíků. Na nejčastější mýty v této debatě jsme se zeptali Lucie Macků (1984), která působí v České odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání, je členkou odborné skupiny pro vzdělávání Rady vlády pro záležitosti romské menšiny a přednáší na **Fakultě sociálních věd** UK.

*)S(Jaké jsou podle tebe nejčastější mýty o inkluzi?

Začíná to už přívlastky spojovanými s termínem inkluze – třeba „plošná inkluze“, „postupná inkluze“ či „rozumná inkluze“. Nikdy nikdo nechtěl zavádět inkluzi plošně, speciální školy jsou a nadále budou součástí českého vzdělávacího systému. Slova „postupná“ a „rozumná“ také nedávají žádný smysl – společné vzdělávání, o kterém zde hovoříme, má pouze jednu formu, která se zde realizuje už od roku 2004. Nejde tedy mimochodem o žádný unáhlený výmysl. Například v loňském školním roce byl celkový počet žáků s postižením integrovaných v běžných základních školách téměř 46 tisíc. Dalším častým mýtem je obava ze zhoršení kvality výuky, přitom je to přesně naopak. OECD nedávno vydalo analýzu, v níž se věnuje neúspěšným žákům. Z ní jasně vyplynulo, že se jejich větší podíl vyskytuje na školách, které své žáky dělí do výkonnostních skupin, než na školách, které všechny vzdělávají společně. Z analýzy je rovněž jasně patrné, že je v České republice silný vztah mezi nízkým so -cioekonomickým statusem rodiny žáka a jeho neúspěchem v mate -matických testech. Vzdělání přece musí být fér. Musíme umět dát všem dětem stejnou šanci.

*)S(Co se v oblasti inkluzivního vzdělávání skutečně změní letos v září?

Zaprvé bude mít dítě ze zákona nárok na financování podpůrných opatření, například doučování či asistenta pedagoga. Dříve tyto peníze školy horko těžko sháněly přes různé krátkodobé dotační programy, a neměly tak jistotu, co bude příští školní rok. A zadruhé je to změna rozvrhu žáků s lehkým mentálním postižením (LMP). Dříve museli ti z nich, kteří se vzdělávali v běžných školách, složitě přecházet na určité hodiny do jiných tříd. Od září budou moci zůstat v jedné třídě se svými spolužáky, na které jsou zvyklí. I nadále ale budou jejich výstupy sníženy dle jejich možností. A samozřejmě se pořád budou moci děti s LMP vzdělávat také ve speciálních školách. Právě ten druhý bod se v médiích za přizvukování některých politiků objevil ve zkratkovité podobě, kdy se tvrdí, že se všichni postižení žáci od září přesunou do běžných škol a budou vzdělávání podle stejných osnov jako ostatní, což prostě není pravda.

*)S(Novela školského zákona je už rok schválená. Proč se podle tebe odpor politiků proti inkluzi zdvihl právě teď?

Jediný způsob, jak lze jejich otočky vysvětlit, jsou blížící se volby. I když loni většina z nich pro zákon hlasovala a prezident ho následně podepsal, nyní mnozí obracejí. Snaží se získat nové voliče a mají pocit, že když českou veřejnost polarizovalo téma uprchlíků, je odpor k inkluzi dalším způsobem, jak získat laciné politické body. Paradoxně to, co za inkluzi mylně vydávají, se zde vůbec zavádět nebude. Budují tak ve společnosti strach z něčeho, co ve skutečnosti není reálné. Je otázkou, čemu a komu vystrašená společnost prospěje. Odpověď zdá se přinesly slovenské volby: v našťvané společnosti plné strachu a obav se nejlépe vede extremistům.

*)S(Tématem začleňování se zabýváš dlouhodobě – pozoruješ v poslední době vzrůstající napětí a polarizování veřejné debaty? A má to nějaký vliv například na práci České odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání?

Polarizace společnosti je v posledním roce obrovská, a není to jen kvůli uprchlíkům či inkluzi, další téma je třeba Norsko a dětské domovy, respektive pěstounská péče. Myslím, že zde chybí osobnost, která by veřejnost uklidňovala a spojovala. Dříve tuto roli zastával Václav Havel, dnes tu ve veřejném prostoru nikoho takového nevidím. Vliv na naši práci to má ten, že musíme spoustu času věnovat vysvětlování různých nesmyslů. Jsme popravdě vyžděšení z toho, co všechno nepravdivého se v médiích objevuje. Osobně mi přijde neuvěřitelné, jak může nejčtenější bulvární deník dle svých slov „vyhlásit kampaň Stop škodlivé inkluzi“. Jak mohou média vyhlášovat kampaň? Kde to jsme?

*)S(Řada autorů říká, že frustrace a hněv části společnosti, který se silně projevuje i v debatách o inkluzi, pramení z pocitu bezmoci, „ztráty hlasu“ a že by pomohlo, kdyby se tito lidé občansky angažovali třeba v místě svého bydliště. Ale jak toho dosáhnout?

Jak je podnítit k jiné veřejné aktivitě, než je komentování článků na internetu? Nejvíce mě fascinuje ten čas, který internetovému komentování lidé věnují. Nechápu, proč ho ra -ději nestráví nějak smysluplně, se svou rodinou či přáteli. Lidé se přirozeně bojí neznámých věcí, a protože u mnoha témat, ať už je to inkluze, či uprchlíci, jim osobní zkušenost chybí, tak svůj strach promítají do často až nenávisných reakcí. I v tomto může inkluze pomoci. Měli bychom si už od dětství zvykat, že žijeme v různorodé společnosti. Navíc člověk nemůže vědět, zda se on sám někdy nestane tím „jiným“. A zřejmě by pak také nechtěl být ze společnosti pro svou jinakost vyčleněn. Zvyšování veřejné angažovanosti je určitě cestou k lepšímu porozumění, ale musí zde být i nabídka z druhé strany – od místního úřadu, školy, spolku či svazů. Zároveň je v současné době zřejmé, že bez vzdělávání k aktivnímu občanství se neobejdeme. Často ho nahrazuje právě jen to bezduché a velmi štvavé komentování na internetu.

Člověk nemůže vědět, zda se on sám někdy nestane tím „jiným“. A zřejmě by pak také nechtěl být ze společnosti pro svou jinakost vyčleněn

Foto autor| Foto archiv Lucie Macků

Karol Lovaš host Dopolnedního Radiožurnálu

7.4.2016 ČRo Radiožurnál str. 01 10:05 Host radiožurnálu

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

6 minut po 10. hodině je mým hostem Karol Lovaš, římskokatolický kněz. Vítám vás ve studiu, dobrý den.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Dobrý den.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Musíme se nejprve dohodnout, jakou řečí budeme mluvit, protože vy jste Slovák, ale pracujete na Vysočině nebo působíte na Vysočině, tak bude vám komfortnější, když budeme mluvit česky nebo slovensky?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ve farnosti mluvím česky, ale rád mluvil slovensky.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Proč?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Protože je to pro mě jistější půda.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Dobře. Budeme se pohybovat určitě v termínech, které, kde člověk má rád tu půdu pod nohama. Jenom řeknu našim posluchačům, že proti mně ve studiu sedí novinář, potom řeholník, potom kněz. Přemýšlíte někdy o tom, kam vás ta cesta povede dál?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Doufám, že bude aspoň tak zajímavá jako ta doposud.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ono se říká jednou novinář, vždycky novinář, platí to? I když jste teď knězem na plný úvazek?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Platí. Platí a myslím, že se to nevylučuje, i když se mi to mnozí snažili rozmluvit a snaží rozmlouvat, že toto je, že si mám rozmyslet, kdo jsem, ale myslím, že se to dá skloubit a novinářina a kněžství mají mnoho společného.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Například?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Například, že novinář a kněz, oba dva jsou vlastně nositelem dobrých zpráv nebo měli by být nositelé dobrých zpráv. A nyní nechci, aby to vyznělo jako nějaké klišé, ale ty dobré zprávy se dnes, kde je slyšíte? V práci každý na vás naloží, potom doma každý něco chce, každý na nás toho naloží hodně a člověk přijde do kostela, tam by očekával, že na něho nenaloží a že ho tam aspoň povzbudí. Aspoň pro mě je kostel jedno z posledních míst, kde mám možnost slyšet dobré zprávy.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Víte, pro mě úplně nejhorší věc v mojí profesi je, že budu muset jednou říkat nějaké hodně špatné zprávy. Ale to je zpravodajství prostě, tomu se člověk nevyhne, to je novinářina, tak to k tomu patří, nemůže člověk říkat jenom samé dobré zprávy.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Důležité je, jak se to řekne. I ty špatné zprávy se dají říct způsobem, že se člověk nad nimi minimálně zamyslí. Já mám pocit, že dneska už v tom není rozdíl. Nejde nyní o to, abychom byli vysmátí od ucha k uchu a neustále se jen radovali, ale jde o to, abychom přemýšleli. Podle mě přemýšlející člověk je v dnešní době pomalu

podpultovým zbožím, nebo dokonce nepřítelem. Nejen, nejen ve společnosti, ale, ale možná i v církvi. To je zase ta, taková ta odvrácená stránka. My jsme se totiž naučili, že vždy bude za nás někdo přemýšlet. A doma je to právě ten manžel, manželka, v práci je to zrovna ten druhý, anebo šéf, v kostele je to farář a tak se jen necháváme unášet. Já jsem si minule uvědomil, a přišla paní doručovatelka a říká no tak tady máte dopis a tady máte něco na čtení a ona mi podala, podala ty propagační materiály z těch obchodů a já jsem to teda vzal do ruky a uvědomil jsem si, fíha, tak toto čteš, a co jsi naposledy četl? A tak jsem sám si začal zpytovat svědomí a uvědomil jsem si, že to je to, o čem mluvím. Nepřemýšlíme.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Karol Lovaš, farář, dnes hostem Dopolnedního Radiožurnálu. Vaše otázky můžete psát na www.radiozurnal.cz.

/ Písnička /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Dnešní host Dopolnedního Radiožurnálu se z elitního slovenského novináře stal knězem na Vysočině. Karol Lovaš je správcem božejovské farnosti. Pojdme se podívat na žurnalistiku slovenskou 90. let. To byla nesmírně zajímavá doba. Vy jste mluvil s Vasilem Bílakem, se kterým se hned tak někdo do rozhovoru nedostal, protože starý pán už spíše mlčel. Také jste byl u kauzy, když zatýkali Vladimíra Mečiara. To musela být strašně vzrušující práce.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Byla, zejména pro mladého člověka, kterým jsem tenkrát byl. A já sem přišel do Rádia, do Rádia Twist a řekl jsem dobrý den, chci tady pracovat a bylo mi asi 19 let a tak se to asi nedělá. A to je možná zaujalo a dali mi šanci. To byla tehdy taková pravá důležitá šance v životě a tam se to nějak jako rozběhlo.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Omlouvám se, a tam v Rádiu Twist, já vím, že vy jste tam měli nějakou žurnalistickou krizi, tam byla spousta velmi zajímavých lidí.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Byla, to byla právě polovina 90. let, kdy v období Mečiarismu velmi mnoho kvalitních lidí odešlo i z rozhlasu i z televize a Rádio Twist se stalo takovým, takovým soustředovacím táborem v tom nejlepší slova smyslu těchto elit a od nich jsem se učil. Tam byla Anna Sámelová, Adriana Husťovecká, Jožo Vido, Peter Susko, a u nich jsem vyrůstal. A to bylo, zajímavá byla skutečnost, že když jsem přišel, tak mě chtěli nějak otestovat a poslali mě, že mám přinést nějakou reportáž, a tam u rádia byl právě cirkus, tak já jsem se vrátil asi za půl hodinu a přinesl jsem jim reportáž o cirkuse a ono mi to paradoxně zůstalo, protože ta politika je takovým velkým cirkusem, takže jsem u toho zůstal potom několik let.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

V roce 99 jste byl zpravodajem ve válce v Kosovu. Změnil se tam nějakým způsobem váš pohled na novinařinu a na svět?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Tam mi šlo reálně o život a když má člověk samopal za zátylkem, tak začne přemýšlet možná trochu jinak o tom životě a to se stalo i mně. A když jsem se vrátil, po nějaké době jsem potom odešel, odešel z rádia a začal jsem přemýšlet, přemýšlet nad tím, dělat něco smysluplného. Ne, že to, co jsem do té doby dělal, nebylo smysluplné, ale ta vysoká politika velmi vyčerpává, velmi vyčerpává a takže ten přechod aspoň pro mě osobně byl takový plynulý a mně vůbec nepřijde jako, jako neobvyklý.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Mně přijde, mně to přijde právě jako velmi ostrý střih vlastně dělat elitní novinařinu a potom najednou skončit v klášteře u premonstrátů a začít studovat nějakou vysokou školu, protože si představuji ten život plný, novinářský život je velmi rušná záležitost, pak střih a najednou jsem v klášteře, kde je ticho, klid, nějaká pravidla ve světě, kde člověk je zvyklý vlastně téměř bez pravidel hrát.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Tehdy jsem to tak nevnímal, ale dnes, když učím budoucí novináře tady v Praze na Institutu mediálních studií a žurnalistiky, **Fakulta sociálních věd**, je to myslím, Univerzity Karlovy, tak jim říkám věci, na které jsem též přišel až ex post, a sice, že dobrý novinář na to, aby byl dobrým novinářem, musí mít tři věci. To je talent, dravost a drzost. S nimi si zdánlivě nějaký čas vystačí, ale pokud chtějí být opravdu dobrými novináři, tak potřebují ještě čtvrtou důležitou věc a tou je vzdělání, bez kterého budou jen jakými lehkými děvami, které si ty mocní budou přehazovat z kolena na koleno a budou je vždycky nějakým způsobem zneužívat. A když se tak na to podíváme, jsou vlastně dvě profese, které, které můžete vykonávat bez toho, abyste neměli vzdělání, obrazně řečeno, a to je prostitutka a novinář ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ale ne.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ale ano.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ale ne, ne, ne.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Já jsem si to takto udělal.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Já s váma nesouhlasím, ne, ne.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Já jsem si to takto uvědomil a právo proto jsem šel studovat ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Pro vás je to, pro vás je to dobrá paralela, ale já si myslím, že to není pravda.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ona to není paralela jen, když se podíváme, kolik lidí v tom mediálním světě pracuje bez toho, aby mělo školu, aby mělo to adekvátní vzdělání k tomu, co dělá, tak je, takovýchto lidí je víc než těch, kteří by tu školu měli. A samozřejmě já také, když jsem začínal, tak jsem ty první tři věci měl, jinak bych to nemohl dělat, ale nemůže to být pravidlo. Myslím, že ta škola zvláště pro novináře, který pracuje ve velké politice, tak ta škola by, by měla být na místě, protože politici jsou do velké míry obrazem, obrazem novinářů a obrazem jejich úrovně a ono to platí samozřejmě i naopak.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Není tam spíš problém to, že aby člověk dosáhl na ty velké politiky a byl jim dobrým partnerem, potřebuje už určitou životní zkušenost a nějaké životní přesvědčení, které v 25, když do toho vstupujete, rovnou prostě nemůžete mít?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Určitě. Tam máte zase tu, tu devizu, kterou je odvaha a drzost, ale ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

To je málo.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

... to je málo právě, a to vzdělání a zkušenosti jdou ruku v ruce. Určitě jdou ruku v ruce, ale zpětně to vzdělání považují za, za velmi důležité.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Stejně se ještě vrátíme do kláštera. Karol Lovaš je dnes hostem Radiožurnálu.

/ Písnička /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Karolo Lovaš, kdysi novinář, dnes římskokatolický kněz, je hostem Dopolnedního Radiožurnálu. Vy jste mi tak hezky utekl z toho kláštera, protože mě pořád, já chci pochopit to, proč člověk sekne s tou novinařinou a když se může obrátit kamkoli jinam, tak proč se obrátí k bohu?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Tam nešlo o to, že bych se obrátil k bohu, já jsem s ním nějakým způsobem přežíval, ale spíš šlo o to, že jsem toužil být šťastný. To byl ten jediný důvod, proč jsem novinařinu opustil. Paradoxně dnes už bych to neudělal, protože vím, že to štěstí bylo i tam tehdy a tam a už bych se to štěstí snažil hledat na tom místě, kde jsem byl. Ze stejného důvodu bych se už dnes nevrátil zpět.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Být šťastný znamená pro každého něco jiného, je to nesmírně individuální pojem, tak co si mám představit, protože já chci pochopit tu motivaci, když odcházím z novinařiny, protože chci být šťastný, tak proč to dělám? Co to znamená být šťastný pro Karola Lovaše?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Vzbudit se ráno a usmívat se. A stejně večer si lehat do postele a být ve stejném stavu. Jednoduše a zase to neznamená to, že, že nepřijdou, nepřijde období, kdy, kdy máte těžkosti a kdy musíte řešit složité věci, ale, ale cítíte se vnitřně, vnitřně v pohodě. To se těžko vysvětluje, protože kdyby se to dalo vysvětlit, tak to by byl jasný návod pro všechny, jak, jak být šťastný. Ale to je něco, co si člověk musí vybojovat a vybojovat v sobě. A ono to nestačí jednou, ale on je to celoživotní proces podobně jako když si dva lidé před oltářem řeknou ano, tak pro život by to bylo strašně málo, to ano musí každodenně opakovat, bez toho by to nešlo a ono je to podobné asi i s tím štěstím. A mně se podařilo pochopit jednu důležitou věc, a sice, že štěstí není tam, anebo jinde, ale že je tady ve mně. A naučit se s ním nějakým způsobem komunikovat.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Když si člověk vybírá řeholní jméno, vybírá si ho sám nebo přijdou lidé s návrhy, protože v tu chvíli vlastně si člověk říká, já jsem byl tenhle a teď budu tenhle.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Já, když jsem přišel, je to i tak i tak. A já, když jsem přišel do kláštera, tak pan opat, starý pan opat se na mě podíval a ty budeš Gottschalk. A já říkám panebože, pane opat Gottschalk? Vždyť to se nedá ani hezky říct, podívejte, křestním jménem jsem Karol, už to není nic moc a nyní ještě Gottschalk. A měli jsme tam takovou starou paní ze Záhoří, paní Ervínu, která nám vařila a jednou jsem jí pomáhal v kuchyni a nyní mě hledala někde na chodbě, potřebovala oškrábat brambory a křičela na mě Gottschalk, Gottschalk pojdte mi pomoci do kuchyně. A já říkám, pane opat, vidíte ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Není to ono.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

... nedá se to hezky říct. Ale zase potom, když jsem si uvědomil, co to znamená v němčině, když si to přeložíme toho Gottschalka, že je to vlastně takový nějaký boží šašek, nebo boží nezbedník, tak, tak jsem si uvědomil, že mámy i otcové i páni opatové mají asi pravdu, obvykle.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

No ale já jsem vás, když jsem vás hledala, tak jsem vás našla pod jménem bratr Šavel.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Šavol, hej, to je pseudonym, pod kterým jsem psal knížky a až později jsem si uvědomil, že Šavol je vlastně odzadu Lovaš. Ale to nebyl záměr, to jsem nevymyslel ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Moment, ale to je taky, to je taky, to je taky vlastně Saul nebo Šavel vlastně apoštol Pavel.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ano, Pavel, ano, ano před obrácením.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Takže kdo jste teď? S kým tedy mluvím?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Já si myslím, že stále jeden a ten stejný člověk. Celý život je cesta hledání a poznávání. A já si myslím, že do konce života s tím nebudeme, nebudeme hotoví.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Bez nějakých kritických otázek nebo pochybností bychom asi ale ani nemohli mluvit o nějaké víře a když říkáte, že člověk nikdy není hotový, kolikrát jste přehodnocoval svoji víru?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Víru? Víru jsem nepřehodnocoval nikdy. Nikdy. To, že přijdou otázky, otázky kritické a já jsem se zamýšlel nad, nad různými věcmi, že jsem se s pánembohem hádal, někdy teda velmi urputně a nevybíravě, to ano, ale v tom fundamentu musí, asi jsem ty věci nikdy neřešil, nikdy.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Kněz Karol Lovaš je dnes hostem Radiožurnálu. Otázky můžete psát na www.radiozurnal.cz.

/ Písnička /

/ Reklama /

/ Zprávy /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

A mým hostem je bratr Šavol neboli Karol Lovaš, římskokatolický kněz. Ptáte se ho na webu Radiožurnálu i na česko-slovenskou vzájemnost, rozdělení Československa, ptáte se na boha, ale třeba i na to, kolik lidí v České republice věří astrologů, věštčům, kartářům a politikům. To zajímá Jana z Prahy.

/ Písnička /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ze slovenského novináře se stal knězem na Vysočině. Karol Lovaš je dnes hostem. Tak pojďme do Božejova, kde už jste 5. rok. Jaké problémy nejčastěji řešíte se svými farníky?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

To by byla skoro otázka na ně, jaké problémy oni řeší, řeší se mnou. Já mým lidem říkám, že musím od vás odejít. Musím od vás odejít a dělám to tak jednou za měsíc na 2, na 3 dny, musím od vás odejít, abyste mě nepřestali mít rádi, abych já nepřestal mít rád vás. Jakási forma psychohygieny. A tak nějak my si to vzájemně respektujeme a je to výborné. Musím říct, že život se mnou není asi jednoduchý a moje tety, které se o mě starají, vědí o tom po mé matce a otci nejvíc, ale zase asi nám je spolu dobře, protože chodíváme pravidelně, nyní už možná třetím, čtvrtým rokem do Tater vždy na takový farský výlet na 4 dny a chodíme pravidelně do divadla, nyní půjdeme 8. května na Othella, benátského mouřenína do Stavovského divadla, a to jsou úžasné zážitky. Nesmírně inspirativní.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Co člověk se naučí od svých farníků?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Naučí se velmi hodně věcí. Naučí se to, jak přijímat, jak mít rád. Já si pamatuji, když mě jednou biskup zavolał na koberec, tak já jsem se tehdy ještě neuměl orientovat a nevěděl jsem tam trefit autem do Českých Budějovic a tehdy jedna paní říká, pane faráři, já vás vezmu, a řekla mi víte, já zabiju kachnu, aby to všechno dobře dopadlo a potom, když už jsme jeli, jeli autem ...

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

A to jste jí jako farář nerozmluvil?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

A když jsme jeli autem, říká, pane faráři, já nevezu kachnu, víte, co vezu? Já říkám ne, paní Trnková, nevím, zabila jsem husu. Dvě mu vezu, aby to všechno dopadlo stoprocentně. A já jsem si tehdy uvědomil, jak mě má ráda. A to bylo pro mě velmi silné. A potom další věc, kterou mě moje tety učí, byli jsme v Divadle na Vinohradech a oni nám změnili představení a to byla právě taková, takové něco, takový míň podařený kus a byli jsme, byli jsme v bufetu o přestávce a tam byly ty dámy v róbách, které se tvářily a tak a naše paní Trnková tam seděla, pila, pila tam nějakou malinovku a já říkám, kde máte brčko? No pane faráři, na co brčko, vždyť to za nic nestojí a nyní začala otevírat kabelku a já už jsem měl smrt v očích, protože jsem si říkal panebože, co vytáhne a nyní ona tady máte škvarky, ráno jsem je dělala, ať vám ..., já říkám ne, to tady nemůžeme a ty paní už byly mrtvé, jak tam stály v těch róbách, a taková ta upřímnost, kdy ona pojmenovala to, co druzí se tvářili, že jo, jaké je to úžasné a přitom obraceli oči, ona to pojmenovala tak, jaké to bylo, nestálo to za nic.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Můžu jednu osobní otázku? Vy jste mluvil tady, jak jste jel na kobereček a jak paní kvůli vám zabila dvě husy, má vás ráda, to je jasné, dokáže takováhle láska farníků nahradit lásku ženy? Protože já jsem si vědoma toho, že tady se mnou sedí velmi pohledný mladý muž.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Láska má hodně podob. Kromě té, kromě té sexuální je to i láska taková, kterou zažívám denně. A myslím, že i ta sexuální láska se postupně mění v něco, v něco, nechci říct, že ušlechtilejší, ale svým subvencem jsem zvyklý říkat, že skutečná láska v manželství začíná tehdy, když si ti dva na společném lůžku už více překázejí, než jsou si užiteční a více si navzájem smrdí než voní, tehdy je možno mluvit o té opravdové lásce proto, protože nemají rádi jeden druhého pro to, jak ten druhý vypadá, ale protože nějaký je, ale protože je. A já jsem si možná odepřel, odepřel jednu ženu, tu, která patří do manželství, ale na druhé straně jsem jich získal v uvozovkách celou hromadu. Někdy chlapům v kostele říkám no buďte rádi za tu jednu, podívejte se, kolik jich mám já, protože nyní, když máte v tom dobrém slova smyslu na krku 6, 7 žen, které, které se snaží pro vás dělat to nejlepší, tak není to pro toho chlapa jednoduché.

/ Písnička /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Božejovský farář Karol Lovaš je dnes hostem Dopolnedního Radiožurnálu. Víte, proč jsem se vás ptala na to, co nejvíc trápí vaše farníky, nebo co se tak nejvíc řeší ve vaší farnosti? Já jsem, já jsem chtěla vědět, jestli jsou to ty samé věci, které by aktuálně měla řešit současná církev, anebo jestli se to neliší?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ale ano. Já vždycky mám ve zvyku v neděli lidi vítat, jak se vítají doma, protože kostel to je, aspoň pro mě doma, a myslím, že u nás to skutečně vypadá jako v takovém obýváku, že se tam člověk může i dobře cítit a spolu řešíme věci ty, které, kterými žije i církev, kterými žije i společnost a v tomto směru považuji za velmi, velmi krásné období i v církvi, které máme možnost žít pod pontifikátem papeže Františka a myslím si, že to je pro církev požehnaná doba.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

A jaké věci by tedy aktuálně měla řešit církev?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ty, které řeší papež a sice takový ten exkluzivismus v tom nejlepším slova smyslu, otevření se, otevření se směrem ven. Já si myslím, že lidé nepotřebují, abychom jim připomínali hříchy a povídali jim, co je dobré a co je špatné, nakonec to ví každý z nás velmi dobře i sám bez ohledu na to, jestli jsme věřící nebo nevěřící, ale na co člověk potřebuje církev, na co například potřebuji já je, aby mi pomohla dostat se z toho hříchu, aby nám pomohla vypořádat se s něčím, co se mi podařilo udělat. Mně nyní před časem volali dva známí, jsou to mladí vzdělaní lidé, ona i on jsou psychologové a před velkou nocí byli na Slovensku u zpovědi. Oni spolu bydlí, ale nežijí spolu, nežijí spolu jako muž a žena, ale bydlí, mají pro to svůj důvod a byli u zpovědi a pan farář jim odmítl dát rozhřešení. A to odůvodnění bylo, že žijí v blízké přítomnosti těžkého hříchu. A oni mi teda zavolali a ptali se, co mají dělat. Říkám, no tak vycházejíc z logiky dotyčného pána byste se asi měli zabít, protože to byste asi zaručeně, byl by to sice hřích, ale zaručeně žádný další byste už neudělali, protože celý život je blízká přítomnost těžkého hříchu, a potom jsem jim vysvětlil, že ke zpovědi se chodí, nebo ke zpovědi chodí hříšníci a rozhřešují se od hříchů, tedy od něčeho, co jsme udělali. Nejde nedat rozhřešením za něco, co jsme neudělali, ale potenciálně bychom to mohli udělat. A tak jsem je povzbudil a vysvětlil jsem jim věci, že se může stát, že i v té zpovědnici natrefí na člověka, který, který je teda takový, jaký je, tak třeba je jít o zpovědnici dál a hledat, hledat člověka, který, hledat kněze, který, který, nechci to říct tak, že nám bude vyhovovat, ale, ale který se nás bude snažit přijmout a pochopit. Pochopit, to neznamená automaticky schvalovat, nebo ospravedlňovat, ale znamená to vžít se do kůže toho druhého. A na to často zapomínáme, že dnes, dnes se možná od nás

vyžaduje, abychom pochopili, ale zítra budeme možná sami potřebovat být pochopený. A to je něco, o co se snaží podle mě i papež František svým pontifikátem ukázat, aby církev byla ta, která, která chápe a přijímá.

/ Písnička /

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Karol Lovaš, kněz, je hostem Dopolnedního Radiožurnálu. Ve farnosti v Božejově není sám, má k ruce takzvané boží docentky, musím říct, že jste mě tímhle termínem docela rozesmál, protože já jsem si nějak neuměla úplně představit, kdo že to tam s vámi ministruje.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

To jsou moje, moje tety, moje babičky, které jsou úžasné a někdy máme zvyk nad starými lidmi tak nějak ohrnovat nos, a že jsou, a já jsem si je potom, když jsem je poznal, jak mě v takových těch těžkých pro mě, jak jsem přišel, v takových těžkých situacích opravdu, opravdu ony byly ty, které mě podržely, které mě pochopily a já jsem si uvědomil, že to jsou takové boží docentky. A potvrdily to i nyní, když jsem jim povídal o tom, co se stalo těm našim společným známým, protože Matúš a Janka z toho Slovenska chodí k nám do farnosti, a když jsem ji to povídal, tak moje boží docentky se jen zasmály a řekly, pane faráři, prosím vás, my jsme kdysi spolu nemohli bydlet, protože by nás doma přerazili, ale byly keřičky, byly stodoly a žádná z nás téměř nešla k oltáři bez toho, aby nemusela, a opět velká moudrost. Velká moudrost těchto žen, bez toho, aniž bychom chtěli jakkoli ospravedlňovat hřích, ale to je to, co se od nich učím. Být upřímný a být moudrý.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ano. A rostou vám ve farnosti nové boží docentky, anebo ten odliv lidí od víry je viditelný v kostelích?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Myslím, že nemáme jen boží docentky, máme i aspirantky, aspirantů, máme i malé děti. Vždy je to, já říkám, že ve farnosti nebo ve farnosti, na vsi jsou vždy taková dvě centra. Tím prvním je kostel a druhým je krčma, hospoda a že občas bychom si ty štamgasty měli povinně, už jen kvůli psychohygieně, a víte, pokud máme být užiteční pro tento svět jako, jako křesťané, tak bysme měli být stejně užiteční jako jsou na té vsi hasiči, nebo požárníci, které tam také máme a oni, já nevím, hasiči, nebo fotbalisti teda pracují s dětmi, pracují s mládeží a když fotbalisté vyhrávají, tak je máme dvojnásobně rádi a když hasiči zase by nám něco hrozilo, tak máme naději, že nás přijdou zachránit. A nyní je otázka, co má ta ves nebo co má to město z nás, z nás věřících, z nás křesťanů a to jsou takové legitimní otázky, na které bychom, které bychom si měli klást a nad kterými bychom měli přemýšlet, aspoň z času na čas.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Vy jste mluvil o tom, že jste měl jako farář začínající v Božejově těžké situace, co to je? Co si mám představit, kdy člověk sám o sobě pochybuje, neví, jak to zvládne, nikdy nepohrbíval, tak neví, jak zvládne svůj ..., co to je?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Ono to bylo spíš o tom, že já jsem přišel do úplně nového prostředí, přišel jsem z Rožumberka, kde jsem působil na univerzitě a takže přišel jsem pro mě do úplně nového prostředí. Božejov je moje první farnost a je to taková první láska, na kterou si ani nikdy nebude, nikdy nezapomene, a z toho vyplývají i ty věci, kdy člověk neví, do čeho jde, tak má obavy, jak, jak ho přijmou, jako, já ještě jsem Slovák, takže to byla taky též obava, že jak to bude a nyní přece jen je to takové, takové jiné, když, když do českého prostředí na Vysočinu přijde, přijde nějaký slovenský kněz.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Umíte si představit, že byste se ještě, já vím, že publikujete, na Slovensku máte pravidelná týdenní zamyšlení a tak dále, ale umíte si ještě představit, že byste opustil vlastně církev a věnoval se novinářině naplno, to, co jste dělal předtím?

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Určitě ne. Já, já to vlastně dělám i nyní, píši na Aktuality pravidelně, ve slovenském rozhlasu mám svoje čtvrtěční ranní zamyšlení a ono se to, ono se to dá skloubit. Nevidím v tom problém a myslím, že i oboustranně to může být obohacující. Aspoň pro mě to tak je.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Pojďme ještě na nějaké otázky. Tady Marek pořád se, jako já, nemůže dobrat tomu, píše: "Od kdy jste cítil poslání kněze a kdy přišel hlavní zlom rozhodnutí?"

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Hlavní zlom přišel po jednom výletě do Thajska, kde jsem tedy byl na dovolené a vždy, když jsem se vracel z koupání, tak jsem byl unuděnější než když jsem tam šel, a potom jsem najednou viděl, jak se tam v moři koupou, koupou místní nějací bezdomovci a večer tam pijí všechno to, co turisté nechali a zapadalo slunce a já jsem si sedl na obrubník a já jsem je pozoroval. A uvědomil jsem si, že oni jsou šťastní na rozdíl od mě. A tehdy jsem se vrátil domů a dal jsem výpověď v rádiu a šel jsem za tím, co mě táhlo.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Ještě otázka od Zdeňka z Hradce Králové: "Pane Lovaši, máte vysvětlení pro fakt, že lidé se otevřeně zdráhají mluvit o duchovních věcech, o smrti, o konečnosti života a o lidské duši?"

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Je to strach, strach z něčeho, takto, když mi ještě nebylo 30, tak jsem si myslel, že svět je knoflík a každý, kdo byl v mém věku nyní, tak byl pro mě starý člověk a dnes, když poprvé, když mě pozdravilo malé dítě, tak jsem, bylo to před lety, tak jsem si říkal, fíha, tak jsem byl strašně naštvaný, že teda už jsem si uvědomil, že jsem starý a po té třicítce už člověk najednou zjistí, že má, že má záda a že má kolena a že má já nevím co všechno, co už začíná bolet a způsobuje problémy a to je taková příprava na to postupné odcházení a svým způsobem i na smrt. Problém je, že my se snažíme vytěšňovat utrpení, bolest, smrt a čím více se této přirozené součásti života snažíme vytěšňovat, tak tím trpíme.

Lucie VÝBORNÁ, moderátorka

Karol Lovaš byl dnes hostem Dopoledního Radiožurnálu. Děkuji za jednu z vašich posledních knih *Náš Bůh nosí zástěru*. Těším se na další a přeju, ať se vám daří a pozdravujte vaše boží docentky.

Karol LOVAŠ, římskokatolický kněz

Určitě, děkuji.

Audit konsolidované účetní závěrky a komunikace mezi skupinovým auditorem a auditorem složky

8.4.2016 Auditor str. 24 Téma čísla - Konsolidace
Lenka Bízová

Audit konsolidované účetní závěrky je o řád složitější než audit individuálních účetních závěrek, protože vyžaduje další nezbytné auditorské postupy. Kromě stanovení vhodného rozsahu prací pro jednotlivé složky skupiny musí skupinový auditor rovněž zabezpečit dostatečnou oboustrannou komunikaci mezi ním a auditorem složky, která je nezbytnou, i když ne dostačující podmínkou pro úspěšné zvládnutí auditu konsolidované účetní závěrky.

Zásadní aspekty auditu skupiny upravuje mezinárodní

standard pro audit ISA 600 – Zvláštní aspekty – audity účetních závěrek skupiny (včetně prací provedených auditory složek). Řada dalších aspektů je ovšem upravena i ostatními mezinárodními standardy pro audit (ISA).

Následující příklad ukazuje, jak lze při auditu skupiny v roli komponentního i složkového auditora postupovat a jak se v praxi vypořádat s nejběžnějšími nástrahami skupinového auditu.

Příklad

Auditorská společnost se připravuje na audit skupiny působící v České republice i v zahraničí. Mateřská společnost sídlí a působí přímo v České republice a vlastní celkem šest dceřiných společností, z nichž tři působí v České republice, jedna ve Francii, jedna na Slovensku a jedna v Kazachstánu. Předmětem činnosti mateřské společnosti a kazašské dcery je výroba automobilů. Tři dceřiné společnosti – jedna ve Francii, jedna na Slovensku a jedna v České republice – se zabývají nákupem a prodejem automobilů od mateřské společnosti a zároveň také jejich pronájmem na operativní i finanční leasing. Zbývající dvě české dceřiné společnosti se zabývají prodejem náhradních dílů a provozem autobazaru (prodej aut po ukončení leasingu). Skupina sestavuje konsolidovanou účetní závěrku podle IFRS. Všechny společnosti ve skupině mají povinnost sestavovat účetní závěrky podle lokálních účetních standardů a tyto závěrky jsou předmětem statutárního auditu.

Auditorská společnost zahajuje první rok auditu skupiny a úspěšně dokončila formální proces přijetí zakázky, v jehož rámci byla povinna posoudit, zda bude schopna získat dostatečné a vhodné důkazní informace k sestavení konsolidované účetní závěrky skupiny i k účetním informacím složek tak, aby byla schopna formulovat výrok auditora skupiny. V rámci tohoto procesu se auditorská společnost ujistila, že vedení skupiny nebude skupinového auditora nijak omezovat v získávání informací od jednotlivých složek, a rovněž zvážila spolupráci s auditory složek působících mimo Českou republiku.

Auditorská společnost je součástí mezinárodní sítě, která má pobočky na Slovensku i ve Francii. Pro audit slovenské a francouzské složky se tak mohla spolehnout na informace získané o těchto auditorských týmech v rámci své sítě. Při auditu kazašské společnosti však bude muset spolupracovat s auditorem mimo vlastní síť. V rámci procesu přijetí zakázky musela auditorská společnost získat dostatečné informace o auditorovi složky v Kazachstánu, především z oblasti odborné kompetence, znalosti odvětví a nezávislosti. To spočívalo mimo jiné v návštěvě auditora, při které skupinový auditor ověřil, zda budoucí auditor složky zná etické požadavky relevantní pro audit skupiny, zda je bude dodržovat a zda je nezávislý, dále pak zda auditorský tým skupiny bude mít možnost podílet se na práci auditora složky v rozsahu, který je nutný pro získání dostatečných a vhodných důkazních informací, a zda auditor složky působí v regulovaném prostředí, v němž je profese auditora předmětem aktivního dohledu. Úspěšné ověření těchto informací umožnilo auditorské společnosti zakázku na skupinový audit přijmout a zahájit plánování auditu pro první rok spolupráce.

Stanovení rozsahu prací pro jednotlivé složky skupiny

Klíčovým bodem plánování skupinového auditu je stanovení rozsahu auditorských prací, které by měl auditor složky nebo skupinový auditor provést v dceřiných společnostech. Pro tyto účely auditorská společnost zvažuje jednak velikost každé složky vůči konsolidačnímu celku, jednak specifická rizika vyplývající z činnosti jednotlivých složek, která mohou představovat riziko významné chyby pro účetní výkazy skupiny, i když by byla složka svojí velikostí nevýznamná. K posouzení velikosti jednotlivých složek musí auditorská společnost zvolit vhodný ukazatel.

V našem případě se rozhodla pro celkový obrat.

Alternativním ukazatelem mohl být například zisk před zdaněním, ten však nebyl zvolen, protože se skupina v současnosti zaměřuje na expanzivní strategii. Velikost obratu je tedy nejdůležitějším kritériem hodnocení a většina složek skupiny v důsledku této strategie pracuje s velmi malou marží, některé společnosti jsou dokonce ztrátové. Následující tabulka ukazuje podíl jednotlivých složek na celkovém obratu skupiny v procentním vyjádření: Auditorská společnost považuje společnosti s podílem nad 15 % jako významné pro skupinu a bude po auditorech těchto složek požadovat plný audit účetních informací, které budou zahrnuty do konsolidované účetní závěrky. Jako nevýznamné se nyní jeví české společnosti zabývající se provozem autobazaru a prodejem náhradních dílů. K úplnému posouzení však auditorská společnost musí zvážit specifická rizika vyplývající z jejich činnosti. Jelikož jsou aktiva autobazaru tvořena téměř výhradně automobily, které jsou prodávány po ukončení leasingu, rozhodla se auditorská společnost požadovat audit ocenění těchto aktiv, tedy nikoliv plný audit, ale audit vybraného významného účtu, v němž spatřuje významné riziko pro skupinu. Společnost prodávající náhradní díly byla vyhodnocena jako nevýznamná i z hlediska rizika, neboť její aktiva obsahují krátkodobé pohledávky a rychloobrátkové zásoby, obojí s nízkým rizikem znehodnocení. Pro tuto

nevýznamnou složku provede skupinový auditor analytické postupy na úrovni skupiny a nebude již po auditorovi složky vyžadovat další součinnost. Jak je z příkladu patrné, alokace rozsahu prací pro skupinové účely vychází čistě z posouzení významnosti a rizikovosti pro skupinovou účetní závěrku, bez ohledu na to, zda je daná složka ještě předmětem povinného auditu v dané zemi.

V rámci stanovení rozsahu prací alokuje auditorská společnost auditorům složky hladinu významnosti, se kterou musí pracovat. Hladina významnosti pro jednotlivou složku je odvozena jako procento ze skupinové hladiny významnosti a její hodnota klesá s klesající velikostí složky a s růstem rizikovosti složky. V našem případě alokoval skupinový auditor české společnosti vyrábějící automobily hladinu významnosti na úrovni 50 % skupinové hladiny významnosti, pro autobazar na 25 % skupinové hladiny významnosti a pro zbývající složky na 35 % skupinové hladiny významnosti.

Nastavení spolupráce s auditory jednotlivých složek

Skupinový auditor musí zajistit, aby se od něj k auditorům složek dostaly včas všechny relevantní informace potřebné k naplánování a dokončení rozsahu prací, které má na složce provést. Tyto informace od skupinového auditora mají nejčastěji formu písemných instrukcí, v nichž skupinový auditor uvádí například: • žádost, aby auditor složky potvrdil, že bude spolupracovat s auditorským týmem skupiny; • rozsah prací/rozsah ověření, které má auditor složky

provést, a způsob jejich využití; • etické požadavky relevantní pro audit skupiny, především požadavky na nezávislost auditora; • hladinu významnosti alokovanou pro danou složku; • seznam propojených osob zpracovaný vedením složky a doplněný o veškeré další propojené osoby, které jsou auditorskému týmu skupiny známy, a žádost, aby auditor složky včas auditorský tým skupiny informoval o propojených osobách, které původně nebyly vedením skupiny ani auditorským týmem skupiny identifikovány; • identifikovaná rizika významné (materiální) nesprávnosti údajů v účetní závěrce skupiny způsobené podvodem nebo chybou, jež jsou relevantní pro práci auditora složky, a žádost, aby auditor složky včas informoval auditorský tým skupiny o veškerých dalších identifikovaných rizicích významné (materiální) nesprávnosti údajů v účetní závěrce skupiny způsobené podvodem nebo chybou, jež u složky zjistí, a o způsobu, jak na tato rizika reagoval; • žádost, aby byl auditorský tým skupiny informován o specifických záležitostech, jakmile bude dokončeno ověřování účetních informací složky. Tyto specifické záležitosti jsou vyjmenovány v odstavci 41 standardu ISA 600 a zahrnují především potvrzení o dodržování požadavků stanovených auditorským týmem skupiny a popis významných nálezů z provedených prací, včetně soupisu neopravených nesprávností; • časový harmonogram auditu skupiny a časové požadavky na informace od auditora složky, včetně termínu dokončení prací na složce pro účely skupinového auditu.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat specifikaci účetních informací, které by měly být předmětem auditu složky, a použitého účetního rámce. Skupinový auditor by měl co nejpřesněji uvést seznam informací a reportů (často označovaných jako konsolidační balíček), které by měl auditor složky ověřit. Rovněž je třeba informovat auditora složky o aktuálních účetních metodách skupiny, které bývají obvykle obsaženy ve skupinovém účetním manuálu, podle nichž by měl auditor složky účetní informace ověřovat. Dostatečně detailní a srozumitelný účetní manuál pomáhá zajistit konzistenci v aplikování účetních standardů složkami v rámci skupiny. V našem případě je například důležité zajistit konzistentní posuzování klasifikace leasingových smluv, jelikož se jedná o oblast, kde účetní standardy přesně číselně nedefinují některé hranice nezbytné pro toto posouzení. Pokud by skupina účetní manuál neměla nebo pokud by nebyl dostatečně podrobný, budou auditoři složek provádět audit přímo podle příslušného účetního rámce, v našem případě podle IFRS. To však klade větší nároky na skupinového auditora, který se bude muset dalšími postupy přesvědčit o konzistentní aplikaci IFRS napříč skupinou. Pro skupinového auditora je klíčové získat zpět co nejdříve po odeslání instrukcí potvrzení auditora složky, že instrukcím porozuměl a bude se skupinovým auditorem spolupracovat. Především v situaci naší společnosti, která bude závislá na výsledku práce auditorů z jiných zemí a rovněž mimo svoji síť, je třeba předejít situaci, kdy auditor složky instrukcím nerozumí nebo s nimi nesouhlasí a v důsledku toho nedodá skupinovému auditorovi výstup, který by byl pro účely skupinového auditu použitelný.

Monitorování práce auditorů složek a vyhodnocování zasláných nálezů

Auditoři složek jsou odpovědní za zjištění, závěry a výroky poskytnuté skupinovému auditorovi; za výrok ke konsolidované účetní závěrce skupiny však nese plnou odpovědnost skupinový auditor. Je tedy na něm, aby posoudil, do jaké míry je možné a vhodné se spoléhat na práci auditorů složek a jakou část prací by měl provést on sám. Auditor skupiny se v našem příkladu seznámil s auditorem složky mimo svou síť již při procesu přijetí zakázky, ale je nutné s auditory složek spolupracovat po celou dobu provádění auditu až do jeho dokončení.

Rozsah zapojení skupinového auditora může být velmi odlišný podle velikosti, rizikovosti složky, odborných schopností a nezávislosti auditora složky.

Obvyklým standardem bývá alespoň písemné informování auditora skupiny o výsledcích předauditu a o výsledcích auditu reportingového balíčku, včetně zaslání zprávy auditora a soupisu neopravených nesprávností. Výrok je často skupinovým auditorem standardizován a jeho pojetí závisí na rozsahu prací auditora složky. Zpráva je v případě: • plného auditu složky obvykle odvozena od ISA 800 • auditu vybraných účtů složky obvykle odvozena

od ISA 805 • specifikovaných procedur obvykle podobná zprávě dle ISRS 4400 • prověrky složky obvykle podobná zprávě dle ISRE 2400 Zpráva auditora složky musí být přizpůsobena okolnostem (např. jasné vymezení účelu a příjemců, definice rámce jako souladu se skupinovým účetním manuálem). Skupinový auditor také obvykle požaduje shrnout výsledky auditu do memoranda, jehož požadovaný obsah je součástí písemných instrukcí zaslanych před zahájením auditu. V těchto instrukcích také uvede formu zprávy a memoranda, které by měl auditor složky po dokončení auditu vydat. Nad rámec této komunikace může skupinový auditor požádat o nahlédnutí do spisu auditora složky a závěry k vybraným oblastem s auditorem složky prodiskutovat. Může také vybrané postupy v rámci auditu složky provádět sám.

V našem případě se skupinový auditor spokojil s písemnou komunikací ze strany českého, slovenského a francouzského auditora, kteří jsou členy stejné sítě a sdílejí shodnou auditorskou metodiku. V případě auditora kazašské složky se skupinový auditor rozhodl pro větší zapojení. To spočívalo v setkání s auditorem a vedením složky po předauditu a po finálním auditu, v jehož rámci skupinový auditor prodiskutoval nálezy s auditorem složky a vedením složky. Před každým setkáním rovněž požádal o přístup do spisu auditora, aby se mohl s průběhem auditu a nálezy blíže seznámit. Tento příklad je však pouze modelový; praktické zapojení skupinového auditora a monitoring práce auditorů složek bude záležet na řadě okolností.

Posledním krokem je pak kompilace výsledků, které auditoři složek zaslali skupinovému auditorovi. Ten by měl provést agregaci neopravených nesprávností a vyhodnotit jejich dopad na skupinovou účetní závěrku. Rovněž by měl posoudit dopad jiných nálezů, například nedostatků v interním kontrolním prostředí, a výsledky auditu složek projednat s vedením skupiny.

Závěrem je třeba zdůraznit, že řádné provedení skupinového auditu klade na skupinového auditora nemalé nároky. Klíčem k úspěchu je především správné naplánování zakázky a nastavení vztahu s auditorem složky tak, aby byl skupinový auditor schopen pochopit a vyhodnotit dopad výsledků auditu složky.

Společnost % obratu

ČR – výroba automobilů 25

ČR – nákup/prodej a leasing 15

ČR – autobazar 10

ČR – prodej náhradních dílů 5

Francie – nákup/prodej a leasing 15

Slovensko – nákup/prodej a leasing 15

Kazachstán – výroba automobilů 15

Celkem 100

O autorovi| Mgr. Lenka Bízová je manažerkou ve společnosti EY a zaměřuje se na audit v oblasti finančních institucí, především bank, pojišťoven a investičních společností podle IFRS i českých účetních standardů. Vystudovala ekonomii se zaměřením na finance a bankovníctví na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a získala další certifikaci při ACCA (Association of Certified Chartered Accountants). Je také statutární auditorkou.

Foto popis| O autorovi| Mgr. Lenka Bízová je manažerkou ve společnosti EY a zaměřuje se na audit v oblasti finančních institucí, především bank, pojišťoven a investičních společností podle IFRS i českých účetních standardů. Vystudovala ekonomii se zaměřením na finance a bankovníctví na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a získala další certifikaci při ACCA (Association of Certified Chartered Accountants). Je také statutární auditorkou.

Foto popis|

Věřitelé: Zákon o spotřebitelském úvěru lichvu neodstraní

8.4.2016 bankovnipoplatky.com str. 00

08. 04. 2016 16:00 // komentářů (0)

Zákon o spotřebitelském úvěru, jehož návrh projednává Sněmovna, nepřispěje k odstranění lichvy a takzvaných predátorských úvěrových společností. Shodli se na tom účastníci symposia Regulace spotřebitelských úvěrů, který dnes uspořádala Česká asociace věřitelů.

V důsledku zákonné regulace pravděpodobně na trhu podle asociace zůstane několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty dál fungovaly mimo regulovaný trh. "Regulace nevymítí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž neklesne poptávka po nich. Spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh," uvedl prezident asociace Pavel Staněk.

Podle odhadu ředitelky odboru ochrany spotřebitele České národní banky Heleny Kolmanové zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou dále působit mimo regulovaný trh.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem prý zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná.

Poslanec František Laudát (TOP 09) předpokládá, že sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu. Promítnuta do něj bude patrně většina dosud předložených pozměňovacích návrhů. Jde například o snížení maximální sankce za nesplácení úvěru ze 70 na 50 procent půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, což zahltí agendu soudů.

Poslanec Jan Chvojka (ČSSD) míní, že zákon se může dočkat určitých zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace Filip Hanzlík označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokážou vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Trhu by patrně více prospěla přirozená samoregulace, doplnil ekonom Michal Mejstřík z pražské **Fakulty sociálních věd**.

Podle návrhu by úvěr měl věřitel poskytnout jen tomu, kdo jej bude schopen ze svých příjmů řádně splácet. Pokud tuto schopnost poskytovatel neprověří, bude smlouva o úvěru neplatná a spotřebitel nebude muset platit žádný úrok a dostane už zaplacené úroky zpět. Jistinu pak splatí podle svých možností. Poskytovatel bude mít při prodlení spotřebitele se splácením vedle smluvního úroku nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s vymáháním dluhu, zákonný úrok z prodlení (nyní osm procentních bodů nad repositazbou ČNB) a smluvní pokutu 0,1 procenta denně z dlužné částky.

URL| <http://www.bankovnipoplatky.com/veritele-zakon-o-spotrebitelskem-uveru-lichvu-neodstrani-32907>

Pokud nebudete hlasovat, přijmou Ukrajinu do EU

8.4.2016 Lidové noviny str. 07 Svět
MAGDALENA SLEZÁKOVÁ

Co znamená nizozemské „Ne“ asociační dohodě mezi Bruslem a Kyjevem pro samotnou Ukrajinu? Především signál, že v Evropě na tamní dění nepohlížejí s důvěrou, říká analytik Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** UK.

* LN Nizozemci v referendu odmítli asociační dohodu mezi EU a Ukrajinou. Může to znamenat, že je cesta Ukrajiny směrem k EU u konce?

Cesta Ukrajiny do Evropské unie především ani nezačala a nezačala by ani podpisem asociační dohody – nikde se v ní nepíše, že by se Ukrajina měla stát členem. Faktem je, že Ukrajina má do členství v Unii hodně daleko. A chápou to i sami Ukrajinci – nejsou naivní, vědí, co se v jejich zemi odehrávalo v posledních 27 letech, vidí to, co se tam děje teď a uvědomují si, že nejdřív ze všeho se musí zlepšit situace přímo na Ukrajině. Nyní dostali signál, že změny, které se dějí, jestli se tedy vůbec dějí, jsou v Evropě vnímány jako nedostatečné. Problém je, že Porošenko pravděpodobně musí balancovat mezi zájmy různých skupin, opět se začínají ozývat lidé jako (oligarchové Ihor) Kolomojskij, (Dmytro) Firtaš a podobní. Tím pádem mezi Ukrajinci roste deziluze a především pocit, že prezident se znovu spojil s oligarchy, občanský sektor odsunul kamsi stranou a hrozí, že se všechno vrátí do starých kolejí. A spolu s tím hrozí i další Majdan, pokud rozhořčení lidé vyjdou opět do ulic.

* LN Jaké jsou v této souvislosti první reakce ukrajinské veřejnosti na zprávy z Nizozemska?

Ukrajinci samozřejmě toužili po výsledku „Ano“. Sledoval jsem teď tweety Mustafy Najjema (ukrajinský novinář afghánského původu, přední tvář hnutí Euromajdan a občanské společnosti, jejíž zájmy nyní zastupuje v parlamentu – pozn. red.) a ten celou situaci označil za účet Porošenkovi, že nesplnil slib a místo toho, aby se oligarchů jako takových zbavil, s nimi opět drží. Ostatně majetek je předhazován i Porošenkovi, byť jeho případ je složitější. Není to klasický oligarcha, který tyl z dotačních programů jako například (Rinat) Achmetov či už zmiňovaný Kolomojskij. Sám Porošenko zase mluví o ataku na evropskou jednotu...

* LN Není sám. Hlasů, vysvětlujících výsledek referenda protestem proti EU jako takové spíš než odmítáním Ukrajiny, zaznává víc...

Pravděpodobně je to obojí. Nejsem odborník na Nizozemsko, ale podle všeho využili Nizozemci příležitost vyslovit se proti své vládě a fungování EU, Ukrajina byla spíše zástupným bodem. Přesto platí, že Ukrajina má pověst státu, kde vládne naprostý nepořádek a gigantická korupce, a odpůrcům se podařilo vnutit mylnou představu, že hlasují o otázce přijetí Ukrajiny do Unie, že asociační dohoda automaticky znamená členství. Na druhou stranu je otázka, jak samotné referendum interpretovat. Výsledky hovoří o 32procentní účasti, což znamená, že nějakých 18 procent oprávněných voličů v Nizozemsku se vyslovilo proti, přibližně 12 procent pro -a zbytku to bylo jedno nebo nepovažovali tu otázku za natolik důležitou, aby na ni přišli odpovědět. Hodně to vypovídá o smyslu referenda v případech jako je tento. Text dohody s Ukrajinou má několik tisíc stránek, pochybuji o tom, že ho většina hlasujících četla. Obávám se, že si přečetli něco ve smyslu „Pokud nebudete hlasovat, přijmou zkorumpovanou Ukrajinu do EU.“

Vzdělání musí být fér, říká odbornice na inkluzi Lucie Macků

8.4.2016 novinky.cz str. 00 Kultura - SALON

Štěpán Kučera, SALON

Téma inkluze ve školství vyhrcoje a polarizuje veřejnou diskusi podobným způsobem jako téma uprchlíků. Na nejčastější mýty v této debatě jsme se zeptali Lucie Macků (1984), která působí v České odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání, je členkou odborné skupiny pro vzdělávání Rady vlády pro záležitosti romské menšiny a přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**.

Jaké jsou podle tebe nejčastější mýty o inkluzi?

Začíná to už přívlastky spojovanými s termínem inkluze – třeba „plošná inkluze“, „postupná inkluze“ či „rozumná inkluze“. Nikdy nikdo nechtěl zavádět inkluzi plošně, speciální školy jsou a nadále budou součástí českého vzdělávacího systému. Slova „postupná“ a „rozumná“ také nedávají žádný smysl – společné vzdělávání, o kterém zde hovoříme, má pouze jednu formu, která se zde realizuje už od roku 2004. Nejde tedy mimochodem o žádný unáhlený výmysl. Například v loňském školním roce byl celkový počet žáků s postižením integrovaných v běžných základních školách téměř 46 tisíc.

Dalším častým mýtem je obava ze zhoršení kvality výuky, přitom je to přesně naopak. OECD nedávno vydalo analýzu, v níž se věnuje neúspěšným žákům. Z ní jasně vyplynulo, že se jejich větší podíl vyskytuje na školách, které své žáky dělí do výkonnostních skupin, než na školách, které všechny vzdělávají společně. Z analýzy je rovněž jasně patrné, že je v České republice silný vztah mezi nízkým socioekonomickým statutem rodiny žáka

a jeho neúspěchem v matematických testech. Vzdělání přece musí být fér. Musíme umět dát všem dětem stejnou šanci. Co se v oblasti inkluzivního vzdělávání skutečně změní letos v září?

Zprvé bude mít dítě ze zákona nárok na financování podpůrných opatření, například doučování či asistenta pedagoga. Dříve tyto peníze školy horko těžko sháněly přes různé krátkodobé dotační programy, a neměly tak jistotu, co bude příští školní rok. A zadruhé je to změna rozvrhu žáků s lehkým mentálním postižením (LMP). Dříve museli ti z nich, kteří se vzdělávali v běžných školách, složitě přecházet na určité hodiny do jiných tříd. Od září budou moci zůstat v jedné třídě se svými spolužáky, na které jsou zvyklí. I nadále ale budou jejich výstupy sníženy dle jejich možností. A samozřejmě se pořád budou moci děti s LMP vzdělávat také ve speciálních školách.

Právě ten druhý bod se v médiích za přizvukování některých politiků objevil ve zkratkovité podobě, kdy se tvrdí, že se všichni postižení žáci od září přesunou do běžných škol a budou vzdělávání podle stejných osnov jako ostatní, což prostě není pravda. Novela školského zákona je už rok schválena. Proč se podle tebe odpor politiků proti inkluzi zdvihl právě teď?

Jediný způsob, jak lze jejich otočky vysvětlit, jsou blížící se volby. I když loni většina z nich pro zákon hlasovala a prezident ho následně podepsal, nyní mnozí obracejí. Snaží se získat nové voliče a mají pocit, že když českou veřejnost polarizovalo téma uprchlíků, je odpor k inkluzi dalším způsobem, jak získat laciné politické body. Paradoxně to, co za inkluzi mylně vydávají, se zde vůbec zavádět nebude. Budují tak ve společnosti strach z něčeho, co ve skutečnosti není reálné. Je otázkou, čemu a komu vystrašená společnost prospěje. Odpověď zdá se přinesly slovenské volby: v naštané společnosti plné strachu a obav se nejlépe vede extremistům. Tématem začleňování se zabýváš dlouhodobě – pozoruješ v poslední době vzrůstající napětí a polarizování veřejné debaty? A má to nějaký vliv například na práci České odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání?

Polarizace společnosti je v posledním roce obrovská, a není to jen kvůli uprchlíkům či inkluzi, další téma je třeba Norsko a dětské domovy, respektive pěstounská péče. Myslím, že zde chybí osobnost, která by veřejnost uklidňovala a spojovala. Dříve tuto roli zastával Václav Havel, dnes tu ve veřejném prostoru nikoho takového nevidím.

Vliv na naši práci to má ten, že musíme spoustu času věnovat vysvětlování různých nesmyslů. Jsme popravdě vyděšení z toho, co všechno nepravdivého se v médiích objevuje. Osobně mi přijde neuvěřitelné, jak může nejčtenější bulvární deník dle svých slov „vyhlásit kampaň Stop škodlivé inkluzi“. Jak mohou média vyhlašovat kampaň? Kde to jsme? Řada autorů říká, že frustrace a hněv části společnosti, který se silně projevuje i v debatách o inkluzi, pramení z pocitu bezmoci, „ztráty hlasu“ a že by pomohlo, kdyby se tito lidé občansky angažovali třeba v místě svého bydliště. Ale jak toho dosáhnout? Jak je podnitit k jiné veřejné aktivitě, než je komentování článků na internetu?

Nejvíce mě fascinuje ten čas, který internetovému komentování lidé věnují. Nechápu, proč ho raději nestráví nějak smysluplně, se svou rodinou či přáteli. Lidé se přirozeně bojí neznámých věcí, a protože u mnoha témat, ať už je to inkluze, či uprchlíci, jim osobní zkušenost chybí, tak svůj strach promítají do často až nenávistných reakcí. I v tomto může inkluze pomoci. Měli bychom si už od dětství zvykat, že žijeme v různorodé společnosti. Navíc člověk nemůže vědět, zda se on sám někdy nestane tím „jiným“. A zřejmě by pak také nechtěl být ze společnosti pro svou jinakost vyčleněn.

Zvyšování veřejné angažovanosti je určitě cestou k lepšímu porozumění, ale musí zde být i nabídka z druhé strany – od místního úřadu, školy, spolků či svazů. Zároveň je v současné době zřejmé, že bez vzdělávání k aktivnímu občanství se neobejdeme. Často ho nahrazuje právě jen to bezduché a velmi štvavé komentování na internetu.

URL| <http://www.novinky.cz/kultura/salon/399796-vzdelani-musi-byt-fer-rika-odbornice-na-inkluzi-lucie-macku.html>

ONDŘEJ NOVOTNÝ

Sport má za sebou dramatické měsíce plné

velkých korupčních a dopingových kauz.

Ve stínu sportovních důsledků těchto událostí však probíhá ještě jiný příběh: změna v chování sponzorů.

PRAHA Sponzorovat sport, to se v dnešní době zdá jako riskantní byznys.

Spojíte své jméno s atletikou – a rázem děláte reklamu sportu, jehož bývalého šéfa semlela rozsáhlá korupční kauza.

Nebo můžete investovat do fotbalu, abyste vyděšeně sledovali, jak se jeho velín zvaný FIFA mění v synonymum pro korupci.

Tak třeba tenis? Ani to není jistota, vždyť to není dávno, co se jedna z jeho ikon, Maria Šarapovová, přiznala k dopingů.

Pro sponzory zkrátka nastaly nelehké časy – a v jejich chování se to odráží. „V dnešní době jsou mnohem citlivější na jednotlivé kauzy a také na ně mnohem bryskněji reagují,“ všiml si Tomáš Janča, odborník na sportovní marketing.

Reakce na Šarapovovou byly bleskové

Stačí vzpomenout právě případ Šarapovové. V pondělí 7. března učinila dopingové přiznání, o den později už se na ni valily špatné zprávy: společnosti Nike či Porsche se rozhodly pozastavit kontrakty, TAG Heuer s tenistkou smlouvu neprodloužil. Kdekdo se tak rychlé reakci divil, jenom však odráží zkušenosti z historie.

Vždyť třeba Nike se „spálil“ už tolikrát: v únoru rozvázal kontrakt s boxerem Mannyem Pacquiaem, když řekl o homosexuálech, že jsou „horší než zvířata“. Couval i ze smlouvy se zostuzeným cyklistou Lancem Armstrongem či atletem Oscarem Pistoriusem, který zastřelil svou přítelkyni. A tak ač to sama společnost výslovně nepřiznala, v případě Šarapovové už s rozhodnutím neváhala. „Novinky nás překvapily a zarmoutily. Rozhodli jsme se pozastavit spolupráci po dobu vyšetřování,“ uvedla jen.

Proč tak náhlé distancování od jedné z nejslavnějších sportovkyň světa? „Sponzoři jsou pod velkým tlakem veřejnosti, zákazníků a především medií. Proto značky reagují velmi rychle,“ míní Marek Tesař, marketingový ředitel Českého olympijského výboru.

Presumpce viny

Když se na sportovce či celou organizaci provalí kauza, nastává logicky malér – a pro sponzory dilema, jak se zachovat. „Primárně však usilují o pozitivní reklamu, a tak z jejich pohledu dává smysl postupovat podle presumpce viny,“ upozorňuje Zdeněk Šesták, muž s bohatými zkušenostmi z oboru, který rovněž vede kurzy sportovního marketingu na **Fakultě sociálních věd** UK. „Přerušeni spolupráce by měli srozumitelně vysvětlit, aby v krizové situaci před zákazníky, vlastně celým publikem, obstáli.“ Přitom právě sponzoři mají moc motivovat sport k očistě, aby o významná partnerství nepřicházel. Kontroverzi tak vzbudil třeba krok společnosti Head, která se navzdory dopingovému přiznání postavila za Šarapovovou.

Kritizoval ji za to kdekdo: například bývalý cyklista David Millar, kdysi usvědčený z užívání zakázané látky EPO, dnes jeden z bojovníků proti dopingů. „Je to nezodpovědné a vysílá to nejhorší možný signál,“ citoval ho Guardian. „U sponzorů neexistuje nic jako špatná publicita. Oni nic neriskují. Naopak z toho těží. Přitom by měli taky zaplatit ekonomickou cenu za to, když jeden z jejich sportovců udělá chybu. Divili byste se, co by to způsobilo. Byli by aktivnější, museli by si uvědomit, že mají takovým věcem předcházet. A ne se tvářit, že s nimi nemají nic společného.“

Když bolest cítí jen peněženky

Sponzoring je pro dnešní sport zásadní. Více než 90 procent komerčních příjmů olympiády v Londýně pocházelo právě z televizních vysílacích práv a ze sponzorských smluv. „Pokud by sponzoři prohlásili, že poskytnou finanční a propagační podporu jen v situaci, že budou spokojeni s tím, jak je sport veden, mělo by to dopad. Většina mezinárodních federací cítí bolest jen přes vlastní peněženky,“ prohlásil Dick Pound, bývalý šéf Světové antidopingové agentury.

Některé sporty už takovou bolest pocítily. Zažila to cyklistika, když se na ni valily dopingové skandály. Poznal to fotbal, když loni řešil korupci týkající se FIFA a jejího šéfa Seppa Blattera. Nyní „kladivo“ dopadlo na atletiku, kterou opustily Adidas či Nestlé.

A poznávají to i sportovci samotní, ač zrovna pro nejlépe vydělávající sportovkyni světa Šarapovovou nemusí být dočasný výpadek smluv zásadní. „Rozhodně to vnímají. Je to jejich práce a jeden z hlavních zdrojů jejich obživy,“ popsal Marek Tesař.

Navzdory složité situaci posledních měsíců neprchají firmy ze sportu ve velkém; na to jde pořád o moc výhodný byznys. „Sport je velký fenomén současné doby. Doping je jistě hrozba, ale zatím to rostoucí trendy ve sportovním sponzoringu neovlivňuje. Tedy kromě dotčených sportů,“ líčí Marek Tesař.

Jejich množství však může stále růst.

Foto autor| FOTO REUTERS

Foto popis| Boxer Manny Pacquiao přišel o partnerství s firmou Nike poté, co se v únoru nevybíravými výroky vyjádřil na adresu homosexuálů

Sponzoři, kladivo na očistu sportů

9.4.2016 Mladá fronta DNES str. 22 Sport

Ondřej Novotný

Sport má za sebou dramatické měsíce plné velkých korupčních či dopingových kauz. Ve stínu sportovních důsledků těchto událostí však probíhá ještě jiný příběh: změna v chování sponzorů.

Sponzorovat sport, to se v dnešní době zdá jako riskantní byznys. Spojíte své jméno s atletikou – a rázem děláte reklamu sportu, jehož bývalého šéfa semlela rozsáhlá korupční kauza.

Nebo můžete investovat do fotbalu, abyste vyděšeně sledovali, jak se jeho velín zvaný FIFA mění v synonymum pro korupci.

Tak třeba tenis? Ani to není jistota, vždyť to není dávno, co se jedna z jeho ikon, Maria Šarapovová, přiznala k dopingu.

Pro sponzory zkrátka nastaly nelehké časy – a jejich chování se na tom odráží. „V dnešní době jsou mnohem citlivější na jednotlivé kauzy a také na ně mnohem bryskněji reagují,“ všiml si Tomáš Janča, odborník na sportovní marketing.

Stačí vzpomenout právě případ Šarapovové. V pondělí 7. března učinila dopingové přiznání, o den později už se na ni valily špatné zprávy: společnosti Nike či Porsche se rozhodly pozastavit kontrakty, TAG Heuer s tenistkou smlouvu neprodloužil. Kdekdo se tak rychlé reakci divil, jenom však odráží zkušenosti z historie.

Vždyť třeba Nike už se „spálil“ tolikrát: v únoru rozvázal kontrakt s boxerem Mannym Pacquiaem, když řekl o homosexuálech, že jsou „horší než zvířata“. Couval i ze smlouvy se zostuzeným cyklistou Lancem Armstrongem či atletem Oscarem Pistoriem, který zastřelil svou přítelkyni.

A tak ač to sama společnost výslovně nepřiznala, v případě Šarapovové už s rozhodnutím neváhala. „Novinky nás překvapily a zarmoutily. Rozhodli jsme se pozastavit spolupráci po dobu vyšetřování,“ uvedla jen. Proč tak náhlé distancování od jedné z nejslavnějších sportovkyň světa? „Sponzoři jsou pod velkým tlakem veřejnosti, zákazníků a především médií. Proto značky reagují velmi rychle,“ míní Marek Tesař, marketingový ředitel Českého olympijského výboru.

Presumpce viny

Když se na sportovce či celou organizaci provalí kauza, nastává logicky malér – a pro sponzory dilema, jak se zachovat. „Primárně však usilují o pozitivní reklamu, a tak z jejich pohledu dává smysl postupovat podle presumpce viny,“ upozorňuje Zdeněk Šesták, muž s bohatými zkušenostmi z oboru, který rovněž vede kurzy sportovního marketingu na **Fakultě sociálních věd** UK. „Přerušení spolupráce by měli srozumitelně vysvětlit, aby v krizové situaci před zákazníky, vlastně celým publikem, obstáli.“ Přitom právě sponzoři mají moc motivovat sport k očistě, aby o významná partnerství nepřicházel. Kontroverzi tak vzbudil třeba krok společnosti Head, která se navzdory dopingovému přiznání postavila za Šarapovovou. Kritizoval ji za to kdekdo: například bývalý cyklista David Millar, kdysi usvědčený z užívání zakázané látky EPO, dnes jeden z bojovníků proti dopingu.

„Je to nezodpovědné a vysílá to nejhorší možný signál,“ citoval ho Guardian. „U sponzorů neexistuje nic jako špatná publicita. Oni nic neriskují. Naopak z toho těží. Přitom by měli taky zaplatit ekonomickou cenu za to, když jeden z jejich sportovců udělá chybu. Divili byste se, co by to způsobilo. Byli by aktivnější, museli by si uvědomit, že mají takovým věcem předcházet. A ne se tvářit, že s nimi nemají nic společného.“

Když bolest cítí jen peněženky

Sponzoring je pro dnešní sport zásadní. Více než 90 procent komerčních příjmů olympiády v Londýně pocházelo právě z televizních vysílacích práv a ze sponzorských smluv. „Pokud by sponzoři prohlásili, že poskytnou finanční a propagační podporu jen v situaci, že budou spokojeni s tím, jak je sport veden, mělo by to dopad. Většina mezinárodních federací cítí bolest jen přes jejich peněženky,“ prohlásil Dick Pound, bývalý šéf Světové antidopingové agentury.

Některé sporty už takovou bolest pocítily. Zažila to cyklistika, když se na ni valily dopingové skandály. Poznal to fotbal, když loni řešil korupci týkající se FIFA a jejího šéfa Seppa Blattera. Nyní „kladivo“ dopadlo na atletiku, kterou opustily Adidas či Nestlé.

A poznávají to i sportovci samotní, ač zrovna pro nejlépe vydělávající sportovkyni světa Šarapovovou nemusí být dočasný výpadek smluv zásadní. „Rozhodně to vnímají. Je to jejich práce a jeden z hlavních zdrojů jejich obživy,“ popsal Marek Tesař.

Navzdory složité situaci posledních měsíců neprchají firmy ze sportu ve velkém; na to jde pořád o moc výhodný byznys. „Sport je velký fenomén současné doby. Doping je jistě hrozba, ale zatím to rostoucí trendy ve sportovním sponzoringu neovlivňuje. Tedy kromě dotčených sportů,“ líčí Marek Tesař.

Jejich množství však může stále růst.

O autorovi| Ondřej Novotný, reportér MF DNES

Foto autor| Foto: AP

Foto popis| Přiznala se k dopingu Ruská tenistka Maria Šarapovová, nejbohatší sportovkyně světa, už odliv sponzorů pocítila.

Zbyněk Fiala: Ukažte nám východ z nouze

9.4.2016 vasevec.cz str. 00

Nezaměstnanost v březnu klesla na 6,1 procenta a zaměstnavatelé začínají žebrot o levné pracovní síly z dovozu. Nižší nezaměstnanost je už jen v Německu – ale se zcela jinou úrovní mezd. Část vyšší životní úrovně Německa přitom pochází právě z nesmyslné české orientace na levnou práci. Na té vydělávají velké zahraniční firmy. Nelze se divit zjištění, že Česko je nejatraktivnější zemí pro německé investory (před Polskem a Slovenskem), protože na konci roku odevzdáme do zahraničí na dividendách a dalších transferech minimálně desetinu HDP.

V Americe teď rozčeřilo debatu rozhodnutí prvního a třetího největšího státu USA podle počtu obyvatel, Kalifornie a New Yorku, že zvednou minimální mzdu na 15 dolarů na hodinu. To je při dnešním kurzu dolaru srovnatelné s českými 60 tisíci korun měsíčně. Nebude to hned, až v příštích letech. Přesto to srovnáme s 11 500 korunami, kde má být česká minimální mzda roku 2017. Slabším počtářům pomohu – je to skoro šestkrát méně.

Také v Americe se samozřejmě rozhořel spor, zda to nebude mít zničující vliv na pracovní místa. Tento spor známe, také u nás se spolehlivě vynoří při návrhu na sebemenší zvýšení. Pokud jde o ČR, minulá léta potvrdila, že zničující vliv na pracovní místa mělo hlavně šetřílkovské blouznění, iracionální škrtky ve státním rozpočtu, které podtrhly příjmy, a tedy i poptávku, takže snížily daňový výnos a zvýšily dluhy. Měli jsme pak krizi i v době, když jiní už z toho byli venku. Zaplať pámbu, z toho už jsme vyrostli, ale nízké mzdy nám zůstaly. ČR má osmé nejnížší náklady práce v Evropské unii. Berme to jako vizitku podnikatelské úrovně v naší zemi.

Pokus o zasazení české situace do strategického rámce nabízí štábní cvičení Úřadu vlády ČR nad přípravou strategického dokumentu Česká republika 2030. Chystají se debaty u kulatých stolů za účasti veřejnosti, včetně zástupců odborů a nevládních organizací. Proto jim teď byl rozeslán diskusní podklad, který vznikl v expertním týmu a ve Výboru pro socio-ekonomický rozvoj Rady vlády pro udržitelný rozvoj. Zní to hrozně komplikovaně,

ale i zmíněný výbor byl budován s výraznou vnější účastí, jen pracuje systematictěji a dlouhodoběji než kulaté stoly.

Uvedený diskusní podklad otevřeně poukazuje na to, že v ČR je nízký podíl mezd na celkovém HDP ve srovnání se zbytkem Evropy. Devalvace koruny toto podhodnocení mezd ještě zesiluje. Žádná konvergence se nekoná, životní úroveň ČR se vzdaluje od Německa a Rakouska. Proto bude třeba alespoň částečně dorovnat rozdíl mezi produktivitou (ta je oficiálně asi 45 procentní) a mzdami (kolem 30 procent) ještě před vstupem do eurozóny. Zároveň bychom měli dorovnat výkon ekonomiky na úroveň dvou třetin evropského průměru (ve směnném kurzu, nikoliv v umělé statistické veličině parita kupní síly, tedy po započtení vnitřních cen, kde jsme asi na 80 procentech).

Jenže tento růst bude těžký, protože ekonomika v držení zahraničních vlastníků se nás moc netýká, vyšší přidanou hodnotu dovezou, my ji zamontujeme za nízkou mzdu, a zase ji odvezou. Zisk pak odpluje v dividendách. Skutečně česká ekonomika, která se na tom podílí, se ani zdaleka neprofiluje jako hi-tec, ale jako její přímý opak, low-tec. Nabízí nízké mzdy za nízkou přidanou hodnotu, zatímco ve světě zuří vědeckotechnická revoluce. Je to vizitka i našich liberálních ekonomů.

Strategie by nás ráda orientovala jinam, protože bez zvýšení produktivity a poptávky po kvalifikované práci hrozí ztráta konkurenceschopnosti. Zkrátka krach. Závody ke dnu skončí na dně, skokem do vypuštěného bazénu. Jenže velké podniky nám nepatří – a moc malých a středních nemáme. Ty, které se točí kolem automobilového průmyslu, poskytují nanejvýš střední přidanou hodnotu.

Celkově je konstatována slabá úroveň podnikavosti, ke které přispívá - vedle vysoké závislosti na zahraniční kontrole - také nestabilita regulačního rámce. Což se dá přeložit tak, že trochu platí jen to, co se momentálně hodí několika nejsilnějším subjektům, obaleným šedou sférou.

Co chceme? Strategická buňka, kterou udržuje při životě Vladimír Špidla na Úřadu vlády, nabízí vizi:

„Česká republika má fungující ekonomiku, založenou na principech sociálně-tržního hospodářství a spolupráci podnikatelského sektoru s veřejným a neziskovým sektorem. Staví na tvůrčích schopnostech lidí, oborech s vyšší přidanou hodnotou, na oběhovém hospodářství, nízkouhlíkové ekonomice, digitalizaci a využití bioekonomiky k produktivnějším a odolnějším zemědělským, lesnickým a vodním ekosystémům, které jsou šetrnější k životnímu prostředí a reagují na globální změny.“

Co to znamená? Tak třeba oběhové hospodářství, to je to bezodpadové. Jenže vláda nedávno rozhodla, v jiné strategii, že při nakládání s odpady zvýší podíl spaloven. Jinými slovy, Špidla ať si klidně obíhá, ale Brabec souhlasí se spalováním. Proto považují chystané diskusní stoly za štábní cvičení.

Strategie tu nepochybně vznikne, ale podstatné bude, co s ní bude dál. Při jedné z prvních debat tohoto strategického procesu, kdy se hodnotily kvality studie prognostického pracoviště Univerzity Karlovy (CESES na **fakultě sociálních věd**, vede prof. Martin Potůček), bylo možné konstatovat, že tenkrát roku 2000 celkem slušně odhadli, kam svět zamíří v roce 2015. Jen to nikdo nepoužil. Strategie přitom vznikaly všude, na ministerstvech, v krajích. Je jich aktivních asi 110, ale jedna o druhé neví.

Strategická parta na Úřadu vlády tak připomíná hrstku Moravanů u Bílé Hory. Ale nevzdala to. Všemocná však není. Může tedy upozorňovat na potřebu bezuhlíkaté ekonomiky, oběhový přístup „od kolébky ke kolébce“, odolnější zemědělství (menší plochy, méně orby, více hnoje), které pomáhá i udržení vody v krajině, a samozřejmě digitalizaci a onu zásadní celospolečenskou změnu, která se skrývá za výrazem Průmysl 4.0.

Myslí také na obnovu malého a středního podnikání (vědí, že tam patří i moderní družstevnictví, které se však může v mnohém inspirovat první republikou) a upozorňují na potřebu podpůrného systému. Tou není dotace 60 milionů korun na vydláždění návsi kamarádem, ale funkční státní rozvojová banka (tady už Mládek nabízí i konkrétnější plány) a systém poradenství a propojení s lokálními univerzitami do inovačního systému, jak o tom nedávno v Praze mluvili experti ze Švýcarska. Mluvíme samozřejmě o regionálním a lokálním rozvoji.

Jenže pak se do strategie opřou velké prachy a hlasy z hradních výšin, a najednou se mluví o komparativních výhodách českého stavebnictví a dopravy. Tam napřeme zdroje. A poukáže se na chybějící propojení s evropskými vodními cestami... Znovu tedy auta s betonem a muži s lopatou.

Potřebujeme protihru proti velkým prachům. Část z toho plní odbory, které hromují proti nízkým mzdám a rozšiřují svůj strategický záměr také na koncept národní ekonomiky, čili nikoliv jen na lepší život těch, kdo otáčejí kolečky globálního byznysu. Odboráři však zatím nenašli cestu k bezuhlíkaté ekonomice, protože centrála musí hájit i zájmy zaměstnanců v energetice a hornictví. Zatím to dělá bojem za udržení míst. Lepší by bylo, kdyby zatlačila na vznik jiných. Ostatně nejen tam. Třeba podporou družstevních řešení pro zkrachovalé podniky - dát lidem něco do začátku, silnou poradenskou podporu, případně veřejné zakázky.

Mizerně placení čeští pracující mohou nad těmito řádky přinejmenším zjistit, že už si někdo všiml, jak to nikam nevede. Ale budoucnost jim nikdo nedodá, nepřijde v balíku s mašličkou. Chtělo by to víc odborářů. Víc aktivních občanů, kteří se rozvíjejí třeba na participativních rozpočtech. Víc rozduřených akademiků. Víc poctivých ekonomů v téměř vyhynulém oboru národohospodářství. Víc realistických ekonomických komentářů v nezávislých médiích. Víc odhodlaných lidí, kteří se rvou do politických stran, přestože je tam nikdo nechce, protože naruší pořadí čekatelů na funkci. Víc lidí u volebních urn. Prostě víc chtít, ale doopravdy, nejen po třetím pivu.

URL| <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/ekonomika/zbynek-fiala-ukazte-nam-vychod-z-nouze>

Boje o Náhorní Karabach

10.4.2016 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Tento týden tedy výrazně poznamenaly také události minulého víkendu. Mezi Arménií a Ázerbájdžánem opět propukly prudké boje o Náhorní Karabach. V noci na sobotu 2. dubna vzplály boje na hranicích arménské enklávy. Z jejich rozpoutání se obviňovaly obě tyto země, nebo oba účastníci, navzájem a jednotlivě také hlásily velké ztráty lidské, územní i materiální, ovšem byly to ztráty na straně protivníka. Faktem je nicméně 80 obětí válečné erupce.

Martin DORAZÍN, redaktor

Arménie oznámila, že ázerbájdžánské síly nasadily do bojů v Náhorním Karabachu dělostřelectvo, tanky i letectvo. Baku naopak uvádí, že arménské jednotky začaly ostřelovat ázerbájdžánské pozice z děl a houfnic. Ázerbájdžán přiznal ztrátu jednoho vrtulníku a tanku, ale informoval o obsazení několika kódel a vesnic v Karabachu a likvidaci asi stovky arménských vojáků. Jerevan tyto informace popřel. Rusko, které je vojenským a politickým spojencem Arménie, vyzvalo obě strany k maximální zdrženlivosti. Eskalaci násilí by se měla zabývat minská skupina OBSE na jednání ve Vídni. Z Moskvy Martin Dorazín, Český rozhlas.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Nakonec bylo vyhlášeno příměří a co pohnulo obě strany k tomu, že znovu zkřížily zbraně? Je to frustrace z toho, že za 22 let se vyjednávání o konfliktu prakticky nikam nepohnulo? To je otázka pro pana Aslana.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že ano. Já si myslím, že vlastně ty střety začaly, byly iniciovány Baku, protože vláda v Baku z více důvodů se domnívá, že není v jejím zájmu akceptovat status quo, které se ustálilo vlastně kolem Karabachu od roku 94. Tady je více asi faktorů, kterým, o kterých se můžeme bavit. Jedním asi z klíčových faktorů je to, že vzhledem k pádu ceny ropy sílí nespokojenost v Ázerbájdžánu, sociálně-ekonomická situace v zemi se velmi vyostřuje a režim Ilhama Alijeva vlastně má paranoidní obavy z nějakého lidového povstání, z nepokojů, které by vyústily ve svržení vlády současné nebo prezidenta Alijeva, takže v této situaci bylo třeba nějakým způsobem jednat, bylo třeba ukázat odhodlání vlastně vrátit si toto sporné území z hlediska obou stran, a právě režim Ilhama Alijeva, který se tváří jako vlastenecký, jako oddaný myšlence znovusjednocení ázerbájdžánských

území, v této situaci si myslím, že oni jako si uvědomuje, že nejsnadnější cestou by bylo reportovat o aspoň nějakých, nějakém taktickém vítězství nad arménským nepřítelem s tím, aby ten národ bude konsolidován kolem osoby prezidenta, ale, a o tom se ještě asi můžeme bavit, to je spíše jako získání několika set čtverečních kilometrů jako toho území na severovýchodě, jihovýchodě země. To je velmi nestálým vítězstvím a může vést k velmi, k velmi nebezpečné eskalaci.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Podobné argumenty by se možná daly uplatnit i vůči Arménii, která je ve velmi špatné hospodářské situaci a nemá kromě Ruska jiného spojence. Navíc geograficky je uvězněna mezi Íránem, Ázerbájdžánem, Tureckem, takže možná i to mohou být tyto důvody. A potom samozřejmě Rusko, které zřejmě také má svoje důvody k tomu, proč 22 let se s tím konfliktem nepohnulo k definitivnímu míru.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hm. Co se toho arménského pohledu týče, tak je v zájmu Jerevanu konzervace konfliktu, protože čím déle bude tento stav, ani válka, ani mír, přetrvávat, tím více mezinárodní společenský zvykne s myšlenkou, že Náhorní Karabach přece jenom není součástí Ázerbájdžánu, je to něco, je to /nesrozumitelné/ skoro historická danost, se kterou by mezinárodní společenství mělo počítat, takže já si nemyslím, i když to vůbec neznamená, že Jerevan je lepší než Baku nebo naopak, že prostě není v strategickém zájmu Arménie momentálně zahajovat válku nebo nějaké lokální střety s Ázerbájdžánem. Co se týče Turecka, tak tady vlastně zaznívaly názory, že ta eskalace v Karabachu je způsobená snahou Ankary nějakým způsobem vytvořit nové ohnisko napětí pod nose v uvozovkách Ruska v situaci, jak Rusko podporuje, jak se zdá, stále více syrské Kurdy, které vlastně tato, tento problém je obrovským pro Ankaru, takže v tomto kontextu by se Ankaru mohla nějakým způsobem dohodnout s Baku na taktické alianci, která by vedla právě k tomu, že vlastně začne v Karabachu nějaká lokální nebo nějaká větší válka. Já si ale nemyslím, že je to pravdivá, pravdivý názor právě z tohoto důvodu, že momentálně Ankaru má příliš moc vlastních starostí. Ankaru má PKK, Ankaru má vlastně syrské Kurdy, Ankaru má Islámský stát, že je toho příliš moc pro Ankaru, aby nějakým způsobem se pokoušela vytvářet nějaký nový neuralgický bod kolem svých hranic. Navíc já si nemyslím, že režim Ilhama Alijeva by byl ochoten jít do taktické aliance s Ankarou, protože i když mezi Ázerbájdžánem a Tureckem jsou velmi dobré vztahy, jsou to etnolingvisticky velmi blízké národy, stejně jako třeba Slováci a Češi, takže ta rétorika přátelství je velmi výrazná, ale Turecko se zdráhá od 90. let jít do formálního spojeneckého svazu s Ázerbájdžánem, aby se právě vyloho případnému konfliktu s Ruskem.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A pak tady tedy ještě zůstává zájem Ruska a možnost, že si touto cestou bude vyřizovat svoje účty s Tureckem, které nejsou v tuto chvíli úplně ideální, naopak zhoršilo je nejen tedy sestřelení ruského bitevníku nad Sýrií, ale také především podpora Ruska zmíněným kurdským organizacím. K tomu ještě možná bychom měli dodat, že republiku Náhorní Karabach vlastně neuznal nikdo ze stávajících členů rady, ze stávajících členů Organizace spojených národů, kromě tedy Abcházie, Jižní Osetie a Podněstří, to jsou takové enklávy, které podporuje nebo respektive jejich konfliktní existenci podporuje právě Moskva. Paní Holcová, nakolik je Náhorní Karabach z vašeho pohledu podobný těm konfliktům, které jsou kolem Ruska a které se neřeší právě možná z důvodu toho, že Moskva nechce je řešit?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Já si myslím, že ten Náhorní Karabach má obrovskou nevýhodu v tom, že vlastně odděluje jednu ázerbájdžánskou provincii od zbytku Ázerbájdžánu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Myslíte Nachičevan od zbytku území, ano.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Ano, navíc v této provincii se narodil Hejdar Alijev, takže vlastně je jako takovou národní povinností ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Otec současného prezidenta.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Otec současného prezidenta, otec vlasti a otec všech dobrých Ázerbájdžánců, vlastně to jeho jméno nebo ten jeho kult v Ázerbájdžánu je obrovský, proto si myslím, že často je to vnímáno i tak, že by bylo dobře zpátky připojit tuto provincii zpátky ke zbytku Ázerbájdžánu, a proto si myslím, že vlastně mnoho Ázerbájdžánců Náhorní Karabach vnímá jako území, za které opravdu stojí bojovat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Máco, jak se vymezovala ruská propaganda v těchto dnech? Bylo to tak, že by přála více některé z těch stran, ať už Karabachu a Arménii, nebo Ázerbájdžánu? Víme, že Arménie je součástí vojenského paktu, který Moskva vybuodovala na bázi společenství nezávislých států, víme, že má Rusko svojí základnu v Arménii pětitisícovou, navíc posílenou také nejnověji letectvem, tedy letadly i vrtulníky, je tedy tato úvaha správná?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Dá se říci, pokud se podíváme na ruská média, jak o této události referují, oni se vlastně nesnaží ani tak jakoby popisovat, hledat nějakého viníka na straně Arménie nebo Ázerbájdžánu, určitě větší spojenectví je s Jerevanem než s Baku, ale co se dá jakoby vysledovat, tak jsou jakési snahy o to říci vlastně tomu ruskému publiku, že tento konflikt je iniciován ze strany právě Turecka, které má s Ruskem nyní velmi napjaté vztahy.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Poslechněme si ještě jednu zvukovou zpravodajskou ukázkou, a to od našeho opět moskevského zpravodaje, kterou vysílal Český rozhlas právě před týdnem.

Martin DORAZÍN, redaktor

Velvyslanec Ázerbájdžánu v Moskvě Bülbüloglu prohlásil, že pokusy řešit problém Náhorního Karabachu mírovým způsobem se táhnou už 22 let a k ničemu doteď nevedly. Ázerbájdžán je připraven řešit to i vojensky, jestliže se mírové prostředky vyčerpají, uvedl velvyslanec a znovu vyzval Arménii, aby stáhla své vojáky z Karabachu. Jerevan podle tamních médií přesunul do Náhorního Karabachu raketově-dělostřeleckou brigádu. Z Moskvy Martin Dorazín, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ázerbájdžánské ozbrojené síly v posledních 10 letech podstatně zesílily, dokonce jsou hlášeny z těch pár dnů nepokojů a tedy bojů i sebevražedné, tedy v uvozovkách sebevražedné útoky dronů původem z Izraele. Nesvědčí to o tom, že Ázerbájdžán měl možná zpočátku liché představy o tom, že by mohl následovat příkladu Ruska a tak jako Rusko si vzalo zpátky Krym, tak by si Ázerbájdžán chtěl vzít Náhorní Karabach, který fakticky mu stále patří na rozdíl od Krymu?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No já si myslím, že Baku neusilovalo původně začátkem právě dubna před několika dny o znovunavrácení této oblasti, nenasvědčuje tomu vůbec nic, protože v případě nějakého frontálního útoku by bylo třeba nachystat, zvýšit kontingent ázerbájdžánských vojáků na frontové linii, by bylo třeba nějakým způsobem vylepšit vlastně vybavení těchto, těchto ázerbájdžánských oddílů. Nic z toho se nedělo. Kdyby se něco takového dělo, tak by to bylo nějakým způsobem zaznamenáno, to se vůbec nestalo. Já si spíše myslím, že v zájmu politických elit v Baku bylo zasazení nějaké lokální rány Arménům v Karabachu, posunutí té frontové linie, i kdyby to bylo posunutí jen o několik vesnic, několik set čtverečních kilometrů nebo metrů, metrů, což se právě stalo, což by bylo možné prezentovat jako velké vítězství tomu domácímu publiku, které tak moc touží po nějakém posunu v

těchto záležitostech, z toho se stalo v Ázerbájdžánu opravdu velké téma ten návrat Karabachu. A právě tady nejde až tak úplně o fyzické vítězství, ale o to, aby Baku dalo najevo svoje odhodlání v případě, když to bude nutné, tak použít sílu, aby si Karabach vrátilo, a tímto způsobem vlastně vyvíjet nátlak na Jerevan, na Stěpanakert, aby přistoupili ke kompromis, který je spíše v zájmu Baku, takže je to spíše takový, jako taková snaha zvrátit to status quo, ale ne pomocí jako obsazení území jako takového, ale spíše psychologického nějakého nátlaku na zneprátené strany.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

O urovnání karabašského konfliktu se má pokoušet nebo pokouší se už ony dvě desítky let skupina, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, minská skupina, ve které jsou spolupředsedající země Francie, Rusko a Spojené státy. Zdá se, že Spojené státy v těchto dnech spíše respektovaly zájmy Ruska, pokud sledujeme postoj Washingtonu k tomu konfliktu, o kterém tady mluvíme? Pane Máco.

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Tak já vlastně jsem nezaregistroval nějaké ostré vystoupení ze strany Spojených států. Dá se říci, že spíše je to v jakési roli pozorovatele a vlastně Moskva vyzývá k jakémusi mírovému řešení a ne právě k eskalaci konfliktu ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Takže dá se to tak interpretovat, že to je americké, americké ano zájmům, těm regionálním mocenským zájmům Ruska? Že respektuje status quo silné, silnou pozici Ruska v této oblasti?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Tak Moskva v podstatě vyzývá k tomu mírovému řešení a nemyslím si, že by Spojené státy právě k tomu vystupovaly, ale že by to bylo jakoby přímo, přímo nějaký souhlas s politikou Kremlu a podobně, tak určitě jsou tam jakési nějaké nitky a nuance, ale ty nejsou tak zřejmé a nejsou prezentovány tak důrazně ze strany Spojených států.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Paní Holcová, mezinárodní společenství toho, jak jsme slyšeli, příliš neudělalo kromě toho, že tedy drží mír na uzdě, je vůbec v moci této skupiny minské OBSE nějakým způsobem výrazněji pomoci, napomoci tomu konečnému řešení?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Já doufám, že ano, ale mluvíme tady o dvou velkých křivdách. Jedna velká křivda, co se týká Ázerbájdžánu, nebo tak oni to vnímají, jedna velká křivda, kterou vnímají Arméni. A myslím si, že tenhle konflikt se nebo tohle nevyjasnění, co vlastně, kam, jak, kam patří Náhorní Karabach, že se to ještě docela dlouho potáhne.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A ostatně na začátku těchto křivd stojí opět Rusko, které ve 20. letech rozhodlo regionálně tak, jak rozhodlo, právě s tou odtrženou Nachičevanskou oblastí i s tím, že Náhorní Karabach zůstal Ázerbájdžánu a že ten koridor, který navrhovaly Arménie s Ázerbájdžánem, se tady podal, u íránské hranice se nerealizoval.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Ano, přesně tak.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Aslane, když se díváte na iniciativy Ruska, zejména tedy cestu prezide..., premiéra Medveděva, prezident už byl, možná zase bude, takže premiéra Medveděva do této oblasti, tak on nejprve přijel do Jerevanu, teprve

potom do Baku, dává tím nějak najevo preference Ruska, anebo ..., protože to byla plánovaná návštěva dopředu bez ohledu na ten konflikt, který, minikonflikt, ke kterému došlo, nebo to prostě bylo podle původního plánu?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nevím, jestli tam takový plán byl, ale myslím si, že přece jenom Rusko je s Arménií ve spojeneckém svazu. Arméni jsou jediní momentálně spojenec Ruska na Jižním Kavkaze a v černomořsko-kaspickém areálu, takže co se takových formálních momentů týče, tak Rusko by mělo dávat najevo, že vlastně Arméni jsou nejdřív jako první a pak jsou všichni další. Ale jako možná, možná to je trochu mimo kontext, mimo fokus té vaší otázky, já si myslím, že pokud by došlo k nějakému významnějšímu ozbrojenému střetu v Karabachu, tak Rusové Armény podpoří. Je to jednoznačná věc, je to otázka prestiže pro Moskvu, protože přece jenom nemůžete být v nějakém spojenci a pak v okamžiku jak bez nějaké předešlé, předchozí dohody Baku zaútočí na Jerevan a vy zůstanete jako stát a budete dávat najevo, že vás to nezajímá, tak to se nebude dít. Já připouštím, že v případě, kdyby Baku souhlasilo s jistými ústupky nebo jako šlo na jisté ústupky vůči Moskvě třeba v otázce energetiky, v otázce kaspické ropy, zemního plynu, ať již těžby nebo tranzitu nebo třeba v otázce umístění /nesrozumitelné/ jednotek ruských v Karabachu nebo třeba střežení ázerbájdžánsko-iránské hranice ruskými pohraničníky, tak možná v tomto případě by vlastně ty formální otázky jako rusko-arménského spojení nehrály zas tak významnou roli. Víme, že velká politika je cynická, takže v jistých momentech možná právě Moskva bude ochotna zohlednit spíše zájmy většího, bohatšího Ázerbájdžánu před zájmy spojenecké Arménie.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Máco, už to tady zaznělo, nakolik podle vás v tomto minikonfliktu hrála roli také ropa nebo energetické suroviny? Protože Ázerbájdžán se netají tím, že chce být alternativním dodavatelem těchto surovin do Evropy, což se pochopitelně Rusku nelíbí, takže hrála tady ta energetická otázka také roli?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Já v podstatě souhlasím, co řekl kolega před nějakou chvílí, že vlastně jednou z příčin toho konfliktu je právě klesající cena ropy na světových trzích a s tím zhoršující se socio-ekonomická situace v Ázerbájdžánu. S tím, že vlastně dá se říci, že v Ázerbájdžánu vládne dosti tvrdý autoritářský režim a jakousi společnou charakteristikou těchto režimů je hledání nějakého vnějšího nepřítele, rozpoutání nějakých konfliktů, aby se zamaskovaly právě ty vnitropolitické a vnitroekonomické problémy, takže určitě pokud, pokud na to budeme nahlížet takhle, já souhlasím s tvrzením, že právě klesající cena ropy a dá se říci nižší exkluzivita této komodity může přispět právě k rozehrání tohoto konfliktu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

To znamená ale, to by svědčilo i pro určitou roli Ruska, které si nepřejí právě, aby, byť levná ropa, tak ale ázerbájdžánská, tekla, případně plyn, tekly do Evropy, takže tady vidíte souvislost s tím konfliktem nebo si myslíte, že to je oddělená kapitola?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Myslím si, že je to oddělená kapitola a spíše lze sledovat vlastně snahu jaksi zabránit právě těm následkům globálního poklesu ceny ropy.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Paní Holcová, my jsme tady zmínili bezpilotníky, nevím, jestli to je docela otázka pro vás, ale zaregistrovala jste tu informaci, že ázerbájdžánská armáda použila ty sebevražedné bezpilotníky izraelského původu a nějaké reakce v médiích?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Nezaregistrovala.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

To je zajímavé, protože to bylo vůbec první použití a podle všech informací také sama izraelská strana byla dost překvapena z tohoto nasazení. Pan Aslan.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zaznamenal jsem reakce Izraele, ale izraelské firmy prodaly několik set těch bezpilotních letounů, těch Harpies většinou.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

IAI se jmenuje ta společnost, ano.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ano, ano, takže, takže jako jednoho dne se to muselo stát, no, tak se to stalo. Myslím si, že to stalo poprvé právě v Náhorním Karabachu na severu, pokud se nemýlím, u městečka Martakert, když byl zasažen autobus s arménskými dobrovolníky.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Ano, to bylo 7 nebo 9 mrtvých.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, 5 nebo 7.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

5, ano.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Říkali původně 5, pak se z toho jako vyklubilo to číslo 7, takže 7 dobrovolníků z Arménie přišlo o život kvůli tomu.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Jeden bezpilotník jen tak tak nezasáhl autobus s novináři.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

S novináři, ano, ano, ano. To měli štěstí.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Víte, jak fungují tyto bezpilotníky?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Oni fungují tak, že oni vlastně, existuje takové mobilní zařízení, na které se dá několik těch bezpilotních sebevražedných aparátů, přístrojů, a oni jsou naváděny právě elektronicky.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Automatické byly také, ano.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A automatické, ano, a oni mohou být, pokud se nemýlím, ve vzduchu až 6 hodin, pokud neseženou nějaký cíl nebo pokud člověk, který je řídí z bezpečné vzdálenosti, nesežene cíl, který je vhodný, tak oni se mohou vrátit zpátky do té mobilní základny.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Objevily se i krizové nebo takové katastrofické scénáře, že doutnající nebo možná i rozhořený konflikt v Karabachu by mohl výrazně ovlivnit bezpečnostní situaci v Evropě. Paní Holcová, jak vidíte tyto černé předpovědi?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Já doufám, že se nevyplní. Já doufám, že tak jako konflikt začal, že relativně brzo skončí. Samozřejmě chápu, že Ázerbájdžán potřebuje udělat velké gesto nejenom kvůli Panama Papers, které té vládnoucí elity se týkají velmi nepříjemné, ale i kvůli tomu, že lidé jsou nespokojení. Čím dál tím víc aktivistů, novinářů končí ve vězení a je to vidět. Svobodná média, jejich alternativa je Facebook, kde ty informace se šíří rychle, a ázerbájdžánská vláda je nemůže kontrolovat, proto jsou z toho ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Prozatím.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Prozatím, proto jsou z toho nervózní a proto potřebovali udělat velké gesto, a to se jim povedlo, ale to gesto už je uděláno a možná je načase, aby zase byl chvíli klid.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Připomeňme, že Náhorní Karabach rozvíjel poměrně úspěšně také turistiku, což byl významný zdroj jeho příjmů, takže i proto asi je v zájmu Arménie a Náhorního Karabachu, aby ten mír byl trvalejší.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Je to tak. Myslím si, že je to i koneckonců v zájmu Ázerbájdžánu. Těch uprchlíků, co utekli do Ázerbájdžánu právě kvůli konfliktu v Náhorním Karabachu, je strašně moc a vlastně ty příhraniční oblasti už to úplně nezvládají. Oni jim tam postavili domy, základní nějakou infrastrukturu a tak, ale ta vláda v současné době nemá tolik peněz, aby v tom, v této podpoře vlastně tisíců a tisíců lidí mohla pokračovat, tak si myslím, že by na to měli myslet.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Máco, závěrečná otázka podobná pro vás, může ovlivnit karabašský konflikt bezpečnostní situaci v Evropě?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Nemyslím si, na tento konflikt vlastně, dá se říci, nahlížím tak, že se jedná o jakýsi souboj regionálních elit, které se snaží vlastně nějak zamaskovat svoje jednání a vytěžit z toho maximum pro svoji vlastní podporu v dané zemi. Z toho důvodu se nedomnívám, že by to mělo být nějaký zásadní bezpečnostní problém pro Evropu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Aslane, pro vás otázka také, výhled do budoucna, jakou šanci dáváte této oblasti na mírový a tedy i ekonomicky prosperující život?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já bych možná odpověděl otázku, která byla položena předchozím řečníkům nejdřív. Já si myslím, že pokud by došlo k nebezpečné eskalaci v Náhorním Karabachu, tak Evropa by byla ohrožená, protože v případě velké války v Náhorním Karabachu, tak by to nebyla válka lokální, protože do případné války by se muselo nějakým způsobem, by musela intervenovat Ruská federace.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Turecko tedy také /nesrozumitelné/.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Turecko na straně ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Máte na mysli také Írán třeba v případě, že by se zapojil?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Írán by taky mohl intervenovat, protože na severozápadě Íránu žije 15 milionů Ázerbájdžánců, takže Írán má velmi komplikované vztahy s Ázerbájdžánem, na jedné straně je tam povědomí nějaké šíitské solidarity.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Omlouvám se, náš čas pomalu končí, takže ještě rychle k té otázce, abychom se dostali k té poslední, jak vidíte perspektivu mírového soužití Karabachu, Arménie a Ázerbájdžánu?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak krátká odpověď je pesimisticky.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Uzavírá dnešní kulatý stůl **Názorů a argumentů** Emil Aslan, odborník na postsovětský prostor z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Mými dalšími hosty byla Pavla Holcová, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku, a Roman Máca ze think-tanku Evropské hodnoty, analytik programu Kremlin Watch. Já vám děkuji.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Na shledanou.

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Na shledanou.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Za pozornost děkuje také a hezký poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje David Štáhlavský.

Kauza Panama Papers

10.4.2016 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Potvrzení reality nebo skutečná aféra? Jak číst kauzu uniklých informací o víceméně vlivných prominentech světa a jejich sklonech ulevit si doma na daních odklonem peněz do takzvaných daňových rájů? V diskusi u kulatého stolu Názorů a argumentů se budu ptát, proč Panama Papers třeba dopředu avizoval Kreml? Nebo proč měl skandál uškodit hlavně Rusku, když otřásl spíše Západem? To je téma první půlhodinky dnešních Názorů a argumentů na Českém rozhlasu Plus. Zve k poslechu David Štáhlavský. Panamské dokumenty, čili Panama Papers, tak se označuje masový únik dokumentů z panamské právní firmy Mossack Fonseca. Ta pro své klienty připravovala modely, jak převést jejich finance do takzvaných offshorů, které nabízejí významné daňové benefity ve srovnání s mateřskými zeměmi daňových rezidentů. Celosvětově se výše takto odkloněných prostředků do všech daňových rájů odhaduje na skoro dvě desítky bilionů dolarů, tedy možná až jeden trilion korun. Právnícká firma, kterou The Economist označuje za tichošlápka, se mimo jiné zabývá ochranou duševního vlastnictví nebo námořním právem a považuje se za nevinnou oběť hackerů, ale minimálně sankční seznam ji usvědčuje.

Jiří HOŠEK, redaktor

Uniklé panamské dokumenty ale dokládají, že jen pro bratrance syrského prezidenta Bašára Asada zřídila Mossack Fonsecka šest firem. Majetek Ramího Machlúfa, který figuruje na černé listině amerického ministerstva financí, se odhaduje na pět miliard dolarů. Podle Toma Keatinga z Centra pro finanční kriminalitu a bezpečnostní studie je jednoduché si jména jednotlivců a firem na seznamu sankcí stáhnout. Jak Keating řekl pro BBC, jde o základní povinnost každé banky nebo právnícké firmy. Mossack Fonseca měla celkem pracovat pro 33 jednotlivců a firem taky z Íránu, Zimbabwe nebo Severní Koreje. Z Londýna Jiří Hošek, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No a jsme v reálném čase ve studiu Českého rozhlasu Plus Názory a argumenty. Dovolte, abych přivítal dnešní hosty naší besedy, a to je Pavla Holcová, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Jana Klímová, analytička Českého rozhlasu a členka speciální skupiny investigativních novinářů pro Panama Papers, tedy spolupracovnice paní Holcové, a dále je to Roman Máca, analytik programu Kremlin Watch z think-tanku Evropské hodnoty, a Emil Aslan, odborník na postsovětský prostor z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den všem.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Dobrý den.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Dobrý den.

Plné znění zprávy

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pojďme si nejprve, paní Holcová, předpokládám shrnout to, co víme o Panama Papers, co z nich vyplynulo do této chvíle.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Do této chvíle vlastně to, co já považuju za nejzávažnější informace, je vůbec ten první vhled do toho, jak fungují, funguje byznys okolo zakládání offshorových firem. Tyhle ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

To se nevědělo dřív.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

To se tušilo, ale nebyly pro to žádné dokumenty. Tohle jsou vlastně první praskliny, který nám dávají nahlédnout do toho, že všechny firmy, které tvrdí, že pouze pomáhají klientům, kteří jsou tak bohatí, ale přitom chtějí žít normální život, že nechtějí, aby se vědělo, že ty peníze mají, proto mají anonymní akcie a tak podobně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Takže charita jakoby.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

No, nejenom charita, oni si za to samozřejmě nechávají zaplatit, ale vlastně vždycky se tvářili, že nijak ten zákon nepřekračují, že naprosto je všechno v pořádku. Teď vlastně poprvé vidíme, že často ten zákon překročili.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Často, ale ne vždy, protože ne každý, kdo je v seznamu, překročil nutně zákon.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Často, ale ne vždy. Přesně tak. Rozhodně to, že někdo se objeví na, na seznamu Panama Papers, neznamená, že překročil zákon, že dělal cokoli špatného. Nicméně několikaletá zkušenost moje aspoň je taková, že, že anonymní akcie firmy v daňových rájích jsou zneužívány.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ovšem samo o sobě být rezidentem nebo být zapojený do daňového ráje není trestné, není to nic proti právním předpisům, spíše proti morálce.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Přesně tak. Tyhle firmy velmi dobře znají přesně tu šedou zónu různých legislativ, pohybují se v tom velmi často tak, aby vlastně ten zákon nepřekračovaly. Nicméně jedna z dceřiných firem firmy Mossack Fonseca MF Escrow byla vyloženě vytvořena k tomu, aby lidem pomáhala zametat stopy za tím, jak tečou peníze, pomáhala mnoha lidem prát ty peníze.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Uniklých materiálů je datově na více než dva slušně vybavené počítače, tedy přes 2,5 terabytu a další zveřejnění slibuje Süddeutsche Zeitung. Dá se čekat další eskalace tohoto skandálu, paní Klímová?

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Určitě ano. I kdyby už nebylo nic dalšího zveřejněno, tak ...

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Ale ono má být zveřejněno, anebo ...

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Ale má být zveřejněno, to by nám asi řekla Pavla.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Vlastně těch leaků bylo několik. Ten poslední je z března 2016 nebo my jsme dostali ta data k dispozici v březnu 2016, proto vlastně těch 283 lidí ještě nemusí být nutně kompletní seznam, protože vlastně ta poslední, ten poslední balík dat zatím ještě není úplně roztrženo, zpracováno, jsou to hlavně syrová data. Myslím si, že nás tam může čekat ještě další série překvapení.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Paní Klímová, vraťme se tedy k tomu, o čem jsme teď mluvili s paní Holcovou, vy také očekávat, že by mohl eskalovat ten skandál? Už jenom třeba tím, že ho budou dál prověřovat národní vlády, národní bezpečnostní struktury.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Přesně tak, protože jak bylo řečeno, samotný fakt, že někdo má společnost nebo nějaké akcie ve správě takovýchto společností, jako je Mossack Fonseca, nebo má firmy v daňovém ráji, ještě neznamená nic nezákonného, takže teď vlastně největší tlak je z důvodů, bych řekla, jako spíše morálních vůči politikům, protože to jsou lidé, na které je samozřejmě potřeba klást větší nároky a jestliže někdo má potřebu schovávat si majetek v Panamě, tak je to minimálně nějaký etický problém. Taky vlastně třeba ti lidé, kteří už odstoupili, jako jsou například ředitelé dvou bank, jedné holandské a jedné rakouské.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Islandský premiér také.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Islandský premiér. U nikoho z nich nebylo prokázáno, že překročil zákon. Bylo to z důvodu porušení nějakých etických a morálních pravidel, takže teď vlastně přijde na řadu teprve druhá věc, kde se budou zkoumat ty jednotlivé transakce, jestli ti lidé uváděli ten majetek, který mají v těchto firmách, ve svých majetkových příznáních, jestli platili daně a další záležitosti.

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Na jednu stranu tu mluvíme o etice, na druhou stranu třeba Velká Británie na svém území má řadu takových offshorů. Nemělo by nebo neměl by tento skandál vést také k tomu, že se bude právně definovat, co to offshore je? Protože daňový ráj je pojem, který je poměrně vágní a Evropská unie konkrétně se dost brání k tomu, aby vymezila, co, oč tady vlastně jde?

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Já si myslím, že určité vymezení existuje. Jsou různé metodiky, jak se na to pohlíží. Evropská unie ...

David ŠTĀHLAVSKÝ, moderátor

Ano, ale říká se, že by to mohlo být i Nizozemsko, na druhou stranu jsou tu evidentní panamské ostrovy například a tak dál.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Ano, ono se říká, že vlastně z jakékoliv země na světě si můžete udělat daňový ráj, pokud víte, jak na to.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ano.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Evropská unie jich identifikuje třeba 30, OECD 38, takže asi těch pohledů je různé. Totéž jsou třeba Spojené státy americké, které bojují proti daňovým rájům a přitom například jejich stát Delaware nebo Wyoming jsou vyhlášené ve světě jako daňové ráje, takže je to otázka nějakého pohledu na věc. A jinak to, že zesílí ten boj proti nim, nebo prostě aby se zabránilo téhle té praxi, tak to se dá očekávat, nakonec vlastně jeden z evropských komisářů už požádal Panamu o větší spolupráci při řešení a sdílení vlastně daňových informací.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Otázka pro pana Mácu, v čem je průlomový únik informací o firmách a jednotlivcích, kterým panamská právní firma Mossack Fonseca pomáhala umístit jejich peníze v daňových rájích? Je to v tom, že mnohým Evropanům vzala iluze o jejich politicích?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Tak dá se říci, že je to zásah právě do nějakého veřejného mínění, ať už Evropanů i občanů dalších zemí, takže určitě je to jakési další, další takový bod v nějakém rozčarování veřejnosti právě nad praktikami a etikou jednotlivých politiků.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Otázka ovšem je, komu tedy nejvíce tento skandál Panama Papers uškodil. Jak to vidí pan Aslan?

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No já to téma vůbec nedělám, takže já nevím. Já dělám bezpečnost a dělám postsovětský prostor a Blízký východ.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No, nicméně i politici z tohoto prostoru jsou na seznamu, je tam například Ázerbájdžán a okolí prezidenta, je tam Rusko, je tam Kazachstán, takže z tohoto pohledu.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jak se místní elity na to dívají. No tak nedávno prezident Ruska Vladimir Putin prohlásil, že je to snaha rozdělit ruskou jednotu. To je reakce ruských úřadů. Co se týče ázerbájdžánských médií nebo ázerbájdžánských politických elit, tak tam se o tom nemluví. Některé, některá média, jak se zdá, která mají, jako internetová média většinou, který ani nemají nějaký dosah na celou zem, tak o tom trochu psaly, ale spíše v kontextu jiných zemí. Co se týče samotného Ázerbájdžánu, tak to je tabu téma momentálně. A něco podobného se děje, jak se zdá, i třeba ve střední Asii, zatímco v Ukrajině sílí tlak na Porošenka, který je jedním vlastně z těch ukrajinských politiků a oligarchů, který je uveden v těch Panama Papers, aby na to nějakým způsobem reagoval, aby vlastně vyvodil nějakou politickou zodpovědnost. Mnozí mu právě vyčítají to, že v době, kdy se Ukrajina potýkala s hybridní invazí ze strany svého východního souseda, v době, kdy čelila nebo čelila anexi Krymu, tak Porošenka

zajímala jako nějaká finanční rovina, způsob, jak si ponechat více peněz, nedanit ty peníze na Ukrajině, takže ano, z tohoto hlediska je to velké téma.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Přestože slíbil, že prodá svojí čokoládovou továrnu.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně, ano, ano.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

On je vůbec zajímavý přístup nebo rozdíl v přístupu Západu a Východu. Například v Číně tamní generální tajemník a prezident Si Ťin-pching, který byl nedávno hostem v České republice, je také zmiňován v Panama Papers, nicméně v Podnebesí zapracovala tamní cenzura, která podrobila tyto dokumenty důkladné takřkajíc revizi, až jméno Si Ťin-pchinga a další citlivá data zmizela. V Rusku zapracovala zase propaganda a mluví Kremlu Dmitrij Peskov, kteří společně z aféry udělali frašku. V médiích se už dříve objevily spekulace o tom, že Putin má na kontech prý 40 miliard dolarů, z tohoto pohledu 2 miliardy jsou kapkou v moři.

Martin DORAZÍN, redaktor

Dmitrij Peskov bagatelizovat zprávu o miliardách dolarů ruských politických elit, které mizí v daňových rájích. Podle jeho názoru neodvedli novináři dostatečně kvalifikovanou práci. V Kremlu prý čekali horší věci. Přestože v seznamu černých ovcí figuruje mnoho světových politiků a celebrit, prvotním cílem zprávy je podle Peskova Rusko a jeho prezident Vladimir Putin. Celý projekt je rusofobní a má kromě destabilizace situace v Rusku také zakrýt nepopiratelné ruské úspěchy, jako je například operace v Sýrii a osvobození Palmýry, řekl Peskov. Z Moskvy Martin Dorazín, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Výmysly, spekulace, bacily, putinofobie a vrh, který má přebít úspěchy Ruska v Sýrii a podkopat reputaci Putina v předvečer voleb, abych ještě citoval dále Dmitrije Peskova, který měl na mysli prezidentské volby za 2 roky. Sám prezident Putin se vyjádřil jako nezúčastněný až o několik dní později, nicméně moje otázka na Pavlu Holcovou, je Panama Papers o diskreditaci Putina a jeho režimu?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Já si myslím, že Panama Papers je natolik globální problém a opravdu globální, není, netýká se jenom pár států, týká se de facto všech, že by to byl dost podivný pokus vlastně zdiskreditovat polovinu politiků, co vlastně teď jsou nějaké, v nějakých vládnoucích elitách a že vlastně Vladimir Putin si Panama Papers bere osobně, mně přijde v pořádku, vystupuje tam, ale myslím si, že člověk, který by to takhle naplánoval, by opravdu byl velmi ambiciózní. Navíc znám novináře osobně, kteří tuto ruskou kauzu ve spojitosti s Panama Papers přinesli, je to Roman Anin s Olesyou Shmagun z Novaya Gazety. A tohle jsou velmi přesní, velmi odborní novináři a věřím, že oni by se nepouštěli do něčeho, co by neměli podložené.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Záhadou nicméně je, proč ruské, a tedy i pro ruské, pro kremelské novináře, proč Peskov avizoval aféru týden před tím, než propukla, tedy v době, kdy evidentně o ní neměli zdání mnozí z dotčených politiků?

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Myslím si, že je to tím, že my jsme týden předtím, než aféra propukla, měli jako těch 300 novinářů, co na kauze pracovalo, tak jsme vlastně dostali teprve povolení začít obcházet lidi a začít se jich ptát, co říkáte na to, že máte mnohamilionové, často mnohamiliardové akcie firem, které sídlí v daňových rájích. A myslím si, že

samozřejmě ruská vláda a lidé okolo Vladimira Putina si dali jedna a jedna dohromady a došlo jim, že pravděpodobně tyto informace nějak unikly.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Máco, podle vás je také toto vysvětlení, které nám nabídla Pavla Holcová, tím pravým, že prostě Dmitrij Peskov týden dopředu varoval, že tu bude diskreditační materiál na Vladimira Putina a bylo to na základě dohadů o tom, že se připravuje nebo že se může připravovat nějaký podobný materiál?

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Já v podstatě souhlasím s tvrzením paní Holcové. Dá se říci, že ruské tajné služby mají opravdu dlouhé prsty a monitorují spoustu aktivit, které se pohybují ať už v národní či globální rovině. A také vlastně otázka a obecně záhada majetku samotného Vladimira Putina a jeho okolí, ať už jsou to jeho, jeho přátelé, co se týká například jakéhosi chatařského spolku Ozero, kde jsou lidé, kteří záhadně zbohatli, či jeho přátelé z juda a podobně, tak se často diskutuje jejich majetek a je to, dá se říci, takovým evergreenem a několikrát do roka se podobné kauzy objevují, takže dá se říci, že ruská vláda nebo Kreml je na toto připraven a dá se říci nic nezkaží tím, pokud něco podobného bude průběžně avizovat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Paní Klímová, je představitelné, že by tuto aféru mohl odstartovat právě Kreml? Že by měl zájem na tom, aby unikly materiály z panamské právnícké firmy a tedy svým způsobem rozhýbaly, rozhoupaly politickou scénu na Západě? Jak jsme toho ostatně svědkem ve Velké Británii, kde se hovoří o tom dokonce, že by měl tamní premiér Cameron podat demisi, má velké problémy s tím, že měl akcie z daňových rájů po svém otci.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Obecně můžeme spekulovat o tom, že tu aféru rozpoutal kdokoliv, protože tím, že ty materiály unikly k novinářům, novináři mají povinnost v podstatě chránit svůj zdroj, takže pokud se nestane něco nečekaného, neobvyklého, tak se ho nikdy nedozvíme a je to asi dobře. Takže klidně to mohl být Putin, klidně to ale taky mohl být pan Mossack nebo Fonseca, který třeba už neunesli své svědomí.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Anebo třetí z partnerů.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Anebo někdo třetí, takže tolik asi k tomu. Já tomu moc nevěřím, že by za tím stálo Rusko, ale samozřejmě tyto spiklenecké scénáře mají, mají velkou tendenci se ujímat, nepochybně se jich dozvíme ještě spousta.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Nicméně tím whistleblowerem, který si nepřeje být jmenován pochopitelně, ale používá pseudonym, je John Doe. Je to tak?

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Je to tak. Je to John Doe.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vrátím se ještě k panu Aslanovi. Vy jste říkal, že Panama Papers nejsou vaším šálkem kávy, ale zeptám se z trochu jiného pohledu. Jak takovéto aféry ovlivňují prostředí v Ázerbájdžánu? To znamená občanskou společnost, nakolik je vnímavá vůči takovým podnětům? Víme, že v Rusku má takový generální pardon, Vladimir Putin zato, že vrátil Rusům Krym.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to možná vezmu v postsovětském kontextu, trošku šířeji. V samotném Ázerbájdžánu média o takových věcech, kontroverzních věcech nereferují, protože média jsou pod kontrolou státu, takže dostat podobnou informaci do veřejného prostoru je téměř nemožné. Možná Rádio Svobodná Evropa, ázerbájdžánská redakce, která mimochodem sídlí právě v tomto městě v Praze, když jako vysílá do Ázerbájdžánu, tak někteří lidé, kteří jako sledují, to není převážná část společnosti, tak o tom můžou něco vědět, ale většinou to jsou lidé, kteří už nějaký názor na Alijevův režim mají, takže oni se nemusí přesvědčovat dodatečně o tom, jaké peníze si Alijevova rodina vydělává. To je ostatně veřejným tajemstvím v samotné zemi, protože všichni vědí, že pokud jste příbuzný Alijeva, prezidenta Alijeva, pokud jste jeho žena, dcera nebo kdokoliv z toho klanu, tak oni prostě jsou těmi lidmi, kteří řídí ten stát nejenom politicky, ale taky ekonomicky. Oni mají svoje peníze, oni daní všechny v podstatě, všechna odvětví průmyslu, oni daní byznys střední, dokonce jako větší nějaké, nějaké závody, cokoliv, a taky mají obrovské peníze z prodeje ropy a zemního plynu. To je známá věc. Co se týče toho Ruska, tak jako tam se takové informace můžou dostat, právě protože tam existují, existuje něco jako, jako částečně svobodný tisk, něco typu deníku Novaya Gazeta nebo ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Echo Moskvy, rádio.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Echo Moskvy částečně, Echo Moskvy už není, co bývalo, no, nebo Vedomosti nebo Kommersant, jako něco tam ještě pořádá zůstává, nebo třeba Tv /nesrozumitelné/, jak tam pořád ještě nějaká taková jako omezené, omezené spektrum médií existují, takže politici na to musí nějakým způsobem reagovat, občas, ne vždycky, ale Putin má takové postavení, že cokoli on poví, tak ty lidi to prostě berou, protože právě tam je takové vlastně ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vrátil Krym, jak se říká.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jo, vrátil Krym, je to člověk ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Omlouvám se, poslední otázka, zbývá nám málo času, jenom velmi stručně, vidíte pozitivní stránky na aféře Panama Papers? Paní Holcová.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

No samozřejmě.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Samozřejmě. Více než negativní.

Pavla HOLCOVÁ, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku

Rozhodně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Paní Klímová?

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Já taky, určitě. Prostě se rozřízl nějaký vřed a nastává léčba, a to je dobře.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pan Máca kýve hlavou, souhlasí.

Roman MÁCA, analytik programu Kremlin Watch, think-tank Evropské hodnoty

Já souhlasím s tím, co bylo vyřčeno.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A pan Aslan, bude to mít nějaký vliv, Panama Papers, na východní společnost? Tedy tu postsovětskou, řekněme.

Emil ASLAN, odborník na postsovětský prostor, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že ne a já si myslím, že protože se jedná o snahu destabilizovat Rusko, tak, v uvozovkách samozřejmě, tak, tak vlastně nic se, nic se nestane. Jako ruský národ bude silný a sjednocený a postaví se čelem těmto snahám nějak rozdvojit, rozfragmentovat ruskou společnost, ruskou státnost a ruskou moc.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Takový byl, ano, ano, takový byl právě končící týden ve světě z pohledu globální aféry s únikem dokumentů o tom, jak někteří vlivní politici, podnikatelé, diktátoři, ale také umělci využívají daňové ráje, tedy Panama Papers. Zůstaňte s námi dál, Názory a argumenty nekončí, proto tuto chvíli se loučím pouze s Janou Klímovou, analytičkou Českého rozhlasu.

Jana KLÍMOVÁ, analytička Českého rozhlasu

Děkuji, na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Roman Máca, na slyšenou, Roman Máca, Emil Aslan a Pavla Holcová zůstávají s námi ve studiu. Hezký poslech zpráv, které teď přichází na Českém rozhlase Plus.

Zbyněk Fiala: České mizerné mzdy. Ukažte nám východ z nouze

10.4.2016 prvnizpravy.cz str. 00 byznys

Nezaměstnanost klesá, ale v ekonomice, která se vyprofilovala nízkou technickou úrovní. Dá se s tím něco dělat? A kdo to má udělat?

Nezaměstnanost v březnu klesla na 6,1 procenta a zaměstnavatelé začínají žebrot o levné pracovní síly z dovozu. Nižší nezaměstnanost je už jen v Německu – ale se zcela jinou úrovní mezd. Část vyšší životní úrovně Německa přitom pochází právě z nesmyslné české orientace na levnou práci. Na té vydělávají velké zahraniční firmy. Nelze se divit zjištění, že Česko je nejatraktivnější zemí pro německé investory (před Polskem a Slovenskem), protože na konci roku odevzdáme do zahraničí na dividendách a dalších transferech minimálně desetinu HDP, píše Zbyněk Fiala, bývalý dlouholetý šéfredaktor Ekonomu na portálu vasevec.cz

V Americe teď rozčeřilo debatu rozhodnutí prvního a třetího největšího státu USA podle počtu obyvatel, Kalifornie a New Yorku, že zvednou minimální mzdu na 15 dolarů na hodinu. To je při dnešním kurzu dolaru srovnatelné s českými 60 tisíci korun měsíčně. Nebude to hned, až v příštích letech. Přesto to srovnáme s 11 500 korunami, kde má být česká minimální mzda roku 2017. Slabším počtářům pomohu – je to skoro šestkrát méně.

Také v Americe se samozřejmě rozhořel spor, zda to nebude mít zničující vliv na pracovní místa. Tento spor známe, také u nás se spolehlivě vynoří při návrhu na sebemenší zvýšení. Pokud jde o ČR, minulá léta potvrdila, že zničující vliv na pracovní místa mělo hlavně šetřílkovské blouznění, iracionální škrty ve státním rozpočtu, které podtrhly příjmy, a tedy i poptávku, takže snížily daňový výnos a zvýšily dluhy. Měli jsme pak krizi i v době, když jiní už z toho byli venku. Zaplat' pámbu, z toho už jsme vyrostli, ale nízké mzdy nám zůstaly. ČR má osmé nejnižší náklady práce v Evropské unii. Berme to jako vizitku podnikatelské úrovně v naší zemi.

Zbyněk Fiala: Právý pravěk a jak z něj vybědnout

Pokus o zasazení české situace do strategického rámce nabízí štábní cvičení Úřadu vlády ČR nad přípravou strategického dokumentu Česká republika 2030. Chystají se debaty u kulatých stolů za účasti veřejnosti, včetně zástupců odborů a nevládních organizací. Proto jim teď byl rozeslán diskusní podklad, který vznikl v expertním týmu a ve Výboru pro socio-ekonomický rozvoj Rady vlády pro udržitelný rozvoj. Zní to hrozně komplikovaně, ale i zmíněný výbor byl budován s výraznou vnější účastí, jen pracuje systematictěji a dlouhodoběji než kulaté stoly.

Uvedený diskusní podklad otevřeně poukazuje na to, že v ČR je nízký podíl mezd na celkovém HDP ve srovnání se zbytkem Evropy. Devalvace koruny toto podhodnocení mezd ještě zesiluje. Žádná konvergence se nekoná, životní úroveň ČR se vzdaluje od Německa a Rakouska. Proto bude třeba alespoň částečně dorovnat rozdíl mezi produktivitou (ta je oficiálně asi 45 procentní) a mzdami (kolem 30 procent) ještě před vstupem do eurozóny. Zároveň bychom měli dorovnat výkon ekonomiky na úroveň dvou třetin evropského průměru (ve směnném kurzu, nikoliv v umělé statistické veličině parita kupní síly, tedy po započtení vnitřních cen, kde jsme asi na 80 procentech).

Vizitka liberálních ekonomů

Jenže tento růst bude těžký, protože ekonomika v držení zahraničních vlastníků se nás moc netýká, vyšší přidanou hodnotu dovezou, my ji zamontujeme za nízkou mzdu, a zase ji odvezou. Zisk pak odpluje v dividendách. Skutečně česká ekonomika, která se na tom podílí, se ani zdaleka neprofiluje jako hi-tec, ale jako její přímý opak, low-tec. Nabízí nízké mzdy za nízkou přidanou hodnotu, zatímco ve světě zuří vědecko-technická revoluce. Je to vizitka i našich liberálních ekonomů.

Strategie by nás ráda orientovala jinam, protože bez zvýšení produktivity a poptávky po kvalifikované práci hrozí ztráta konkurenceschopnosti. Zkrátka krach. Závody ke dnu skončí na dně, skokem do vypuštěného bazénu. Jenže velké podniky nám nepatří – a moc malých a středních nemáme. Ty, které se točí kolem automobilového průmyslu, poskytují nanejvýš střední přidanou hodnotu.

Celkově je konstatována slabá úroveň podnikavosti, ke které přispívá - vedle vysoké závislosti na zahraniční kontrole - také nestabilita regulačního rámce. Což se dá přeložit tak, že trochu platí jen to, co se momentálně hodí několika nejsilnějším subjektům, obaleným šedou sférou.

Strategie, strategie a další strategie

Co chceme? Strategická buňka, kterou udržuje při životě Vladimír Špidla na Úřadu vlády, nabízí vizi:

„Česká republika má fungující ekonomiku, založenou na principech sociálně-tržního hospodářství a spolupráci podnikatelského sektoru s veřejným a neziskovým sektorem. Staví na tvůrčích schopnostech lidí, oborech s vyšší přidanou hodnotou, na oběhovém hospodářství, nízkouhlíkové ekonomice, digitalizaci a využití bioekonomiky k produktivnějším a odolnějším zemědělským, lesnickým a vodním ekosystémům, které jsou šetrnější k životnímu prostředí a reagují na globální změny.“

Co to znamená? Tak třeba oběhové hospodářství, to je to bezodpadové. Jenže vláda nedávno rozhodla, v jiné strategii, že při nakládání s odpady zvýší podíl spaloven. Jinými slovy, Špidla ať si klidně obíhá, ale Brabec souhlasí se spalováním. Proto považuji chystané diskusní stoly za štábní cvičení.

Strategie tu nepochybně vznikne, ale podstatné bude, co s ní bude dál. Při jedné z prvních debat tohoto strategického procesu, kdy se hodnotily kvality studie prognostického pracoviště Univerzity Karlovy (CESES na **fakultě sociálních věd**, vede prof. Martin Potůček), bylo možné konstatovat, že tenkrát roku 2000 celkem slušně odhadli, kam svět zamíří v roce 2015. Jen to nikdo nepoužil. Strategie přitom vznikaly všude, na ministerstvech, v krajích. Je jich aktivních asi 110, ale jedna o druhé neví.

Strategická parta na Úřadu vlády tak připomíná hrstku Moravanů u Bílé Hory. Ale nevzdala to. Všemocná však není. Může tedy upozorňovat na potřebu bezuhlíkaté ekonomiky, oběhový přístup „od kolébky ke kolébce“, odolnější zemědělství (menší plochy, méně orby, více hnoje), které pomáhá i udržení vody v krajině, a samozřejmě digitalizaci a onu zásadní celospolečenskou změnu, která se skrývá za výrazem Průmysl 4.0.

Myslí také na obnovu malého a středního podnikání (vědí, že tam patří i moderní družstevnictví, které se však může v mnohém inspirovat první republikou) a upozorňují na potřebu podpůrného systému. Tou není dotace 60 milionů korun na vydláždění návsí kamarádem, ale funkční státní rozvojová banka (tady už Mládek nabízí i konkrétnější plány) a systém poradenství a propojení s lokálními univerzitami do inovačního systému, jak o tom nedávno v Praze mluvili experti ze Švýcarska. Mluvíme samozřejmě o regionálním a lokálním rozvoji.

Jenže pak se do strategie opřou velké prachy a hlasy z hradních výšin, a najednou se mluví o komparativních výhodách českého stavebnictví a dopravy. Tam napřeme zdroje. A poukáže se na chybějící propojení s evropskými vodními cestami... Znovu tedy auta s betonem a muži s lopatou.

Cesta nikam, za lepšími mzdami už vůbec ne, anebo ano?

Potřebujeme protihru proti velkým prachům. Část z toho plní odbory, které hromují proti nízkým mzdám a rozšiřují svůj strategický záměr také na koncept národní ekonomiky, čili nikoliv jen na lepší život těch, kdo otáčejí kolečky globálního byznysu. Odboráři však zatím nenašli cestu k bezuhlíkaté ekonomice, protože centrála musí hájit i zájmy zaměstnanců v energetice a hornictví. Zatím to dělá bojem za udržení míst. Lepší by bylo, kdyby zatlačila na vznik jiných. Ostatně nejen tam. Třeba podporou družstevních řešení pro zkrachovalé podniky - dát lidem něco do začátku, silnou poradenskou podporu, případně veřejné zakázky.

Mizerně placení čeští pracující mohou nad těmito řádky přinejmenším zjistit, že už si někdo všiml, jak to nikam nevede. Ale budoucnost jim nikdo nedodá, nepřijde v balíku s mašličkou. Chtělo by to víc odborářů. Víc aktivních občanů, kteří se rozvíjejí třeba na participativních rozpočtech. Víc rozduřených akademiků. Víc poctivých ekonomů v téměř vyhynulém oboru národohospodářství. Víc realistických ekonomických komentářů v nezávislých médiích. Víc odhodlaných lidí, kteří se rvou do politických stran, přestože je tam nikdo nechce, protože naruší pořadí čekatelů na funkci. Víc lidí u volebních urn. Prostě víc chtít, ale doopravdy, nejen po třetím pivu.

(kou, zř, vasevec.cz, prvnizpravy.cz, foto: arch.)

URL| <http://prvnizpravy.parlamentnilisty.cz/zpravy/byznys/zbynek-fiala-ceske-mizerne-mzdy-ukazte-nam-vychod-z-nouze/>

Americký ministr zahraničí Kerry zavítal do památníku obětí amerického jaderného útoku

11.4.2016 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Americký ministr zahraničí John Kerry dnes u příležitosti návštěvy Hirošimy zavítal do památníku obětí amerického jaderného útoku na toto město z konce druhé světové války. Učinil tak jako vůbec první šéf americké diplomacie. Kerry si v Hirošimě prohlédl i muzeum, v němž jsou vystaveny děsivé fotografie popálených obětí, či roztrhané a potřísněné kusy oblečení, které měly na sobě. "Je to šokující zpráva, svírá se mi z toho žaludek," řekl Kerry později v docela emocionálním vyjádření na tiskové konferenci. Po prohlídce takzvaného atomového domu vydali ministři G7 prohlášení, v němž potvrzují své odhodlání budovat svět bez jaderných zbraní. Dodali nicméně, že tato snaha je komplikována opakovanými provokacemi Severní Koreje a zhoršující se bezpečnostní situací v Sýrii a na Ukrajině. Na lince je Ivana Karásková z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobré odpoledne.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Paní Karásková, překvapilo vás něco z toho, co John Kerry při té příležitosti návštěvy Hirošimy prohlásil, případně překvapilo vás něco, co neprohlásil?

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno, ne. Jednoduchá a krátká odpověď.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Totíž obecně se speciálně v Japonsku samozřejmě čekalo, že se John Kerry omluví za spuštění jaderné bomby na Hirošimu. Myslíte, že mohl se omluvit, že se mohl omluvit?

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, jednak že nemohl se, upřímně řečeno, omluvit, protože by to vyvolalo na domácí scéně dost velký humbuk v Americe. A nebylo to podle mě zas až tak moc očekávané. Ano, máte pravdu, existují v Japonsku aktivistické skupiny, jsou to zejména ti přeživší, kteří přežili útok na Nagasaki a na Hirošimu. Nicméně ti představují japonské společnosti poměrně malou lobbistickou sílu. Já myslím, že i japonská diplomacie velice silně chápala, že pro Spojené státy by to bylo velmi složité, protože pouze minulý měsíc Donald Trump, republikánský kandidát na amerického prezidenta prohlásil, že Japonsko a Severní, pardon, Jižní Koreu by bylo třeba znovu vyzbrojit jadernými zbraněmi. Takže já se domnívám, že celá tahle ta návštěva, včetně těch prohlášení, je taková jemná hra mezi japonskou a americkou diplomacií. K tomu jednak, aby se zakrylo trochu, zmínilo to prohlášení Donalda Trumpa, aby se trochu uklidnila Čína. A zároveň, aby Japonsko vyjádřilo svůj postoj vůči jaderným zbraním a vůči těm domácím skupinám, které usilují o to, aby, pardon, Japonsko nebylo znovu vyzbrojeno.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Je to..., pardon, ne. Totiž je trochu úsměvné, tím jsem chtěla vám skočit do souvětí, je trochu úsměvné, že už teď se musí žehlit výroky Donalda Trumpa, a to ještě není v žádné politické funkci. Tak, ale vraťme se ještě k agendě, o které v Hirošimě debatovali ministři zahraničí z G7. Co bylo to úplně hlavní téma? Čemu věnovali úplně největší pozornost?

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono jde o přípravné setkání před setkáním hlav států zemí G7 v květnu. Takže já bych spíš řekla, že to bylo takové nastínění, sladění společných stanovisek. Samozřejmě se debatovalo o Iráku a Afghánistánu, protože John Kerry přiletěl do Japonska z Afghánistánu, debatovalo se lehce patrně o Ukrajině, žádné podrobnosti bohužel zatím neznáme. Debatovalo se samozřejmě i Jihočínském moři, o Severní Koreji, Koreji, Koreji.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ano, Koreji.

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože agendu, protože agendu více v minulosti na summitech G7 nebo ostatně i G, G8 určoval hostující stát. Tedy Japonsko. Takže to byly ty problémy, které momentálně nejpalčivěji svírají Japonsko.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Myslíte si, paní Karásková, myslíte si, že je možné hovořit o nějakých reálných dopadech tohoto typu setkání? Anebo budeme rádi, když takové reálné dopady uvidíme až po tom dalším?

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono vždycky jde o nějaké ladění stanovisek. Tak co se týče Severní Koreje, tak Rada bezpečnosti minulý týden, pardon, minulý měsíc schválila rezoluci odsuzující Severní Koreu. Takže tam se ani nedá čekat nějaké prohlášení, jako zásadního charakteru. Na těch summitech G7, stejně jako G8 vždycky šlo čistě jenom o ladění agendy, nikdy v minulosti žádné revoluční prohlášení jsme od nich neviděli.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm. Řekněte ale, když se tak relativně dost mezi zemi, zeměmi G7 diskutuje o Severní Koreji, a Severní Korea znalcům a stratégům, pokud jde o bezpečnost, dělá hodně velké vrásky na čele. Ale co asi tak kolem Severní Koreje mohou tyto státy dělat jiného, než vydávat prohlášení, která stejně nic nezmění.

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, v těch praktických krocích, a ostatně podařilo se přesvědčit všechny členy Rady bezpečnosti, ty stávající i ty, i ty tedy, ty permanentní, ty dočasné, aby schválili rezoluci, která přináší nové sankce vůči Severní Koreji. Takže tam určitý, určité praktické dopady to samozřejmě má. Nicméně otázka je zrovna konkrétně u uskupení G7 v nepřítomnosti Ruska, v nepřítomnosti Číny, jak velké, k jak velké dohodě, která by postihla Severní Koreu, se vůbec dá, dá dojít.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Mimochodem myslíte si, že je nějakým, nějakým zásadním způsobem pro G7 brzdou, že prostě Rusko po ukrajinské krizi vypustily tyhle země ze společných setkání? Kromě toho, co jste řekla, pochopitelně, že prostě není jasné, jestli se Rusko přidá k těm sankcím, nebo ne. Ale obecně, chybí tam to Rusko?

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, ono je to neformální seskupení států, které produkují téměř polovinu světového HDP. Já myslím, že zrovna v těch otázkách, které momentálně pálí Evropu a pálí Spojené státy a Japonsko, konkrétně taky to Rusko chybí. Co se týče Severní Koreje, která už teda byla zmiňovaná několikrát, co se týče Jihočínského moře, na všechny tyto problémy samozřejmě Ukrajina, migrační krize, protiteroristická opatření, domnívám se, že tam, ano, že tam chybí.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká Ivana Karásková z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc vám děkuju, mějte se hezky.

Ivana KARÁSKOVÁ, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju, na slyšenou.

23 - Jak česká média objevila internet?

11.4.2016 louc.cz str. 00 Příležitostná příloha Louče
Milan Šmíd

(Ze vzpomínek starého zbrojnoše :-)

Šéfredaktor webu lupa.cz David Slížek dnes publikoval článek o tom, jak "Jak česká média objevila Internet". Píše se tady:

"Nahlédli jsme do novinových archivů a zapátrali po tom, jak se o internetu v jeho začátcích v českém mainstreamovém tisku psalo (situace v odborných časopisech byla samozřejmě úplně jiná a vydala by na samostatný článek). Vyšli jsme ze zdrojů v mediálním archivu Newton Media."

Z využitím vyhledávače archivu Newton pak Slížkovi vyšlo, že v českém tisku se poprvé slovo internet objevilo na stránkách Rudého práva v pondělí 15. března 1993 v informaci o robotech převzaté Jiřím Roškotem ze zahraničí. Lupa pak ve fotogalerii představuje další články, které se od roku 1993 o internetu nějakým způsobem zmiňují. Převážně z deníku Právo. Proč? Z jednoduchého důvodu. Monitoring společnosti Newton má v archivu zanesen obsah tehdejších českých deníků až od ledna 1996.

To pouze redakce Práva poskytla Newtonu později svůj archiv už od ledna 1990, Lidové noviny dodaly archiv od října 1995, jinak žádné jiné deníky do 31. prosince 1995 na Newtonu prostě neexistují. Proto výběr textů z této doby není reprezentativní a do titulku by se spíše hodilo "Jak některá česká média objevila internet".

Jako pamětník bych rád upozornil na to, že například **Fakulta sociálních věd** se připojila na internet ještě před jeho oficiální inaugurací v roce 1992. Důkazem budiž nulté číslo elektronického zpravodajského servisu studentů žurnalistiky Carolina (vychází dodnes), které má datum 25. října 1991. Dostávali ho subskribenti prostřednictvím služby listserv.

Od samotného počátku měla Carolina anglickou verzi, která z ní dělala populární médium na internetu až do druhé poloviny devadesátých let. Když anglická verze v roce 2001 končila, napsal jsem o ní rozlučkový editorial.

leták Internetové kavárny na Techfilm 1995Nehledě na to, že kdyby Newton monitoroval i společenské časopisy, našel by můj článek z podzimu 1993, ve kterém čtenářům Playboye vysvětluji, jak Internet (tehdy ještě s velkým "I") vznikl, a jak funguje e-mail. Bylo to v době, kdy Playboy šéfredaktoval Jaroslav Kořán a já tam měl každý měsíc vyhrazenou stránku o médiích (Milan Kruml zde zase popisoval novinky ze světa videa). Článek Média zvaná komunikační jsem odevzdával v srpnu 1993, musel tedy vyjít někdy v říjnovém či listopadovém čísle.

Ovšem nejlépe má zmapovanou historii internetu Jiří Peterka, na jehož web David Slížek také odkazuje.

Jak jsem se dostal k internetu, jsem kdysi popsal v předmluvě ke sbírce svých textů z roku 2000 "Média, TV Nova, internet a já."

Ve fotogalerii Lupy mne zaujala zpráva o první internetové kavárně. Ve mém archivu mám však doklad, že první "internetní" kavárna možná vznikla ještě o několik týdnů dříve - byť jen dočasně - u příležitosti festivalu vědecko-populárních filmů Techfilm 1995. Viz sken pozvánky. Pamatuji se na zdejší přednášku o internetu od zahraničního lektora, a také na to, že prohlížeč s grafickým rozhraním (Mosaic, Netscape, Explorer etc.) nebyl ještě na světě. K dokumentům webu se tehdy člověk dostával přes menu textového prohlížeče Lynx.

Ale to už jsou vyprávění starého zbrojnoše, kterým mladší generace nemůže rozumět. Občas se nad jejím vnímáním minulosti musím posumát. Jako například včera při sledování pořadu ČT o médiích Newsroom ČT24. Na pozadí současné aféry Panama Papers se zde připomínaly jiné historické úniky informací. Redaktorka Linda Bartošová tento historický exkurs začala slovy: "Když Daniel Ellsberg v roce 1971 naskenoval a poskytl New York Times svá Pentagon Papers..."

Představa toho, jak Ellsberg v roce 1971 skenuje zcizené dokumenty, mne pobavila. Tehdy se neskenovalo, ale kopírovalo. Jenomže vyprávějte to generacím X, Y, Z, pro něž je digitální svět informací naprostou samozřejmostí, takže si jiný už neumějí představit.

Škoda, že se Linda Bartošová nezapsala do mého volného semináře o novinářských kauzách, když jsem byl ještě na fakultě. Možná by ji o případu Pentagon Papers něco více řekla moje prezentace, dodnes visící na fakulním webu.

URL| <http://www.louc.cz/memo/memo160411.html>

Jak mě auto vyškolilo pro život

11.4.2016 Ona DNES str. 38 Fejeton

Mám za sebou závodnickou minulost. Netrvala dlouho, ani mi nepřinesla slávu, zato mě naučila nepanikařit a mdloby si nechat až docíle. To jsou návyky, které se dají aplikovat dnes a denně.

Fiesta... to nedělám reklamu značce, to jen láskyplně válím na jazyku jméno autíčka, které ve mně dokázalo probudit závodnické pudy a napumpovat mě adrenalinem tak jako žádné jiné. Ne že bych nikdy nejela v silnějších a rychlejších autech, ale tohle jsem mohla beztréstně poslat do zatáčky za zběsilého kvílení gum, spálit mu spojku i obrátit ho na střechu... všechno mi odpustilo. Seběhlo se to tak... Bylo mi asi třiaadvacet, pracovala jsem tehdy pro jistou televizi a uváděla dost nejistě zprávy. Měla jsem pár dní svoje první auto, kterému jsem v ulici Žitná v Praze hned v prvních hodinách našeho soužití ulomila o klandr zrcátko. Kdo to zažil, pochopí. Trapas, smutek, symbióza mezi námi utrpěla první velký šrám. A právě ten den mě oslovil majitel závodního týmu s nabídkou jezdit za jejich barvy. Zdůvodnil to tím, že jsem prý „lehká žena“. To mě šokovalo a naprosto paralyzovalo až do chvíle, než své tvrzení opřel o mých třiapadesát kilo živé váhy, která se, jak říkal, budou dokonale snoubit s lehkou konstrukcí fiesty. Líčil ji jako predátora závodních drah a mně věstil budoucnost Fittipaldiho v sukních. Hledala jsem skrytou kameru, ale jeho vášeň byla opravdová a přesvědčivá.

Druhý den už jsem svým vozem bez zrcátka drandila déjedničkou do Brna na okruh seznámit se s týmem a hlavně s fiestou. Vůbec jim nevadilo, že jsem v té době po volantu ručkovala jak atlet po tyči, ani že jsem pedálům říkala šlapky. Mně zase nesmělo vadit, že v závodě není klimačka ani rádio a že si na trubkové výtuže nesmím pověsit smrdutý stromeček. Ale zavoněl mi tam benzin, a už jsem byla ztracená. Další den jsem o tom dala řeč s tátou, spolu jsme přesvědčili mámu a se svérázným kovbojem od koní pod kapotami jsem si plácla. Tak se bleskurychle udál jeden ze zlomových okamžiků mého života.

Pak začala jízda. Kromě práce jsem neznala téměř nic jiného než tréninky a závody. S časem jsem byla na štíru. Zanedbávala jsem kamarády a nepřečetla jedinou knížku, zato jsem znala komplet menu benzinek podél dálnice a všechny značky energy drinků. Když jsem nebyla v práci, oblíkala jsem nejčastěji závodní kombinézu, nehořlavé jégrovky a přilbu. Doma mi vyschlo akvárium, chcípnul fíkus, odstěhoval se přítel i pes, chyběla jim holt pozornost. Tu mou totiž okruhy pohltily beze zbytku. Každou zatáčku jsem tam měla najetou stokrát, s každým retardérem jsem si potykala a každý kačírek třicetkrát přeryla. V noci jsem ze spaní prudce sešlapávala peřinu a ostře řadila pravačkou, přes den se mnou nebyla řeč.

Trvalo to dva roky, posvátný zůstal jen Ježíšek, jinak se jezdilo. A bylo to krásné a bylo toho dost. Auta jsem si zamilovala a benzin mi už nikdy nepřestane vonět. Ale naštěstí jsem včas pochopila, že život nemá cenu kroužit v načtených zatáčkách a bojovat v něm s očíslovanými soupeři.

Fiesta mě ale naučila strašně moc a žiju z toho dodnes. Víím třeba, že po odmávnutí startu je blbost řadit zpátečku a že cíl se má slavit opravdu až v cíli. Nebo že i v zatáčce se dvěma koly ve vzduchu je fajn udržet klidný tep a věřit si, rychleji se pak najde ztracená stabilita. Anebo že po každém těžkém závodě musí stroj nejprve vychladnout a pak že si zaslouží něžnou péči. Že byste nečekali tolik moudra od malého vozítka? Není se čemu divit, fiesta byla konečně taky rodu ženského. A svého času měla rozumu pod kapotou víc než já pod čepicí. *

MARKÉTA FIALOVÁ (45) moderuje Televizní noviny v televizi Nova. Vystudovala masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. S novinářinou začínala v deníku Mladá fronta Dnes. Je vdaná a má dvě dcery.

O autorovi| ona@mfdnes.cz

Foto popis|

Sponzoři, kladivo na očistu sportů. Jak kauzy ovlivnily jejich přístup?

11.4.2016 sport.iDNES.cz str. 00 Ostatní sporty
MF DNES, Ondřej Novotný

Sport má za sebou dramatické měsíce plné velkých korupčních či dopingových kauz. Ve stínu sportovních důsledků těchto událostí však probíhá ještě jiný příběh: změna v chování sponzorů.

Sponzorovat sport, to se v dnešní době zdá jako riskantní byznys. Spojíte své jméno s atletikou - a rázem děláte reklamu sportu, jehož bývalého šéfa semlela rozsáhlá korupční kauza.

Nebo můžete investovat do fotbalu, abyste vyděšeně sledovali, jak se jeho velín zvaný FIFA mění v synonymum pro korupci.

Tak třeba tenis? Ani to není jistota, vždyť to není dávno, co se jedna z jeho ikon, Maria Šarapovová, přiznala k dopingui.

Pro sponzory zkrátka nastaly nelehké časy – a jejich chování se na tom odráží. „V dnešní době jsou mnohem citlivější na jednotlivé kauzy a také na ně mnohem bryskněji reagují,“ všiml si Tomáš Janča, odborník na sportovní marketing.

Stačí vzpomenout právě případ Šarapovové. V pondělí 7. března učinila dopingové přiznání, o den později už se na ni valily špatné zprávy: společnosti Nike či Porsche se rozhodly pozastavit kontrakty, TAG Heuer s tenistkou smlouvu neprodloužil. Kdekdo se tak rychlé reakci divil, jenom však odráží zkušenosti z historie.

Vždyť třeba Nike už se „spálil“ tolikrát: v únoru rozvázal kontrakt s boxerem Mannym Pacquiaem, když řekl o homosexuálech, že jsou „horší než zvířata“. Couval i ze smlouvy se zostuzeným cyklistou Lancem Armstrongem či atletem Oscarem Pistoriem, který zastřelil svou přítelkyni.

A tak ač to sama společnost výslovně nepřiznala, v případě Šarapovové už s rozhodnutím neváhala. „Novinky nás překvapily a zarmoutily. Rozhodli jsme se pozastavit spolupráci po dobu vyšetřování,“ uvedla jen.

Proč tak náhlé distancování od jedné z nejslavnějších sportovkyň světa? „Sponzoři jsou pod velkým tlakem veřejnosti, zákazníků a především medií. Proto značky reagují velmi rychle,“ míní Marek Tesař, marketingový ředitel Českého olympijského výboru. Presumpce viny

Když se na sportovce či celou organizaci provalí kauza, nastává logicky malér - a pro sponzory dilema, jak se zachovat. „Primárně však usilují o pozitivní reklamu, a tak z jejich pohledu dává smysl postupovat podle presumpce viny,“ upozorňuje Zdeněk Šesták, muž s bohatými zkušenostmi z oboru, který rovněž vede kurzy sportovního marketingu na **Fakultě sociálních věd** UK.

„Přerušeni spolupráce by měli srozumitelně vysvětlit, aby v krizové situaci před zákazníky, vlastně celým publikem, obstáli.“ Přitom právě sponzoři mají moc motivovat sport k očistě, aby o významná partnerství nepřicházel. Kontroverzi tak vzbudil třeba krok společnosti Head, která se navzdory dopingovému přiznání postavila za Šarapovovou. Kritizoval ji za to kdekdo: například bývalý cyklista David Millar, kdysi usvědčený z užívání zakázané látky EPO, dnes jeden z bojovníků proti dopingui.

„Je to nezodpovědné a vysílá to nejhorší možný signál,“ citoval ho Guardian. „U sponzorů neexistuje nic jako špatná publicita. Oni nic neriskují. Naopak z toho těží. Přitom by měli taky zaplatit ekonomickou cenu za to, když jeden z jejich sportovců udělá chybu. Divili byste se, co by to způsobilo. Byli by aktivnější, museli by si uvědomit, že mají takovým věcem předcházet. A ne se tvářit, že s nimi nemají nic společného.“ Když bolest cítí jen peněženky

Sponzoring je pro dnešní sport zásadní. Více než 90 procent komerčních příjmů olympiády v Londýně pocházelo právě z televizních vysílacích práv a ze sponzorských smluv. „Pokud by sponzoři prohlásili, že poskytnou finanční a propagační podporu jen v situaci, že budou spokojeni s tím, jak je sport veden, mělo by to dopad. Většina mezinárodních federací cítí bolest jen přes jejich peněženky,“ prohlásil Dick Pound, bývalý šéf Světové antidopingové agentury.

Některé sporty už takovou bolest pocítily. Zažila to cyklistika, když se na ni valily dopingové skandály. Poznal to fotbal, když loni řešil korupci týkající se FIFA a jejího šéfa Seppa Blattera. Nyní „kladivo“ dopadlo na atletiku, kterou opustily Adidas či Nestlé.

A poznávají to i sportovci samotní, ač zrovna pro nejlépe vydělávající sportovkyni světa Šarapovovou nemusí být dočasný výpadek smluv zásadní. „Rozhodně to vnímají. Je to jejich práce a jeden z hlavních zdrojů jejich obživy,“ popsal Marek Tesař.

Navzdory složité situaci posledních měsíců neprchají firmy ze sportu ve velkém; na to jde pořád o moc výhodný byznys. „Sport je velký fenomén současné doby. Doping je jistě hrozba, ale zatím to rostoucí trendy ve sportovním sponzoringu neovlivňuje. Tedy kromě dotčených sportů,“ líčí Marek Tesař.

Jejich množství však může stále růst.

URL| http://sport.idnes.cz/sponzori-dopingove-a-korupcni-kauzy-reakce-fez-/sporty.aspx?c=A160409_2238060_sporty_tof

Žulový Andrej Babiš

12.4.2016 ČRo Plus str. 04 18:10 Názory a argumenty

Petr SCHWARZ, moderátor

Soudě dle stranických preferencí vydávaných různými agenturami kauza Čapí hnízdo zatím neměla na podporu hnutí ANO velký vliv. Stále se pohybuje mezi 20 až 30 % a šéf i faktický majitel strany Andrej Babiš se pořád drží na čele žebříčku důvěryhodnosti politiků. Komentář připravil Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Karlova univerzita

Na první pohled to vypadá jako špatný vtíp. Čapí hnízdo se několik týdnů intenzivně propíralo v médiích, a byť je sporné, došlo-li k porušení zákona, ze zveřejněných informací jako příslovečná sláma z bot čouhá účelové jednání, využití evropských dotací takřkajíc v rodinném zájmu. S preferencemi to však nehnulo. Pevná víra v Andreje Babiše má řadu příčin a zdrojů. Část z nich je ale dlouhodobé povahy a lze říci, že předseda ANO za ně vlastně nemůže. „Babišismus“ totiž vyrostl i z některých dogmat, jež tvoří základ naší polistopadové transformace. Asi nejsilnějším z nich je přesvědčení, že stát je špatný hospodář, který svou obtížnou byrokracií vše jen zdržuje a dusí. Proto je nejlepší stát minimalizovat, odsunout ho takřka úplně z veřejného života, učinit z něj pouze pověstného nočního hlídače, jenž bude mít na starosti policii, armádu, emisi peněz plus pár dalších maličkostí. Oproti tomu vzývaným vzorem efektivity a zdrojem nadcházejícího blahobytu se stala soukromá firma operující na volném trhu. Ve společnosti, která měla za sebou trpkou zkušenost s komunistickým režimem, nalezlo podobné uvažování značnou odezvu a nelze se tomu moc divit. Ale v kolektivním vědomí se udrželo dodnes, více jak čtvrtstoletí po pádu komunismu. Efektivita soukromé firmy se stále staví do protikladu s pomalým rozhodováním na úrovni vlády, parlamentu či státních orgánů. A zdaleka nejen u nás, jde o celosvětový trend, k jehož problematickým projevům patří například i kandidát na amerického prezidenta Donald Trump. Může se pak ale někdo divit politickému úspěchu podnikatele, který voličům naslibuje, že bude stát řídit jako firmu, tedy moderně či jak se též říká, progresivně? Česky se kdysi říkalo pokrokově, avšak toto slovo svým neefektivním způsobem řízení zprofanovali komunisté. Státní byrokracie nebo koaliční stranická politika představují v očích nemalé části voličů zkrátka telefon s pevnou linkou, kdežto Babiš či Trump jim nabízejí mobil. Andrej Babiš však zároveň tvrdí, že sen o výkonném státu lze zatím realizovat jen omezeně, kvůli nutnosti kompromisů s „dinosauřími“ politiky. Stát jako firmu by mohl řídit až po zisku jednobarevné většiny, a to díky změně volebního systému. Nicméně většina „předbabišovských“ návrhů na změnu volebního systému se u nás zdůvodňovala potřebou efektivního, víceméně jednobarevného, vládnutí. V Babišovi tak ostatní české politické strany, zejména ty pravicové, často jen sklízí to, co samy zasely. Nejen aférami, ale i programem. Babiš je jejich nechtěné a nečekané dítě.

Zbyněk Fiala: Ukažte nám východ z nouze

**12.4.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Názory a petice
PV**

Nezaměstnanost klesá, ale v ekonomice, která se vyprofilovala nízkou technickou úrovní. Dá se s tím něco dělat? A kdo to má udělat?

Nezaměstnanost v březnu klesla na 6,1 procenta a zaměstnavatelé začínají žebrot o levné pracovní síly z dovozu. Nižší nezaměstnanost je už jen v Německu - ale se zcela jinou úrovní mezd. Část vyšší životní úrovně Německa přitom pochází právě z nesmyslné české orientace na levnou práci. Na té vydělávají velké zahraniční firmy. Nelze se divit zjištění, že Česko je nejatraktivnější zemí pro německé investory (před Polskem a Slovenskem), protože na konci roku odevzdáme do zahraničí na dividendách a dalších transferech minimálně desetinu HDP.

V Americe teď rozčeřilo debatu rozhodnutí prvního a třetího největšího státu USA podle počtu obyvatel, Kalifornie a New Yorku, že zvednou minimální mzdu na 15 dolarů na hodinu. To je při dnešním kurzu dolaru srovnatelné s českými 60 tisíci korun měsíčně. Nebude to hned, až v příštích letech. Přesto to srovnáme s 11 500 korunami, kde má být česká minimální mzda roku 2017. Slabším počtářům pomohu - je to skoro šestkrát méně.

Také v Americe se samozřejmě rozhořel spor, zda to nebude mít zničující vliv na pracovní místa. Tento spor známe, také u nás se spolehlivě vynoří při návrhu na sebemenší zvýšení. Pokud jde o ČR, minulá léta potvrdila, že zničující vliv na pracovní místa mělo hlavně šetřílkovské blouznění, iracionální škrty ve státním rozpočtu, které podtrhly příjmy, a tedy i poptávku, takže snížily daňový výnos a zvýšily dluhy. Měli jsme pak krizi i v době, když jiní už z toho byli venku. Zaplať pámbu, z toho už jsme vyrostli, ale nízké mzdy nám zůstaly. ČR má osmé nejnižší náklady práce v Evropské unii. Berme to jako vizitku podnikatelské úrovně v naší zemi.

Pokus o zasazení české situace do strategického rámce nabízí štábní cvičení Úřadu vlády ČR nad přípravou strategického dokumentu Česká republika 2030. Chystají se debaty u kulatých stolů za účasti veřejnosti, včetně zástupců odborů a nevládních organizací. Proto jim teď byl rozeslán diskusní podklad, který vznikl v expertním týmu a ve Výboru pro socio-ekonomický rozvoj Rady vlády pro udržitelný rozvoj. Zní to hrozně komplikovaně, ale i zmíněný výbor byl budován s výraznou vnější účastí, jen pracuje systematictěji a dlouhodoběji než kulaté stoly.

Uvedený diskusní podklad otevřeně poukazuje na to, že v ČR je nízký podíl mezd na celkovém HDP ve srovnání se zbytkem Evropy. Devalvace koruny toto podhodnocení mezd ještě zesiluje. Žádná konvergence se nekoná, životní úroveň ČR se vzdaluje od Německa a Rakouska. Proto bude třeba alespoň částečně dorovnat rozdíl mezi produktivitou (ta je oficiálně asi 45 procentní) a mzdami (kolem 30 procent) ještě před vstupem do eurozóny. Zároveň bychom měli dorovnat výkon ekonomiky na úroveň dvou třetin evropského průměru (ve směnném kurzu, nikoliv v umělé statistické veličině parita kupní síly, tedy po započtení vnitřních cen, kde jsme asi na 80 procentech).

Jenže tento růst bude těžký, protože ekonomika v držení zahraničních vlastníků se nás moc netýká, vyšší přidanou hodnotu dovezou, my ji zamontujeme za nízkou mzdu, a zase ji odvezou. Zisk pak odpluje v dividendách. Skutečně česká ekonomika, která se na tom podílí, se ani zdaleka neprofiluje jako hi-tec, ale jako její přímý opak, low-tec. Nabízí nízké mzdy za nízkou přidanou hodnotu, zatímco ve světě zuří vědecko-technická revoluce. Je to vizitka i našich liberálních ekonomů.

Strategie by nás ráda orientovala jinam, protože bez zvýšení produktivity a poptávky po kvalifikované práci hrozí ztráta konkurenceschopnosti. Zkrátka krach. Závody ke dnu skončí na dně, skokem do vypuštěného bazénu. Jenže velké podniky nám nepatří - a moc malých a středních nemáme. Ty, které se točí kolem automobilového průmyslu, poskytují nanejvýš střední přidanou hodnotu.

Celkově je konstatována slabá úroveň podnikavosti, ke které přispívá - vedle vysoké závislosti na zahraniční kontrole - také nestabilita regulačního rámce. Což se dá přeložit tak, že trochu platí jen to, co se momentálně hodí několika nejsilnějším subjektům, obaleným šedou sférou.

Co chceme? Strategická buňka, kterou udržuje při životě Vladimír Špidla na Úřadu vlády, nabízí vizi:

“Česká republika má fungující ekonomiku, založenou na principech sociálně-tržního hospodářství a spolupráci podnikatelského sektoru s veřejným a neziskovým sektorem. Staví na tvůrčích schopnostech lidí, oborech s vyšší přidanou hodnotou, na oběhovém hospodářství, nízkouhlíkové ekonomice, digitalizaci a využití bioekonomiky k produktivnějším a odolnějším zemědělským, lesnickým a vodním ekosystémům, které jsou šetrnější k životnímu prostředí a reagují na globální změny.“

Co to znamená? Tak třeba oběhové hospodářství, to je to bezodpadové. Jenže vláda nedávno rozhodla, v jiné strategii, že při nakládání s odpady zvýší podíl spaloven. Jinými slovy, Špidla ať si klidně obíhá, ale Brabec souhlasí se spalováním. Proto považují chystané diskusní stoly za štábní cvičení.

Strategie tu nepochybně vznikne, ale podstatné bude, co s ní bude dál. Při jedné z prvních debat tohoto strategického procesu, kdy se hodnotily kvality studie prognostického pracoviště Univerzity Karlovy (CESES na **fakultě sociálních věd**, vede prof. Martin Potůček), bylo možné konstatovat, že tenkrát roku 2000 celkem slušně odhadli, kam svět zamíří v roce 2015. Jen to nikdo nepoužil. Strategie přitom vznikaly všude, na ministerstvech, v krajích. Je jich aktivních asi 110, ale jedna o druhé neví.

Strategická parta na Úřadu vlády tak připomíná hrstku Moravanů u Bílé Hory. Ale nevzdala to. Všemocná však není. Může tedy upozorňovat na potřebu bezuhlíkaté ekonomiky, oběhový přístup “od kolébky ke kolébce”, odolnější zemědělství (menší plochy, méně orby, více hnoje), které pomáhá i udržení vody v krajině, a samozřejmě digitalizaci a onu zásadní celospolečenskou změnu, která se skrývá za výrazem Průmysl 4.0.

Myslí také na obnovu malého a středního podnikání (vědí, že tam patří i moderní družstevnictví, které se však může v mnohém inspirovat první republikou) a upozorňují na potřebu podpůrného systému. Tou není dotace 60 milionů korun na vydláždění návsi kamarádem, ale funkční státní rozvojová banka (tady už Mládek nabízí i konkrétnější plány) a systém poradenství a propojení s lokálními univerzitami do inovačního systému, jak o tom nedávno v Praze mluvili experti ze Švýcarska. Mluvíme samozřejmě o regionálním a lokálním rozvoji.

Jenže pak se do strategie opřou velké prachy a hlasy z hradních výšin, a najednou se mluví o komparativních výhodách českého stavebnictví a dopravy. Tam napřeme zdroje. A poukáže se na chybějící propojení s evropskými vodními cestami... Znovu tedy auta s betonem a muži s lopatou.

Potřebujeme protihru proti velkým prachům. Část z toho plní odbory, které hromují proti nízkým mzdám a rozšiřují svůj strategický záměr také na koncept národní ekonomiky, čili nikoliv jen na lepší život těch, kdo otáčejí kolečky globálního byznysu. Odboráři však zatím nenašli cestu k bezuhlíkaté ekonomice, protože centrála musí hájit i zájmy zaměstnanců v energetice a hornictví. Zatím to dělá bojem za udržení míst. Lepší by bylo, kdyby zatlačila na vznik jiných. Ostatně nejen tam. Třeba podporou družstevních řešení pro zkrachovalé podniky - dát lidem něco do začátku, silnou poradenskou podporu, případně veřejné zakázky.

Mizerně placení čeští pracující mohou nad těmito řádky přinejmenším zjistit, že už si někdo všiml, jak to nikam nevede. Ale budoucnost jim nikdo nedodá, nepřijde v balíku s mašličkou. Chtělo by to víc odborářů. Víc aktivních občanů, kteří se rozcvičují třeba na participativních rozpočtech. Víc rozduřených akademiků. Víc poctivých ekonomů v téměř vyhynulém oboru národohospodářství. Víc realistických ekonomických komentářů v nezávislých médiích. Víc odhodlaných lidí, kteří se rvou do politických stran, přestože je tam nikdo nechce, protože naruší pořadí čekatelů na funkci. Víc lidí u volebních urn. Prostě víc chtějí, ale doopravdy, nejen po třetím pivu.

Vyšlo na Vasevec.cz. Publikováno se souhlasem vydavatele.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1415&clanek=430162>

Zákaz? Hodí to miliardy!
13.4.2016 Aha! str. 02 Politika
(kol)

Arnoštová:
Poslanci včera začali projednávat protikuřácký zákon...

PRAHA – Kolik by Česko ušetřilo na omezení kuřáků? Pokud by se spotřeba tabáku snížila o pět procent, byly by to zhruba tři miliardy. Před schvalováním protikuřáckého zákona to alespoň říká náměstkyně ministra zdravotnictví Lenka Teska Arnoštová (41, ČSSD).

Jaké má náměstkyně pro své tvrzení argumenty? „Ministerstvo zdravotnictví vyčíslilo celospolečenské náklady na užívání alkoholu, tabáku a nelegálních drog na 56,2 miliardy korun ročně. Z toho 33,1 miliardy připadá na tabák, 16,4 miliardy na alkohol a 6,7 miliardy na drogy,“ uvedla pro Aha! a dodala: „Pokud dojde ke snížení spotřeby tabáku o pět procent, poklesnou sice příjmy státního rozpočtu o 2,1 miliardy korun, ale pro zdravotní a sociální resort by to znamenalo díky poklesu nemocnosti, invalidity a úmrtnosti na následky užívání tabáku úsporu 5,5 miliardy korun ročně.“

Proti omezování kuřáků a hospodských a neustále nových zákazů kouření je ale stále velká část zákonodárců. Jak je chce přesvědčit, aby zvedli ruku pro schválení zákona, a vyhnali tak třeba kuřáky z hospod?

„Věřím v to, že poslancům jde především o zdraví občanů. Dle ú posledního průzkumu agentury IPSOS a **Fakulty sociálních věd** UK z loňského roku si zákaz kouření v restauracích přeje 78 % Čechů,“ uvedla Arnoštová a uzavřela optimistickou prognózou: „Ze zahraničních studií a zkušeností by se návštěvnost restaurací mohla zvýšit o 3 až 6 procent. Podle kvalifikovaných odhadů pro celý trh by tak zákaz kouření mohl na tržbách přinést až 6 miliard korun ročně.“

Víte, že... ..při třetím čtení zákona, naplánovaném na včera započaté schůzi Sněmovny, se mj. povede diskuze o návrhu poslance Marka Bendy? Ten chce umožnit provozováním stravovacích služeb zcela oddělené kuřácké místnosti pouze s »vlastní donáškou«, v nichž by bylo možné kouřit.

Foto autor| Foto Aha! – Petr Topič
Foto popis| Náměstkyně ministra zdravotnictví Lenka Teska Arnoštová.

Aeronet označil protiruská hnízda: Český rozhlas i Univerzitu Karlovu

14.4.2016 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage
Echo24, ren

Ruská propaganda v Česku útočí na humanitní fakulty, zpravodajské stanice a neziskové organizace. Server Aeronet.cz, který je podle Bezpečnostní informační služby nástrojem pro šíření nebezpečné ruské propagandy, tentokrát zveřejnil informace o seznamu institucí v České republice, které jsou údajně využívány k informační válce proti Rusku. Nechybí mezi nimi Český rozhlas, Evropský dům či Univerzita Karlova.

Ruská propaganda v Česku útočí na humanitní fakulty, zpravodajské stanice a neziskové organizace. Server Aeronet.cz, který je podle Bezpečnostní informační služby nástrojem pro šíření nebezpečné ruské propagandy, tentokrát zveřejnil informace o seznamu institucí v České republice, které jsou údajně využívány k informační válce proti Rusku. Nechybí mezi nimi Český rozhlas, Evropský dům či Univerzita Karlova.

Redakce AE news se chlubí tím, že získala seznam institucí, které v České republice využívají prostory a infrastrukturu k ideologickému rozvracení Ruské federace a k vedení informační války ve prospěch západních elit a globalistů.

Seznam je podle serveru překvapivý tím, že obsahuje i instituce, které by měly primárně zůstat apolitické. Jedná se především o fakulty Karlovy Univerzity a zpravodajské stanice. „Ze seznamu je velmi znepokojivé, že do informační války proti Rusku a na ruských zpravodajských serverech jsou zapojováni studenti českých vysokých škol, ale také pracovníci Českého rozhlasu.“

Instituce jsou podle webu nazývány jako diverzní objekty, které šíří trollingovou komunikaci, tedy záměrně urážlivou a provokativní. Tyto akce údajně nejvíce cílí proti ruským médiím.

Seznam uvedených institucí:

Rádio Svobodná Evropa, Praha
Evropský dům, Jungmannova ulice, Praha
Filozofická fakulta UK, Praha
Fakulta sociálních věd UK, Praha
Fakulta humanitních studií UK, Praha
Fakulta sociálních studií, MU, Brno
The Prague Security Studies Institute, Praha
Open Society Fund, Hradecká ulice, Praha
Český Rozhlas, Praha

Z devíti zmíněných institucí jsou čtyři humanitní fakulty v Česku. Web je obviňuje, že využívají studenty k šíření informační války proti Rusku: „Výchova studentů na humanitních fakultách v České republice by měla směřovat jinam, než je vedení informační války proti Rusku. Je naprosto evidentní, že cizí mocnosti zneužívají české studenty pro špinavou práci.“

Nařčení serveru Aeronet.cz odmítá Univerzita Karlova v Praze. „Na universitách již od středověku zněly myšlenky, které se občas někomu nelíbily. Jsem přesvědčen, že budou znít i nadále,“ uvedl pro deník ECHO24.cz rektor Tomáš Zima.

Článek na serveru Aeronews označil za „snůšku nepravd a lží“ také proděkan FHS UK Jan Sokol: „Na FHS studuje řada ruských studentů, ruská témata se tu pravidelně studují a svobodně diskutují, přičemž se samozřejmě vyjadřují i kritické názory na současné ruské vedení a jeho politiku. To je součást poslání akademických institucí a byly by špatné, kdyby to nedělaly,“ zdůraznil deníku ECHO24.cz.

Do proruského serveru se kvůli článku navezla i Filozofická fakulta UK. „Typickým znakem propagandy jsou neověřené informace a zamlčování zdrojů, čehož příkladem je právě způsob práce webu Aeronet.cz,“ řekla pro ECHO24.cz Ina Píšová z FF. Nevidí proto nic neobvyklého na tom, že odborné názory školy serveru vadí.

Nařčení serveru Aeronet.cz důrazně odmítl i Český rozhlas. „Český rozhlas je veřejnoprávní médium, které je nezávislé, objektivní a nestranné. Naše vysílání se řídí Zákonem o ČRo i Kodexem ČRo,“ zareagoval ředitel Komunikace a vnějších vztahů ČRo, Jiří Hošna.

Evropský dům jako zastupující instituce Evropské komise v ČR na dotaz ECHO24.cz, zda se cítí být nástrojem evropské propagandy, odpověděl, že nepovažuje za nutné se k záležitosti vyjádřit.

Čtěte více: Čtěte kremelské weby, doporučují čeští komunisté

URL| <http://echo24.cz/a/wfNGe>

Bylo to, jako by do lidí vstoupil d'ábel

16.4.2016 echo24.cz str. 00 Příběhy 20 století, Homepage, Krátké zprávy

Mikuláš Kroupa, Jana Háková

Letos v dubnu by oslavila třiaosmdesáté narozeniny Květoslava Neradová, katolická intelektuálka, literátka, šířitelka Charty i samizdatu a učitelka mnoha generací žurnalistů. Její životní cestu formoval svérázný tatínek, který ve sklepě Němcům pod nosem choval prasata a zároveň pomáhal rodinám popravených odbojářů. Stejně významně Květoslavu ovlivnila zdánlivě nekonečná řada dětských nemocí, která ji často upoutávala na lůžko a způsobila, že jako dítě ještě před vstupem na gymnázium přečetla celou literaturu 19. století.

Letos v dubnu by oslavila třiaosmdesáté narozeniny Květoslava Neradová, katolická intelektuálka, literátka, šířitelka Charty i samizdatu a učitelka mnoha generací žurnalistů. Její životní cestu formoval svérázný tatínek, který ve sklepě Němcům pod nosem choval prasata a zároveň pomáhal rodinám popravených odbojářů. Stejně významně Květoslavu ovlivnila zdánlivě nekonečná řada dětských nemocí, která ji často upoutávala na lůžko a způsobila, že jako dítě ještě před vstupem na gymnázium přečetla celou literaturu 19. století.

Květoslava Neradová se narodila jako Pánková 9. dubna 1933 v Praze. Oba její rodiče pocházeli z více než nuzných poměrů, takže až do šesti let vyrůstala u prarodičů na venkově, v Tachlovicích, protože mladá rodina neměla kde bydlet a otec nemohl dlouho najít práci.

Skutečně proletářský původ měla Květoslava od obou rodičů, což jí často pomohlo v pozdějších letech, kdy byla jako katolická aktivistka trnem v oku nejen různým univerzitním kádrovákům. Květin otec, Josef Pánek, syn voraře, měl tolik sourozenců, že se jednoduše nevešli do malého bytu, a Pánek tak musel odejít do sirotčince, kde se vyučil krejčím. Prarodiče z matčiny strany na tom nebyli o mnoho lépe. Babička pracovala na poli a dědeček byl horníkem na Kladně. Už v roce 1921 vstoupil do komunistické strany. Jeho legitimace nesla velmi nízké pořadové číslo, byl v podstatě zakládajícím členem. „Když ale už v roce 1946 viděl, jak tam vstupují lidé pouze pro kariéru, došel na sekretariát strany a tam legitimaci roztrhal a hodil na zem. Možná po něm mám tu snahu rozlišovat, kdo to myslí vážně a komu jde o prospěch,“ vypráví Květoslava Neradová.

Do Prahy se malá Květa i s o tři roky mladším bratrem přestěhovala s nástupem do první třídy, kdy otec Josef Pánek získal práci zřízence v ústavu soudního lékařství na Albertově a spolu s tím také malý služební byt. „Bylo to dvacet metrů čtverečních bez příslušenství, kuchyň a jeden pokoj, který ovšem maminka považovala za parádní, takže se v něm de facto nebydlelo,“ líčí Květoslava Neradová. Do kuchyně se vstupovalo přímo z chodby, na které panoval každodenní ruch běžného ústavního provozu.

Stejně jako Pánkovi bydlela v areálu ústavu ve služebních pokojích a malých bytech mezi laboratořemi, pitevnami a márnici celá řada dalších zaměstnanců: vrátní, laboranti, pomocný personál i někteří lékaři. Po začátku války mezi nimi bylo i mnoho Němců, kteří doplnili vyhozený český personál.

Příběhy 20. století

Květoslava Neradová vyprávěla své vzpomínky dokumentaristům z neziskové organizace Post Bellum. Tato organizace sesbírala už tři tisíce osudů a zpřístupňuje je na portále Paměť národa. Z této úctyhodné sbírky vznikají už deset let rozhlasové „Příběhy 20. století“, které vysílá Radiožurnál v sobotu ve 21h a Český rozhlas Plus v neděli ve 20h.

Přijďte s námi oslavit deset let Příběhů 20. století deseti kilometry Běhu pro Paměť národa. Běžíme za všechny, kteří to nevzdali. O víkendu 10. – 12. června v oboře Hvězda v Praze. Výtěžek ze startovního umožní natočení dalších stovek příběhů pamětníků totalit.

Z rukou a nohou o jedno tělo navíc

Květy osobně se válka zpočátku příliš nedotýkala. „V březnu 39 se Němci utábořili ve slepé ulici u nás na Albertově, rozbili tam vojenskou kuchyň a byli k nám, zvědavým dětem, vlídní,“ vybavuje si Květoslava první dny nacistické okupace. Přestože její otec byl sokol a velký vlastenec, soužití s Němci na ústavu šlo hladce a bezkonfliktně.

Kdyby ovšem němečtí sousedé svým krajanům v rozhodujících a řídicích funkcích protektorátu prozradili, čím se Josef Pánek ve válečných letech zabýval, vše by pro něj skončilo zřejmě rovnou na popravišti.

Do ústavu soudního lékařství se vozily k ohledání oběti náletů a vražd, těla sebevrahů, ale také popravení odpůrci nacismu. Podle nařízení se museli všichni popravení pohřbívat do společného hrobu na dáblickém hřbitově, jak se říkalo „do šachty do Dáblic.“ Jenže Josef Pánek to odmítal nechat jen tak. „Když se někdy stalo, že byl vybombardovaný nějaký úkryt nebo kasárna, tak se mu do márnice dostávali tímhle způsobem zemřelí němečtí vojáci. Je strašný, to takhle říct, ale on prostě uměl z těch několika mrtvých těl s oddělenými končetinami udělat o jedno navíc. Ve spolupráci s hrobníky pak vojáka nechal umístit do hrobu v Dáblicích a tělo popraveného tajně vydal rodině,“ líčí životu nebezpečné počínání svého otce-zřízence Květoslava Neradová.

Podobně odvážně se Pánkovi chovali, i když ukrývali Žida uprchlého z transportu do Terezína. „Říkali jsme mu pan Novák a otec ho představil jako vzdáleného bratrance. Ovšem rozhodně nebyl nenápadný, byl to typický Žid, černovlasý s velkým nosem. Kupodivu ale nikdy ani naše německé sousedy nenapadlo se zajímat, co to je za člověka.“

Sama Květoslava otce označuje nejen za odvážného, ale také svérázného, až nezodpovědného a neopatrného, zároveň o něm však mluví s humorem a neskrývaným obdivem a láskou: „Byl to takovej pořád dobře naloženéj pražskej frajer, celou svou duší.“
Prase kvičí, koza mečí...

Kromě toho všeho Josefa Pánka velmi dobře charakterizovalo i slovo „podnikavý.“ Jeho žena, Květina matka, byla z venkova zvyklá na chov zvířat a za války byly potraviny na příděl. A tak se otec rozhodl s tím něco udělat. Začal v Praze, uprostřed lékařského a vědeckého ústavu plného Němců, provozovat ilegální, ovšem nemalé hospodářství. „Pod naším bytem ve zvýšeném přízemí byl prostorný vytápěný sklep, kde žilo prase. To bylo oficiálně přihlášeno, otec se tvářil, že je to stále to stejné, ale ve skutečnosti byla každý rok zabíjačka. Kromě toho jsme měli kozu a to prase jsme krmili kozím mlíkem a taky zbytky z nemocničních kuchyní z celého Albertova. Aby koza měla kůzlata, otec jí vždycky v předjaří vodil na provaze do Braníka za kozlem,“ přibližuje dnes sotva uvěřitelné scény s úsměvem Květoslava Neradová. Součástí ilegálního statku byli také pes a kočka, v zahradě nad ústavem se pásli beran a hrabaly slepice. „Za to všechno byl trest smrti, otec byl neustále všema končetinami na popravišti, ale nikdy ho nepráskli. Přitom to všichni věděli, zvířata vydávala zvuky, prase ve sklepe kvičelo, koza mečela, s kůzlaty si s námi chodily hrát všechny děti ze školy,“ vypráví Neradová.

Květa bývala přímou svědkyní všech otcových odvážných kousků, které prováděl Němcům takřikajíc přímo pod nosem. Více času než ve škole za války strávila doma v posteli. Nevyhnula se jí totiž snad jediná běžná dětská nemoc, včetně záškrtu, spály a opakovaných zápalů plic. Jak se později ukázalo, mělo to na její nejen profesní život naprosto zásadní vliv. V posteli se od rána do večera bavila četbou, a tak kolem dvanácti let měla načteno ohromující množství klasické literatury. Její literární vzdělání už tomto v dětském věku daleko přesahovalo znalosti většiny maturantů i univerzitních studentů.

Jako by do lidí najednou vjel ďábel

Život v protektorátní Praze nezanechal v Květoslavě Neradové významné drastické vzpomínky, naprosto otřesená a šokovaná zůstala až po událostech, jež zažila na samém konci války. Do ústavu soudního lékařství se svázeli mrtví z barikád z celého města, až se nakonec nevešli nikam. Mrtvá rozkládající se těla ležela na chodbách i venku před budovou a od jejich nasládlého zápachu neměla dívka mající v ústavu svůj domov kam utéct.

Ještě horší ale bylo, jak se rázem změnilo chování lidí, Čechů, kteří dosud na Albertově s německým personálem ústavu nejen bezkonfliktně žili, ale nežádali se i přátelili. „Najednou se z nich stali mstitelé národa. Jako by do těch lidí vjel ďábel, tak mi to připadalo,“ vypráví Květoslava Neradová. Zatímco výše postavení Němci stihli těsně před posledními dny války odjet, níže postavení ústavní zaměstnanci, sekretářky nebo zřízcenci byli vystaveni řádění českých rádoby vlastenců. „Tihle rozběsnění Češi se na ně najednou vrhli. Sekretářkám, které ještě dva týdny před tím zdvořile zdravili, oholili hlavy, mužský zbili, nutili je zametat ulice, nadávali, mlátili je. To byl pro mě příšernej zážitek,“ popisuje chvíle na jaře roku 1945 Květoslava Neradová. Podle ní pak mezilidské vztahy dál už jen upadaly. Projevilo se to například tak, že ti, kteří nejlíp vycházeli s Němci, začali jako první obracet a vstupovat do komunistické strany.
Katolička s dělnickým původem

Tou dobou byla Květoslava Neradová už studentkou gymnázia, nejprve řádového v Ostrovní ulici vedeného jeptiškami, později reálného gymnázia v Resslově, respektive Londýnské ulici. Tam už v roce 1946 potkala Karla Nerada, s nímž v septimě začala chodit a zůstali spolu pak, od roku 1957 už jako manželé, po celý život.

Už v gymnaziálním věku byla většina studentů nějak politicky či ideologicky angažovaná, nebo alespoň zainteresovaná. „Ze třiceti ve třídě byli tři komunisté a o něco více katolíků. Nátlakem a pohrůžkami nás ale ředitel a zástupkyně, kteří byli velmi agresivní komunisti, donutili přijít k maturitě ve svazáckých košilích,“ líčí Květoslava Neradová okolnosti své zkoušky z dospělosti v roce 1951.

Ačkoliv její dědeček už v roce 1918 demonstrativně vystoupil z církve a ani rodiči nebyla vychovávána ve víře, konvertovala Květoslava těsně před maturitou ke katolictví. Zároveň se ovšem chystala na univerzitu. „Naši tři komunističtí spolužáci nám psali doporučení nebo posudky pro přijetí na vysokou školu. U mě vážali – věděli, že chodím do kostela, ale zároveň že otec je jasná dělnická třída. Třídní původ nakonec převážil, a tak jsem se dostala na první pokus na filosofickou fakultu na ruštinu a češtinu.“

Na fakultě už byl poměr komunistických studentů asi třetina ku dvěma třetinám nekomunistů a Květoslava byla několikrát znovu konfrontována se svou vírou. „Vždycky naštěstí usoudili, že ještě nejsem ztracená a snažili se mě přesvědčit, že náboženství je nedůstojné člověka 20. století a podobně. Takové rozhovory se mnou vedl například spolužák z ročníku Ivan Klíma a mě to hrozně otravovalo,“ přiznává Květoslava Neradová. Takhle nevypadá člověk po sebevraždě

O tom, co nový režim umí, ale měla Květoslava už dobré povědomí. U jejího otce v ústavu soudního lékařství končila v padesátých letech těla odsouzcenců k trestu smrti. Josef Pánek například umožnil svému příteli vyfotografovat Miladu Horákovou v rakvi. Snímek byl později otištěn v západních novinách. V téže místnosti ležel před tím i Jan Masaryk, který v březnu 1948 údajně spáchal sebevraždu skokem z okna Černínského paláce. „Přivezli ho, když jsem byla doma, a můj otec usoudil, že už jsem dost velká a mám dost rozumu a že by mě to mělo zajímat. Položil přes Jana Masaryka noviny, abych ho neviděla nahého, a přizval mě a také našeho souseda, tehdy asistenta, později profesora soudního lékařství Tesaře. A jeho spontánní vyjádření, když se jen tak na něj podíval, bylo, ‚takhle nevypadá člověk po sebevraždě‘. Měl odřeniny a vypadalo to, jakoby se bránil. Já tomu nerozumím, ale tohle je moje vzpomínka a osobní zkušenost,“ vypráví Květoslava Neradová o dodnes nevysvětleném případu smrti ministra zahraničí.

Ačkoliv o politických procesech a zvěrstvech, která páchal nový režim, tehdejší mladí věděli a byli jednoznačně proti němu, plně si zároveň užívali studentský život. „Bylo nám osmnáct, devatenáct a chodili jsme s klukama a holkama, beznadějí nebo deprese nebyl tehdy náš převládající životní pocit,“ popisuje Květoslava Neradová. Přivydělávala si jako pomocná vědecká síla na univerzitě nebo na archeologických brigádách a říká, že život tehdy nebyl příliš nákladný. Volného času bývalo dost a možností jeho využití naopak podstatně méně než dnes. Studenti chodili nejčastěji do divadel a na koncerty, které byly finančně dostupné i nemajetným, velkou událostí pražského studentstva býval například moravský ples nebo ples mediců. Církev mravokárná, ale kolaborující

Kromě toho se studenti stejného smýšlení také scházeli a společně studovali zakázané české autory nebo teologickou literaturu. Květoslava založila za tím účelem společenství katolíků s názvem Vigilie. Patřili mezi ně římskokatoličtí věřící z různých oborů filosofické fakulty, mezi jinými například filosof a psycholog Jiří Němec, spisovatel a dramatik Ivan Vyskočil nebo duchovní a pozdější kardinál Miloslav Vlk, v dalších letech také o něco mladší teolog Tomáš Halík. „Vytvořili jsme si takovou malou samizdatovou dílnu, na svém psacím stroji jsem přepisovala Seiferta, Holana, Halase,“ vzpomíná Květoslava Neradová.

Společenství se oddávalo také debatám a kritice stavu tehdejší církve. V padesátých letech většina oblíbenějších a otevřenějších farářů postupně mizela z Prahy, buď přímo do komunistických lágrů, nebo do vzdálených a méně významných farností. Mladí katolíci se tak mohli až na výjimky, kterou byl například páter Reinsberg, setkávat především s velmi konzervativními duchovními, kteří nezřídka přísluhovali režimu. „Tehdy církev pro mládež vydávala takovou mravokárnou literaturu, příběhy o šestém přikázání, o tom, jak zhýralec svede dívku, a zničí jí život. Ale nás zajímala vážná literatura a skuteční katoličtí literáti jako Čep nebo Hostovský,“ vysvětluje svůj postoj k tehdejší církvi Neradová.

Na šedesátá léta vzpomíná jako na krásnou dobu, zlatý věk české kultury, filmu i literatury. Vývoj šel sice pomalu, ale režim víc a víc odkrýval svoji pravou tvář a bylo cítit směřování k větší svobodě. Začalo to už rokem 1956, kdy v Sovětském svazu nastoupila kritika Stalinova kultu osobnosti. Prahou tehdy prošel první studentský majáles, který se stal jakýmsi protestem studentů proti režimu a skončil předvedením několika studentů k výslechu.

Dalším střípkem, který v tom roce přispěl k oslabení režimu minimálně v myslích mladých lidí na univerzitě, byl zájezd vybraných komunistických studentů do Sovětského svazu. „Byl u nás prezentován jako veselá země plná šťastných lidí, čemuž tihle svazáci nejspíš skutečně věřili. Ale když se vrátili, byli v obrovském šoku. Viděli, že tam lidé mají místo bot nohy obalené hadrama, žebrající děti, mrzáci ještě z druhé světové války,“ líčí Květoslava Neradová postupný rozklad ideálů v řadách samotných komunistů.

Do Bartolomějské vždycky v Adventu

Po studiích zůstala Květoslava Neradová ve školství v roli učitelky. Během 60. a 70. let se na Karlově univerzitě z ideologických důvodů velmi často měnily názvy fakult, oborů i kateder, a tak Květoslava Neradová postupně učila na filosofické fakultě i **fakultě sociálních věd** a publicistiky či fakultě osvěty a novinářství, a to žurnalistiku, literaturu, knihovnictví i dějiny a teorii kultury. Jak vzpomíná, přestože zejména žurnalistika byla velmi tendenční

a komunisty kontrolovaná, měla ona sama, co se týkalo obsahu přednášek, dost svobody. „Nikdy nikoho nezajímalo, jakému tématu věnuju kolik času a že přednáším autory blízké sobě a ne režimu,“ přibližuje poměry Květoslava Neradová.

Proč Tomáš Halík neemigroval

Kromě mnoha jiných zásluh v oblasti literatury i žurnalistiky je možné Květoslavě Neradové připsat podíl na tom, že v České republice za minulého režimu i dodnes působí světově uznávaný teolog, filosof a duchovní Tomáš Halík. Jako její student odjel těsně před srpnem 1968 díky konexím na studia do Oxfordu a v dopise se jí svěřil, že má ve Spojeném království dobrou perspektivu a rád by tam zůstal. „Já do života lidem nemluvím, nevím, co mě to tenkrát popadlo, že jsem mu napsala, že je tady užitečnej až nepostradatelnej. Byl to dost citově vzrušeněj dopis a velmi mě překvapilo, že za několik dní jsem dostala odpověď, že po přečtení dopisu Tomáš celou noc nespal a rozhodl se okamžitě vrátit.“

Už od roku 1970 se ale na katolickou pedagožku zaměřila StB a začala ji nejprve sledovat a posléze zvat do Bartolomějské k vysvětlení. „Dělo se to vždycky v Adventu, tak jsem na Vánoce byla každoročně pěkně štíhlá,“ vzpomíná s hořkým úsměvem Neradová. Estébákům šlo zejména o to, udělat si z ní informatorku z prostředí církve. Z jejich řečí bylo jasné, že měla pravděpodobně doma odposlechy, a také, že ji udávali i její studenti. Mnohahodinové výslechy, které ji měly zlomit ke spolupráci, vyvrcholily v roce 1977 poté, co literátka veřejně před studenty vyjádřila sympatie a podporu Chartě 77, přestože ji sama nepodepsala. Spolu se studenty u sebe v bytě začala tento dokument apelující na dodržování lidských práv rozmnožovat a také u sebe pořádala přednášky, za účasti například Jana Wericha, který se čerstvě vrátil z USA.

Nakonec si pro ní „tajní“ přišli přímo do školy. „Tenkrát to bylo opravu zlý. Řval na mě jakýsi major Šrámek, kulhavý chlap s jizvou. A prý ‚co ty soudruzi na fakultě dělaj, že vás tam nechaj, už tam nechodte‘,“ vzpomíná Neradová, jak na nějaký čas skončilo její působení na akademické půdě.

Díky své pracovitosti i odborné erudici se na podzim 1977 uchytila ve státní knihovně a stala se tam oblíbenou vedoucí vědeckovýzkumného oddělení. Přes opakované výhrůžky, že utrum se školou mají i její dospívající děti, se nakonec i jim podařilo na studia dostat. „Vím, že mnozí to tehdy měli horší než já. Ale myslím, že tehdy už ten režim byl rozloženej, a proto ty perzekuce nebyly takový.“

Krise ve vlastní škole a vítězství soukromého nad veřejným

Po sametové revoluci v roce 1989 se Květoslava Neradová vrátila na fakultu žurnalistiky, kde se zrodil její program „křesťanské žurnalistiky s všestranným vzděláním“. Založila proto křesťanskou Vyšší odbornou školu publicistiky, kterou jako ředitelka vedla a kde také přednášela literaturu. Na škole vyučovala řada významných osobností, ředitelé kulturních, mediálních institucí, spisovatelé, filozofové, profesori, kněží. Krátce po tom, co odešla první generace absolventů, se škola ocitla ve vážných vnitřních problémech a konfliktech. Květoslava Neradová byla novým vedením ze školy nedůstojně vyhozena na přelomu tisíciletí, a to přes silný odpor studentů, kteří sepsovali petice a bouřili se proti novému vedení. Květoslava Neradová říká, že ač se to nezdá, za své snad nejtěžší životní období považuje právě dobu krize na VOŠP.

Dobu po revoluci charakterizuje Květoslava Neradová takto: „Čím je člověk víc pod tlakem, tím se chová líp. Platí to pro jednotlivce i pro církve. V koncentracích se kněží chovali bezvadně. Čím více měli svobody, tím více se začali starat o věci, které církvi z křesťanského hlediska nepřísluší, o majetky, pole, baráky. A totéž platí pro lidi. Když v době normalizace už nešlo o život a naděje 60. let postupně mizely, začal se každý starat hlavně sám o sebe. Nejprve o zahrádky, pak auta. A po roce 90 to vyvřelo v plné síle.“

Květoslava Neradová zemřela v březnu 2016.

URL| <http://echo24.cz/a/isAn9>

Hostem politický geograf Michael Romancov
17.4.2016 Frekvence 1 str. 01 17:00 Press klub

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Na Frekvenci 1 právě teď začíná Press klub a našim dnešním hostem je pan Michael Romancov, dobrý den.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Dobrý den.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Dodám, že jste politickým geografem, působíte na Univerzitě Karlově, na **Fakultě sociálních věd**.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Sociálních věd.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

A také na Metropolitní univerzitě, mám pocit. Vidíte?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Je to tak.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jeden váš kolega, také údajně politický geograf, četl jsem to na nějakém německém webu, myslím před dvěma dny, řekl přesně toto: "Evropská unie se rozpadne, není otázkou jestli, ale otázkou kdy." Souhlasíte s tím?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já s tím nemůžu souhlasit, protože ani politická geografie, ani žádná jiná disciplína, kterou znám, neumí věštit budoucnost. Samozřejmě, že to je možné. Ta alternativa existuje. Cokoli, co vznikne, se vlastně v okamžiku, kdy to vznikne, tak se to blíží svému zániku. Ale obecně bych řekl, že schopnost sociálních vědců predikovat budoucnost se nejenom na půdě politologie nebo mezinárodních vztahů, ale ono se to stalo také ekonomům, se ukazuje být jako velmi špatná. Takže tvrdit, že Evropská unie se jednou rozpadne, ano, s tím bych souhlasil, ale on řekl sám, je to otázka, ptát se kdy. A myslím si, že ta jeho, ten jeho výrok, i když já nevím, kdo to řekl a kdy to řekl, že se spíš týkal nějaké bližší než vzdálenější budoucnosti, a to já prostě nevím.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

A váš názor?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Můj názor je, že Evropská unie je velice komplikovaný, těžkopádný, byrokratický mechanismus, který má nicméně na svou stranu tu obrovskou výhodu, že je to společenství dnes dvaceti osmi v zásadě velmi demokratických států. Říkám velmi demokratických v zásadě, protože kvalita demokracie, a tím nemyslím úroveň jednotlivých politiků a míru jejich ochoty akceptovat demokratické ideály, ale jde mi o kvalitu demokratického procesu. Tak ta je u těch osmadvaceti zemí velice, velice různá. Ale to, v tom vlastně, v téhle té pomalosti, která je s tím spojená, protože o věcech je zapotřebí prostě debatovat, v tom je podle mého názoru

zároveň největší potenciální síla Evropské unie, protože ono tím pomalým, v podstatě se dá říci nikoliv revolučním, ale jaksi evolučním způsobem, tak vlastně to umožní ustát daleko větší otřesy nebo šoky než něco, co je řízeno jiným způsobem.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Vy si umíte představit, že by se Evropská unie rozpadala evolučním způsobem?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já se nedomnívám právě, že ona se bude rozpadat evolučním způsobem. Já se domnívám, že ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jo takhle. Ale bylo by to lepší.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ne, ne. Já se domnívám, že ona bude trvat teď ještě nějakou dobu, dobu dál. A myslím si, že to stadium, do kterého se dostane, že to bude vlastně něco, co bychom mohli označit termínem funkční konfederace.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Aha. No, a myslíte, že ta rozbuška doutná někde na Britských ostrovech?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Nedomnívám se.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ne?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslím, myslím si, myslím si, že ne. Protože Británie, to je velice specifická země. Británie se strašně dlouhou dobu domnívala, že je světem sama pro sebe. Oni vlastně tenhle ten dojem získali a celkem se tomu nedá jaksi, nebo se tomu dá uvěřit, proč. Oni tenhle ten dojem získali někdy v období šedesátých až devadesátých let devatenáctého století, kdy Británie, v zásadě se dá říci, ovládla, ale především vymodelovala svět, ve kterém žijeme. A někteří z nich se pořád ještě tohodletoho nejsou schopni zbavit.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Britové.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Britové. Tak.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Dobře. A vy jste řekl před chvílí, pane doktore Romancove, že ta Evropská unie je nesmírně složitý byrokratický mechanismus, tak nějak jste to řekl, vidíte?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ano.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ale to jsou spojené Státy americké ještě stokrát víc. Přes..., a přesto to funguje.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

To se mýlíte.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jak to?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Protože Spojené státy americké jsou stát, je to federální stát, taky složitý, komplikovaný, všimněte si, jak obrovskou kritiku si vláda Spojených států od svých občanů, zleva i zprava, permanentně prostě je schopna vysloužit, bez ohledu na to, kdo je u moci, vždycky je proti němu velmi silná opozice. Ale Spojené státy fungují právě proto, že těch padesát různých federálních států, kteří vysílají své zástupce do Washingtonu, že fungují na těch demokratických principech. Když se podíváme na vývoj Spojených států, tak tam uvidíme obrovské množství chyb, obrovské množství přehmatů. Mnohokrát zajely do slepé uličky a pak byl obrovský problém, jak se z té slepé uličky vymotat. Ale dokázaly to právě proto, že fungují na těch demokratických základech. V tomto ohledu je to velmi podobné jako Evropská, jako Evropská unie. Čili ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, a já jsem se ptal na to, jestli souhlasíte, že ta, že ta byrokracie, těžkopádnost, už když do té Ameriky přiletíte, tak to vidíte na každém kroku, tu odpornou demokracii, tu těžkopádnost.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Hm. Hm, ano.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tu, tu tíhu té jejich svobody.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

No, já s tím, já s tím souhlasím. A oni se s tím dokázali vypořádat. A zatím pořád jdou, jdou dál. A já jsem přesvědčen, že my Evropané jsme schopni úplně toho, úplně toho samého. Ta cesta nebude stejná, protože my nejsme stejní jako, jako jsou, jako jsou oni. V, suverenita členských států Evropské unie je něco úplně jiného nežli samospráva federálních států ve Spojených státech, ale když se vrátíme k tomu, co jsem říkal na začátku, tak já se vrátím k tomu podstatnému, že Evropská unie se podle mého názoru stane funkční konfederací, zatímco Spojené státy jsou funkční federací.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ano. A ještě řekněte, má vlastně, kdybychom to porovnali, má Evropská unie, nebo mají Spojené státy něco takového, co je táhne ke dnu, jako my máme třeba Řecko? Takovou černou díru.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Samozřejmě, samozřejmě, že mají. Můžete se podívat třeba jenom na finanční situaci, protože to Řecko, to jsou primárně, aspoň předpokládám, že ten váš termín černá díra se týkal finančních problémů, které v Řecku jsou, podívejte se na finanční situaci Kalifornie. Vždyť tam se objevily názory, že Kalifornie se musí rozdělit na čtyři menší státy, každý ten stát, vlastně každá ta čtvrtina, řekněme, převezme část toho dluhu, že ten stát je v současnosti příliš velký, příliš právě zadlužený, příliš těžkopádný, že elity nejsou schopné komunikovat s voliči. Takže dejme tomu, Kalifornie je "takovým Řeckem", touto finanční optikou, pro USA.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Vy možná, pane doktore, cítíte, že se zajímám o to, jestli, v čem jsme si podobní, ta Evropská unie a Spojené státy Americké. Protože při vši jaksi těžkopádnosti, jak vy jste řekl, byrokracie, a vůbec všech těch problémech Ameriky, tak pořád cítím jakýsi obdiv, promiňte, k té, k těm Spojeným státům americkým, jak to tam funguje, jak to, jak to všechno je. A vy jste tedy řekl, federace, konfederace. Jak, v které chvíli, z hlediska politického geografa, my můžeme dosáhnout podobné, podobné úrovně, podobného prostředí, podobné atmosféry, myslím my, Evropané. Jako Američané.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Upřímně řečeno, ale já si myslím, že jste teď použil jeden velice důležitý fenomén..., jeden velice důležitý termín, a to je obdiv. Vždyť v Evropské unii se ve světě taky obdivuje spousta lidí. To, že my Evropané ten obdiv nechováme, protože žijeme uvnitř a vidíme na ty problémy, to je, to je o něčem jiném. Vždyť se stačí podívat na to, kolik lidí se do Evropské unie snaží dostat. Ve světě neexistuje lepší indikátor obdivu vůči něčemu, nebo naopak znechucení z něčeho, než to, když lidé takřkajíc hlasují nohama. A vidíte ve světě dvě místa, kam směřuje obrovské množství lidí, kde by, teď to úmyslně přeženu, chtěli žít všichni, protože to místo má, nebo vzbuzuje v lidech pocit, že to je ten takzvaný bezpečný přístav, že to je bohatá, spořádaná, bezpečná společnost. A to jsou právě Spojené státy s Kanadou na straně jedné a Evropská unie na straně druhé.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, a proti tomu, co říkáte teď, tedy by pravděpodobně stál ten základní fakt, že většina uprchlíků míjí Českou republiku, jako by nebyla. Takže hlasování nohama dopadá pro Českou republiku velmi katastrofálně. Souhlasíte se mnou, pane doktore Romancove?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

V tomto ohledu samozřejmě ano, ale zase když se přenesme do těch Spojených států, tam taky ty migranti nejdou do Nebrasky, do Montany, do Vermontu, drtivá většina těch migrantů se snaží dostat na nejkratší možnou vzdálenost, to znamená, když se podíváte na to, které americké státy sdílejí hranici s Mexikem, tam jde obrovská vlna, potom je to Florida a pak jsou to samozřejmě ta místa, která mají nějakou "globální" přitažlivost, jako je New York, jako je Los Angeles a tak dál. Menší, méně známé, méně bohaté části Ameriky, například jako jsem použil teda, dejme tomu, ten Vermont, ty také zdaleka nejsou tolik jaksí vystaveny tomu migračnímu tlaku. Jako, dejme tomu, Česká republika v kontextu Evropy.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Naším hostem je dnes Michael Romancov, politický geograf.

Posloucháte Frekvenci 1 a naším hostem ve studiu je politický geograf a také pedagog z Univerzity Karlovy a z Metropolitní univerzity Michael Romancov. Pane Romancove, kde máme chápat podstatu nebo tu změnu, ten okamžik zlomu nebo poločas rozpadu, kdy se dlouho vlastně nic nedělo, nic moc se na té politické mapě

neměnilo, a teď poslední roky to vypadá, že ta mapa bude vypadat úplně jinak a že každou chvíli budou tiskárny tisknout do školních tříd jiné, jinak vybarvené politické mapy. Co se u nás u lidstva přihodilo?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Upřímně řečeno, nepřihodilo se vůbec nic. Já bych byl strašně rád, kdyby ty politické mapy začaly být dynamické. Kdyby se tiskly i několikrát ročně. Protože bychom ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Byste byl rád?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ano. Já bych byl velice rád, protože bychom si konečně uvědomili, ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Mein Gott.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

... že svět, ve kterém žijeme, je něco úplně jiného, nežli ta, ten, ten růžový obláček, na kterém jsme se vznášeli až do současnosti.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tedy takhle, vy chcete, aby byla pravda řečená. Ne, ne, nevoláte po nějaké nestabilitě.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ne, já nevolám po nějaké nestabilitě, ale upřímně řečeno, to, co bychom mohli označit termínem nestabilita na straně jedné, a co můžeme označit termínem právo na sebeurčení třeba na straně druhé, to jsou vlastně procesy, respektive to jsou kategorie, které spolu úzce souvisejí, a ono záleží na tom, protože ty kategorie do značné míry jsou kategoriemi politickými, jakým způsobem ty věci vnímáme. Třeba rozpad Rakouska-Uherska, což byla obrovská změna na mapě, tak to máme jako, vnímáme jako pozitivní, pozitivní proces. My tady v Čechách.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ano, ano, ano.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

V Rakousku tomu bylo jinak, svého času, celkem pochopitelně, oni přišli o obrovskou říši, jak je tomu dnes v Rakousku, netuším. Jestli jim to vadí nebo ne. Stačí se podívat na Maďarsko. To s tím dodnes prostě má problém. Je zapotřebí si uvědomit, že to, že i státy ležící v jednom regionu, sdílející nejen ten prostor z hlediska klimatického a fyzicko-geografického, ale sdílející ten prostor i z hlediska historického, že všechny ty procesy prostě vnímají jinak. A svět, lidé, politická scéna, to vždycky bylo dynamické. Čili čím víc změn na mapách, tím víc budeme se blížit tomu, že zjistíme, v jak komplikovaném světě žijeme.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Požádám o stručnou odpověď, proč si tedy Putin nevezl Krym dřív? Tečka.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

To se dá zodpovědět, ale to, upřímně řečeno, nemá s tím, jak jste tu otázku původně položil, zase až tak moc společného. To se totiž týká ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jak to?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Protože to se týká, tudle to, co říkáte, proč si Putin něco nevezl, to se týká klasické velmocenské politiky. Ta tady taky vždycky byla. Ale ty změny, o kterých já jsem mluvil, ty nemusejí být nutně spojeny s t..., s tou, s tou, s těmi velmocenskými atributy.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Já vám rozumím, ale chtěl jsem jít dál. Vy jste tu otázku zodpověděl, tak se ptám na tu jednu konkrétní věc, co se přihodilo? Co najednou, a roz..., rozhýbala se spousta věcí v celém světě.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Hm, jasně. Putin získal představu, že už dál nemůže Rusko strpět žít ve světě, který se vyvíjí podle jiných pravidel, než která vznikají nebo která jsou odsouhlasena Moskvou, takříkajíc prásknul do stolu a vzal si Krym.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Půjde dál?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslím si, že vůči Evropě ne, v tento okamžik. Co bude za pět, deset let, si vůbec netroufám predikovat. Ale hranice Ruské federace jsou velice dlouhé, takže on má možnosti pohnout se někam dál vůči jiným slabším mar..., aktérům. Ten prostor se otevírá v Zakavkazsku, ten prostor se otevírá ve střední Asii, a tam je to možné.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Hm. Kde ještě podle vás se dějí takové ty geopolitické změny, které by, bychom my občané České republiky, a promiňte, ne vy odborníci, ale my občané, měli vnímat tak, že by se nás mohly dotknout? Protože teď někdo z posluchačů si určitě říká, tak co je mně tamhle po nějakém Krymu a bůhví, v Iráku, v Sýrii a bůhví, kde všude, ale co by se mohlo dotknout nás, mámo? Ať nám to ten Romancov řekne.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Tak, já se pokusím. Stačí, aby se každý posluchač podíval kolem sebe, pokud jede v autě, tak aby si uvědomil, v jakém autě jede, pokud je doma, tak aby se kouknul, a zjistil, jaké předměty a jaké výrobky ho obklopují. Česká republika je bezpečně uložena ve, uprostřed Evropy, takže to, co lidé nejčastěji vnímají jako symbol nějakého chaosu, to jsou takové ty věci, které my, které jsou, jsou skvělým způsobem zobrazeny prostřednictvím amerických katastrofických filmů, někam dopadne meteorit a přijde obrovská vlna tsunami, která všechno spláchne a tak dál, tak to je riziko, které nám tady ve středu Evropy pravděpodobně vůbec nehrozí, nebo je naprosto minimální. Ale co naši ekonomiku, a tím pádem fungování života jednoho každého z nás,

může velice zásadním způsobem ohrozit, to je zhroucení současného systému fungování světového hospodářství. A my jsme se prostě rozhodli, a jsme v tom velmi úspěšní mimochodem, že budeme součástí toho světa, který je otevřený, který spolu komunikuje. Naše silnice, potažmo železnice, brázdí denně tisíce kamionů nebo stovky vlaků, které jsou naloženy nějakými komponenty, které se u nás buďto vyrábějí, nebo se k nim tady něco přidá a pak se to zase pošle někam dál, oblečení, které máme na sobě, elektroniku, kterou používáme, to všechno se k nám nějakým způsobem dovezlo. Víc než devadesát procent všech těchhle těch dovozů funguje po moři. Česká republika sice moře nemá, ale jakákoliv nestabilita na důležitých komunikacích, kudy se pohybují gigantická plavidla, která mezi Evropou jako největším trhem světa a všemi ostatními částmi světa, kde se buďto něco produkuje, nebo kde se něco těží, prostě ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Na nás může mít vliv jednoduše.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

To, jak to na nás prostě má vliv. Čili celý svět na nás má vliv.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, a vy jste tedy ještě teď řekl, pane doktore, o tom, že chceme být součástí toho otevřeného světa. Já myslím, že všichni rozumíme, co tím myslíte, ale teď víme, že se mění z velké části i třeba komunikace České republiky vůči východu, často to je připisováno i prezidentu Zemanovi, a tak se ptám, je z tohoto pohledu dobré otevřít vrátka Číně definitivně?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já si myslím, že tady je zapotřebí rozlišit tři roviny. Ta první rovina je politická. A ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Vy jste začal mluvit o těch ekonomických věcech, takže jsem se ...

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Jasně. Tak, z eko..., ano, z ekonomického hlediska asi není důvod, proč nespolupracovat v zásadě s kýmkoliv, kdo dodržuje pravidla, která momentálně ve světě obchod má.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ta ekonomická.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ta ekonomická pravidla, samozřejmě. Čína v tomto ohledu je hráč, který se snaží, aby se pravidla částečně posunula v její prospěch, což je naprosto logické, když si uvědomíme, jaký je potenciál, který Čína má. Tady se mimochodem vracím k tomu, už co jsem říkal na začátku o té Británii. My to nevidíme, ale my ještě pořád jedeme v systému pravidel fungování světového obchodu, se kterými přišli Britové a po druhé světové válce se těchto pravidel chopili a ve svůj prospěch je modifikovali Američané. A ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Pojďme k té Číně.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Jasně. A ta Čína chce udělat něco, něco podobného. A myslím si, že to je přirozené a není důvod v tento okamžik, proč neobchodovat s Čínou. Ale co je důležité, Čína chce obchod. My jsme z mého pohledu k tomu té Číně ještě nabídli něco jiného, co ta Čína v zásadě nepotřebuje a co, jako to, že my jsme tady vrtěli ocáskem na Čínu, co oni si při vši úctě k tomu, jak my fungujeme, prostě oni si to, oni si to nezapamatují. To je něco, co pro ně nemá, nemá žádný význam. To jsou věci, které mně se prostě na tom, na tom, na tom nelíbí.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jasně. To už je takový vedlejší efekt. A to je ta politická nebo etická, řekněme, rovina toho.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Přesně tak. A co je ale vůbec nejpodstatnější, pokud by si někdo dal práci s tím a podíval by se na web čínské nebo čínských agentur, který vycházejí v angličtině, nevím, co tam bylo napsáno v čínštině, čínsky samozřejmě neumím, ale pokud se podíváme na to, co tam bylo psáno v angličtině, tam všude bylo řečeno, prezident čínský je v České republice, díky této návštěvě chce zlepšit jaksi komunikaci mezi Čínou a Evropskou unií. A my ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

A to je v pořádku.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

A to je naprosto v pořádku, protože my jsme součástí Evropské unie a Evropská unie jako silný ekonomický blok bude vyjednávat o těch pravidlech s Čínou. A ti aktéři silní se musejí dohodnout. My bychom dělali jaksi to nejhorší, co bychom vůbec dělat mohli, kdybychom se chtěli nějakým způsobem narušit..., kdybychom se pokoušeli narušit tu komunikaci mezi unií a Čínou.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Pane doktore, ona zazněla někde věta v médiích, v českých médiích, že my bychom měli být pro Čínu, naše Česká republika, jak..., jakousi branou do té Evropské unie. A skoro mně to přišlo, myslím, že jsem četl k tomu nějaký komentář na Parlamentních listech, že to tam takto bylo vyjádřeno, skoro mi to přišlo, že to je zu viel. Aby nám to jednou ta Evropská unie nevyčítala. Vy jste sem pustili Čínu. Nakonec budeme nejzadluženější vůči Číně, tak jak jsou dnes třeba Spojené státy americké a bůhví, kdo všechno, tak nebylo by právě lepší i na úkor toho byznysu obětovat kus té, kus ekonomiky a, a polepšit jaksi té naší suverenitě evropské?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já si myslím, že ano. Nicméně zároveň dodám jedním, jedním slovem, já pochybuji o tom, že my skutečně můžeme pro Čínu být tou branou. Podívejte se, brána, brána vždycky musí být někde na obvodu. Česká republika není na obvodu Evropské unie. Branou do Evropy může být nějaký obrovský přístav. Jestli někdo mohl opravdu přemýšlet o tom, že se stane vstupní branou, tak to mohlo být Řecko. Ty lodě, které plují z Číny, proplovají většinou Suezským průplavem, odtamtud mohou plout na sever a v Řecku, v Pireu a v dalších přístavech, o jejichž koupi Číňané uvažovali, tam se to dá vyložit, to je brána. Česká republika ne.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Vy to berete velmi fyzicky, ale já si říkám, jestli to není myšleno symbolicky. Ta brána, jako že přistane čínský prezident tady, a potom už jako ho přijme ...

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Tak ano, v tomhle, v tomhle ohledu já s vámi naprosto souhlasím, a to je to, co jsem říkal na konci. Prostě my jsme součástí Evropské unie. Ta představa, že Čína nás bude mít na zřeteli, permanentně, jako tam je Evropa a tam uprostřed je Česká republika, tam je ten člověk, který nás má rád, to je prostě naprostá pitomost.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

A vy jste ještě použil takový termín, že jsme vrtěli ocásky. Já bych teda řekl, asi jak kdo v této zemi, ale když se tak zamyslím nad tím, co jsem sledoval na zpravodajských serverech, tak já jsem měl skoro pocit, pane doktore, že ocáskem vrtěla i anglická královna, když pan prezident Číny tam přijel, také mně to přišlo zu viel v okamžiku, kdy ona ho vezla tím zlatým kočárem. Mýlím se?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Jakým způsobem je čínská královna nebo britský ministerský předseda vítán v Pekingu?

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Čínská královna?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Pardon, britská, omlouvám se, britská kr...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Já jsem se lekl, že jsem něco zanedbal, že se něco změnilo od včerejška.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Omlouvám se, omlouvám se. Čili znovu, jakým způsobem britská královna nebo britský ministerský předseda vítán v Pekingu?

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jak to s tím souvisí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

To souvisí s tím, že to jsou dva aktéři, kteří mají k sobě úplně jiný vztah, nežli jako ji má Česká republika a jaký má Čína. My můžeme s..., jaké má, jaký má Česká republika - Čína a Česká, Čínská lidová republika a Británie. My samozřejmě můžeme srovnávat tu vnější stránku té věci. Ale to je forma. A potom je tady obsah. A obs..., z obsahového hlediska ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, obsah je týž.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Není. Protože Británie představuje úplně jinak silného aktéra na čínském trhu a Čína v Británii, než jak je tomu v případě České republiky. Ti velcí se k sobě chovají jinak, než jakým způsobem se k sobě chovají ti velcí a ti, a ti malí. V tom je ten, v tom je ten problém.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Pojďme dál.

Posloucháte Frekvenci 1, Press klub a s námi je tady politi..., politický geograf Michael Romancov z Univerzity Karlovy. Pane doktore, řekněte, takzvaný Islámský stát má šanci přepsat politickou mapu světa?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ne. Má šanci udělat obrovský zmatek na politické mapě Blízkého východu. To je něco, co se samozřejmě děje. Ale politickou mapu světa nemá šanci přepsat, za předpokladu, že mu s tím někdo další, kdo je daleko silnější a má lepší kapacity nežli Islámský stát, nepomůže. Doufejme, že k tomu nedojde.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tak z..., zkusím ještě jinak. Je schopen Islámský stát přepsat mapu nějaké části světa?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Ano. Blízkého východu ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tam jo.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Tam beze sporu ano. Tam se to koneckonců děje. Vidíme, že ani Sýrie, ale ani Irák prostě nejsou, respektive jejich vlády, nejsou schopny plně kontrolovat své území, nejsou tam schopni zabezpečit ty základní atributy fungování státu, to znamená nějaké, nějaké bezpečí pro své obyvatele, případně pro další aktéry, kteří se tam pohybují. A to samozřejmě všechno nahrává tomu, že celá řada dalších aktérů, kteří tou tradiční optikou politické mapy nejsou vidět, ale v tom regionu přítomni jsou, ať už jsou to třeba Kurdové, ten podle většiny odborníků největší nestátní národ na světě, nebo někteří další, tak ti tam jsou, jsou donuceni v zájmu vlastně své fyzické ochrany před nájezdy teda těch šilenců z Islámského státu, vzít do ruky zbraň, a jakmile už to jednou mají a jakmile jsou jednou v tom boji nějakým způsobem úspěšní, a to Kurdové jsou, tak se samozřejmě může objevit i poptávka po přepisu těch linií hraničních, třeba ze strany Kurdů.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, a ještě řekněte, k..., neustále se vedou debaty, kdo vlastně Islámský stát podporuje, v čí prospěch to je. Někdo musí, někde nějaká finanční, řekněme ekonomická síla tomu všemu držet štangli, jak se říká.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já na tudle tu otázku, protože nejsem arabista, nemám přístup k místním zdrojům, tak nezlobte se, ale na tuhle tu otázku já nejsem kompetentní, abych odpověděl, nicméně obecně platí, že vždycky ve světě, v jakémkoliv regionu když se začne dělat nějaký, nebo když začne probíhat nějaký zmatek, tak to vyhovuje všem těm, kteří nejsou spokojeni s tím, jak ten region vypadá.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tomu rozumím. Může to být válka velmocí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslíte, jestli se na Blízkém východě může strhnout válka velmocí?

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ano.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslím si, že v tento okamžik tomu nic nenavědčuje. Jako teoreticky to samozřejmě možné je, ale Blízký východ je v dosti chaotickém stavu už strašně dlouhou dobu a myslím si, že ty klasické mocnosti mají Blízkého východu takřkajíc plné zuby. Čili se budou snažit vyhnout tomu, aby se dostaly ať už do přímé, nebo i jen zástupné konfrontace na Blízkém východu.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Hm. Vy jste říkal před chvílí, jestli jsem vás dobře poslouchal, případně mě opravte, že demokracie jako taková je velmi složitým a těžkopádným procesem. Ono nic lepšího není. Tak co s tím? My si neseme asi také, my Evropané a Češi, veškerou tíhu té svobody, demokracie a všeho, co k tomu patří. Když se tak o to zajímáte, jste na té Univerzitě Karlově, nenašel se tam už někdo, kdo by vymyslel něco lepšího?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslím si, myslím si, že ne.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Já o jedné věci vím, ale nesmí se to říkat nahlas.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslím si, že tam nikdo, aspoň pokud se mi kolegové jaksi "svěřili", tak že nikdo z nich žádný lepší systém nevymyslel.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ani funkční monarchie?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

A, ale pozor, funkční monarchie přece pořád může být demokracií. To si pleteme formu a způsob vlády.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Jo, a takhle.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Dyk ty, dyk ty nejlepší monarchie, které máme, jsou demokratické. To je, dejme tomu, Švédsko nebo Nizozemí nebo Británie nebo Kanada. To všechno jsou konstituční demokratické monarchie.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

No, ale to vám tedy musím ne oponovat, ale takovou drobnou noticku k tomu říct, protože mám pocit, že třeba v případě zrovna Británie, že nad tou demokracií je ještě nějaká autorita. Nad tou demokracií. Schválně používám ten termín. Třeba mě zase opravíte. Ale já mám pocit, že to je to, ta střecha nebo ten majáček nebo bůhví co, co té demokracii chybí. Tak se ptám, jestli už někdo něco takového nevymyslel.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Myslíte nějakou, nějakou střešní konstrukci? No, já si myslím, že, že ne. A zase budu vám oponovat právě proto, že britský monarcha, nebo momentálně tedy panovnice Alžběta II., je právě zásadním způsobem integrována do toho systému. Ono to ...

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ona není nad tím?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

No, ona je i není. Ona, víte co, ona především, na ní je úžasné to, že tato dáma, která je teď, že jo, ona není u moci. Moc vykonávají jiní. Ona, jak známo, britský, britský panovník, on panuje, ale nevládne. A já myslím, že většinou ty stezky na demokracii jsou směřovány k tomu, že se špatně vládne. S tím jako kdyby ona nemá nic společného. V tom možná jakoby teda ta vaše, ta vaše poznámka má smysl. Ale tam je klíčové to, že ona především striktně dodržuje veškerá pravidla toho demokratického procesu. Mnohokrát jistě s obrovským vnitřním sebezapřením. A já myslím, že co vůbec nejvíc demokracii jaksi neprospívá, je to, že se vždycky objeví někdo, kdo se utrhne z řetězu a má představu, že on to teď rychle, kvalifikovaně a efektivně jaksi změní. Demokracie není o efektech. Vlastně tou největší efektivitou demokracie je ten pomalý kultivovaný proces. To je to, na co si musíme zvyknout.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Vy ur..., vy určitě budete znát jeden citát jistého pana Castera, který řekl: "Demokracie, to znamená rozdat zbraně lidu." Tak s tím se dá taky trošku souhlasit.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

S tím se nedá souhlasit, protože jakmile rozdáte lidu cokoli, tak to lid zneužije. Je úplně jedno, jestli mu rozdáte dávky, nebo jestli mu rozdáte zbraně. Jakmile něco rozdáte, tak to přestane zaručeně fungovat.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ještě pojdme, zbývá nám jedna minuta. Možná mně teď budete oponovat, že to není otázka pro vás, ale blíží se letní dovolená a spousta lidí si bude říkat, kam letos pojede nebo nepojede, a ono takové ty Egypty a Tunisy a já nevím, co všechno, kam byste rozhodně nejel, vy, ze znalosti věci? Z mnoha důvodů.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já nesná..., já nesnáším cestování, já nejezdím nikdy nikam. Takže to je, to je opravdu pro mě velký problém. Ale já myslím, že nemá smysl jezdit tam, kde vůbec netuším, jak to tam, jak to tam vypadá. To znamená, většina Evropanů touto optikou by nikdy neměla jezdit mimo Evropu.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Mimo Evropu? Až takhle?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Až takhle.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Ani, protože v České televizi jste říkal, že Tunis je třeba docela klidný.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Jistě, to je relativně bezpečná země. Ale co víme o tom, jakým způsobem funguje Tunis, jakým způsobem funguje tamější společnost? Ten nešťastný uprchlík z Blízkého východu, který se dostane do Evropy a je tady jak v Jiříkově vidění, tak my se dostaneme někam do Burgady nebo někam jinam, a máme pocit, že tím pádem víme, jak funguje Egypt. Víme velký kulový.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Tak, na druhou stranu, ono i bruselské letiště není tak úplně bezpečné, že?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Samozřejmě.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Takže lep..., doporučíme Lipno na závěr, ne?

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já myslím, že Lipno, tam je taky hezky.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Mějte se moc hezky, pane doktore, děkujeme za to, že jste přišel do Press klubu na Frekvenci 1, a těšíme se na příště. Na shledanou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, pedagog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, Metropolitní Univerzita Praha

Já děkuji za pozvání a přeji všem hezký den.

Luboš Xaver VESELÝ, moderátor

Hostem Press klubu byl dnes politický geograf doktor Michael Romancov.

S věkem mám větší nadhled

19.4.2016 Týdeník Televize str. 06
I Simona Votyová

Václav Moravec

Každou neděli ve 12 hodin začne klást politikům, podnikatelům a dalším významným osobnostem všetečné otázky. Václav Moravec se umí dobře ptát a jen máloco ho zaskočí.

Seriózní, sečtělý perfekcionista a muž pevných nervů rozhodně neznamená nudný patron. O tom jsem se přesvědčila, když jsme se sešli na půdě České televize. Hýřil vtipem, dobrou náladou a povídal si se mnou, jako bychom byli staří známí.

* Jste zvyklý dávat otázky. Jaké to je být teď na druhé straně?

Je to nezvyk. Je pro mě určitě snazší vyptávat se, než souvisle mluvit o sobě či prezentovat své myšlenky. Když jsem tázán, ovládnou mě nervozita a napětí. I když se o lidech z televize říká, že jsou extroverti, přiznávám, že se s přibývajícím věkem před okolním světem spíše uzavírám.

* Otázky Václava Moravce běží už patnáctým rokem. Není to pro vás přece jen trochu stereotyp?

Rozhodně není. Navíc možný stereotyp mého profesního života narušuje měsíčník Fokus VM, který připravuje naše redakce, a v Otázkách také nastaly změny. Dříve jsem více seděl v redakci a pročítal články a noviny. Před rokem jsem se vrátil k tomu, kde jsem v médiích začínal. Už nejsem novinář sedící v redakci, ale jsem více v terénu. Vracím se k reportážní žurnalistice, což je pro mě osvěžující a líbí se mi to čím dál tím víc. Například nedávno jsem prožil kvůli natáčení Fokusu jeden den za pokladnou v hypermarketu, což byla zajímavá zkušenost. Je to pracovně sice náročnější, ale dělám to, co mě opravdu baví.

* V pořadu Fokus VM jste nedávno také rozebíral téma stav duše. Jaký je váš stav duše?

Vyrovnaný. S přibývajícím věkem mám větší životní nadhled. Dřív jsem byl větší cholerik a teď se problémům kolem sebe už jen usmívám. Prožívám jedno ze svých nejšťastnějších životních období. Nadhled člověku uleví, a když ho máte, tak můžete získat i větší míru osobní svobody.

* Otázky se vysílají živě, přepadne vás ještě někdy tréma?

Neřekl bych tréma, ale mám čím dál tím větší respekt a také pokoru. V minulosti jsem nikdy tolik nepřemýšlel nad každým slovem, které ve vysílání řeknu, přestože za vším, co jsem vyslovil, si stojím. Ale praxe plná výhrůžek žalobami mě naučila slova vážit ještě pečlivěji a důsledněji. Otázky nejsou jen rozhovory s politiky, ekonomiky, lidmi ze státní sféry, odborníky, ale jsou i o kauzách, na které upozorňujeme. Je to i o mé důvěryhodnosti, proto každé slovo tolik vážím. Za těch patnáct let jsem si udělal „pár“ nepřátel, kteří se těší na každou moji chybu, proto se teď připravuju mnohem víc.

* Berete si na paškál politiky a vlivné podnikatele, sám přiznáváte, že máte plno nepřátel... Nebojíte se?

Když mi někdo vyhrožuje a snaží se mě zastrašit, a přitom vidím, že dělá lumpárny nebo se vykrucuje, tak to na mě působí přesně opačně, než aby ve mně vyvolal strach. Pokud vím, že mám důkazy o jeho lžích, pak považuji za nebetyčnou drzost, že hrozí žalobami. Každé slovo, které jsem kdy řekl, můžu doložit, takže se nemusím bát.

* Poznáte, když vám někdo lže?

Myslím si, že ano. Děláte-li tu práci tolik let a projde vám rukama téměř desítky premiérů, tak zjistíte, že jejich modely chování jsou podobné.

* A poznáte, když vám lžou vaši studenti na fakultě?

I tady je to průhledné. Když student například tvrdí, že četl knížku, kterou jsem mu zadal a začnu se s ním o ní bavit podrobněji, tak samozřejmě poznám, jestli to jsou jen výpisky od spolužáka nebo to opravdu četl. Ale nerozčiluju se a nekřičím na něj. To on přišel o zajímavou četbu, nikoli já.

* Byl byste ochotný vrhnout se na politickou kariéru?

Tvrdím, že švec se má držet svého kopyta. A novinařina je skvělé povolání, přestože v očích veřejnosti její prestiž poněkud poklesla, což je škoda.

* Působíte, že vás jen tak nic nerozhodí. Je něco, co vás v poslední době vyvedlo z míry?

Opravdu se bojím fyzického násilí, zastrašování a rozdělování společnosti. Mám vnitřní obavu z toho, co se děje v Evropě, jak je rozvrácená, což vyhovuje mocnostem. Tady můj nadhled začíná blednout a říkám si, že nechci být postaven před rozhodnutí opustit zemi, v níž jsem se narodil. Mám to tu rád a v cizí zemi bych byl vždycky přistěhovalec a uprchlík. To je to, co mě děsí.

* Když se ohlédnete zpátky, je něco, co byste udělal jinak?

Přestože mám novinařinu rád, tak bych si chtěl vyzkoušet jiné povolání, abych zjistil, jestli třeba povolání lékaře může člověku přinášet větší uspokojení. Po odvysílání Otázek si říkám, tak zase dvě hodiny pořadu, na který diváci reagovali, ale komu jsem vlastně pomohl? Nemám za sebou tak hmatatelný výsledek, jako když doktor zachrání pacienta. Takže kdybych byl dneska znovu postaven před volbu vybrat si vysokou školu, zkusil bych medicínu.

* Díváte se na sebe v televizi?

Raději ne. Spíš si to přehrávám v hlavě a říkám si, tady jsem to měl formulovat jinak, tady jsem měl do toho skočit. A když mi někdo napíše na Facebook nebo Twitter nějaké své připomínky, tak se snažím vžít do jeho vnímání a znovu nad tím přemýšlím. Ale zpětně se na sebe nedívám, to mi není moc příjemné.

* Jaké TV programy vás zajímají?

Dostal jsem se do stadia „selektivní divák“. Když už něčemu věnuju čas, tak chci, aby to bylo poučné. Dřív jsem měl pocit, že se musím podívat na všechny zpravodajské relace, a byl jsem připojen každou hodinu na internet, aby mi něco neuniklo. To se vytratilo. Buď je to únava nebo přehlcení informacemi. Proto čas před obrazovkou věnuji pořadům, které za to stojí. Například moje oblíbené seriály jsou Most, Borgen, Newsroom, dále show Johna Olivera a nebo se podívám na nějaký dobrý film, který mi někdo doporučí.

* Prozradíte, co děláte, když zrovna nepracujete?

Před čtyřmi lety jsem si splnil sen a koupil si chaloupku. Pocházím z Orlických hor, a chtěl jsem se tam vrátit, ale kvůli práci to nejspíš nepůjde. A tak se vracím do přírody na chalupě za Prahou. Baví mě sázet stromy a užívat si se psem dlouhé vycházky po lese, to je totální relaxace. V sobotu, když odtamtud píšu scénář, tak se kolikrát přistihnu, že koukám do zahrady na ptáky, co přilétají na krmítko, a říkám si, že je to nejlepší televizní program. Možná si teď myslíte, že vedete rozhovor s člověkem, kterému je dvaadvacet, ale mluví, jako by mu bylo osmdesát. Nejspíš je to tím, že jsem v osmaadvaceti přistoupil na nabídku moderovat pořad, který by v zahraničí dělal padesátiletý moderátor a pak by odcházel do důchodu, takže si mentálně po těch letech v tuzemské novinařině přijdu už jako důchodce. *

„Kdybych si dnes měl znovu vybírat vysokou školu, zkusil bych medicínu.“ Vizitka * Narodil se v červnu 1974 v Ústí nad Orlicí. * Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. * Na Katedře žurnalistiky **FSV UK** působí jako učitel. * Od roku 1992 je televizním moderátorem a redaktorem. Prošel rádií Profil, Český rozhlas, Evropa 2, Frekvence 1, BBC. Na rádiu Impuls moderoval každodenní interview Impulsy Václava Moravce. Skončil ke konci února 2014 z důvodu možného střetu zájmů, když rádio převzala společnost Agrofert Andreje Babiše.

* V roce 2004 začal moderovat diskusní pořad ČT Otázky Václava Moravce s podtitulkem „Témata, o kterých se začne mluvit.“ * Loni mu v ČT přibyl pořad Fokus VM s podtitulkem „Fenomény dneška, na které v denním zpravodajství nezbyvá čas.“ * Je držitelem Novinářské křepelky pro žurnalisty ve věku do 33 let, čtyřnásobným držitelem ceny TýTý v kategorii Nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky a dvojnásobným držitelem ceny Elsa. * Má dva mladší sourozence, bratra Martina a sestru Kláru, která je reprezentantkou ČR v běhu na lyžích.

Otázky Václava

Moravce publicistika NE 12.00 ČT1

Foto autor| FOTO: ČT / MIKULÁŠ KŘEPELKA

Foto popis| MOMENTÁLNĚ SE Otázky Václava Moravce vysílají z Žižkovské televizní věže, kde byla pořízena i tato fotka. Termín návratu do původního studia zatím není znám, ČT pouze uvedla, že se tak stane po „modernizaci studia“.

Vůdce hnutí Pegida Lutz Bachmann stojí před německým soudem

19.4.2016 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Vůdce hnutí Pegida Lutz Bachmann stojí před německým soudem. Podle obžaloby měl podněcovat k nenávisti vůči imigrantům. Toho se měl dopustit hlavně svými výroky na sociálních sítích, kde přistěhovalce označoval hanlivými výrazy. Jestli se u soudu v Drážďanech prokáže jeho vina, může jít až na 5 let do vězení. Lutz Bachmann jakoukoliv vinu popírá a my jsme teď ve spojení s politologem Lukášem Novotným z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** pražské Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

Přeji dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

K tomu chystanému procesu s lídrem hnutí Pegida, které je v Německu známé třeba i svými určitými protimigrantskými postoji, se věnovala také média v Česku, ale samozřejmě je to asi nesrovnatelné s tím, jaká je pozornost tomu věnována v sousedním Německu.

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

To je pravda. Já si pamatuji jiné uskupení, než je Pegida, z posledních let, kterému by se podařilo takto vlastně jakoby přimět masu k pravidelným demonstracím, které se konají v Drážďanech, ale sympatizující obyvatelstvo je také v jiných německých městech. Takže samozřejmě, že to velmi rezonuje a dokonce sám Lutz Bachmann v této souvislosti vše odmítá a důsledně hovoří o tom, že je to politicky vykonstruovaný proces proti jeho osobě a dokonce má tendenci ho přirovnat třeba i k nacistickým procesům proti odpůrcům, což je jistý paradox.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Na druhou stranu určitá reklama to může být pro celé hnutí Pegida, protože právě je tomu případu věnována velká pozornost, což může být také "určitým přínosem" pro hnutí. Jeho demonstrace už dá..., už neplní desetitisíce lidí teď každé pondělí, je jich daleko méně.

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

Je jich méně, ale je fakt, že tu mediální prezenci Pegida má. Samozřejmě je i dnes do značné míry podporovaná Stranou Alternativa pro Německo, jejíž například spolková předsedkyně přímo ze Saska pochází a jsou tam tedy jasné propojky mezi Pegidou a mezi Alternativou v Sasku, ale i v jiných spolkových zemích.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Já jsem ptala ale na něco jiného. Já jsem se neptala na propojení Alternativy pro Německo s Pegidou, protože samozřejmě to, to je věc sporná, to by vám určitě i Alternativa pro Německo mohla, mohla, já nechci říct, jít o

hlavu, ale vyčíst. Ale ptala jsem se na to, jestli to nemůže být vlastně určitá reklama teď pro lídra Pegidy. To, že stojí před soudem, má takovou...

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

Do značné míry to je reklama, hm. S tím souhlasím, s tím souhlasím, ale musíme si uvědomit, že teď aktuálně i to téma migrantů v Německu není až tak aktuální, nebo akutní spíš bych řekl, v tom smyslu, že to dneska nejsou už ty tisíce lidí, kteří denně vlastně přicházejí do Německa, takže to téma výrazně méně rezonuje a samozřejmě i pro Pegidu je velmi složité vlastně zůstat aktivní právě v rámci tohoto toho tématu. Čili ten proces i ta mediální prezentace velmi přicházejí vhod, bych řekl.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A na druhou stranu, jakým způsobem se k takovým výrookům, které například publikoval šéf Pegidy Bachmann na Facebooku, staví německá veřejnost?

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

No tak samozřejmě ta veřejnost je do jisté míry rozpolcená. Pegida, Pegida ví, že oslovuje určitý segment té populace. Vzpomínám si například na to, jak před časem přišel s tričkem a vlastně tam byl nápis, že všichni, že všichni migranti jsou násilníci, což byla přímá reakce třeba na události z Kolína nad Rýnem. Čili on prostě velmi dobře ví, a Pegida s ním taky, že tuhle tu populistickou nótu prostě umí, nebo na tuhle tu hru umí zahrát a tím oslovit určitý segment té populace, ale zdá, a poslední volby a třeba i podpora Angely Merkelové ukazují, že přece jenom ta německá veřejnost je vůči těmto jeho populistickým krokům velmi rezistentní.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak je to otázka, protože zase uspěla také velmi výrazně Alternativa pro Německo, o které...

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

Přesně tak.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Vy jste mluvil, že tam jsou určité podobné myšlenky. Lukáš Novotný. Politolog. Děkuju moc. Na shledanou.

Lukáš NOVOTNÝ, politolog, Katedra německých a rakouských studií VSV UK Praha

Díky, na shledanou.

Premiér Sobotka ocenil akademiky. Za obranu státu

20.4.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Monitor

mp

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) předal cenu za významný přínos v oblasti bezpečnosti České republiky týmu bezpečnostních expertů Univerzity Karlovy. O udělení ceny Jaroslava Jandy Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (IPS **FSV UK**) rozhodla Bezpečnostní rada státu.

Sobotka považuje propojení vědeckých poznatků s praktickou politikou za jeden ze způsobů, jak čelit aktuálním bezpečnostním hrozbám. "Je to výraz podpory k vědecké a publikační činnosti, pokud jde o oblast bezpečnostní a obranné politiky státu," zdůvodnil ocenění pro vědce premiér. Dodal, že v současné době jsou bezpečnostní experti schopni analyzovat, co se děje ve světě, a přijít s návrhy a doporučeními, jak by Česká republika měla na tento vývoj reagovat.

Ředitel oceněného centra Petr Jůptner při převzetí ocenění nabídl české vládě další spolupráci. “Jsme schopni vytvořit analýzy, srovnání různých případů,” uvedl. Dodal, že spolupráce se státní správou již funguje. IPS se podílí na bezpečnostním auditu České republiky, který zpracovává ministerstvo vnitra.

Bezpečnostní rada státu se shodla na letošním nositeli ceny na své únorové schůzi. Udělila ji “za aktivní činnost v oblasti bezpečnostní politiky v rámci České republiky i na mezinárodní úrovni, zejména v oblasti osvěty, vzdělávací a vědecké činnosti”.

V dřívějších letech cenu získal také Ústav mezinárodních vztahů

Cena Jaroslava Jandy za významný přínos v oblasti bezpečnostní politiky České republiky byla udělována v letech 2002 až 2006. V roce 2015 současná vláda ČR na návrh Bezpečnostní rady státu její udělování obnovila.

Loni bylo ocenění uděleno náměstkovi generálního ředitele hasičů Miloši Svobodovi a Středisku bezpečnostní politiky Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V dřívějších letech cenu získali také Ústav mezinárodních vztahů, bývalý vedoucí stálé delegace ČR při NATO Karel Kovanda nebo nedávno zesnulý diplomat Otto Pick.

Cena nese jméno plukovníka Jaroslava Jandy - vojáka a politika, který byl odborníkem na organizaci a řízení a bezpečnostní a vojenské strategie. V roce 1968 musel kvůli nesouhlasu s okupací Československa vojsky Varšavské smlouvy opustit armádu. Až v 90. letech se mohl opět věnovat strategickému vojenství a sociálnímu řízení v podmínkách ozbrojených sil a bezpečnostní politice.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1401&clanek=431931>

Za Albert mluví Barbora Vanko z Teska

20.4.2016 [mediary.cz](http://www.mediary.cz) str. 00 Články

Ondřej Aust

Barbora Vanko

Barbora Vanko se stala novou manažerkou externí komunikace a tiskovou mluvčí obchodního řetězce Albert. Před příchodem do Aholdu působila dva roky v oddělení externí komunikace konkurenčního obchodního řetězce Tesco. Pracovala tam na projektech pro Česko i pro celý středoevropský region.

Vanko je další manažerkou, která přešla z Teska do Albertu. Před ní to byli loni Jiří Mareček jako ředitel komunikace a Kateřina Modrá jako ředitelka marketingu.

Během studia získala zkušenosti v marketingovém oddělení banky Citibank a jako redaktorka internetového magazínu [Topzine.cz](http://www.topzine.cz). Vystudovala hospodářskou politiku na Vysoké škole ekonomické v Praze a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://www.mediary.cz/za-albert-mluvi-barbora-vanko-z-teska/>

Svoboda médií se u nás v posledním roce zhoršila

20.4.2016 ČRo Radiožurnál str. 05 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Svoboda médií se u nás v posledním roce zhoršila, jak vyplývá z údajů nevládní organizace Reportéři bez hranic. Ta každoročně srovnává svobodu pro práci sdělovacích prostředků ve 180 zemích. Česko se na tomto žebříčku propadlo z loňské 9. příčky na 21. a opustilo prestižní skupinu států prvních 20 míst. V ní zůstává například Německo, Rakousko a severské státy. Naše pozvání přijal Jan Jiráček z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane profesore, jak už jsme slyšeli, tak podle zmíněného žebříčku Reportérů bez hranic se zhoršuje obecně situace ve světě, co se týká nezávislého fungování sdělovacích prostředků, Česko si také pohoršilo. Je to i váš dojem, že ubývá svobody v médiích a pro média?

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych především asi potřeboval říct, že musíme být k těm závěrům organizace Reportéři bez hranic dost rezervovaní. Ta metodika, kterou používají, vede k tomu, že se meziročně dost liší výsledky, protože se do nich promítá subjektivní hodnocení lidí přímo ze zemí, kde se dotazují, takže já bych neřekl, že by došlo k nějakému drastickému zhoršení a rozhodně jsem, jsem jaksí rezervovaný k tomu výsledku.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A jak, teď se konkrétně dostanu k příčinám, které také Reportéři bez hranic zmiňují, v Česku může být kamenem úrazu, na kolik může být kamenem úrazu propojení médií s politikou a byznysem, to se týká hlavně vicepremiéra, předsedy ANO Andreje Babiše, který je zároveň ministrem financí, zároveň tedy jedním z největších podnikatelů a taky majitelem vydavatelského domu Mafra a také rádia Impuls?

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to propojení, které manifestuje, nebo které, které zastupuje Andrej Babiš, jistě není šťastné, ale abychom nebyli naivní propojení byznysu a politiky, se médií týkalo vždycky, jenom tady je hodně vidět, takže myslím, že to zase takový, takový zásadní problém, problém není. Ono v postavení médií těch soukromých je jeden velký problém, jedno velké dilema obecně, totiž, čím vlastně je ta svoboda, jestli patří majitelům a vydavatelům nebo těm, kteří v médiích pracují. A tohle je dilema, které se těžko řeší.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Reportéři bez hranic, stále se odvolávám na tu poslední sondu, upozorňují, že mocenské struktury se můžou na veřejnost obracet prostřednictvím internetu, sociálních sítí, zkrátka nových technologií a říkají, že, teď cituji, vstupujeme do nového věku propagandy, je to správné označení?

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, myslím, že tohle je velký problém. My vstupujeme, nebo my jsme se už ocitli ve fázi vývoje nebo ve věku, v kterém se mohou, ale nejenom politici, ale kdokoliv, kdo na to trošku má, daleko víc než před tím oslovovat poměrně velké části, části veřejnosti. A ta média tradiční, ta, která spojujeme se svobodou projevu, ta ztrácí své postavení.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy byste řekl, že v očích veřejnosti se stírají rozdíly mezi tou tradiční žurnalistikou, která dbá na ověřování zdrojů a mezi sociálními sítěmi, dejme tomu, kde může být novinářem prakticky každý?

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, zcela nepochybně k tomuhle tomu dochází. Ta, jak vy říkáte, tradiční žurnalistika, je ve velmi svízelné situaci, dokonce jsou autoři, kteří uvažují o tom, že je někde na konci své existence a že se transformuje něco, co už se jí nebude podobat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Upozorňuje profesor Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za váš čas, na shledanou.

Jan JIRÁK, Institut komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A to byl poslední host publicistiky hlavních zpráv. K tématům této relace se můžete vrátit, pokud budete mít zájem, taky na našem webu zpravy.rozhlas.cz. Pěkný večer vám přeje a od mikrofonu se loučí Veronika Sedláčková.

Severoatlantická aliance a Rusko mají zásadní neshody

20.4.2016 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

"Rozhovory byly přímé a vážné. Spojenci a Rusko mají velmi rozdílné postoje." Podotkl šéf NATO Jens Stoltenberg po jednání rady NATO - Rusko. Občanská demokratická strana slaví pětadvacet let od svého založení. A s tvrdými sexuálními útoky má zkušenosti téměř každá desátá vysokoškolská studentka. Sexuální obtěžování v mírnější formě znají dvě třetiny lidí v aulách. Od mikrofonu Českého rozhlasu Plus přeji dobrý poslech.

Severoatlantická aliance a Rusko mají zásadní neshody, které neodstranilo ani dnešní jednání rady NATO - Rusko. První za skoro dva roky. Dnešní schůzka, o kterou požádala Aliance, podle generálního tajemníka NATO Stoltenberga v žádném případě neznamená návrat k normální situaci a obnovení praktické spolupráce, pozastavené na jaře roku 2014 kvůli ukrajinské krizi. Cituji: "Rozhovory byly přímé a vážné. Spojenci a Rusko mají velmi rozdílné postoje." Podotkl šéf NATO. A jak uvedl český velvyslanec při NATO Jiří Šedivý, Aliance trvá na své kritice ruské politiky na Ukrajině.

Jiří ŠEDIVÝ, český velvyslanec při NATO

Spojenci jednoznačně potvrdili naše stanovisko, které jsme zaujali ihned po anexi Krymu, to znamená, tuto anexi neuznáváme a nebudeme uznávat. Spojené státy dokonce řekly jednoznačně, že nevidí jakoukoliv možnost návratu k normální spolupráci s Ruskem, dokud Rusko nevrátí Krym Ukrajině.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ondřej Ditrych, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a také výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů je mým prvním hostem. Dobrý den.

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Pane Ditrychu, co z toho vyplývá pro svět a pro nás? Tedy z toho, že spojenci a Rusko mají velmi rozdílné postoje.

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak, já bych řekl, že ta, že ta schůzka, která dneska proběhla, tak určitě je určitým, je jistým pozitivním krokem ve vztazích mezi, mezi NATO a, a Ruskem. Byť jak zaznělo v tom předešlém vyjádření pana velvyslance, ty neshody nepochybně přetrvávají a nikdo patrně neočekával, že se podaří je překonat na základě tohoto jednoho setkání. Ale to, že ten formát byl oživen, je i jistý pozitivní krok v těch jinak velmi napjatých vztazích.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

No, je tedy Severoatlantická aliance podle vašeho názoru Ruskem v danou chvíli ohrožena? Cítíte to takhle?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Ohrožena je, Severoatlantická aliance to tak vidí. Ruská vláda vnímá Severoatlantickou alianci jako nepřátelský pakt, který se snaží pronikat do sféry ruského vlivu, takto je to vnímáno z Kremle. A ruská vláda na základě tohoto jedná nějakým způsobem. Nemyslím si, že Severoatlantická aliance, její členské státy jsou v tuhle chvíli ohroženy vojensky. Nicméně probíhá jistá informační operace a Rusko se snaží působit na Evropu jako jeden z článků transatlantické vazby. A podporuje zde jisté klíčivé tendence.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Já jsem z toho malinko, se musím přiznat, zmatená. Tak jednak Stoltenberg řekne, je to Rusko, které Ukrajinu destabilizuje, podporuje separatisty municí, penězi, vybavením a velitelskými prvky. To řek jednoznačně. Řekl, že nadále ty pohledy na věc, jak Ukrajinu řešit, jsou rozdílné. Polský ministr obrany řekne, že Rusko představuje velkou hrozbu pro NATO. A vy říkáte, že přímo pro jednotlivé státy to hrozba není. Ptám se, proč ne, proč?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Já to řeknu, ano. Nemyslím si, že to je vojenská hrozba, byť samozřejmě lze si představit scénář pronikání infiltrace i, i vojenské, byť třeba nepřiznané na, na území pobaltských států, bývalé sovětské republiky. Na druhé straně nemyslím si, že je to velmi pravděpodobné, že by Rusko se snažilo rozpoutat skutečně vojenský konflikt tím, že by zopakovalo intervenci ve stylu té, která proběhla na Krymu, nebo která probíhá teď na Ukrajině. To znamená, že tu přímou vojenskou hrozbu nevidím jako příliš významnou, ale to neznamená, že Rusko nepůsobí vzhledem k členským státům NATO tím, poněkud tak jaksi, jaksi klíživým způsobem.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

V tuhle chvíli, jestliže jim nejde, myslím Rusku, o to, co jste zmínil, to znamená o nějaký přímý výpad, tak o co mu jde? Jde mu o to, aby si prostě celý svět zvyknul na situaci, že anektovali Prim, Krym a nic se neděje. Na to, že podporují separatisty na východu Ukrajiny a nic se neděje. O to jim jde teď?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Jistě. V první řadě. V druhé řadě, z obecnějšího hlediska si myslím, že ruská politika je dnes kombinací určitého revizionismu, snahy prostě pozměnit pravidla fungování mezinárodního řádu, který vnímá Rusko jako dominovaný, respektive ruská vláda jako dominovaný západem, Spojenými státy. A obnovit své postavení, posílit své postavení v sovětském, post sovětském prostoru, řekněme, na území bývalého ruského impéria. No, a oslabení Evropy, potažmo Severoatlantické aliance, to, aby NATO bylo, pokud co možná nejslabší, vnímám jako součást této strategie.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Co znamená to posílení postavení, řekněme, ve vzorci původního ruského impéria? Co si pod ním mám představit?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Já to vnímám tak, že se Rusko snaží vyvíjet vliv kombinací vojenských, jak jsme viděli v Gruzii v roce 2008 a na Ukrajině v roce 2014, prostředků. Ale i samozřejmě ekonomických prostředků, vyvíjet a posilovat svůj vliv, chce být uznáno jako, jako hráč, který je v této oblasti dominantní. A který zde má jisté privilegované zájmy. To znamená, zájmy privilegované nad zájmy jiných velkých států, mocností, které do tohoto prostoru z mého hlediska pronikají.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Abych tomu rozuměla. Ty privilegované zájmy spočívají tedy v tom, že tam mohou vtrhnout a udělat si tam pořádek po svém, případně připojit ty země? Tak jste to myslel?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak třeba, nebo ovlivňovat, jaká vláda právě v té, v té dané post sovětské republiky je u moci.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A NATO dá ...

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Rusko neslo velice těžce třeba, třeba Saakašviliho prezidentství, Saakašviliho vládu v Gruzii. A to byl skutečně trn, trn v Putinově oku, protože vnímal Gruzii Saakašviliho jako jakýsi tedy stát, který je velmi úzce spojen se Spojenými státy, se Západem. A ta jeho přítomnost ... /souzvuk hlasů/

Barbora TACHECÍ, moderátorka

No, a rozumím, rozumím, rozumím, pane Ditrychu, tomu dobře tak, že kdyby se tohle dělo, to znamená, Rusko by si brousilo zuby na různé malé zemičky kolem sebe, tak Severoatlantická aliance by se takhle furt scházela a říkala, že s tím nesouhlasí, a tím by to skončilo?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak, samozřejmě celá škála těch možných reakcí na, ať už válku v Gruzii, nebo na Ukrajině, byla, byla široká. Nebylo nevyhnutelné, že se NATO zachovalo právě tímto, tímto způsobem. Na druhé straně NATO nedlužilo Ukrajině žádné bezpečnostní záruky. Úplně jiná situace by byla, kdyby podobná akce byla provedena na území třeba jednoho z baltských států, který je členským státem NATO. A máme zde jaksi ten mušketýrský závazek, všichni za jednoho. A v tu chvíli by NATO mělo tedy aktivovat tento článek o společné obraně. To znamená, ta situace by v tomhle případě byla jiná.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rozumím. Rozumím, rozumím. Úplně na závěr. Bude se po této schůzce, na kterou se tak úpěnlivě čekalo, dít něco zásadního dál?

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak, jak jsem, jak jsem řekl, já si nemyslím, že, že, že se dalo očekávat, že ta schůzka bude nějakým průlomem. Samozřejmě hodně, obě strany na tom mají zájem, se hovoří o trvající neshodě na téma Ukrajiny. Na druhé straně, hovořilo se podle všeho i o jiných věcech, o Afghánistánu. A jakási pragmatická spolupráce u těchto témat nebyla úplně přerušena. Navíc lze očekávat, že třeba po této schůzce bude i mírně posilovat.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tolik Ondřej Ditrych, katedra bezpečnostních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pane Ditrychu, moc děkuju za informace.

Ondřej DITRYCH, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Díky, na slyšenou.

Tiskovou mluvčí Alberta se stává Barbora Vanko

21.4.2016 mediaguru.cz str. 00 Aktuality

Kateřina Straková

Novou manažerkou externí komunikace a tiskovou mluvčí obchodního řetězce Albert se stala Barbora Vanko. V této roli se bude starat zejména o posílení pozitivní reputace značky ve vztahu k veřejnosti prostřednictvím médií a novinářů. Podřízená bude Jiřímu Marečkovi, řediteli komunikace a PR společnosti Ahold.

Do společnosti Ahold přichází Barbora Vanko z oddělení externí komunikace obchodního řetězce Tesco, kde působila dva roky. Předtím pracovala v marketingovém oddělení společnosti Citibank a jako redaktorka internetového magazínu Topzine.cz. Vystudovala hospodářskou politiku na Vysoké škole ekonomické v Praze a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK.

-stk-

URL| <http://www.mediaguru.cz/2016/04/tiskovou-mluvci-alberta-se-stava-barbora-vanko/>

Ovlivní tzv. brexit ekonomiku EU?

21.4.2016 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pojďme teď ale připojit ještě jednu velmi důležitou dimenzi takzvaného brexitu, to je dimenze ekonomická, protože britské hospodářství je druhé nejvýkonnější v Evropě, a to hned za Německem. Po největší krizi od druhé světové války došlo s nástupem nové vlády v roce 2010 k řadě opatření. Například ke konsolidaci dluhů nebo k větší odolnosti britské ekonomiky vůči krizi a otřesům na finančních trzích, říkají ekonomové. Také díky tomu vykázala Británie v roce 2014 ve skupině vyspělých ekonomik G7 dobrý výsledek. Její HDP rostlo téměř o tři procenta. Loňský výsledek ale už zůstal za očekáváním. Loni se totiž do útlumu dostala celá světová ekonomika a Británie přesto ovšem zůstala jednou z nejvýkonnějších v západní Evropě. Hlavním obchodním partnerem Spojeného království, kdo to je. Jsou to hlavně státy Evropské unie, přesněji tedy eurozóna, jak je vidět. Na ně připadá skoro polovina exportu a importu britského zboží. K největším obchodním partnerům patří Německo, Nizozemsko, Francie a nebo také Irsko a s Británií čile obchodují také české firmy, pro ně je Spojené království pátým největším exportním trhem. Český trh ale už pro Británii tak klíčový není, pro vývoz jejich zboží je až na 28. Místě. Na celkovém českém exportu se pak Velká Británie podílí necelými 5 procenty. Vzájemný obchodní obrát obou zemí se pak od roku 2000 více než zdvojnásobil. V Česku úspěšně působí i celá řada známých britských firem, například výrobce oceli ArcelorMittal, obchodní řetězec Tesco nebo mobilní operátor

Vodafone. Pojdme přidat další názor do skládky názorů nebo do názorová skládky na opouštění řad Evropské unie ze strany Spojeného království. Michal Mejstřík, profesor ekonomie z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je s námi, dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

Dobrý den.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prosím stejná otázka jako na pana Klvaňu. Poznala by Česká republika, že už tedy Británie není v evropském společenství, v Evropské unii z pohledu ekonomů, prosím.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

Tak zaprvé to, co jste tady uváděl data o podílu exportu, ono to, musíme si uvědomit, z britského pohledu vypadá trochu jinak, než z českého pohledu, ten britský pohled je dán tím, za posledních 10 let ten podíl toho exportu klesl o 10 procent, jo, což jaksí ukazuje, že ta Británie tím globálním pohledem, jak je dynamická právě i z těch emerging markets, těch rozvíjejících se trhů, Indie a tak dále, tak se daleko silněji než celá Evropa začala orientovat na tyto trhy a tyto trhy mají daleko větší význam, než je to obvyklé třeba v České republice, kde naopak podíl vývozu do Evropy nám roste až na 83 procent, tak není divu, ta čísla potom, o kterých mluvíme. Ten, ten, takovej ten globální, ten kosmopolitní přístup britských elit, jo, je naprosto unikátní, protože historicky oni si vytvořili nejenom anglosaské právo, tady byla řeč o právu, já sám jsem s mnoha Brity ohledně nejruznějších metodik, které ovlivnily Evropskou unii, musím říci, třeba dopadové studie a tak dále, mnohokrát jednal a pro ně prostě ten anglosaský způsob práva je jiný, ale ten anglosaský způsob práva sdílí velká část bývalého Commonwealthu, jo, takže kulturně je to úplně jinak orientovaná skupina zemí, která ještě je ke všemu poměrně dynamická.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a k tomu překlopení, tedy směřování ekonomiky už došlo do té míry právě na ty rozvíjející se trhy, aby bylo možné se částečně odstříhnout od těch starých ekonomických partnerů v Evropské unii?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

Tak existuje mnoho analýz s Británií, které ukazují, že například, kdyby ten obchod, o kterém jsme hovořili, klesl o 10 procent, tak by to ovlivnilo vlastně růst HDP o 1,5 procenta, to znamená, ten bezprostřední dopad asi, ten toho šoku nemusí být nutně velký, ale tím nechci jakoby znevažovat tyto argumenty. Já jenom musím říci, že prostě z hlediska českého naprosto souhlasím s předchozím kolegou, panem Klvaňou, že pro Českou republiku odchod Velké Británie i pro mě jako prostě člověka, který má rád anglosaské kapitálové trhy by byl skutečně významnou ztrátou, protože ten zbytek Evropy nikdy tímto způsobem neinklinoval. Víte, že bankovní orientace zbytku Evropy je něco úplně jiného než to, co známe právě z těch kapitálových vyspělých trhů, kde britská City je naprosto lídrem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale Britové by to přežili zkrátka.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

Britové by to nepochybně přežili, ale na druhé straně i třeba centrála významné světové banky sídlící v Londýně HSBC by přišla o část těch obchodů, které právě rozvíjela s evropskými instrumenty. Už teď byl na ní tlak, aby se vzdala některých euroobchodů, což se jim podařilo ustát, ale v okamžiku, kdy by opravdu došlo k tomu odchodu, tak už vedení té banky inzerovalo, že by se přesunulo do Paříže nebo do Frankfurtu. Takže z tohoto hlediska a druhá část toho vedení je samozřejmě v Hongkongu, takže ... nebo vůbec prostě zastřešuje Asii, takže jenom vidíte, to je úplně jiné sdílení světa viděné obrazem České republiky a viděné z toho britského pohledu. Já skutečně si myslím, že ty bezprostřední dopady, když se podíváme na ekonomiku, tak by Britové asi zřejmě ustáli. Daleko horší jsou ty věci ohledně fragmentace Spojeného království ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak politické dopady.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

... a tam by to samozřejmě britskou ekonomiku mohlo vážně ohrozit, protože, jak známo, Skotové vyhlásili, že chtějí pečovat o ty své zdroje zejména plynu a vlastně v Severním moři a že hodlají setrvat v Evropské unii. Což má jasné implikace i pro celou Velkou Británii.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a pojďme tu otázku otočit. Co Evropská unie a společný rozpočet bez příspěvku 11 milionů liber?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

To je přesně jeden z významných argumentů právě té skupiny Leave, to jest opustit Evropskou unii, protože ta představa, že ten čistý příspěvek je snad 10 miliard liber, když odečtete vlastně ty příspěvky britským zemědělcům, které zas také nejsou vlastně zanedbatelné, ale na druhé straně 10 miliard, oni říkají za nic, jo, to je jenom z principu solidarity, jo, se jim zdá prostě jako argument docela silný a z tohoto hlediska to, co tady zaznělo, nepochybně je 10 miliard liber do evropského rozpočtu. Není zanedbatelná částka, je to dáno i tím, že Velká Británie je skutečně ekonomicky silný stát, který přes všechny problémy, které má a přes zadluženost, která se tam dostala, vlastně má významnou roli nejenom ve výrobě zboží, ale zejména služeb, jo, a vlastně ono jsou excelentní právě v poskytování nejrůznějších třeba finančních služeb a tak dále, čímž jsou lídři v Evropě a ve chvíli, i kdyby taková země opustila ten svět, tak pro ně to může být určitý problém, ale na druhé straně i pro Evropu je to významná vlastně, mentální taková inspirační ztráta.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ekonomické argumenty prostřednictvím Michala Mejstříka. Pane profesore, mockrát díky.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova v Praze

Také děkuji.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mimočodem zastánců setrvání Velké Británie v osmadvacítce je podle posledních průzkumů o 11 procent víc než odpůrců, to ukázalo šetření společnosti ComRes. Pro pokračující členství v Unii hlasovalo 51 procent oslovených a za vystoupení z EU se přimlouvá, přimlouvají dvě pětiny respondentů. 9 procent dotázaných stále ještě rozhodnuto není. Klíčové referendum ovšem zaměstnává kromě politiků také bookmakery, také české sázkové kanceláře vypisují sázky na to, jak hlasování za kanálem La Manche nakonec dopadne. I nízké kurzy u odpovědí ANO naznačují, že lidé sázejí na to, že Britové v osmadvacítce zůstanou i po 23. červnu.

Barbora Vanko tiskovou mluvčí společnosti Ahold

21.4.2016 **Kariera.iHNed.cz** str. 00

-rkp

Novou manažerkou externí komunikace a tiskovou mluvčí obchodního řetězce Albert se stala Barbora Vanko. V této roli se bude starat zejména o posílení pozitivní reputace značky ve vztahu k veřejnosti prostřednictvím médií a novinářů.

Barbora Vanko (27) před svým příchodem do společnosti Ahold působila dva roky v oddělení externí komunikace obchodního řetězce Tesco, kde pracovala na lokálních aktivitách i projektech pro celý

středoevropský region. Během studia získala zkušenosti v marketingovém oddělení společnosti Citibank a jako redaktorka internetového magazínu Topzine.cz.

Kateřina Modrá marketingovou ředitelkou v obchodním řetězci Albert - čtěte ZDE

„Působení v týmu obchodního řetězce Albert je pro mě velkou výzvou. Jde o jednu z nejúspěšnějších maloobchodních společností na tuzemském trhu. Již 25 let poskytuje každý den své služby statisícům zákazníků a jako jeden z největších soukromých zaměstnavatelů v Česku zaměstnává více než 17 tisíc lidí. V posledních dvou letech byla navíc společnost oceněna Národní cenou kvality a prostřednictvím Nadačního fondu Albert se věnuje mnoha projektům z oblasti společenské odpovědnosti a odpovědného podnikání. Ráda bych ve své nové roli všechny tyto aktivity otevřeně a srozumitelně předala veřejnosti,“ říká Barbora Vanko.

Vystudovala hospodářskou politiku na Vysoké škole ekonomické v Praze a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK.

Ve volném čase vyhledává události sportovního a společenského dění – v oblíbě má zejména divadlo. Její vášní je také dobrá káva a objevování kaváren v České republice i v zahraničí.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-65257590-barbora-vanko-tiskovou-mluvci-spolecnosti-ahold>

Valachová chce reklamu na inkluzi za 56 milionů. Experti: Výsledek nejistý 21.4.2016 blesk.cz str. 00 Politika

Televizní reklamy a inzerce v médiích za 56 milionů korun. To je plán ministerstva školství (MŠMT), jak převážit misky „inkluzivních vah“ na svoji stranu. Obavy a nejistota jsou totiž zatím silnější než ministerské chlácholení. Podle odborníků reklama v této podobě může, ale také nemusí pomoci. Informovala o tom Mladá fronta Dnes.

Informační kampaň bude podle resortu

Kateřiny Valachové (ČSSD) cílena na čerpání evropských peněz. „Cílem kampaně je zvýšit povědomí o Operačním programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, jeho zaměření a o aktuálních výzvách a dále podpořit zájem o čerpání z tohoto operačního programu,“ napsalo tiskové oddělení ministerstva.

Peníze jsou sice na propagaci přímo určeny, mohly ale jít například na zaplacení odborníků, kteří budou smysl inkluze vysvětlovat veřejnosti i učitelům. Stejně tak bylo možné nakoupit suvenýry nebo cokoliv s podobným účelem. Místo toho vznikne reklama v médiích.

Reklama na maturitu bez maturanta

S televizní reklamou navíc nemá ministerstvo dobré zkušenosti. Podobně řešilo například propagaci reformy maturit. Tvářil se stal například fotbalista Václav Kadlec, ten ale dodnes zkoušku dospělosti nesložil. Kampaň se točila v roce 2010 a stála 10,6 milionu korun.

„Reklamní kampaň nemůže u tak kontroverzního tématu otočit veřejné mínění, je tu riziko, že spíš utvrdí ve stávajících postojích,“ řekl k nápadu Vlastimil Nečas z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jeho kolegyně z fakulty Petra Koudelková má ale opačný názor.

„Pokud budou spoty šikovně udělané a zapojí psychologické taktiky, tak mohou. Bude záležet na zpracování,“ míní členka katedry marketingu. Kampaň by podle ní především měla začít v dostatečném předstihu. „Myslím, že 56 milionů je ale poměrně hodně peněz. Obecně platí, že čím déle a čím intenzivněji ta komunikace probíhá, tím lépe se dostane do podvědomí. Na druhou stranu se ale nesmí zprotivit. Takže zhruba 3-4 týdny, maximálně měsíc a půl,“ dodává k ideální délce kampaně Koudelková.

„Když je spot dobrý a zabrnká na emoce lidí, vždycky může zafungovat. Od toho spoty jsou. Jelikož jsem proti inkluzi a myslím, že to nebude mít zdravé následky, spot bych na to téma netočil,“ poznamenal pro Mladou frontu Dnes režisér

Filip Renč, který je podepsaný pod dopravně-bezpečnostní kampaní Nemyslíš, zaplatíš. Ta pro srovnání stála 150 milionů korun a zadávalo si ji ministerstvo dopravy.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/388760/valachova-chce-reklamu-na-inkluzi-za-56-milionu-experti-vysledek-nejisty>

Místo argumentů inkluzi vysvětlí“ reklamní spoty

21.4.2016 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova

Radka Hrdinová, Marek Přibil

Ministerstvo školství nemá s osvětovými kampaněmi právě dobré zkušenosti. Teď se na další chystá vydat desítky milionů.

Jak přesvědčit učitele a rodiče dětí, že zařazení hendykepovaných žáků do běžných škol změní české školství k lepšímu? Na tuto otázku hledá zatím marně ministryně školství Kateřina Valachová odpověď na desítkách debat s učiteli a řediteli škol. Jen pár měsíců před tím, než má „inkluzivní novela“ vstoupit v platnost, se na toto téma mezi rodiči a učiteli stále vedou ostré spory a ministerstvo v nich zatím prohrává.

Rozhodlo se proto vsadit na reklamní kampaň. Do poloviny června vybere, komu svěří 56 milionů aby Čechům ukázal, co všechno se ve školství platí z evropských peněz. A to v příštích letech bude z velké části právě inkluze, například platy pedagogických asistentů. Po vítězi tendru ministerstvo školství požaduje mimo jiné výrobu televizních spotů. „Cílem kampaně je zvýšit povědomí o Operačním programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, jeho zaměření a o aktuálních výzvěch, a dále podpořit zájem o čerpání z tohoto operačního programu,“ odpovídá tiskový odbor ministerstva na otázku, za co chce těchto 56 milionů utratit.

Jde o peníze, které jsou podle evropských pravidel na propagaci určeny. Ta ale neříkají, jakým způsobem se mají utratit. Ministerstvo by za ně mohlo místo televizních spotů nebo inzerátů v médiích nakoupit třeba suvenýry. A nebo by je naopak mohlo použít na honoráře odborníků, kteří by učitelům vysvětlovaly smysl projektů, například právě inkluzivního vzdělávání.

Resort školství ale věří především na klasickou reklamu. I když s ní nemá nejlepší zkušenost. Z evropských peněz se za minulých ministrů platily například výdaje na komplexní propagaci reformy maturitní zkoušky. Činily podle ministerstva za období leden 2009 až leden 2011 celkem 10,6 milionů korun.

Ministerstvo se tehdy rozhodlo postavit televizní kampaň na známých osobnostech, které byly právě ve věku maturantů. Tváří televizních spotů se staly zpěvačka Tereza Vágnerová či fotbalista Václav Kadlec. Spoty se točily v říjnu 2010, výroba stála 994 578 korun. Václav Kadlec dodnes závěrečné zkoušky nemá a maturita je pro školství i po letech bolavým tématem.

O tom, zda se klasická kampaň stojící na televizních spotech ministerstvu vyplatí, pochybují i odborníci. Obávají se i toho, že za současné situace mohla propagaci inkluze spíše uškodit, než pomoci. „Reklamní kampaň nemůže u tak kontroverzního tématu otočit veřejné mínění, je tu riziko, že spíš utvrdí ve stávajících postojích,“ je přesvědčený Vlastimil Nečas z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Martin Charvát z reklamní agentury Konektor míní, že lepší cestou by byla informační kampaň. „Nejsem si jistý, jestli televize je za současné situace, kdy -jak to vypadá - proti inkluzi probíhá protikampaň, dobrým nástrojem. Lepším by mohlo být dobře fungující on-line informační centrum, na které by ministerstvo cíleně navádělo zájemce o problematiku,“ říká odborník na reklamu.

Anketa

* Pomohou televizní spoty ministerstvu školství obhájit inkluzi?

Vlastimil Nečas **Fakulta sociálních věd** UK

Televizní spoty umějí přitáhnout pozornost k tématu, když se treťí do vyhrocené polemiky, v lepším případě vyjdou do ztracena, v horším případě potvrdí dosavadní postoje včetně těch negativních.

Marek Hlavica ředitel Asociace komunikačních agentur

K cíli vede řada cest, i televizní spot může fungovat, od toho je kreativní práce. Ministerstvo ale musí dát jasné parametry, měřitelný cíl a určit, podle čeho se pozná, že ho bylo dosaženo.

Filip Renč filmový režisér, točil spoty kampaně Nemyslíš, zaplatíš

Když je spot dobrý a zabrnká na emoce lidí, vždycky může zafungovat. Od toho spoty jsou. Jelikož jsem proti inkluzi a myslím, že to nebude mít zdravé následky, spot bych na to téma netočil.

Jak stát přesvědčuje Čechy

290 milionů VÍNO Z MORAVY, VÍNO Z ČECH – 2006 Kampaň přesvědčující konzumenty vína, aby místo zahraničních značek dali přednost domácím. Zadavatel: Vinařský fond ČR

1,4 miliardy KLASA – 2008 Značka kvality pro potraviny a nápoje vyrobené v České republice. Zadavatel: ministerstvo zemědělství

178 milionů RYBA DOMÁCÍ – 2007–2013 Kampaň měla přesvědčit Čechy, aby jedli tuzemské ryby. Ve skutečnosti jich ale po kampani kupovali méně než před ní. Zadavatel: ministerstvo zemědělství

150 milionů NEMYSLÍŠ, ZAPLATÍŠ – 2009–2011 Kampaň za bezpečnost provozu na silnicích. Drastické záběry ve spotech měly ukázat následky nezodpovědného chování za volantem. Zadavatel: ministerstvo dopravy

O autorovi| Radka Hrdinová, Marek Přibíl, reportéři MF DNES

Foto popis|

20. VÝROČÍ: Jak to všechno začalo

22.4.2016 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Společnost

Neviditelný pes, Ondřej Neff

K webu jsem se dostal na podzim 1995, samozřejmě přes sci-fi komunitu. Doktorandi z Fakulty elektrotechniky mi ukázali tehdy první prohlížeč webu, zřídili mi konektivitu, Dan Dočekal mi instaloval modem a router (byl umístěný na záchodě, kvůli hučení větráku) a já přemejšlel, co s tím.

K webu jsem se dostal na podzim 1995, samozřejmě přes sci-fi komunitu. Doktorandi z Fakulty elektrotechniky mi ukázali tehdy první prohlížeč webu, zřídili mi konektivitu, Dan Dočekal mi instaloval modem a router (byl umístěný na záchodě, kvůli hučení větráku) a já přemejšlel, co s tím.

Bylo mi jasné, že pokud by měl někdo nějaký obsah sledovat, musí tam být každý den něco jiného. Tudiž deník. O čem?

Před - tehdy - dvaceti lety onemocněla moje máma na tuberkulózu. Hospitalizovali ji v Motole a já za ní s tátou chodil každý den a psal jsem pro ni takové noviny - všechno možné, pele mele o tom, co se stalo ve světě velkém i malém. Tak mě napadlo to realizovat na internetu - vyjádřil jsem to heslem, že události světové, domácí, rodinné i psi mají z hlediska věčnosti stejný význam.

No a ten pes, neviditelný? Když v listopadu 1989 prasknul režim, náš tehdejší pes Gordon vycítil, že se mění poměry, a jednou při návratu domů jsem ho načapal, jak leží v posteli. Dal si packy před oči, aby byl neviditelný. Tak se - o sedm let později - zrodil název Neviditelný pes. Nakreslil jsem ho jako logo a to logo má deník dodnes.

A proč je zelenější? Jakou jinou barvu by měl Neviditelný pes mít, než zelenou?

Tvůrce a šéfredaktor:

Plné znění zpráv

Ondřej „Aston“ Neff (*26. června 1945) je český spisovatel science fiction a novinář, vydavatel internetových deníků Neviditelný pes a DigiNeff (o digitální fotografii).

Roku 1969 vystudoval **fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze a rok nato získal titul PhDr. Mezitím již působil jako redaktor Československého rozhlasu a podílel se na vysílání i v osudný den okupace Československa sovětskými vojsky. V letech 1970–1974 pracoval v propagaci nakladatelství Albatros, v letech 1974–1975 v propagaci obchodního domu Kotva, v letech 1975–1979 na pozici fotografa v Ústředí lidové umělecké výroby a mezi lety 1979 a 1985 jako redaktor deníku Mladá fronta. Po krátké přestávce, kdy byl na volné noze, nastoupil od října 1987 jako redaktor týdeníku Svazu českých spisovatelů Kmen, jímž byl až do roku 1989. V letech 1990–1993 působil jako šéfredaktor časopisu Ikarie a mezi roky 1990 a 1994 byl redaktorem deníku Mladá fronta Dnes. V letech 1995–1996 spolu s Vojtěchem Steklačem, Vladimírem Kovaříkem, Miroslavem Vaicem a Oldřichem Dudkem psal pro TV Nova scénáře k prvnímu českému sitcomu Nováci. Je jedním ze zakladatelů Institutu digitální fotografie a veletrhu Digiforum.

Na konci listopadu 1998 stál s Patrickem Zandlem a Ivem Lukačovičem u zrodu protestní akce Internet proti monopolu proti zdražení vytáčeného připojení k internetu tehdejší SPT Telecom. Díky velké mediální odezvě a demonstraci dvou tisíc lidí před sídlem společnosti přistoupil Telecom na jednání, jehož výsledkem byl tarif Internet 99 a později i jeho modernizace Internet 2000.

Za svůj život napsal Ondřej Neff nepřehledné množství povídek a přes čtyřicet knih.

Je podruhé ženatý (první manželka zemřela), otec syna a (již nežijící) dcery.

Čtete rádi Neviditelného psa? Napište vzkaz autorům .

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/20-vyroci-jak-to-vsechno-zacalo-dkm-/p_spolecnost.aspx?c=A160421_154931_p_spolecnost_wag

Zákon o spotřebitelském úvěru má více posílit ochranu spotřebitele

22.4.2016 Konkursní noviny - Bulletin str. 28

KAREL ŽÍTEK,

Poslanecká sněmovna před časem souhlasila s názorem, že predátorské a lichevní praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společenskoekonomickým jevem, který ohrožuje řadu občanů. Zároveň vyzvala vládu, aby zpracovala a poté jí předložila návrh zákonné úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů, a to nejen spotřebitelských, nebankovními poskytovateli, a zavedla nad jejich činností účinný dohled.

V současné době Poslanecká sněmovna vládni návrh zákona o spotřebitelském úvěru projednává. Předloha si klade za cíl transponovat příslušné evropské právní předpisy a posílit tak ochranu spotřebitele v segmentu úvěrů na bydlení, zlepšit kvalitu služeb poskytovaných na retailovém úvěrovém trhu a omezit výskyt nezodpovědného půjčování, sjednotit právní úpravu distribuce úvěrů pro spotřebitele a sblížit ji s principy regulace v ostatních sektorech finančního trhu.

Dohled nad nebankovními segmenty převezme ČNB

Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru připravilo Ministerstvo financí ČR.

Jak v úvodu jeho projednávání v Poslanecké sněmovně řekl ministr financí Andrej Babiš, "...předkládaný vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru posiluje ochranu spotřebitele, sektoru, kde dlouhodobě dochází k častému poškozování jejich práv. Přitom značné náklady potom nese i společnost jako celek. Důležitými prvky zákona jsou kromě jiného převedení dohledových kompetencí nad nebankovními segmenty úvěrového trhu nově na Českou národní banku, zpřísnění požadavků na odbornou a finanční vybavenost distributorů nebo například také omezení sankčních poplatků za prodlení se splácením. Zlepšuje se také pozice osob, které z různého důvodu chtějí či potřebují sjednaný závazek z úvěru předčasně doplatit. Některé delikty poskytovatelů

úvěrů jsou spojené s citelnými sankcemi, od kterých si slibujeme razantní odrazující účinek, a tedy i celkové zlepšení poměrů v tomto dlouhodobě problematickém sektoru finančního trhu." A dále uvedl. "Jak základní koncepční východiska, tak i návrhy konkrétních ustanovení zákona Ministerstvo financí ČR důkladně a opakovaně konzultovalo se všemi relevantními subjekty na trhu. Na potřebě této změny panuje v široké odborné veřejnosti shoda. Rovněž politická debata předcházející přijetí zmíněného usnesení Poslanecké sněmovny vyjádřila po navrhované úpravě silnou poptávku."

Trh spotřebitelských úvěrů je nepřehledný

Poslanec Jaroslav Kláška k tomu mimo jiné řekl: "Mezi hlavními negativními jevy v nebankovním segmentu trhu retailových úvěrů lze přitom jak na základě zpráv sektorových dohledových institucí a finančního arbitra, konzultací se zástupci spotřebitelských sdružení, stížností spotřebitelů adresovaných Ministerstvu financí ČR zařadit zejména: nepřehlednost trhu spotřebitelských úvěrů, velký rozsah šedé zóny poskytovatelů a zprostředkovatelů, nejasná odpovědnost jednotlivých článků v distribuci, a tedy i obtížná vymahatelnost platnou regulací stanovených práv a povinností ze strany dohledových orgánů. Dále zneužívání sociální tísně dlužníků, nekalé, klamavé, agresivní podnikatelské nebo obchodní praktiky při sjednávání úvěrů, zkruslování nákladovosti úvěrových produktů, platby před uzavřením smlouvy a podobně. Nedodržování, respektive nedůsledné dodržování povinností prověřit úvěruschopnost dlužníka. Slabé regulatorní požadavky na vstup osob do odvětví. Výkon povolovacích a dohledových činností nesespecializovanými orgány veřejné moci jako živnostenské úřady, Česká obchodní inspekce a predátorské praktiky spojené s defaultem spotřebitele, tedy využívání zajišťovacích titulů: exekutorské zápisy, dohody o srážkách ze mzdy a tak dále."

Regulace nevymytí lichvářské praktiky

V souvislosti s návrhem zákona o spotřebitelském úvěru, jehož návrh projednává Poslanecká sněmovna, uspořádala Česká asociace věřitelů ve spolupráci s Havlíček Brain Teamem sympozium nazvané Regulace spotřebitelských úvěrů. V důsledku zákonné regulace pravděpodobně na trhu podle asociace zůstane několik desítek licencovaných poskytovatelů úvěrů, to ovšem nezabrání tomu, aby další subjekty dál fungovaly mimo regulovaný trh. "Regulace nevymytí lichvářské praktiky. S omezením nabídky úvěrových služeb totiž neklesne poptávka po nich. Spotřebitelé, kteří nesplní podmínky férových licencovaných poskytovatelů, budou svou poptávku uspokojovat mimo regulovaný trh," uvedl prezident České asociace věřitelů Pavel Staněk.

Vzroste počet spotřebitelských žalob?

Podle odhadu ředitelky odboru ochrany spotřebitele České národní banky Heleny Kolmanové zůstane na trhu po přijetí nové legislativy zhruba 50 až 70 poskytovatelů úvěrů, pro které bude fungování za nových podmínek ekonomicky smysluplné. Ostatní subjekty pak zřejmě z části ukončí svou činnost, z části ovšem budou dále působit mimo regulovaný trh.

Místopředseda České advokátní komory Robert Němec a prezident Unie obhájců Tomáš Sokol shodně upozornili na to, že přijetí nového zákona může vyvolat masový nárůst spotřebitelských žalob. Zákon totiž věřitelům ukládá povinnost dostatečně prověřit úvěruschopnost spotřebitelů. V případě, že tuto povinnost nesplní, bude smlouva prohlášena za neplatnou. Není ovšem prý zcela jednoznačné, jaký způsob a míra prověřování je z pohledu zákona dostatečná.

zákon se může dočkat zmírnění

Poslanec František Laudát předpokládá, že Poslanecká sněmovna návrh schválí v květnu nebo červnu. Promítnuta do něj bude patrně většina dosud předložených pozměňovacích návrhů. Jde například o snížení maximální sankce za nesplácení úvěru ze 70 na 50 procent půjčené částky nebo zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, což zahltí agendu soudů.

Poslanec Jan Chvojka míní, že zákon se může dočkat určitých zmírnění, například v podobě snížení hranice základního kapitálu poskytovatelů úvěrů z 20 na 15 milionů korun nebo nahrazení podmínky maturitní zkoušky podmínkou několikaleté praxe v oboru.

Regulace nebo samoregulace?

Náměstek výkonného ředitele České bankovní asociace Filip Hanzlík označil regulaci za kompromis, se kterým se banky dokážou vypořádat, nicméně na úkor zdražení svých služeb. Trhu by patrně více prospěla přirozená samoregulace, doplnil ekonom Michal Mejstřík z pražské **fakulty sociálních věd**.

Podle návrhu by úvěr měl věřitel poskytnout jen tomu, kdo jej bude schopen ze svých příjmů řádně splácet. Pokud tuto schopnost poskytovatel neprovede, bude smlouva o úvěru neplatná a spotřebitel nebude muset platit žádný úrok a dostane už zaplacené úroky zpět. Jistinu pak splatí podle svých možností. Poskytovatel bude mít při prodloužení spotřebitele se splácením vedle smluvního úroku nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s vymáháním dluhu, zákonný úrok z prodlení – nyní osm procentních bodů nad reposazbou ČNB – a smluvní pokutu 0,1 procenta denně z dlužné částky.

za nesplácení dluhů se lidé již přestali stydět

Celým sympoziem se pak nesla otázka, jak dalece je ochrana spotřebitelů-dlužníků potřebná a kam až sahají její hranice. Místopředseda Nejvyššího soudu Roman Fiala upozornil na významný obrat v pohledu na dluhovou problematiku v posledních letech, kdy se lidé nejprve přestali stydět za své dluhy a následně i za jejich nesplácení. Zástupce veřejné ochránkyně práv Stanislav Křeček pak vyslovil obavu, zda má v dnešní době jakákoli regulace služeb ještě nějaký vliv na jejich konzumaci a zda spotřebitelé vůbec dokážou využívat prostředky ochrany, které jim zákonodárci zajišťují.

Foto autor| FOTO: KN

Foto popis| Na sympoziu vystoupila i prezidentka exekutorské komory ČR Pavla fučíková.

Expert na Německo vysvětluje, proč Merkelová tolik podporuje uprchlíky. Není to náhoda, ale systematický záměr

24.4.2016 parlamentnilisty.cz str. 00 Rozhovory

Jiří Hroník

ROZHOVOR Výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů a člen katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl vysvětluje, že kromě morálních důvodů, které motivují miliony německých obyvatel k podpoře uprchlíků, je zásadním důvodem i zájem na zachování stabilní a funkční EU. Připomíná, že v Německu žije normálním životem přes čtyři miliony islámských věřících, takže označovat jejich víru za protiústavní, jak to dnes dělají představitelé AfD, soužití různých kultur a náboženství v zemi jen zatíží.

Zaznamenal jste nějaké zajímavé reakce v Německu na úterní schůzku bývalého kancléře Helmuta Kohla a maďarského premiéra Viktora Orbána, kterou někteří členové CDU brali jako urážku kancléřky Angely Merkelové?

Návštěva přinesla jisté překvapení - německá média konstatují, že proběhla oproti očekáváním především jako soukromé přátelské setkání. "Revoluce z Oggersheimu" se nekonala, konstatoval například Der Spiegel. Skutečně, prohlášení, které oba protagonisté zveřejnili, zdůrazňuje, že Viktor Orbán a Helmut Kohl "nejsou v rozporu s úsilím kancléřky Angely Merkelové" a jsou s ní zajedno, i pokud jde o cíle při řešení uprchlické krize. V prohlášení se oba hlásí i k celoživotní prioritě Kohlovy politiky - "politicky sjednocená Evropa nemá alternativu". Premiér Orbán seznámil Helmuta Kohla se svým plánem "Schengen 2.0", ale setkání nevyznělo jako snaha o jeho prosazování.

Jaký význam jejich setkání přisuzujete a může nějak ovlivnit postoj veřejnosti k řešení uprchlické krize, jak prosazuje nynější kancléřka Angela Merkelová?

Setkání se zjevně záměrně drželo mimo agendu denní politiky. Jestli může mít nějaký vliv na veřejnost, tak nejspíše ve smyslu obecné podpory Evropské unii a kancléřce Merkelové - výhrady, které jak Viktor Orbán coby nejvýraznější kritik postupu německé politiky, tak Helmut Kohl opakovaně dali najevo, v prohlášení ustoupily do pozadí. Kancléřka ostatně setkání přivítala. Je otázka, zda může toto vyznění setkání přispět i k otupení rozporů premiérem Orbánem a kancléřkou Merkelovou. Plán "Schengen 2.0" je s přístupem německé politiky kompatibilní v podstatě v otázce ochrany schengenské hranice. Rozchází se s ní ale v akcentu na

národní řešení a v odmítání přerozdělování i minimálního počtu uprchlíků, kteří na základě dohody dostanou možnost přestěhovat se - většinou dočasně - do Evropy.

Do jaké míry dáváte za pravdu tvrzením, že postoj Německa k migrační krizi je ovlivněn tím, že tamní politická a mediální elita je přesvědčena o tom, že až do skonání světa je třeba odčičňovat druhou světovou válku?

Přístup německé politiky a veřejnosti formuje - tak jako v jiných zemích - mimo jiné i tzv. historická paměť, tedy sdílená zkušenost vlastních dějin, kterou stále podrobuje kritickému přehodnocování. Tuto zkušenost společnost převádí do základních koordinátů politického jednání. Vzniká tak většinová představa o tom, co je správné, co ještě přípustné a naopak jaká politika je v Německu nepřijatelná. To se týká jak domácího, tak zahraničního působení.

Historická paměť je pochopitelně v každé společnosti odlišná a ovlivňuje odlišně i praktickou politiku. Margaret Thatcherová kritizovala Německo, že usiluje o prohlubování EU kvůli svému "špatnému svědomí", podobně je kritizována německá politika v otázkách uprchlické krize. Jistě je morální imperativ německé politiky, tedy pomáhat ohroženým, součástí historické zkušenosti z nacistické agrese a teroru, článek 16a německé ústavy - právo na azyl - tuto zkušenost převádí do zákona.

Morální důvody motivují aktivity milionů německých obyvatel různého etnického původu na podporu uprchlíků - jde o největší společenské hnutí v SRN od druhé světové války. Jistě ale nejsou jediným důvodem pro postup německé politiky. Dalším zásadním důvodem je zájem na zachování stabilní a funkční EU a stabilitu zejména ve střední Evropě. Angela Merkelová otevřela Německo syrským uprchlíkům, shromážděným v krizové situaci v Maďarsku, mimo jiné z obavy o stabilitu v regionu; jednala tak údajně i na základě žádosti rakouského kancléře Faymanna.

To, že se německá politika a hospodářství budou snažit integrovat uprchlíky i do pracovního trh, je spíše vedlejší efekt s nejistým výsledkem: skutečně kvalifikovaných uprchlíků je podle odhadů maximálně dvacet procent, skoro polovina naopak nemá žádné nebo jen minimální vzdělání. Náklady a rizika spojená s integrací do společnosti jsou tedy obrovské.

V Drážďanech začal soud s Lutzem Bachmannem, předákem hnutí Vlastenečtí Evropané proti islamizaci Západu, tedy Pegidy. Hrozí mu až pět let vězení za podněcování k nenávisti vůči uprchlíkům. Čím je dán ten mimořádný zájem médií i veřejnosti o proces, copak ten rozsudek může být nějakým zlomem či signálem?

Proces je důležitý, protože má dát jasně najevo, co je v německé společnosti z právního hlediska nepřijatelné. To má politický i právní účinek: německé soudy mají ve společnosti vysokou autoritu a případné odsouzení Lutze Bachmanna sice jistě neovlivní jeho skalní stoupence, definuje ale pro ostatní případné sympatizanty mantinely, které v normální a zdravé společnosti nelze překračovat.

Lutz Bachmann do značné míry zosobňuje problém hnutí Pegida. Ne proto, že by účastníci a sympatizanti hnutí byli stejně jako on recidivisté, naopak, většina Pegidy patří v Sasku dokonce mezi střední třídu. Bachmann je symbolem Pegidy proto, že svou radikální rétorikou oslovuje "znepokojené občany" stejně jako německé neonacisty. Díky Pegidě, ale i AfD se nacionalistická rétorika vrací do německého veřejného prostoru - projevy nacionalismu a rasové nenávisti byly dříve přítomné, ale marginální, historicky poučená německá společnost se jim bránila. Dnes je Bachman/Pegida i AfD znovu legitimizují.

Předseda bavorské Alternativy pro Německo Petr Bystroň během besedy na Filozofické fakultě ZČU v Plzni prohlásil, že od té doby, co Angela Merkelová vede CDU, se strana posunula takovým způsobem doleva, že sami členové CDU si jen mnou oči a svoji vlastní stranu nepoznávají. Jak současnou Křesťanskodemokratickou unii vidíte vy?

CDU je na škále politických stran nadále stranou stojící napravo od středu. Její programový rozsah, jak jej prosadila Angela Merkelová, ovšem zasahuje jak napravo, tak nalevo od politického středu. V době parlamentních voleb v roce 2013 se o Angele Merkelové psalo jako o "vysavači" programových inovací všech stran - včetně SPD a Zelených. To CDU zajistilo 41,5 procenta hlasů, a tedy nárůst 7,7 procenta oproti volbám v

roce 2009. Strana se ale skutečně posunula od tradičního konzervativního jádra doleva a část nespokojených tradičních přívrženců CDU přechází k Alternativě pro Německo.

V Německu prý nikdo nechce být na pravici. Nikdo není “rechts”, protože pravice je jako “rechts extrémé”. Všechny strany s výjimkou komunistů se hromadí v politickém středu a lidé prý nevidí rozdíl mezi CDU a SPD, tedy dřívějšími konzervativci a socialisty. Dá se takhle politická scéna v Německu hodnotit?

Pojem pravice je z historicky pochopitelných důvodů zatížen. Přitom nejde jen o nacismus: všechny následující pokusy oživit extrémně nacionalistickou, neonacistickou scénu vyšly z radikální pravice. U stran hlavního proudu se proto mluví spíše o konzervativních nebo pravicově-konzervativních stranách. Při posuzování charakteru stran podle toho, jak je vnímá veřejnost na škále 1-11, kde 1 je levice a 11 pravice, je nejpravicejší stranou neonacistická NPD. Kdokoli se NPD blíží nebo s ní sdílí témata, akce a členskou či voličskou základnu, je ve veřejnosti velmi pozorně sledován. Ostatně i česká veřejnost je historicky poučená a měla by být na pozoru: není žádná záruka, že se znovuzkříšení německého nacionalismu, dnes v boji proti uprchlíkům a proti islámu, dříve nebo později neobrátil proti sousedům, zejména těm slabším.

Když jste byl hostem Studia 6 České televize, moderátorka v otázce na Alternativu pro Německo užila spojení krajní pravice. Takhle je strana nálepkována často. Co je ale na ní krajního? Nejde jen o pokus tímto přívlastkem odrazovat v Německu od její volby a u nás případně zájemce od jejího následování?

Problém - a možná spíše taktika - Alternativy pro Německo je, že nemá zcela ujasněný profil. Na jedné straně je v ní zastoupen konzervativní proud zklamaných přívrženců a bývalých členů CDU. Na druhé straně za ni ovšem vystupují osoby, jako je Björn Höcke, mluvčí AfD v Durynsku, který se ve své rétorice vrací k tradičním nacionalistickým pojmům, odmítá, že by každý člen neonacistické NPD měl být vnímán jako pravicový extrémista a tak dále. Zakladatel strany, Bernd Lucke, chtěl zbavit Höckeho funkce předsedy poslanecké skupiny v zemském sněmu Durynska, ale strana si jej udržela. I proto Bernd Lucke, liberální ekonom, nikoli nacionalista, který stranu založil na odporu proti euru, se skupinou vedoucích osobností později ze strany vystoupil a přenechal ji nacionálnímu populistům.

Německá veřejnost následně koncem roku 2015 ve výzkumech ohodnotila odchod Luckeho jako posun AfD dále doprava, hned za NPD. Od té doby rétorika AfD dále zostřuje a Frauke Petryová, předsedkyně AfD, která patří spíše ke středovému proudu, bude muset bojovat o udržení své vedoucí pozice. Skeptici tvrdí, že ji čeká stejný osud jako Bernda Luckeho - radikálnější kruhy ji z vedení a možná i ze strany vytlačí. AfD je tak dnes vnímána jako strana Pegidy. Nebýt konfliktního vztahu mezi Frauke Petryovou a Lutzem Bachmannem, došlo by možná již mezi oběma entitami k propojení.

Zaujalo mě, že když AfD poukázala na to, že se islám ne ve všech aspektech shoduje s německou ústavou, tak se v médiích objevilo, že je proti svobodě vyznání, tedy otočení diskuse o 180 stupňů. Nezpůsobuje si AfD to nálepkování právě tím, že zvedá nepohodlná témata, zatímco zavedené strany se jim vyhýbají?

Téma islámu, soužití různých kultur a náboženství je v německé debatě nejpozději od nárůstu islámského terorismu dlouhodobě přítomné. AfD sklízí kritiku především proto, že používá téma islámu tak, že může polarizovat společnost, vytlačovat muslimy žijící v Německu na její okraj. V Německu žije normálním životem přes čtyři miliony islámských věřících. Označovat jejich víru za protiústavní a za politickou ideologii, jako to dnes dělají představitelé AfD, soužití různých kultur a náboženství v Německu jen zatíží. Radikalizace pak znemožní působení reformních proudů v islámských komunitách - přitom právě reforma islámu v Evropě a Německu je jedním z hlavních předpokladů pro dlouhodobé soužití a integraci.

Německá vláda vyslovila souhlas se stíháním satirika Jana Böhmermanna kvůli básni zesměšňující v televizi ZDF tureckého prezidenta Erdogana, i když v koalici panovaly různé názory, zda vyhovět turecké žádosti a zahájit stíhání. Je německá veřejnost nakloněna spíše tomu vyhovět požadavku Turecka, nebo je pro ni více svoboda slova?

Okolo sedmdesáti procent dotázaných požadavky prezidenta Erdogana odmítá jako nepřijatelné. Ostatně kritiku sklídila kancléřka Merkelová nejen od opozice - Zelených a levice, ale také od koaličního partnera, SPD. Důvodem pro postup kancléřky je zřejmě pragmatická snaha odstranit překážky pro naplňování dohody s Tureckem o výměně uprchlíků, a tím zastavení jejich nekontrolovatelného příchodu do Evropy. Navíc

v otázce zrušení víz pro občany Turecka, které dohoda také předpokládá, Německo ústupky Turecku dělat nemůže. Gesto vstřícnosti vůči Turecku je tak především výrazem snahy kancléřky Merkelové řešit uprchlickou krizi tam, kde to v dané situaci je možné a účinné.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/article.aspx?rubrika=1337&clanek=432278>

Soukenka končí v čele protikorupčního fondu, nahradí ho Majerová

25.4.2016 blesk.cz str. 00

Uložit Regiony, Sdílet Regiony

Nadační fond proti korupci (NFPK) od května povede jeho dosavadní projektová manažerka Linda Majerová. Nahradí Petra Soukenku, který končí ve funkci ředitele ze zdravotních důvodů. Informoval o tom dnes server HlídacíPes.org.

Majerová měla ve fondu dosud na starosti donátory a podporovatele, komunikaci s médii, správu webu a agendu grantů. Předtím působila na Vysoké škole ekonomie a managementu, vystudovala mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze.

Nadační fond proti korupci, který založil podnikatel Jiří Janeček, patří k několika občanským aktivitám, jejichž cílem je boj proti podplácení. Mezi cíli nadace je podpora odhalování korupční činnosti s významným ekonomickým dopadem na veřejnou správu, maximální snaha o dotahování zveřejněných případů do konce a podpora budování etických hodnot v demokratické společnosti. První ceny za upozornění na nekalé praktiky fond udělil v roce 2011.

ktp mal

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-live-krimi/389628/soukenka-konci-v-cele-protikorupcniho-fondu-nahradi-ho-majerova.html>

Soukenka končí v čele protikorupčního fondu, nahradí ho Majerová

25.4.2016 denik.cz str. 00 Z domova

Praha – Nadační fond proti korupci (NFPK) od května povede jeho dosavadní projektová manažerka Linda Majerová. Nahradí Petra Soukenku, který končí ve funkci ředitele ze zdravotních důvodů. Informoval o tom dnes server HlídacíPes.org.

"

Majerová měla ve fondu dosud na starosti donátory a podporovatele, komunikaci s médii, správu webu a agendu grantů. Předtím působila na Vysoké škole ekonomie a managementu, vystudovala mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze.

Nadační fond proti korupci, který založil podnikatel Jiří Janeček, patří k několika občanským aktivitám, jejichž cílem je boj proti podplácení. Mezi cíli nadace je podpora odhalování korupční činnosti s významným ekonomickým dopadem na veřejnou správu, maximální snaha o dotahování zveřejněných případů do konce a podpora budování etických hodnot v demokratické společnosti. První ceny za upozornění na nekalé praktiky fond udělil v roce 2011.

O Soukenkově odchodu jako první minulý týden informoval týdeník Dotyk ZDE."

Postoje a názory generace Y

25.4.2016 ČT 24 str. 16 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A do studia přibyl Petr Soukup, sociolog, přeju hezký večer.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Pěkný večer, přeju.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme se, prosím, pokusit trochu interpretovat to, co v posledních minutách tady zaznělo. Jaký přístup má generace Y právě k penězům?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Tak já si myslím, ale to je, není příznačné jen pro generaci Y, ale obecně pro mladší lidi, přece jenom peníze jim úplně nevládnou, to znamená relativně ležernější, ale na druhou stranu paradoxně, ale to je taky poměrně jednoduché vysvětlení, žijeme 25 let ve společnosti, kterou označujeme přídomkem kapitalistická, tak určitě je ve srovnání s téma předchozíma generacema, daleko víc od těch penězích vědí a daleko víc o nich přemýšlí, a to i do budoucna, jak vyplývá třeba z různých sociologických šetření.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To je důvod, pane Buchtíku, ten trochu lehkomyšlnější přístup k penězům, k té finanční stránce věci, proč v tom průzkumu zatím, ale je to opět širší, širší pojetí té generace, odpovídá 88 procent respondentů ANO na otázku dnešní společnost přikládá příliš velký význam penězům.

Martin BUCHTÍK, hlavní sociolog projektu, Sociologický ústav AV ČR

Ano i ne. Je to samozřejmě velmi komplexní téma a je potřeba si uvědomit, že tady ten postoj je hlavně deklaratorní. My bychom samozřejmě všichni rádi, aby peníze nehrály tak velkou roli, ale jsou jako přirozeným, přirozenou, přirozeným diverzifikátorem té celé společnosti a společnost oceňuje některé lidi právě těmi penězi, a když se bavíte nejenom s mladými lidmi, ale s kýmkoliv, tak vlastně ten plat je nějakým statusovým symbolem životního úspěchu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jakou představu mají mladí lidé o svém sociálním postavení? O své finanční, o svém finančním zabezpečení, o materiální stránce věci?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Tak představu mají, jak už říkám, aspoň teda ta současná generace daleko lepší než ty generace předchozí a v zásadě ale na druhou stranu zase platí, že v nějakých 20, 25 letech úplně nerozvažují do detailů, jestli se mají šetřit na důchod, možná ani nevěří tomu, že nějaký důchod bude a tak dále, protože jsou možná i informovanější v těchto otázkách, ale určitě nad penězi přemýšlejí a paradoxně bych řekl, že i s ohledem na tu masáž, kterou zažíváme ve formě finanční gramotnosti a na školách už se děti učí, jak poznat produkty podle RPSN a jiných podobných hraček, tak paradoxně jsou mírně deformováni, řekl bych, ne k tomu, co by měla finanční gramotnost obsahovat, to znamená, přemýšlejí a zbytečně si nepůjčují, ale k tomu, že vlastně poměrně

dobře si umějí vybrat finanční produkt tak, aby si výhodně půjčili, což musím říct, je samozřejmě šikovným produktem všech bankovních a nebankovních institucí, které půjčují, ale není to to, co by asi mladí měli umět pro úspěch v životě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Záliba v cestování svědčí nutně o představě, že si tato generace chce žít na vysoké noze?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Že si chce žít na vysoké noze, to určitě ne, chce si užít, a to není jenom cestování, to je cokoliv jiného. Když se podíváme na internet a najdeme různé nabídky i například na těch slevových serverech, tak prostě vévodit budou zážitky všeho možného druhu a stejně tak prostě firmy, které nabízejí zážitky, tak opravdu zažívají boom. Ale nemusí to být za draho a stejně tak jako prostě mladí a nejenom mladí budou vybírat typicky na těch slevových serverech ty zážitky, tak i to cestování u mladých nebude typicky organizované nějakými prestižními cestovními agenturami, nebude do nějakých super destinací, ale zase v uvozovkách poměr, když bych to přirovnal tím novodobým slovníkem, výkon-cena bude poměrně příznivý a budou hledat cestování na vlastní triko za co nejlevnějších podmínek, byť třeba to cestování bude na delší dobu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V těch otázkách Generation What je i tato: "Je příliš mnoho chudých lidí," tedy teze, 68 procent odpovídá ano, 32 procent ne, ale zároveň u teze: "Je příliš mnoho bohatých lidí," odpovídá 42 procent ne, to jde proti sobě.

Martin BUCHTÍK, hlavní sociolog projektu, Sociologický ústav AV ČR

Ano, z našich výzkumů ale vyplývá, že v podstatě lidé nevnímají tyto otázky jako přímo spojené, ty chudé lidi vnímají, vnímají samozřejmě to, že se nějakým způsobem rozevírají i v české společnosti sociální nůžky a z druhé strany se spíše vymezují vůči těm druhým bohatým, které vidí v televizi, kteří ty peníze nakradli, tak jak nás to učí média nebo si vyprávíme mezi přáteli ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak potom vnímají svoji vlastní rodinu a sebe sama? Jako bohaté, nebo jako chudé?

Martin BUCHTÍK, hlavní sociolog projektu, Sociologický ústav AV ČR

Zpravidla se dokáží zařadit na nějakou škálu a poměrně přesně do určité míry říct, jestli jsou spíše bohatí nebo spíše chudí. Ale v podstatě nikdy se neidentifikují jako rozhodně bohatí nebo velmi bohatí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Divačka Božena se ptá: "Zeptejte se, čeho osobního jsou lidé generace Y ochotni se vzdát ve prospěch nelegálních migrantů, které pusou vesměs podporují, svého místa na vysoké škole, postele na koleji, zaměstnání, a tak dále? Budete se divit, jak se má o vše postarat stát." To je aktuální téma a poměrně početně zastoupený názor, tedy alespoň v diskusích na internetu.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Rozumím tomu, tady si trochu dovolím přihrát i vlastní polívčičku. Je to tak, že my na **Fakultě sociálních věd**, ale podobnou akci provozovala třeba i Masarykova univerzita, tak jsme studenty dokonce zpětně i stipendiem odměnili za to, že vyjeli reálně pomáhat do těch táborů, kde byli uprchlíci a tak dále a možná by se paní Božena a jí podobní divili, ale skutečně naši studenti napříč teda republikou byli ochotni vzdát se pohodlí na vysokoškolské koleji, bydleli někde ve stanu za poměrně nehostinných podmínek a zpravidla týden nebo i delší dobu pomáhali lidem řešit věci spojené s uprchlictvím a měli možnost reálně v terénu opravdu ty lidi vidět, to znamená, já si myslím, že jsou ochotní poměrně velkých úlev ze svého běžného životního stylu a i to cestování, které typicky provozují, tak oni opravdu nebudou spát ve čtyřhvězdičkových hotelech, ale vůbec jim nevádí prostě přespát někde ve stanu nebo pod širákem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a to jsou opravdu často zastoupení v generaci Y s tímto postojem nebo to jsou výjimky?

Martin BUCHTÍK, hlavní sociolog projektu, Sociologický ústav AV ČR

Z našich jiných šetřeních vyplývá, že ten negativní vztah k uprchlictví nebo uprchlíkům, migrantům je, je rozšířený ve všech generacích v České republice, takže nemůžeme říct, že by šlo o nějaký velký generační konflikt nebo něco podobného. Samozřejmě mezi mladými lidmi, ale to je dáno spíš jejich vzděláním, je o něco více těch, kteří nějakým způsobem tolerují nebo by za nějakých okolností přijali uprchlíky z Blízkého východu například.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme se vrátit ke vzdělání, investice do vzdělání, to je oblast, do které jsou mladí lidé ochotní investovat. Souhlasili by kupříkladu s placeným vysokým školstvím?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Tak přiznám se, že úplně aktuální výsledky mi nejsou známe z žádné studie, ale dělali jsme svého času, bude to tak 10 let, studii, která mimo jiné se dotazovala jenom vysokoškoláků, to znamená té dotčené skupiny a byla poměrně tvrdě položena ta otázka, jestli by souhlasili za toho stávajícího studia a bylo už tenkrát překvapením, že výsledek byl, že převážná většina těch vysokoškoláků souhlasila, protože si uvědomovala, že placení za tu službu, kterou dostává od státu, má i ten efekt individuální, nejenom to, že oni pomohou celkové společnosti, ale pomohou si sami sobě a zvýší svoji šanci na trhu práce jednak dostat dobrou práci, jednak dostat lépe placenou práci, takže se domnívám, ale tady opravdu můžeme spekulovat, že i v současnosti by to platilo, byť teda si zase musíme korektně přiznat, že vysokoškoláků je ve vztahu k tomu, kolik máme dětí v jednotlivé generaci, čím dál tím víc a díky tomu ta návratnost vzdělání bude klesat, to nechceme lhát.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Se už za chvíli s Martinem Buchtíkem dostaneme k otázkám na evropanství této generace a podobné otázky. Jednoduchá otázka, pokud dnes mluvíme o evropských základech, evropských hodnotách, to je skloňovaná fráze, vědí mladí lidé, co to je? Co jsou evropské hodnoty, na čem Evropa stojí?

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Tak já si myslím, že vědí, ale tady možná by bylo trošku dobrý taky nasypat si popel na hlavu vůči teda školství, obávám se, že valná většina těch mladých to tak intuitivně tuší, nikoliv z učebnic, ale tak z toho, kde žijí, to znamená, něco o nějakých křesťanských základech naší civilizace a o kulturních základech naší civilizace, to skutečně bude pocitová záležitost spíš než nějaká systematicky budovaná znalost v průběhu zejména toho základního vzdělávání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Sociolog Petr Soukup. Děkuju, že jste přišel, hezký večer.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK v Praze

Díky a pěkný večer.

Bývalý důstojník BIS Soukenka končí v čele Janečkova protikorupčního fondu. Povede jej Linda Majerová

25.4.2016 hlidacipes.org str. 00

Eliška Hradilková Bártová

Nadační fond proti korupci založený miliardářem Karlem Janečkem mění po pěti letech svého působení ředitele. Ke konci dubna končí Petr Soukenka, kterého podle jeho vyjádření od května nahradí dosavadní projektová manažerka fondu Linda Majerová.

Dosavadní šéf NFPK Petr Soukenka opouští funkci ředitele fondu ze zdravotních důvodů. “Poslední cca 2 roky se potýkám s opakovanými zdravotními problémy, které mohou souviset s prací ve fondu. Již zhruba v půlce roku 2015 jsem se rozhodl, že práci ve fondu nejpozději ke konci roku 2016 ukončím,” řekl HlídacíPes.org odcházející ředitel Soukenka.

“Přicházely ovšem stále nové kauzy, a také bylo nutno řešit kauzy stávající, a tak jsem svoje rozhodnutí stále odkládal. Na začátku roku 2016 mne opět potkala zdravotní komplikace, a tak jsem se definitivně rozhodl.”

Spekulace o Čapím hnízdě

Soukenka odmítl spekulace, že by za jeho koncem v čele fondu byl rozdílný názor na kauzu Čapí hnízdě, než jaký má zakladatel Karel Janeček. Ten působení Andreje Babiše v politice po provalení okolností ohledně 50-milionové dotace pro Babišovu farmu Čapí hnízdě značil za “velké zklamání” a distancoval se od něj.

“Správní radu jsem požádal o ukončení angažmá už na počátku března tohoto roku,” uvedl Soukenka. “S Karlem Janečkem nemáme stejné názory na celou řadu věcí, ale nikdy se nestalo, že by jeden druhého názorově nerespektovali.”

Odcházející ředitel NFPK považuje za největší úspěch fondu, že se podařilo “vybudovat nezávislou, nepolitickou a ekonomicky silnou organizaci, která dokázala otevřít celou řadu kauz, ve kterých šlo o miliardy korun. Přesto, že jsme čelili několika soudním žalobám, přesto, že jsme byli otevřeně zastrašováni, tak jsme nikdy neustoupili.”

Mezi nejvýznamnější úspěchy fondu jednoznačně patří odkrytí klientelistických sítí kolem Dopravního podniku v Praze či v Nemocnice na Homolce.

Žena v čele fondu

Linda Majerová, která jej od května nahradí, působila ve fondu jako projektová manažerka. Měla také na starosti donátory a podporovatele, ale také komunikaci s médií, správu webu a agendu grantů. Na rozdíl od Soukenky, který do NFPK přišel z oblasti bezpečnostních složek, jako bývalý důstojník BIS, Majerová vystudovala mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze.

Profil nové ředitelky NFPK Lindy Majerové NALEZNETE ZDE. Před nástupem do fondu působila na Vysoké škole ekonomie a managementu, naposledy jako vedoucí kanceláře rektora. Poté zastávala funkci projektové manažerky v Nadačním fondu pro podporu vědy Neuron.

V nové pozici ředitelky NFPK zatím neplánuje žádné změny. “NFPK má dobře zavedené jméno, byla bych ráda, kdyby to tak zůstalo,” řekla Linda Majerová HlídacíPes.org. “Ostatně strategie a směřování fondu je v kompetenci správní rady, jejíž složení zůstává stejné.”

Na nadační fond tak dohlíží pět osobností: jeho zakladatel Karel Janeček, majitel pivovaru Stanislav Bernard, bývalý šéf civilní rozvědky Karel Randák, moderátor Jan Kraus a podnikatel Radim Jančura.

Cena, granty a pátrání

Fond je primárně zaměřený na tři oblasti: uděluje Cenu za odvahu oznamovatelům korupce, v rámci které fond rozdělil více než 2 miliony korun. Současně podporuje rychlými granty protikorupční projekty (takto například podpořil v pátrání po majetkových poměrech Marka Dalíka i Ústav nezávislé žurnalistiky, jehož publikační platformou je HlídacíPes.org).

Nedílnou součástí fondu je také investigativní práce na konkrétních kauzách.

Barack Obama v Evropě

25.4.2016 ČT 24 str. 23 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze je u telefonu. Hezký večer přeju.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak pojďme to velmi stručně shrnout, výzva ke sterilizaci Libye, vyzdvižení významu Evropské unie, zdůraznění potřeby zachování evropské jednoty, a taky ocenění přístupu Angely Merkelové k migrační krizi. Bylo jedním z cílů návštěvy Baracka Obamy v Evropě posílit pozici Angely Merkelové, pomoci jí?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Tak já se domnívám, že o Angele Merkelové rozhodují především němečtí voliči, respektive, řekněme, německé veřejné mínění, takže se nedomnívám, že to byl hlavní cíl. Ale vzhledem k tomu, že mezi Angelou Merkelovou a Barackem Obamou po celou dobu, co je ve výkonu funkce, jsou vztahy velmi dobré, tak si myslím, že to mohlo být, mohla taková snaha tady být rovněž přítomna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak dnes vůbec Spojené státy vnímají Evropu a Evropskou unii? Jakou Evropu a Evropskou unii potřebují pro své zájmy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Spojené státy od samého počátku podporují projekt evropské integrace, a to jak pokud jde o jeho prohlubování, tak pokud jde o rozšiřování Evropské unie. Na tom se nezměnilo nic za celou tu dobu vlastně od padesátých let až do současnosti, takže se dá předpokládat, že Spojené státy potřebují co možná nejintegrovanější Evropu, právě proto koneckonců, co už jste citoval, protože Evropa spolu se Spojenými státy má sice ne úplně stejný, ale velice podobný pocit na většinu klíčových témat, takže jsou to přirození dva nejbližší partneři ve světové aréně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Přesto Evropa čelí migrační krizi. Evropská unie čelí možnému odchodu Velké Británie z tohoto společenství. Co by toto znamenalo pro Spojené státy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Tak pro Spojené státy by to nemuselo jaksí bezprostředně znamenat vůbec nic, nicméně Británie jakožto samostatný aktér, který, kde je otázka, jak by se vyvíjel její vztah vůči Evropské unii, já se nedomnívám, že by vzešlo nějaké nepřátelství, nicméně prostě najednou by ta scéna byla o mnoho komplikovanější a myslím si, že Američané mají celkem jaksí oprávněný pocit, že problémů a komplikací už i tak je ve světě, ve světě dost, čili Obama to řekl naprosto jednoznačně, dokonce byl některými britskými politiky vlastně obviněn z vměšování se

do vnitřních záležitostí, že chtějí, aby Británie zůstala, zůstala v Evropě. Myslím si, že v tomto ohledu to bylo tak jednoznačné, že už to jednoznačnějším způsobem říct vůbec nemohl.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Může se Spojeným státům a Evropě podařit přispět ke stabilizaci situace v Libyi? Přeci nedávná minulost o tom příliš nesvědčí, ta svědčí spíš o opaku.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Může se to podařit, ale otázkou je, kolik ti aktéři budou schopni a ochotni do toho investovat, ani ne tak peněz, protože peněz mají dost, jako spíš kapacit, a tady je bohužel problém v tom, že ty americké kapacity jsou stále výrazně větší, než kapacity evropské a Spojené státy mají jaksi problémy, které musejí řešit i na jiných místech, tam, kde vlastně Evropa žádný zásadní problém nemá, čili tohle to je spíš takový ten evergreen nedostatečnost americk..., pardon evropských kapacit tváří v tvář těm americkým.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Těmi evropskými kapacitami myslíte co konkrétně?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Tím myslím mít k dispozici primárně fyzickou sílu, která by byla schopna ošetřit ať už kontrolu vnější hranice, anebo vynutit takový stav věcí, jaký Evropa potřebuje mít v tom prostoru, který je kolem ní. Když má Evropa v tom prostoru, který je kolem nás k dispozici jaksi hráče, kteří mají nějakou vnitřní integritu a institucionalizovanou formu, tak tam by jí, jí, respektive, nám větší síla prostě pomohla k tomu, abychom byli bráni vážně a tam, kde došlo k tomu, že se ta integrovaná institucionální forma zhroutila, což je, dejme tomu, případ Sýrie, tak bychom měli být schopni prostě zasáhnout na místě a k tomu potřebujete lidi, kteří jsou vycvičení, kteří jsou vybaveni, to je ta, řekněme, materiální a vojenská stránka věci. No, a potom samozřejmě posilujete vůli k tomu, aby ty prostředky byly nasazeny, a to je potom zase otázka politické integrity Evropské unie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ve vztahu k Rusku zaznělo naprosto jasně: "Ekonomické sankce skončí, pokud Rusko začne plnit a budou splněny minské dohody." Tak v tom je posun? Je to jasnější formulace nebo to je zopakování toho, co je známo už delší dobu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Myslím si, že to je posun, protože to bylo řečeno tedy takhle jasně. Vy jste citovali, že tam došlo k nějaké teda dohodě na těch jednáních, takže předpokládáme, že skutečně se ta věc diskutovala, ale bylo řečeno, ekonomické sankce a bude-li dodržování minské, minské příměří. Ty sankce nejsou jenom ekonomické, pak tady máme ty sankce, které jsou zaměřeny vůči konkrétním politikům, respektive institucím, kteří jsou, které jsou zodpovědné za anexi Krymu. Čili to je druhá část. A potom je tady ještě ten důležitější problém, a to je dodržování minského příměří, protože to se obávám, že je vlastně jaksi sice krásné přání, ale na hony vzdálené jakékoliv realitě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Michael Romancov, děkuju. Hezký večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních studií UK v Praze

Nápodobně, na shledanou.

Petra Soukenku vystřídá Majerová 26.4.2016 Lidové noviny str. 04 Domov čtk

FOND PROTI KORUPCI

PRAHA Nadační fond proti korupci od května povede jeho dosavadní projektová manažerka Linda Majerová. Nahradí Petra Soukenku, který končí ve funkci ředitele ze zdravotních důvodů. Majerová měla ve fondu dosud na starosti donátory a podporovatele, komunikaci s médii, správu webu a agendu grantů. Předtím působila na Vysoké škole ekonomie a managementu, vystudovala mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze.

Foto popis|

Komunikaci Aspen Institute Prague bude řídit Jenda Žáček 26.4.2016 MaM.cz str. 00 Martin Štěrba

Jenda Žáček bude mít na nově zřízené pozici na starosti PR, sociální sítě a celou komunikaci včetně strategie. Do Aspenu přechází ze Strany zelených, kde téměř tři roky působil na pozici mluvčího a vedoucího komunikace.

"Těším se, že v Aspenu budu mít možnost podpořit růst mladých osobností a lídrů ze střední Evropy. Mou prioritou je dostat Aspen Institute šířeji do povědomí veřejnosti, aktivněji komunikovat s médii a zaměřit se na jeho komunikační strategii," uvádí Jenda Žáček.

Žáček je momentálně lektorem a konzultantem v oblasti strategie, komunikace, politického marketingu a neziskových organizací. Je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde studoval marketingovou komunikaci a PR. Od roku 2006 působil jako mluvčí organizace Junák – český skaut, a v roce 2011 se stal vedoucím PR oddělení a tiskovým mluvčím Ministerstva zemědělství. Od roku 2013 řídil komunikaci Strany zelených.

URL| <http://mam.ihned.cz/lide/c1-65266390-komunikaci-aspen-institute-prague-bude-ridit-jenda-zacek>

Komunikaci Aspenu přebírá Žáček od Zelených 26.4.2016 mediar.cz str. 00 Články Ondřej Aust

Jenda Žáček

Komunikaci think tanku původně financovaného americkými nadacemi Aspen Institute Prague bude od konce dubna řídit Jenda Žáček. Na nově zřízené pozici manažera komunikace bude mít na starosti PR, sociální sítě a celou komunikaci včetně strategie.

Do Aspenu přechází ze Strany zelených, kde od roku 2013 působil na pozici mluvčího a vedoucího komunikace. "Mou prioritou je dostat Aspen Institute šířeji do povědomí veřejnosti, aktivněji komunikovat s médii a zaměřit se na jeho komunikační strategii," přibližuje Žáček.

Ten absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde studoval marketingovou komunikaci a PR. Od roku 2006 dělal mluvčího organizace Junák–Český skaut. V roce 2011 se stal vedoucím PR oddělení a tiskovým mluvčím ministerstva zemědělství.

URL| <http://www.mediar.cz/komunikaci-aspenu-prebira-zacek-od-zelenych/>

„Teatrální gesta jsou pro neonacisty typická“

26.4.2016 Mladá fronta DNES str. 11 Praha

— Martin Bajtler

PRAHA Vedle hákových křížů ve vestibulu metra se na několika pražských podnicích objevily i zástupné symboly, které používají neonacisté po celé Evropě. „Na rozdíl například od graffiti neoznačují teritorium, ale jsou výhrůžkou,“ říká k symbolům odborník na extremismus Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Na posprejovaných pražských podnicích se objevila třeba čísla 14 a 88. Co vlastně znamenají?

Spojení čísel 14 a 88 je v řeči symbolů skutečná esence neonacismu. Tuto šifru používali v historii všichni neonacisté napříč celým světem a používá se i u nás. V posledních letech ale výrazně ustoupila do pozadí. Číslo 14 symbolizuje takzvaných Čtrnáct slov, což je motto americké neonacistické a teroristické organizace The Order, známé také jako Silent Brotherhood. Motto vymyslel ideolog organizace David Lane a v překladu znamená „Musíme zajistit existenci našeho lidu a budoucnost pro bílé děti“. Číslo 88 představuje heslo Heil Hitler, kdy osmičky značí osmé písmeno abecedy, tedy H.

* Kromě čísel byla například na výloze kavárny Mamacoffee nasprejována ještě písmena GNLS a symbol kříže v kruhu.

Písmena GNLS jsou zkratkou pro Good night left side (dobrou noc, levice – pozn. red.), což míří obecně proti levicové scéně. Kříž v kruhu je symbolem keltského kříže, který neonacisté používají od 80. let jako zástupný symbol pro hákový kříž. Za svůj ho považuje hlavně rasistická větev skinheadské subkultury. Keltský kříž má odkazovat k bílé, historické Evropě. Musím říci, že mě trochu překvapilo, že se takové symboly objevily.

* Proč vás to překvapuje?

Znamená to totiž výrazný krok dozadu. Současná krajní pravice se od této tradiční neonacistické symboliky snaží několik let vzdalovat, přestože ty symboly samozřejmě všichni její členové znají. Pro progresivní krajní pravici je typický ten nápis GNLS, který je hodně aktuální. Ale čísla 14 a 88 jsou symboly, které se běžně používaly dejme tomu do roku 2005. Od té doby ale jejich používání ustoupilo. Jde o jasnou oslavu hitlerismu, což je něco, čemu se v poslední době snažila krajní pravice spíše vyhnout.

* Dá se tedy říct, že se klasičtí neonacisté opět aktivizují?

To teprve uvidíme. To, že se podobných ortodoxních symbolů snaží krajní pravice zbavit, neznamena, že by tu nebyli lidé, kteří je stále vnímají jako důležitou součást krajně pravicové scény. Takoví lidé tu jsou pořád, dlouhou dobu ale nebyli aktivní. Takže tyto nápisy mohou znamenat, že se opět aktivizují.

* Byl tento incident ojedinělý?

Je pravda, že jsem podobné nápisy po Praze zaznamenal už trochu dřív. Podle mě se vyskytují řekněme už nějakých čtrnáct dní. Jeden nápis se objevil například na Letné. A třeba ty zmiňované symboly 14 a 88, napsané tím tlustým černým sprejem, se vyskytly i na dalších místech. Podle mého názoru za těmi nápisy stojí téměř určitě buď stejná skupina lidí, nebo jeden člověk. Odezvu ale vyvolal až tento systematický útok. To, jakým způsobem byl útok proveden, přitom přesně odpovídá tomu, co lidé z neonacistické krajní pravice zbožňují, tedy udělat teatrální velké gesto. Je to důležité pro jejich ego.

* Zůstane to jen u gesta, či může jít o předzvěst nějakého násilí?

Z mé zkušenosti to skutečně většinou končí u teatrálních gest, takže bych rád řekl, že tomu tak bude i teď. Zároveň ale větší počet takových gest může vést právě k tomu násilí. Jsou tu v podstatě dvě varianty. První, že jde o nárazovou věc, kdy se někdo rozhodl, že obejde Prahu, nastříkal pár nápisů, aby se nějak vyjádřil, a tím to pro něj končí. Nebo to může znamenat, že se v Praze dává dohromady skupina lidí, která se

chce vrátit ke starému pojetí krajní pravice. To by mohlo být předzvěstí toho, že nějaké násilí následovat může. Patrně v podobě vytloučených výloh i přímo fyzického násilí. V každém případě bychom neměli podobná gesta nijak přeceňovat, protože právě o to neonacistům jde.

Regionalni mutace | Mladá fronta DNES - Praha

Nechápu, proč bych se měl rozčilovat

27.4.2016 Tina str. 46

Každou neděli zasedne za moderátorský pult a bere si na paškál politiky, podnikatele i další hosty. Ve svém velmi úspěšném pořadu Otázky Václava Moravce na ČT nikoho nešetří.

Měl jste ambice moderovat už jako dítě?

Vůbec ne. Řadím se spíše k introvertům, nebyl jsem bavič třídy, nechodil jsem do divadelního kroužku, který jsme na škole měli. Chtěl jsem být učitel, lákalo mě předávat informace, sám si o tom něco načíst, porozumět tomu a šířit to dál. Kantor pro mě byl jednou z největších autorit. Na gymnázium jsem šel s tím, že pak budu studovat na pedagogické fakultě. Zlomilo se to jedním článkem v okresních novinách, který mi otiskli, a pak spoluprací s Československým rozhlasem. Tím se mi úplně změnily představy o profesní budoucnosti - zjistil jsem, že mě baví novinařina a rozhodl se ji studovat.

* Kantorem jste se ale stal také, učíte na katedře žurnalistiky. Prozradíte, jaký jste jako učitel?

Soudě z hodnocení studentů patřím spíše k přísným kantorům s vysokými nároky, ale svým studentům důvěřuji a mám je rád. Snažím se, aby se poučili z mých chyb, aby pochopili, že žurnalistika je kreativní a důležitá profese. Myslím, že když jsou dobře nastavená pravidla hry, tak to funguje. Pokud se pravidla rozředí, studenti toho logicky využijí. Nedávno jsem si pročetl jejich hodnocení mé osoby a bylo tam například napsáno: „Moravec je sice přísný, ale spravedlivý a donutil mě, že jsem si konečně přečetla knížky, o kterých mi říkal už od druháku.“ I tahle slova mi udělají radost. S přibývajícím lety jsem také poněkud tolerantnější. Stále jsem náročný a některé věci dávám studentům pocítit, ale zároveň jim říkám, že to mají ve svých rukách a je to víceméně na nich, jak se svým životem naloží.

* Když mluvíte o věku, byla pro vás čtyřicítka, kterou jste před dvěma lety oslavil, určitým mezníkem?

U mě nastal zlom tak v pětatřiceti, po Kristových letech. Dřív jsem byl více vznětlivý a cholerický, teď beru problémy s nadhledem. Cholerismus nahrazuju humorem a ironií a nechápu, proč bych se měl rozčilovat. Život je příliš krátký na to, aby se člověk trápil zbytečnostmi. Výhodou mého věku je, že už mám nadhled a také si víc vážím času, což znamená, že se snažím být s lidmi, které mám rád. Prožívám asi jedno ze svých nešťastnějších životních období.

* Při vaší práci, kdy jste stále obklopen politiky a ne zrovna pozitivními kauzami, zažíváte určitě napětí a stres. Jak s tím bojujete?

Mám rád myšlenky dona Miguela Ruize ze Čtyř dohod. Kupříkladu je důležité nebrat si věci osobně. Když se řídíte tímto pravidlem a někdo na vás útočí, je plný žluči, vás to nechá v klidu. Jedna z mých největších zkušeností je, že když naštvaným lidem odpovíte slušně, tak většinou obrátí a začnou se i omlouvat a vysvětlovat. y Chovat se k lidem m slušně, , to je můj recept na negativní emoce a jedince. Lidi často nadávají dáv na chování politiků, ale já říkám, ká ám, že stačí se podívat, jak se k sobě chováme na ulici, v tramvaji, metru... me Například mi přijde zvláštní, ní, , že se lidé málo zdraví a děkují si. M by dali táta s mámou pár facek, k, pokud bych někam přišel a nepozdravil.

* Kdybyste byl v politice vy, co vy, byste změnil?

Bude to možná znít jako klišé, ale pokud bych byl politikem, m, začal bych u sebe. Myslím m si, že právě to většině politiků chybí. Oni jsou skutečně služebníky veřejnosti a moc s vlivem v mají jen propůjčenou, a

to si i často neuvědomují. U toho bych h začal, a řekl bych si, že věci, které ré é budu prosazovat, nemusí být populární, ale jde mi především o to někam posunout stát. Mít vizi.

* Jste hodně pracovně vytížený, jak trávíte volný čas?

Den bez práce je den na chalupě, kterou mám za Prahou. Odstěhuju se tam vždycky na jaře a rád se procházím se svou labradorkou Molinou po brdských lesích. K životu potřebuju přírodu, která mě nabíjí. Když jsem před pětadvaceti lety přijel do Prahy, nemohl jsem si zvyknout na město. Vyrůstal jsem v rodinném domku se zahradou u lesa, a najednou jsem bydlel v pražském bytě bez balkonu. Známi se mě ptali, jak se mi v Praze líbí. Odpovídal jsem, že ano, ale chasníkovi z Orlických hor chybí příroda.

* Otázky Václava Moravce běží už patnáctým rokem, netoužíte třeba po nějaké změně?

Změna přišla před rokem, kdy na ČT24 vznikl měsíčník Fokus VM, který jsme vymysleli v naší malé ý j y redakci. Dřív jsem trávil většinu času v kanceláři, pročítal články a noviny, ale teď jsem se vrátil do terénu, kde jsem v médiích začínal. Například nedávno jsem v rámci natáčení Fokusu prožil jeden den za pokladnou v hypermarketu, což byla zajímavá zkušenost. Je to sice pracovně náročnější, ale dělám to, co mě opravdu těší. Už netrávím většinu času v redakci, ale v terénu a točím reportáže, což je osvěžující a baví mě to čím dál víc.

* Čemu jste se naposled od srdce zasmál?

Mnoha věcem. Směju se životním momentkám, které sleduju kolem sebe a většinou se týkají blbostí. Třeba když studenti začnou opisovat při testu a mají pocit, že je nevidím. Hlasitě se směju scéně v seriálu Newsroom, kde Jane Fondová vypráví anekdotu, ve které Mojžíš a Ježíš hrají golf. Když mám v průběhu dne špatnou náladu, tak si tuhle pasáž pustím na YouTube a od srdce se zasměju, i když jsem ten fór viděl asi padesátkrát. D

* Rozhovor připravila Simona Votyová

VÁCLAV VE ZKRATCE NARODIL SE: 25. 6. 1974 v Ústí nad Orlicí. VZDĚLÁNÍ: Vystudoval **Fakultu sociálních věd** UK. KARIÉRA: Na Katedře žurnalistiky **FSV UK** působí jako učitel. Od roku 1992 je televizním moderátorem a redaktorem. Prošel rádií Profil, Český rozhlas, Evropa 2, Frekvence 1, BBC. Na rádiu Impuls moderoval každodenní interview Impulsy Václava Moravce. V roce 2004 začal moderovat diskusní pořad ČT Otázky Václava Moravce. Minulý rok mu přibyl diskusní pořad Fokus VM. Je držitelem Novinářské křepelky pro novináře ve věku do 33 let, čtyřnásobným držitelem ceny TýTý a dvojnásobným držitelem ceny Elsa. RODINA: Má dva mladší sourozence - bratra Martina a sestru Kláru, která je reprezentantkou ČR v běhu na lyžích.

Foto autor| Foto: Česlká televize / Mikuláš Křepelka, profi media.cz (5)

Foto popis| Jako jeden z vítězů divácké ankety ve společnosti paní Medy Mládkové

Foto popis| Při přípravách pořadu ČT24 Focus VM vyrazí často do terénu

Foto popis| Václav Moravec je plným právem jedním z nejlepších českých moderátorů

Foto popis| Při jednom z rozhovorů -na snímku s Václavem Havlem

Foto popis| Přírodu Václav potřebuje k životu. Úžasně ho prý nabíjí.

AUTORI

27.4.2016 Xantypa str. 04

Zuzana Halsey žije od roku 1978 v New Yorku. Učí češtinu na New York University, vede neziskovou organizaci Přátelé českých stezek Greenways a organizuje kulturní akce pro newyorskou pobočku Společnosti pro vědy a umění v České národní budově na Manhattanu. Pod hlavičkou CzechMatters propaguje českou kulturu. Pro Xantypu si povídala s americkým hercem Morganem Freemanem a producenty Lori McCreary a Jamesem Youngerem.

Jan Svatoš je režisér a fotograf, absolvent FÁMU a **Fakulty sociálních věd** UK, autor řady dokumentárních filmů (držitel dvou prestižních zahraničních cen Special Jury Award), spolupracovník České televize a Českého rozhlasu. V tomto čísle najdete jeho reportáž z Quebecu.

Vanda Píchová je evropská patentová advokátka. Pracuje v Sheffieldu ve Velké Británii. Je autorkou řady rozhovorů a článků. Věnuje se rovněž ekologii, konkrétně záchraně koček na řeckém ostrově Kos. Hlásí se ke svému pradědečkovi, moravskému pedagogovi Metoději Kubíčkovvi. V Xantypě nalistujte její rozhovor s politologem a komentátorem Petrem Robejškem.

Milica Pechánková je absolventkou FÁMU. Pracovala v Národním filmovém archivu a pak vedla tiskové oddělení Ústřední půjčovny filmů. Po sametové revoluci se věnovala na plný úvazek profesi filmového distributora pro americké společnosti. Profese ji přivedla za katedru Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku, kde působí dodnes. Spolupracuje se Státním fondem kinematografie a čas od času publikuje. Pro Xantypu rozprávěla s filmařem a spisovatelem Edgarem Důtkou.

Pavel Cmíral, původním povoláním textař, je své profesi celoživotně tu a tam nevěrný a do dotazníků pak wpisuje další profese: scenárista, publicista, básník. Psaní poezie se věnuje i starosta Příbrami Ing. Jindřich Vařeka, a tak si při rozhovoru o královském horním městě, slavícím letos 800. výročí založení, dobře rozuměli!

Vladimír Drápal je ředitelem Vrchlického divadla v Lounech a majitelem hudebního vydavatelství Guerilla Records specializujícího se na undergroundovou a alternativní muziku. Kromě toho se věnuje též publicistice a s Xantypou spolupracuje často. Nyní zpovídal výtvarníka Tomáše Bambuška.

Foto popis|

Brýle

27.4.2016 ČT 1 str. 01 17:35 Černé ovce

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Někdy to vypadá, jako když žijeme uprostřed džungle a ze všech stran na nás útočí predátoři.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

Snažíme se bránit, dlouho úspěšně odrážíme útok, ale někdy nakonec podlehneme.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Šťěstí je, pokud vyvázneme pouze s oděrkami.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

A prázdnými kapsami. Vítejte u Černých ovcí.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Nejprve vám ukážeme, co jsou zač masážní magnetické brýle.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

A pak budeme pátrat po e-shopu, kterému zákazník zaplatil za televizi, ale žádnou nedostal.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Taky hůř vidíte a občas vás bolí hlava? Mám řešení, tyhle masážní brýle.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

Ukaž, k čemu ty diváky navádíš. Zlepšují zrak a mírní bolest hlavy. Hm, a zlehčují peněženku.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

No, tisícovka, to není tak moc na to, co umí. Počkej, musím si pospíšet s objednávkou, píší, že už mají poslední dva kousky.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

Vidím, že jsi podlehla pěkné masáži.

osoba

Tak já bych vás poprosila, jaké máte pocity při té masáži?

osoba

Tak vůbec ne příjemný teda, protože mi vibruje celá hlava.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Na webu jsme se dočetli, že tento magnetický akupunkturní přístroj ovlivňuje citlivou oční oblast jako jemné prsty zkušeného maséra. A o takový zážitek bychom přišli jen neradi, a proto jsme masážní brýle objednali. Balíku jsme se dočkali už za dva dny a zaplatili za něj 1030 korun. Po otevření jsme našli akupunkturní brýle, nabíjecí kabel a stručný návod.

osoba

Tak ho zapínáme.

osoba

Ježišmarja. Bolí mě nos. A brní mě uši.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Podle popisu na internetu se ale zdálo, že brýle budou zázračné. Tak například uvolňují oční svaly, zlepšují krevní oběh, čímž se uvolňuje ztuhlost, tedy mizí pocit únavy. Ale především zlepšují zrak.

Tereza RÁBOVÁ KLABÍKOVÁ, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Ten produkt má mluvit svou kvalitou sám za sebe. Tady je evidentně třeba verbalizovat ty kvality a tlačit na to, aby ten kupující opravdu koupil ten produkt.

Jiří FRÖHLICH, mluvčí, Česká obchodní inspekce

Na tyto internetové stránky, na web OptiMask, Česká obchodní inspekce v posledních měsících zaznamenala řadu stížností spotřebitelů. Především proto, že pokud spotřebitel zboží zakoupil, tak byla absolutní nemožnost odstoupit od smlouvy do 14 dnů bez udání důvodu, a navíc obchodní podmínky dle zjištění České obchodní inspekce nejsou v souladu se zákonem.

Tereza RÁBOVÁ KLABÍKOVÁ, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Ten web v sobě koncentruje v podstatě mnoho nežádoucích prvků, které by nás měly upozornit na nějaké neseriózní nebo nesolidní jednání. Když se podíváme na ten web, tak schéma toho sdělení je varování nebo dokonce až vyhrožování, máte problém, stres, bolí vás oči, jste unavení. A v podstatě nám ten web tím textem vsugeruje, že máme problém. Ale druhá část toho webu nám nabízí řešení toho problému. To bych řekla, že je dost ostrá praktika.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Stejně tak stránka hlásí i počet nakupujících. Snad abychom si ještě více pospíšili. Další manipulativní praktikou na webu je odpočet času pro nákup těchto brýlí.

Tereza RÁBOVÁ KLABÍKOVÁ, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Je rozhodně fiktivní, a když tu stranu necháme načíst znova, tak znovu naskočí časomíra. Způsobuje nebo měla by hrát na jakousi paniku.

osoba

Přesně v těch krajích vlastně dochází k tomu zvýšenému tlaku naopak tady na tu krajinu oční, kde tedy inzerují, naopak tady na tu krajinu oční, kde tedy inzerují, to tam vlastně vůbec nedoléhá, a tedy je to celé nepříjemné. Chtěla byste to mít na očích tři až pět minut třikrát denně?

osoba

Určitě ne.

osoba

Ke zlepšení bolesti hlavy?

osoba

Ne.

osoba

Ne.

osoba

Já bych to nevydržela, už teď mám problém.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Že bychom tedy brýle nasazovali špatně? Protože bylo v balíčku i telefonní číslo, zeptáme se prodejce. Volané číslo zřejmě neexistuje.

osoba

Upřímně jsem dost vyděšená z toho produktu, který jsem dostala ke zkoušení, protože očekávala jsem, že alespoň to přivedí nějaké příjemné pocity, protože to inzerují jako přístroj ke zlepšení zraku, zlepšení zrakové únavy, k odstranění bolesti hlavy. Já jediné, co jsem tedy zjistila, že rozhodně bolest hlavy to může akorát přivodit.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Protože z jemných prstů zkušeného maséra nezůstalo nic, brýle jsme se rozhodli v zákonné lhůtě bez udání důvodu vrátit. Jenže jediná adresa uvedená prodejcem je sídlo ve Spojených státech.

Jiří FRÖHLICH, mluvčí, Česká obchodní inspekce

Společnost na stránkách uvádí, že je ze Spojených států. Jak zjistila Česká obchodní inspekce, registrovaná je v Panamě a má ještě další mutaci svého webu, kde také nabízí jakési pochybné, údajně zázračné výrobky.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Odstoupili jsme tedy alespoň e-mailem. Jediné, čeho jsme se ale dočkali, byla zřejmě automatická odpověď, ať počkáme na další instrukce.

Lucie VALEŠOVÁ, primářka oční kliniky

Únavu očí by teoreticky mohla zmírnit nějaká opravdová masáž, jemná, mírná, ale to tady tento přístroj rozhodně nenabízí. Já bych řekla, že je to spíš něco jako brýlová sbíječka.

Jan NOVOTNÝ, redaktor

Po týdnu marného čekání jsme akonec brýle poslali zpět do Ameriky. Stálo nás to dalších 200 korun.

Tomáš PALLA, vedoucí osobní poradny, Sdružení obrany spotřebitelů - Asociace v Praze

Jestliže ta společnost nemá tady žádnou pobočku, žádný majetek, který třeba případně by mohl být předmětem exekuce a podobně, tak ta šance, že se český spotřebitel ve Spojených státech domůže svého práva podle evropských nebo českých předpisů, a ještě se mu podaří ty peníze vymoci zpátky, tak si myslím, že není příliš reálná. A pokud by využil svých práv podle té evropské právní úpravy a toho prodávajícího zažaloval tady, tak zase bude mít problém s vymožením takového rozsudku v těch Spojených státech.

Lucie VALEŠOVÁ, primářka oční kliniky

Dioptrická vada se dá léčit jedině standardní metodou, brýlemi, kontaktními čočkami, nebo laserovými nebo jinými operacemi. Na webu píšou, že ten přístroj může zlepšit zrak na 100 %, a to se tedy domnívám, že je absolutní nesmysl, že je to tedy trestuhodné tvrzení.

Kreativní branding

27.4.2016 Hospodářské noviny str. 14 Příloha - Kariéra & vzdělávání - Komerční příloha
Petra Koudelková

Na brand lze nahlížet z několika možných úhlů pohledu. Jedna skupina zastává názor, že brand je jednoduše řečeno obchodní značka. Tedy jakákoliv značka, která funguje na trhu. Druhá skupina odborníků zapřísáhle tvrdí, že brand představuje naprosto unikátní fungování značky, která dokáže reprezentovat výrobky a kterou si lidé zvládnou vybavit samostatně bez nutnosti vazby na produkt.

Brand měl původně symbolizovat kvalitu, dnes je ale spíše dokladem společenské úrovně svého nositele. Ať tak či onak, svůj brand si firmy musí hýčkat a neustále ho živit novými náměty, aby se „vryl“ do povědomí zákazníků. Jedině tak se může stát tím nejlepším komunikačním nástrojem každé firmy. A ano, k tomu, aby se brand sám stal nástrojem ke komunikaci, je možné používat brand marketing (vhodnou kombinaci komunikačního mixu s frekvencí jeho uvádění na trh). Cílem je získat si loajální zákazníky, kteří budou mít v danou značku důvěru, čehož lze dosáhnout jedině dlouhodobou a intenzivní komunikací.

Pokud začínáte jako startupový projekt, budete si muset nejdřív klientskou základnu vybudovat.

Jednou ze základních zbraní dnešního podnikatele je kreativita.

Službu však udělá jen tomu, kdo ji umí správně využívat. Ne každý podnikatel uplatňuje svoji kreativní osobnost, a navíc jen málokdo dodržuje obecně známé pravdy, které mu mají ke kreativitě pomoci, povzbudit ji a připravit lepší klima k propagaci brandu. Prvním příkladem, který může fungovat jako podpora v rozvoji a neotřelém přístupu k podnikání, je (ne)stanovení si vize (budoucnosti) a mise (poslání) značky. Jenže bohužel mnoho ředitelů či vlastníků firem si představuje pod těmito pojmy něco zbytečného a nudného. Prostě nesourodý sled slov, která nic nevyjadřují a nikomu nepomohou. Z toho důvodu pak v podnicích vznikají nic neříkající hesla a vize, kterým nevěří ani vedení, natož zaměstnanci. A tak jsou ukryta v šuplíku, v lepším případě visí v rámečku u ředitele. To není to, k čemu by měli podnikatelé směřovat.

Úspěšné značky svá poslání nejen mají, ale skutečně jim věří. Jsou hnacím motorem společnosti, dávají smysl její existenci a zároveň slouží jako stavební kámen pro příběh. Právě on totiž hýbe dnešním marketingovým světem a musí být propojen s firmou všemi možnými cestami. Dnešní zákazníci potřebují mít při nákupu produktu nějakou přidanou hodnotu. Chtějí vědět o brandu něco intimního a taktéž chtějí mít možnost se

s ním ztotožnit. Čím výstižněji bude napsané jeho poslání, tím lépe se s ním bude pracovat. Proto by neměla být kreativita v byznysi odsouvána na poslední kolej.

Originalita

Dříve byla kreativita považována skoro za mystický jev, při němž múzy propůjčovaly umělcům božské inspirace. Nelze se pak divit, že se lidé bojí být kreativní a celou snahu o rozvoj tohoto osobnostního rysu vzdají hned na startovní čáře. Pro někoho se to může jevit jako oprávněná záležitost. Vždyť podle některých psychologických studií nemá každý jedinec předpoklady být absolutně kreativní. To ale ve světě obchodu není nezbytné, naopak to není ani chtěné. Kromě toho, jedinec, který má být ve své tvorbě absolutně kreativní, potřebuje naprostý klid, bez stresu a bez jiných vzruchů. Dovedete si představit, že by tohle platilo i v byznysi? Stačí být kreativní alespoň trochu. Bude to pak znát i na atributech brandu, které budou prezentovány směrem k zákazníkovi.

V dnešní době je důležité běžné atributy přeměnit v unikátní atributy. V to, co jiná firma nemá, co nemůže svým zákazníkům nabídnout, ale ta vaše ano. Tím je možné získat konkurenční výhodu a větší část trhu. Jelikož je každá firma originál, každá by měla mít svoji unikátnost ukrytou v něčem jiném. Z toho důvodu nelze vyslovit jeden návod, jak vybrat a unikátně prezentovat vlastnosti brandu. Snad jen – neuplatňujte strategii kopírování konkurence a přesvědčte svět, že jste solidní. Zapamatovatelná je taková značka, popř. brand, která dokáže svým zákazníkům předat to nejdůležitější poutavým, zábavným a zároveň zapamatovatelným sloganem/znělkou/textem. Čeho je nutné se vyvarovat, je to, aby se tato slovní hříčka nestala tak „vlezlou“, že se lidem znelíbí. Tomu se dá předejít i vhodným načasováním, správnou volbou komunikačních nástrojů a četností, s jakou bude zákazníkům předkládána. Člověk by se v té změti neustálých reklam a komerčních sdělení neměl ztrácet.

Podpora brandu

Kvalitní branding se dá v současném světě dělat jak on-line, tak i off-line. Samozřejmě situace přeje virtuální komunikaci. Velice dobře k tomuto účelu slouží sociální sítě, které nabízí velkou škálu možností propagace. Na druhou stranu i kvalitní komunikace podporující brand, která není vedena on-line, může být velmi úspěšná. Američtí specialisté podporují zapojení i ostatních zaměstnanců podniku do procesu tvorby a podpory brandu. Nejenže pak více dokážou s brandem, ale navíc mohou přispět nevšedními nápady. Pokud si nejste jisti vhodností tohoto přístupu, zkuste je alespoň požádat o účast na brainstormingu.

Ovšem alfou a omegou úspěchu je výborná znalost svých klientů. Krok vedle firma neudělá ani šikovně zvoleným CSR projektem a jeho správnou externí a interní komunikací. Značku by měl mít na starosti odborník na tuto problematiku, protože v marketingu a brandingů je rozdíl. *

Ing. Petra Koudelková, Ph. D. Od roku 2013 působí jako odborná asistentka na katedře marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V současné době se věnuje zejména výzkumu marketingové komunikace malých a středních podniků a příbuzných oblastí. K těmto tématům napsala několik odborných článků. Pravidelně se účastní mezinárodních vědeckých konferencí v zahraničí.

Foto popis|

Univerzita se stala pomníkem Karla IV. i arcibiskupa

27.4.2016 Mladá fronta DNES str. 56 Příloha - City dnes - Univerzita Karlova
Jan Bohata

Pražské vysoké učení, první univerzita zrozená severně od Alp, patří mezi nesmrtelné Karlovy zakladatelské akty.

Podíl na jejím vzniku nese i první pražský metropolita Arnošt z Pardubic, Karlův blízký spolupracovník a rádce.

Organizačně založit, správně a hospodářsky zabezpečit mohl univerzitu pouze král. Ale to, aby měla profesory, studenty a aby jejich obec fungovala, to už byl úkol pro někoho jiného," objasnila význam role Arnošta z Pardubic historička Zdenka Hledíková.

Karel IV. a jeho duchovní spolupracovník dosáhli založením univerzity toho, co o půl století dříve nedokázal král Václav II. Také Karlův přemyslovský děd snil o tom, že se Praha stane sídlem vysokého učení. Jeho vůle ztroskotala na odporu české nobility. Pražští metropolité měli v nově konstituované univerzitě nezastupitelnou roli. Tu podtrhoval již příslušný dokument papeže Klimenta VI. z roku 1347, povolující zřídit v Praze vysoké učení. Svatý otec svěřil arcibiskupům nad vzdělávací institucí dohled.

Arcibiskupové se tak stávali kancléři vysokého učení. „U kancléře nešlo jen o čestnou funkci, ale o takovou, která rozhodovala o každé doktorské a mistrovské hodnosti,“ uvedla Zdenka Hledíková. Kancléři býval mimo jiné též představován každý, kdo chtěl na škole vyučovat.

Arnošt z Pardubic, význačný intelektuál, jenž studoval na univerzitách v Bologni a Padově a pobýval také na papežově dvoře v Avignonu, měl pro rozjezd školy i další, praktický význam. Z cest do Itálie a Francie si přinesl četné kontakty na tamní vzdělance a profesory, což škole mohlo přinést jen profit. I angažmá univerzitních učitelů totiž patřilo do kancléřských kompetencí.

Skromný rozjezd

Univerzitní studia s jejich přednáškovými sály, budovami a kolejemi, jak je známe dnes, Karlova univerzita zpočátku připomínala jen vzdáleně. Studium se v prvních letech vázalo na řeholní generální studia. Znamenalo to, že vzdělání zajišťovaly kláštery.

První studenti docházeli například do kláštera augustiniánů u sv. Tomáše na Menším Městě pražském, konventu, založeného Václavem II. pro spásu duše jeho otce. Dva pedagogové přednášeli též v dominikánském klášteře u sv. Klimenta na Starém Městě pražském. Za přednáškami studenti chodili mimo jiné také k minoritům u sv. Jakuba na Starém Městě pražském a zřejmě také o pár desítek metrů dál, do školy při chrámu Panny Marie před Týnem na Staroměstském rynku. Své budovy, kde by se přednášky mohly konat, v té době univerzita neměla.

Arcibiskupská iniciativa

„Vyučovaly se obory v rámci všech čtyř fakult. A to bylo podstatné,“ uvedl historik Jiří Spěváček.

Šlo tehdy o fakultu artistickou, teologickou, právnickou a lékařskou. Nejvíce pedagogů měla fakulta teologická. Kronikář František Pražský na ní uvádí pět učitelů. Anály zachovaly jména profesorů teologické fakulty Matyáše z Loun, Jana z Dambachu, Jana Moravce a Alberta Bludova. Hmotné zajištění jim poskytl také Arnošt z Pardubic, a to výnosem ze dvou vsí ze svého soukromého majetku, Hřmenína a Važic na dnešním Jičínku.

Arnoštův rukopis nese podle historiků také právnická fakulta, první dva profesori se katedry ujali díky jeho iniciativě. Štěpán z Uherčic, generální vikář a roudnický augustinián, patřil pravděpodobně mezi arcibiskupovy dávné přátele a důvěrníky.

Na pražské právnické fakultě se výuky ujal také Bonsignore de Bonsignori. Ten do metropole nad Vltavou dorazil z Bologne, odkud ho Arnošt zřejmě znal.

Nejméně informací z té doby anály dochovaly o studentech nejpočetněji navštěvované fakultě artistické. Nicméně ta se jako první dočkala své vlastní budovy. V 50. letech 14. století pro ni byl zakoupen dům od staroměstského patricie Matěje od Věže poblíž kláštera sv. Františka.

Groše pro vysoké učení

Peníze se na ni sešly ze sbírky, kterou Arnošt z Pardubic uložil duchovenstvu své diecéze. Nezbytnými prostředky přispěl také Karlův dvořan Jan ze Středy, tehdy biskup litomyšlský. Ve prospěch univerzity to nebyla první sbírka, kterou Arnošt z Pardubic vypsál. Pro vysoké učení pražské sbíralo církevní ústředí peníze v roce 1352. Tehdy šlo o vskutku o velké sumy. V pokladnách se sešlo úctyhodných 700 kop grošů českých. Jan ze Středy školu podpořil 60 kopami. Za ně univerzita získala do svého majetku čtyři vsi a dva dvory. Jejich výnos šel na profesorské platy.

„Tento majetek byl roku 1357 zapsán do desek zemských jako svobodný majetek,“ uvedl historik František Kavka. Na zajištění univerzity dbal také Arnoštův nástupce Jan Očko z Vlašimi. Ten roku 1366 přikoupil ve prospěch školy další dvě obce. I z nich se vyplácely profesorské platy. V té době Karel IV. koupil mistrům artistické fakulty první velkou kolej.

V roce 1360 dostala univerzita od Arnošta z Pardubic i svou „ústavní listinu“, statuta Ordinationes Arnesti. Šlo o dokument stanovující mimo jiné způsob volby rektora a jeho rady, jež se má podílet na správě školy. Rozhodující soudní instancí pro případ sporů a nejasností univerzity se stal Arnošt z Pardubic.

První univerzitní mistr

O tom, jak byla rodina Jindřicha, syna Jana z Libšic, v markrabství Moravském hrdá na potomkova studia, historie zprávu nezanechala. Avšak matriky konstatují, že Jindřich se stal prvním doloženým absolventem univerzity, jenž obdržel titul mistra svobodných umění.

Novopečený mistr Jindřich stanul před zkušební komisí složenou z profesorů artistické i teologické fakulty. Zkouška i slavnostní promoce se odehrály v prostorech patřících univerzitnímu kancléři, v arcibiskupském dvoře na Menším Městě pražském, přibližně v místech nynějšího ministerstva financí v Letenské ulici.

Hrdý mistr Jindřich po zdárně složené zkoušce dostal diplom pečetěný Arnoštem z Pardubic jako arcibiskupem a kancléřem univerzity. Titul kancléř na tomto dokumentu je použit vůbec poprvé. Diplom písaři zapsali do registru kanceláře arcibiskupa. Jeho opis je zapsán do erekčních knih arcidiecéze.

Fakta Fakulty Univerzity Karlovy v době jejího založení a dnes

Založení

Po svém vzniku měla Karlova univerzita čtyři fakulty: teologickou, svobodných umění, právnickou a medicínskou.

Fakulta svobodných umění, jinak řečeno artistická, na středověkých univerzitách poskytovala přípravné vzdělání pro další studium na teologických, právnických a lékařských fakultách.

V polovině 19. století se přetvářely na filozofické fakulty.

Současnost

Dnes má Karlova univerzita sedmáct fakult: * Katolická teologická fakulta * Evangelická teologická fakulta * Husitská teologická fakulta * Právnická fakulta * 1. lékařská fakulta * 2. lékařská fakulta * 3. lékařská fakulta * Lékařská fakulta v Plzni * Lékařská fakulta v Hradci Králové * Farmaceutická fakulta v Hradci Králové * Filozofická fakulta * Přírodovědecká fakulta * Matematicko-fyzikální fakulta * Pedagogická fakulta * **Fakulta sociálních věd** * Fakulta tělesné výchovy a sportu * Fakulta humanitních studií

V roce 1360 dostala univerzita od Arnošta z Pardubic i svou „ústavní listinu“, statuta Ordinationes Arnesti. Šlo o dokument stanovující mimo jiné způsob volby rektora.

O autorovi| Jan Bohata, redaktor MF DNES

Foto autor| Foto: Archiv UK

Foto autor| Foto: archiv MAFRA

Foto popis| Karlova kolej Karolinum, původně latinsky Collegium Carolinum neboli Karlova kolej, je nejstarší univerzitní kolej ve střední Evropě.

Foto popis| Arnošt z Pardubic Arcibiskup a císařův důvěrník v podání sochaře Ivana Kodyma.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Shrnutí

28.4.2016 ČT 1 str. 03 17:35 Černé ovce

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Zajímá-li vás, co nejzajímavějšího jsme tento týden vysílali, pak je tady stručný souhrn. Šlo o koupi domu za 4 miliony, který ovšem začal vlnout a plesnivět. Bývalá majitelka ani realitní kancelář ale na závadu při prodeji neupozornily.

Pavel FALTYS, soudní znalec v oboru stavebnictví

Zelená střecha tohoto domku, který vykazuje ty vady, slouží jako terasa toho vrchního domku. A izolace zřejmě nebyly provedeny z tak kvalitního materiálu, aby vydržely celé těch 20 let. Tady hlavní problém je vyskytující se vlhkost v konstrukcích, následkem té vlhkosti jsou plísně.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Kupující tedy požadovali slevu z kupní ceny domu 300 00 korun nebo okamžité odstranění závad, ale nepochodili.

osoba

A co říkáte na tu plíseň?

Renata BUDINOVÁ, původní majitelka domu

Já tam neměla plíseň! Kdo vám řekl, jakou plíseň, kde máte plíseň?

osoba

Ve všech místnostech, prakticky ve všech místnostech.

Renata BUDINOVÁ, původní majitelka domu

Já jsem tam měla, vždycky když jsem po půl měsíci přijela domů, tak trochu kolem oken, ale to bylo tím, že se nevětralo. Jinak jsem tam žádnou plíseň neměla, v celém bytě ne.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Jak je to se závadami při koupi domu?

Šárka SMETANOVÁ, advokátka

Vady, který každý obyčejný člověk pozná, například že chybí dveře, rozbité okno, tak to jsou vady do očí bijící a na ně je povinen upozornit při prohlídce kupující. Všechno ostatní se potom považuje za skryté vady. Pokud jde o skryté vady, které neviděli při prohlídce, tak ty mohou reklamovat u staveb až do 5 let.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Zajímalo nás také, jak se Česká pošta postavila k reklamaci balíku. Šlo o originální skleněný lustr z 60. let, který k zákazníkovi dorazil rozbitý.

osoba

Takže to přišlo v tomto stavu. No a to je výsledek přepravy Českou poštou.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Lustr byl poslán na dobírku jako cenný balík, byl pojištěn na 1000 korun a měl být označen jako křehký, ale nebyl.

Matyáš VITÍK, mluvčí, Česká pošta

Ta zásilka nebyla označena jako křehká kvůli individuálnímu pochybení pracovníka pošty, měl to uvést právě na ten balík, pak by s ním bylo nakládáno se zvláštní péčí.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Přestože pošta chybu uznala, reklamaci zamítla, protože zákazník prý nedoložil

skutečnou cenu lustru. On ji doložil, ale i s cenou za dopravu.

Anna MÁROVÁ, advokátka

Pán si zboží objednal na webovém portálu, má od něj doklady, které se týkají té inzerce, je tam cena, kterou si strany sjednaly, a to byla i cena dobírky. Takže nějaké zvláštní dokazování ohledně toho, jak byla cena sjednána, bych neviděla jako účelné.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Pošta nakonec zákazníkovi peníze vyplatila, musel ale dodatečně uzavřít kupní smlouvu s prodejcem. Vyzkoušeli jsme také masážní magnetické brýle nabízené na internetu. Slibují zlepšení zraku a úlevu od bolesti hlavy.

Lucie VALEŠOVÁ, primářka oční kliniky

Únavu očí by teoreticky mohla zmírnit nějaká opravdová masáž, jemná, mírná, ale to tento přístroj rozhodně nenabízí. Já bych řekla, že je to spíš něco jako brylová sbíječka. Dioptrická vada se dá léčit jedině standardní metodou, brýlemi, kontaktními čočkami, nebo laserovými nebo jinými operacemi. Na webu píšou, že ten přístroj může zlepšit zrak na 100 %, a to se domnívám, že je absolutní nesmysl a že je to trestuhodné tvrzení.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Web má v sobě několik prvků, které by nás měly upozornit na nesolidní jednání.

Tereza RÁBOVÁ KLABÍKOVÁ, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Varování nebo dokonce až vyhrožování: máte problém, stres, bolí vás oči, jste unaveni. V podstatě nám ten web tím textem vsugeruje, že máme problém. Ale druhá část toho webu nám nabízí řešení toho problému. To bych řekla, že je dost ostrá praktika.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Nechybí ani odpočet času na nákup.

Tereza RÁBOVÁ KLABÍKOVÁ, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Je rozhodně fiktivní. Když tu stranu necháme načíst znova, tak znovu naskočí časomíra. Měla by hrát na jakousi paniku: těch produktů ubývá, musíme si koupit rychle, dokud ještě jsou.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Rozhodli jsme se brýle v zákonné lhůtě vrátit, ale zjistili jsme, že jediná adresa uvedená prodejcem, je ve Spojených státech. A teď jsou na řadě spotřebitelské novinky. Kontrola tisícovky dětských hraček zjistila nedostatky v 65 %. Celkové pokuty přesahují 6 milionů korun. Zákaz dalšího prodeje se týká více než 20 000 kusů hraček. Například z 18 vzorků hraček odebraných ke kontrole bezpečnosti vyhovělo technickým požadavkům pouze pět z nich. A ještě tu máme varování před touto ruční dobíjecí svítilnou JY SURET z černého plastu, vyrobenou v Číně. Rozteč a rozměry síťových kolíků adaptéru Rozteč a rozměry síťových kolíků adaptéru nevyhovují technické normě. Uživatelé tak hrozí úraz elektrickým proudem. Svítilna už se nesmí prodávat.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

Myslím, že informací jste slyšeli v Černých ovcích tento týden i tento měsíc už dostatek.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Proto je čas rozloučit se a popřát vám pěkný víkend.

Vlado ŠTANCEL, moderátor

Ale znovu se uvidíme, doufám, už v pondělí.

Iveta FIALOVÁ, moderátorka

Na viděnou v květnu.

Registr smluv. Raději vcelku, prosím, nekrájet

29.4.2016 Dotyk str. 00 Hydepark
Václav Zeman

Je to poměrně jednoduchý zákon s pouhými osmi paragrafy, který může mít velký dopad. Může celkem jednoduše znesnadnit neprůhledné hospodaření s veřejnými penězi na řadě míst celé republiky. Do začátku jeho platnosti zbývají dva měsíce. Přesto stále není jisté, jestli vůbec a v jaké podobě bude platit. Řeč je o zákonu o registru smluv.

Koordinátor public relations platformy Rekonstrukce státu.

Koordinátor public relations platformy Rekonstrukce státu.

Vystudoval žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** v Praze.

Pracoval jako mediální pracovník ve společnosti Člověk v tísni, a poté v Agentuře pro sociální začleňování při Úřadu vlády ČR.

Jeho příběh je dobrodružný a plný zvratů už od počátku jeho příprav. Klid netrval dlouho ani po jeho přijetí poslanci na konci listopadu minulého roku. Sto deset z nich napříč stranami politického spektra tehdy hlasovalo pro původní sněmovní verzi zákona. Ukončili tak více než tříleté přetahování o to, kdo a v jakém rozsahu má zveřejňovat smlouvy o nákupech z veřejných peněz nad 50 tisíc korun.

Společnost Ambruz Dark Deloitte Legal ho letos dokonce zařadila mezi pěti finalistů soutěže Zákon roku 2015. Přesto je možné, že se letos svého spuštění nakonec nedočká. Příběh plný tlaků a paradoxů pokračuje. Čím více se účinnost zákona blíží, tím silnější tlaky na jeho rozebrání či odsunutí jsou.

Neviditelné smlouvy

Podívejme se nejprve, co stálo na začátku. Stovky, možná i tisíce smluv v objemu desítek miliard ročně, které nikdy nebyly veřejné. Mezi nimi byla i spousta těch, které byly uzavírány za velmi nevýhodných podmínek a znamenaly ztráty veřejných rozpočtů v řádu desítek až stovek milionů korun.

Dopravní podnik hl. m. Prahy neuveřejnil své smlouvy s firmou Inženýring dopravních staveb, které po něm v roce 2007 požadovalo sdružení Oživení. Sdružení vyhrálo dvě soudní stání a na dopravní podnik byla o čtyři roky později dokonce uvalena exekuce. Ani tak se veřejnost smluv nedočkala.

V červnu 2012 poslanec Jan Farský (TOP 09) předložil poprvé návrh zákona, který se inspiroval na Slovensku. Tam praxe se zveřejňováním smluv tehdy již více než rok bez větších problémů fungovala. Následné roky dohadů a opakovaných snah o potopení zákona skončily zmíněným přijetím v listopadu loňského roku. Zůstala základní sankce – nezveřejněná smlouva bude neplatná, přesto se z povinnosti zveřejňovat své smlouvy podařilo vyklouznout například firmě ČEZ, Poslanecké sněmovně nebo kanceláři prezidenta.

Státní firmy získaly rozšířenou možnost nezveřejňovat informace, které se týkají obchodního tajemství nebo průmyslového vlastnictví. Přesto však zůstala naděje, že od července tohoto roku bude veřejnost moci sledovat veřejné nákupy za více než 300 miliard korun ročně.

Česko hledá výjimky

Netrvalo to dlouho a vyjednaváči státních firem se dali do práce. Výsledkem byla novela předložená několika poslanci KDU-ČSL v čele s ministrem zemědělství Jurečkou. Ti požadovali výjimku pro národní podnik Budvar. Zdůvodňovali ji tím, že pokud by Budvar své smlouvy zveřejňoval, byla by ohrožena jeho konkurenceschopnost a byl by oslaben i v mezinárodních právních sporech, které vede.

Brzy se přidali další – ředitel České televize pohrozil, že nebude moci v dražbách nakupovat práva na sportovní přenosy nebo vysílat reportáže okamžitě na místa katastrof (zveřejnění smlouvy přitom trvá několik minut a nákupy provedené v dražbách se zveřejňovat nemusejí).

Ředitel motolské nemocnice přidal těžší kalibr: na operačních sálech prý budou umírat pacienti, než se lékaři dočkají nákupu potřebných léků (smlouvy mají být zveřejněny do tří měsíců po uzavření).

V poslaneckých kancelářích se během jara zřejmě dveře netrhly a výsledkem bylo několik pozměňovacích návrhů k novele na vyjmutí Budvaru. První: vyjmout z registru všechny státní firmy, druhý: vyjmout ty, které neuspokojují veřejný zájem, třetí: vyjmout Českou televizi a Český rozhlas. Čtvrtý: posunout účinnost celého zákona o rok.

Deloitte zahradníkem

Vše doplnila analýza společnosti Deloitte, kterou si nechala vypracovat skupina odpůrců v Senátu skrze ministerstvo vnitra. Ta hodnotí rizika zveřejňování smluv pro deset vybraných státních firem. Uvádí střední a vysokou míru rizika téměř u všech firem. Podrobnější pohled však brzy ukazuje na základní nepochopení zákona.

Většina čísel a údajů se neopírá o reálné výpočty – jak také spočítat možný dopad, to lze opravdu různě. Deloitte zároveň poskládala data tak, jak mu od samotných firem došla. Sama navíc pro několik z nich v minulosti dělala jiné analýzy a zakázky. Za sto tisíc korun tedy vznikl velmi pochybný materiál, který obsahuje i řadu faktických nepřesností – celkový počet podobných státních firem není 200, jak uvádí studie, ale maximálně 60 (potvrzeno analýzou společnosti EconLab, která státní firmy dlouhodobě sleduje).

Analýza také ani jednou nezmiňuje, že totožné údaje musí firmy již dnes zveřejnit, pokud si o ně někdo zažádá skrze zákon o svobodném přístupu k informacím (pokud by tedy po nich konkurence toužila, už je dávno může mít). Teď má analýza sloužit jako hlavní zdroj argumentů pro poslance i senátory. Senátoři Martínek (ČSSD) a Vyrčičil (ODS) se zprávou o jejich výsledcích tento týden s vážnými výrazy ve tváři předstoupili před novináře po senátní konferenci k registru smluv.

Nic než Budvar

Snahy o osekávání registru smluv přibývají takřka každý týden. Zákon má nyní před sebou druhé čtení ve sněmovně, na kterém se mohou objevit další návrhy poslanců přímo na plénu. Zásadní pro jeho osud bude to, jak se k němu postaví koalice, ta, která si snahy o zmírnění korupce a posilování transparentnosti dala do svého programu. Poslední vyjádření jejích zástupců ukazují, že k většímu cupování registru by nakonec dojít nemuselo a měl by z něj být vyjmutý maximálně Budvar.

I tak bude ale dobré zůstat ve střehu a velmi pozorně sledovat, které strany a kteří poslanci dávají přednost řadám jiných kontrol, které míří na občany a na podnikatele, před těmi, které míří na ně samotné nebo na stát a jeho firmy. Ke sledování dopadů na ty, kteří mají zveřejňovat, je navíc možné dobře využít první rok zákona, kdy bude platit bez sankcí za nezveřejněné smlouvy. Teprve během něj je možné sbírat reálná data o dopadech zveřejňování a podle nich zákon případně upravovat.

Zní to celkem prostě, ale dosavadní zkušenost praví, že kolem tohoto zákona se můžeme dočkat leccého.

Čím více se účinnost zákona blíží, tím silnější tlaky na jeho rozebrání či odsunutí jsou.

Bude dobré zůstat ve střehu a velmi pozorně sledovat, které strany a kteří poslanci dávají přednost kontrolám, jež míří na občany a na podnikatele.